

সাধনাবে অমব
পাঁচশ মহান ব্যক্তি

শ্রীশুণাবাম ধনিকব

হেমচন্দ্র গোস্বামী পথ

গোলাঘাট-৭৮৫৬২১

অমব

প্রকাশক :

পুৰিভীৰ্ঘ প্ৰকাশন

হেমচন্দ্ৰ দেৱদাসীপুৰ

গোলাঘাট-৭৮৫৬২১

অসম

শাখা :

মণিৰাম দেৱান ৰোড

শিলপুখুৰী

গুৱাহাটী-৭৮১০০৩

প্ৰথম প্ৰকাশ : ১৯৯২ চন

মূল্য : ২৫.০০ টকা।

বেটুপাত : ত্ৰিহুল ৰবা

অক্ষয়গ ৷ গোলাঘাট

মুদ্ৰক :

ত্ৰিহুনীলকুমাৰ নন্দী

পূৰ্ণিমা প্ৰিণ্টিং ওৱাৰ্কছ

২৮কে, অৰিনাশ ঘোষ লেন,

কলিকতা-৬

আমাৰ একাৰাৰ

‘সাধনাৰে অমৰ’—এই গ্ৰন্থখনিত বিশ্ববৰেণ্য বৈজ্ঞানিক, সাহিত্যিক, ৰাজনৈতিক নেতা, খেলুৱৈ, সঙ্গীতজ্ঞ, গায়ক, চিত্ৰকৰ, কথাছবিৰ শিল্পী, ধৰ্ম-প্ৰৱৰ্তক, শিক্ষাবিদ, কলাকাৰ, সমাজ সেৱক, দাৰ্শনিক, স্থাপত্যবিদ, চিকিৎসক, প্ৰকৃতিবিদ, বিপ্লবী বীৰ আদি সমগ্ৰ বিশ্বৰ বাছক বনিয়া ৫০০ গৰাকী মহান ব্যক্তিৰ চমৎকাৰ কৰ্মৰাজি সহ চমু পৰিচয় দাঙি ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ লগতে ~~এই গ্ৰন্থখনিত বিভিন্ন ভাষাৰ জীৱনীমূলক শতাধিক গ্ৰন্থৰ উপৰিও বিভিন্ন সময়সাময়িক বাতৰি কাকত, আলোচনী আদিৰ সহায় লোৱা হৈছে।~~ গ্ৰন্থখনি প্ৰস্তুত কৰোঁতে বিভিন্ন ভাষাৰ জীৱনীমূলক শতাধিক গ্ৰন্থৰ উপৰিও বিভিন্ন সময়সাময়িক বাতৰি কাকত, আলোচনী আদিৰ সহায় লোৱা হৈছে।

বিশ্বৰ মহান অমৰ ব্যক্তি সকলে জীৱনৰ নানা সংঘাতৰ মাজেৰে জীৱনত ধৈৰ্য, সাহস, আত্মবিশ্বাস, আত্মমনোবল, ভাগ্য, অধ্যৱসায়, একাগ্ৰতা, সূ-চিন্তা, সত্য, আত্মবোধ, আত্মনিৰ্ভৰতা, উত্তম, উৎসাহ আৰু সূক্ষ্ম পৰ্যবেক্ষণ আদি সজ গুণৰ দ্বাৰা জগতত মানৱ জাতিৰ উপৰিও জীৱজন্তুৰ কল্যাণক কাৰণে যি অভূলনীয় অৱদান আগবঢ়াইছে তাৰ পৰা উঠি অহা ছাজ-ছাজী, যুৱক-যুৱতী আদি সকলোৱে যাতে বিশ্বৰ এই মহা মহা পুৰুষৰ খোজত খোজ মিলাই শাৰীৰিক, মানসিক, আধ্যাত্মিক, নৈতিক, শৈক্ষিক, সাংস্কৃতিক, সামাজিক, অৰ্থনৈতিক, ৰাজনৈতিক, বিজ্ঞান, সাহিত্য, কলা, কৃষ্টি আদি বিভিন্ন দিশত নিজক আৰু সমগ্ৰ মানৱ জাতিক সৰ্বতো দিশত আগুৱাই নি নিজেও যাতে মহৎ হ’ব পাৰে এই মহান উদ্দেশ্য আগত ৰাখি অভি কটকে এই গ্ৰন্থখনি প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। অসমীয়া ভাষাত একেলগে বিশ্বৰ ৫০০ জনৰ অমৰ ব্যক্তিৰ চমু পৰিচয় প্ৰকাশ নোপোৱাৰ বাবেও আমাৰ এই আন্তৰিক প্ৰচেষ্টা।

এই গ্ৰন্থৰ দ্বাৰা ছাজ-ছাজী আৰু যুৱক-যুৱতীকে প্ৰমুখ্য কৰি সকলো শ্ৰেণীক লোক উপকৃত হ’লে আমাৰ দীৰ্ঘদিনীয়া প্ৰাৰ্থনা নিশ্চয় সাৰ্থক হ’ব আৰু আমি যথেষ্ট সুখী হ’ম।

সম্মো শেবত, বি সকলৰ বিভিন্ন পুঁথি আৰু গ্ৰন্থকই এই গ্ৰন্থখনি লিখাত
সহায় কৰিলে সেই সকললৈ আমাৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ।

এই কিতাপখনি লিখাত প্ৰেৰণা দিয়াৰ বাবে শ্ৰীতাবত হাজৰিকালৈ আমাৰ
আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সেৱাবে
গুণাৰাম খমিকৰ
ভেভেলীভল, গোলাঘাট
অসম

সূচীপত্র

অ

১। অ'নীল যুজীন গ্রেডটোন	২। অ' হেনবি
৩। অগিতাব গন্ডম্মাথ	৪। অষ্টিয়াচ মিণ্ডবেল এঞ্জেল
৫। অহলিন বার্টল	৬। অভিচেয়া
৭। অ'বার্থ হাবমেন	৮। অপেন হেইয়াব জেববার্ট
৯। অনছেগাব লার্চ	১০। অটিছ ইলাই ঝা গ্রেইভ্‌ছ
১১। অট'হান	১২। অ'লাচ ব' য়েয়াব
১৩। অহেচিউচ এলিটিচ	১৪। অট'ফন গেবিক
১৫। অষ্টভান্ট ক্রিয়েভবিব ভিল্‌হেল্ম	১৬। অয়লাব লে'অ'নাট
১৭। অশোক	১৮। অংষ্ট্রম এণ্ডার্ট জনাচ্
১৯। ডাঃ অরভাব সিং পেইন্টাল	২০। অ'টেভ্‌ হাল যুটিয়ান

আ

২১। আইনষ্টাইন এলবার্ট	২২। আইজাক নিউটন
২৩। আইজাক ঝার্গো	২৪। আইবিন জলিয়' কুবি
২৫। আইজেনষ্টাইন চার্লস্‌	২৬। আইনভেল্‌ মিলেম
মিখাই লোভিচ্‌	
২৭। আউবংজের	২৮। আর্কিমিডিচ
২৯। আগষ্টাছ	৩০। আদাম্‌ছ জেন্
৩১। আদাম্‌ছ ববার্ট	৩২। আগথা ক্রিচ্‌তাই
৩৩। আন্দ্রে মাল্‌বো	৩৪। আন্দ্রে পল গুইলম গিডে
৩৫। আন্দ্রে মেবি এম্পিয়েব	৩৬। আর্নেষ্ট হেমিংওয়ে
৩৭। আর্নেষ্ট বাভাব ফ'র্ড	৩৮। আর্নেষ্ট অলৈণ্ডো লবেল
৩৯। আর্নেষ্টো চে'ওয়ে ভাবা	৪০। আভেইল বে' লেভইচিয়েব
৪১। আভই আবি বেকাবেল	৪২। আর্থাব টেনলি এভিংটন

আ

- ৪০। আৰ্হাব হুলা কল্টন
 ৪৫। আল খোৱা বজ মি
 ৪৭। আলফ্ৰেড্ চাৰ্লচ্ হাৰ্মচ ওৱ'থ
 ৪৯। আলেকজেণ্ডাৰ্ভিচ ব্ৰডব্লিক
 ৫১। আলফ্ৰেড্ ব্ৰিয়েগ্ লিৎজ
 ৫৩। আলেকজেণ্ডাৰ ছল জেনিংছি
 ৫৫। আৰ্গল্ড টয়নবী
 ৫৭। আম্ণু ছেন বন্ড
 ৫৯। আত্ৰাহাম লিফন
 ৬১। আৰ্মুল গকৰ খান
 ৬৩। আৰ্নে ষ্চলন্ডে
 ৬৫। আবজি লাং মুইব
 ৬৭। আভেন্ জেলিষ্টা টৰিচেল্লি
 ৬৯। আমজাৰ আলি খান
 ৭১। আচাৰ্য বিনোৱা ভাৱে
- ৪৪। আলেকজেণ্ডাৰ গ্ৰাহাম বেল
 ৪৬। আলকিণ্ডি
 ৪৮। আলবেকী
 ৫০। আলবেয়াৰ কেম্
 ৫২। আলেকজেণ্ডাৰ ভোমাচ্
 ৫৪। আমা আখৰাট'তা
 ৫৬। আবদাস সালাম
 ৫৮। আইক্লেমেন থুটান
 ৬০। আলেকজেণ্ডাৰ স্লেমিং
 ৬২। আসাণ্ড ফিৰ
 ৬৪। আৰি ময়টা
 ৬৬। আৰ্য্যভট্ট
 ৬৮। আবদীন শোৱেজিংগাৰ
 ৭০। আৰিফাৰ কাচ
 ৭২। আবুবকৰ চিদ্দিক

ই

- ৭৩। ইউক্লিড
 ৭৫। ইয়াচা হাইকেটচ্
 ৭৭। ইভান টুৰ্গেনেভ্
 ৭৯। ইভান গেলিচ্চা টৰিচেল্লি
 ৮১। ইগ্নেচ জেন পেভেৰেছি
 ৮৩। ইউৰিপাইডিচ্
 ৮৫। ইয়াচা হাইকেটচ্
- ৭৪। ইউজিন স্নেভাষ্টোন অ'নেইল
 ৭৬। ইচাইলুন
 ৭৮। ইন্দিৰা গান্ধী
 ৮০। ইমাহুয়েল কাণ্ট্
 ৮২। ইলিয়াচ কেনেটি
 ৮৪। ইভান পেজোভিচ্ পাভলভ
 ৮৬। ইলিয়াচ হাৱে।

উ

- ৮৭। উইনি মেণ্ডেলা
 ৮৯। উইলিয়াম চকলে
- ৮৮। উইনষ্টন স্পেনচাৰ চাৰ্লি
 ৯০। উইলিয়াম ৰাটলাৰ ইয়েটচ্

(৮)

উ

২১। উইলহেম বিছার্ড জ্বাগশাৰ

২৩। উইলিয়াম হাৰছেল্

২২। উইলিয়াম জুন্ন

২৪। উইলিয়াম চেৰ্লীয়েৰ

২৫। উল্ৰাব বাইট।

ঋ

২৬। ঋষি অৰবিন্দ

এ

২৭। এগনন চেম্বেল স্কচোক

২২। এডৱাৰ্ড জেনাৰ

১০১। এডৱাৰ্ড ফিট্জ্জেৰাল্ড

১০৩। এডোৱাৰ্ড টেলার

১০৫। এনড্ৰিক আইভো

১০৭। এষ্টনফন লেবেনহক

১০৯। এমক্ৰচ্ স্ক্ৰেমিং

১১১। ডঃ এম, এচ্, স্বামীনাথন

১১৩। এবিষ্টটোল

২৮। এডল্ফ হিটলাৰ

১০০। এডমাণ্ড হেলি

১০২। এড্ৰিয়াচ্ ভেচেলিয়াচ

১০৪। এডিথ কেভেল্

১০৬। এনৰিক ফাৰ্মি

১০৮। এনী বেছাৰ্ট

১১০। এমেলিন শ্বেকহাৰ্ট

১১২। এৰাট' শ্বেনিচ

১১৪। এবিষ্ট কেনচ

১১৫। এবিষ্টটোল্ চক্ৰেটিছ ওনাচিছ

১১৭। এলক্ৰেস্ত নোবেল

১১৯। এলবাৰ্ট আব্রাহাম মাইকেল্চন

১১৬। ডঃ এলবাৰ্ট স্কুইটজাৰ

১১৮। এলিজাবেথা ভোন

১২০। এলেক্সান্ডাৰ ভুট্টা।

ও

১২১। ওমৰ খৈয়াম

১২৩। ওল্ফ গেঙ্গ আমাডিয়াচ ম'লার্ট

১২২। ওল চোৰিংকাৰ

ক

১২৪। কীৰ্ত্তনা কনকলতা

১২৬। কবিরমানিক্য ঐনিবাস কুক্ষন

১২৫। কপিলধেম

১২৭। কনুচিয়াচ

(৭১)

ক

১২৮। কাল' হান্স	১২৯। কালিহান্স
১৩০। কাবম্যাক	১৩১। কাল' ক্রেডাবিক গার্ডচ
১৩২। কামাল আটাতুর্ক	১৩৩। কালবীল হেন্স খীল
১৩৪। কাল' এডলফ জেলার্প	১৩৫। কাবডুকি জিঅলু
১৩৬। কিবল বেদী	১৩৭। জিটিয়ান হাইগেল
১৩৮। ক্লিশেইন	১৩৯। কেক বার্চ
১৪০। কেপ্টেইন কুক	১৪১। কেমিল্ জোচ'চেল
১৪২। কেহুলিজনট্রেড' নিজ ক্রাইডবিচ	

আগষ্ট

১৪৩। কেছেনভাব	১৪৪। কেচিয়াচ ক্রে
১৪৫। কুডিয়াচ ট'লেমি	১৪৬। কুককান্ত সন্দিগৈ
	১৪৭। শহীদ কুশল কোষব

খ

- ১৪৮। খ্রীষ্টিয়ান যেথিয়াচ থিয়োডব

মমচেন

গ

১৪৯। গভক্রেডেবিক	১৫০। গভক্রে নিউবোন্ড হাউল ফিল্ড
১৫১। গিয়ারচপ গেবিবল্ডি	১৫২। গী ড হপাচা
১৫৩। গামা দি গ্রেট	১৫৪। বাণী গাইডালু
১৫৫। গেলিলিও গেলিলাই	১৫৬। গেবহার্ট জহান ববার্ট

হাউস্টয়ান

১৫৭। গ্রেজব জহান মেওল	১৫৮। গ্লেন টমাচ চিবর্গ
১৫৯। গোপীনাথ বববলৈ	১৬০। গুজ নানক
১৬১। গুটভ ববার্ট কার্খড	১৬২। গুগলিয়েল্মো বার্কনি
১৬৩। গোর্ডন বুদ্ধ	

ট

১৩৪ । চন্দ্ৰশেখৰ ভেৰুটবমন	১৩৫ । চক্ৰেটিছ
১৩৬ । চাৰ্লচ হুইটষ্টন	১৩৭ । চাৰ্লচ মাৰ্টিন হ'ল
১৩৮ । চিয়াং কাইচেং	১৩৯ । চেমুয়েল্ জনসন
১৭০ । চিনক্লেয়াৰ	১৭১ । চেইণ্টজন পাৰ্জ
১৭২ । চুচু	১৭৩ । চিচিল ফ্ৰাংক পাৰ্বেল
১৭৪ । চুং হাউলী	১৭৫ । চ্যালি প্ৰথম
১৭৬ । চাৰ্জি কবল্যাভ	১৭৭ । চাৰ্লচ ডি গ'ল
১৭৮ । ডঃ ছালিম আলী	১৭৯ । চেকীজ থা
১৮০ । চাৰ্লচ ডিকেন্স	১৮১ । চাছে' নেলী
১৮২ । চাৰ উইনষ্টন লিঅনাৰ্ড স্পেন্সাৰ	

চাৰ্লচ

১৮৩ । চাৰ্লি চেপলিন	১৮৪ । চাৰ্লচ ববাৰ্ট ডাৰউইন
১৮৫ । চাৰ আৰ্থুৰ ক'নান ডয়লি	১৮৬ । চাণক্য
১৮৭ । চাৰ এডমাণ্ড হিলাৰী	১৮৮ । চাৰ হামফ্ৰি ডেভি
১৮৯ । চাৰ জেমচ চাৰউইক	১৯০ । চৰ্দাৰ ভগত সিং
১৯১ । চকোৱিচ	১৯২ । চেৰপা টেনজিং নবকে
১৯৩ । চেমুয়েল বেকেট	১৯৪ । চি, টি, আৰ, উইলচন

ছ

১৯৫ । ছাহজাহান	১৯৬ । ছিকাৰ্ট জাবোন্নাভ
১৯৭ । ছিগবিড আণ্ডছেট	১৯৮ । ছেলমা অ'ট্টিলিয়ানা লভিছা
১৯৯ । ছিন ছেংমক	লেগাৰ লক

জ

২০০ । জগদীশচন্দ্ৰ বহু	২০১ । জবাহৰলাল নেহৰু
২০২ । জৰ্জ বাৰ্ণাৰ্ড শ	২০৩ । জন হেনৰিক পেটালজি
২০৪ । জন ডিউবে	২০৫ । জন ডেন্টন
২০৬ । জৰ্জ চাইমন অ'ম	২০৭ । জৰ্জ বুল

জ

- ২০৮। জন বেয়ার্ড
 ২১০। জ'গাচ চক্
 ২১২। জৰ্জ ওয়াটিংটন
 ২১৪। জন ক্লেভেৰিক হাৰ্বাৰ্ট
 ২১৬। জন চেবাচতিয়ান বচ
 ২১৮। জন গেলছবাৰ্ণি
 ২২০। জয়প্ৰকাশ নাৰায়ণ
 ২২২। জাঁ জেকচ কচো
 ২২৪। জামচেভজী নাছেবধানজী টাটা
 ২২৬। জাঁ পল চাভ্ৰে
 ২২৮। জিয় কণবেট
 ২৩০। জেমচ বাট
 ২৩২। জেমছ, ক্লার্ক মেক্সবেল
 ২৩৪। জেমচ, চাডউইক
 ২৩৬। জে: জেবাৰ্ড কুইপাৰ
 ২৩৮। জেমচ ইয়ং
 ২৪০। জে, চি, অবেনচ
 ২৪২। জুহান বমন জিমেনেজ
 ২৪৪। জুলকিফৰ আলি তুট্টো
- ২০৯। জন ফিট্জাৰেল্ড কেনেডি
 ২১১। জগলুল পাশা
 ২১৩। জৰ্জ টেকেনচন
 ২১৫। জন নেপিয়াৰ
 ২১৭। জহাঙ্গিৰ তিলাহেম জেনছেন
 ২১৯। জন ডেভিচন বক ফেলাৰ
 ২২১। জয়ন্ত বিষ্ণু নাৰ্গিকাৰ
 ২২৩। জা বাৰ্ণাৰ্ড ফুক
 ২২৫। জালালুদ্দিন মহম্মদ আকবৰ
 ২২৭। জিচুপচে গেৰিবন্দি
 ২২৯। জিডু কৃষ্ণমূৰ্তি
 ২৩১। জেমছ প্রেচকট জুল
 ২৩৩। জেমছ জীনচ
 ২৩৫। জেমচ, যাইচ
 ২৩৭। জহান উল্ফ গেব্ৰেলন ক্ৰটে
 ২৩৯। জে, ববার্ট অপেনহাইমাৰ
 ২৪১। জ্যানচম্বা ঘোৰ
 ২৪৩। জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা

ঝ

- ২৪৫। ঝাঁপীৰ বাণী লক্ষ্মীবাঈ

ট

- ২৪৬। টমাচ আল্ভা এডিচন
 ২৪৮। টমাচ এডৱাৰ্ড লবেক
 ২৫০। টমাচ মান
 ২৫২। টাইক দিব্ৰাহে
- ২৪৭। টমাচ ইয়ং
 ২৪৯। টমাচ হাৰ্ভি
 ২৫১। টমাচ গ্ৰাহাম
 ২৫৩। টি, এচ, ইলিয়ট

প

- ২৮৬। পাইথাগোৰাচ ২৮৭। পাৰু কইজ শিকাচু
 ২৮৮। পেটাবণক বৰিচ লিউনিডোজিক ২৮৯। পেটো
 ২৯০। পেট্রিক মেডার্ন টুৱাৰ্ট ৱেকেট ২৯১। পিয়েৰে জুলিয়াচ ৱাচেন
 ২৯২। পিটাৰ কেপিটজা ২৯৩। পিটাৰ গন্ড ৱাৰ্ক
 ২৯৪। পি, টি, উবা ২৯৫। পীয়েৰ অগাটে ৱেণব
 ২৯৬। প্ৰশান্ত চন্দ্ৰ মহলানবীশ ২৯৭। পাৰলো নেকডা
 ২৯৮। প্ৰফুল্ল চন্দ্ৰ ৱাৰ ২৯৯। পেলে
 ৩০০। পাৰকেবিয়ান লেজাৰ্কভিট ৩০১। পল অড্ৰিয়েন ৱ'বিচ ডিৰাক

ফ

- ৩০২। ফান্ছ এমিল চিগান্সা ৩০৩। ফান্সিচ উইলিয়াম এটন
 ৩০৪। ফ্রেডেৰিক ফ্ৰোয়েল ৩০৫। ফ্রেড হইল
 ৩০৬। ফ্রেডাৰিক চডিড্ ৩০৭। ফ্রেডাৰিক ফলিঅ'
 ৩০৮। ফ্রেডাৰিক মিচট্ৰেল ৩০৯। ফ্রেডেৰিক এক্সেল্চ
 ৩১০। ফ্রেডাৰিক কাৰ্লটন লিউইচ ৩১১। ফ্রেডাৰিক উইলহেল্ম অষ্টৱাল
 ৩১২। ফিলিপ এডোৱাৰ্ড আন্টুল লেনাৰ্ড ৩১৩। ফিণ্ডাৰ্চ পেট্ৰি
 ৩১৪। ফ্ৰেঙ্ক নাইটিক্স ৩১৫। ফোকনাৰ
 ৩১৬। ফু হজ্জি ৩১৭। ফিজো

ব

- ৩১৮। বন্নড ভাট পেটেল ৩১৯। বো হেইনৰিথ
 ৩২০। বৰাহ-মিহিৰ ৩২১। বাট্ৰেণ্ড ৱাচেল
 ৩২২। ৱাল গজাধৰ ভিলক ৩২৩। ৱাৰৱাৰ ট্ৰচমেন
 ৩২৪। ৱীৰবল সাহনী ৩২৫। ৱিজয়লক্ষ্মী পণ্ডিত
 ৩২৬। ৱবী কিচাৰ ৩২৭। ৱেজামিন ফ্ৰেঙ্কলিন
 ৩২৮। ৱেনেৰেটো ক্ৰোচে ৩২৯। ৱনষ্টাৰ্ণ ম্যাটিনাচ ৱৰ্ণচৰ
 ৩৩০। ৱেইচ পাঙ্কল ৩৩১। ৱেনাজীৰ ভুট্টো
 ৩৩২। ৱলাণ্ডক বিজুপ্ৰসাদ ৱাভা ৩৩৩। ৱদ্য গুপ্ত
 ৩৩৪। ৱেল্চ ল

ড

৩৩৫। ডেন্টেয়া	৩৩৬। ডাকো দ্বি গামা
৩৩৭। ডাক্তর আচার্য্য	৩৩৮। ডাক্তাচার্য্য (২য়)
৩৩৯। ডিক্টর ক্রালিচ হেচ্	৩৪০। ডিন্‌চেষ্ট ডেন গণ
৩৪১। ডাঃ ভীষণাও বামজী আমবেদকাৰ	৩৪২। বাণী ডিক্টোবীয়া
৩৪৩। ডঃ ভূপেন হাজৰিকা	

ম

৩৪৪। মহাত্মা গান্ধী	৩৪৫। মহম্মদ বকি
৩৪৬। মাধাব টেবেচা	৩৪৭। মাধাম কুৰি
৩৪৮। মাৰ্শাল টিটো	৩৪৯। মাক্সবন লাৰ্ড
৩৫০। মহাপুৰুষ মাধৱদেৱ	৩৫১। মাধৱ কন্দলি
৩৫২। মাইকেল ফেৰাডে	৩৫৩। মাৰ্টিন লুথাৰ
৩৫৪। মাক্স প্লাংক	৩৫৫। মাকুই পিয়েৰে চাইমন দ্বিলীপ লাচ্

৩৫৬। মানবেন্দ্ৰ নাথ বসু	৩৫৭। মাক্স বৰ্ণ
৩৫৮। মাও জে দং	৩৫৯। মার্গাৰেট মিড্
৩৬০। মাক্সো পার্ক	৩৬১। মার্ক টোৱাইন
৩৬২। মাইকেল এঞ্জেলো	৩৬৩। মুক্তি প্রেমচন্দ্র
৩৬৪। মেঘনাথ সাহা	৩৬৫। ডঃ মেৰিয়া মক্টেচবী
৩৬৬। মেস্সম্‌লাৰ	৩৬৭। মেস্সিম গৰ্কা
৩৬৮। মেথু	৩৬৯। মেডেলিন স্নেড
৩৭০। ডাঃ এম, এচ, আমীনাথন	৩৭১। মিৰ্জা গালিব
৩৭২। মিক্সিল গেব্রিয়েল	

য

৩৭৩। যুবে গেল মেল	৩৭৪। যোচেফ জন টমচন
৩৭৫। যোচেফ লুই গো লোচাক	৩৭৬। যোচেফ প্রিষ্টলি
৩৭৭। যোচেফ লিটাব	৩৭৮। যুযিষ্টিব
৩৭৯। যীচুখৃষ্ট	

ৰ

৩৮০। ববীজনাথ ঠাকুৰ
 ৩৮২। ববাৰ্ট বইল
 ৩৮৪। ববাৰ্ট এণ্ড্ৰু মিলিকান
 ৩৮৬। ববাৰ্ট হুক
 ৩৮৮। ববাৰ্ট বিশ্লে
 ৩৯০। ববাৰ্ট কথ্
 ৩৯২। ডঃ ববীন বেনাৰ্জী
 ৩৯৪। ববাৰ্ট'গৰ্ডন মেনজিচ্
 ৩৯৬। বামাহুজন
 ৩৯৮। বাখানাথ সিকদাৰ
 ৪০০। ডাঃ বাজেন্দ্ৰপ্ৰসাদ
 ৪০২। বিচাৰ্দ জন হেডলি
 ৪০৪। বীতা লেডি মণ্টাক্ৰিনি
 ৪০৬। বোমা বোলা
 ৪০৮। ববাৰ্ট'ফ্ৰষ্ট

৩৮১। বজাৰ বেকন
 ৩৮৩। ববাৰ্ট বীলহেল্ম বুলচেন
 ৩৮৫। ববাৰ্ট অ'পেন হেইয়াৰ
 ৩৮৭। ববাৰ্ট হুংছিংছ গৰ্ডাড
 ৩৮৯। ববাৰ্ট ক্লাইভ
 ৩৯১। পণ্ডিত ববিশকব
 ৩৯৩। ডাঃ ববাৰ্ট'কক্স
 ৩৯৫। ববাৰ্ট'গু নিব'
 ৩৯৭। বাজা বামমোহন বায়
 ৩৯৯। বাহুল সংস্কৃতায়ন
 ৪০১। কডলফ্ ডিভেলে
 ৪০৩। বিচাৰ্দ বাৰ্বে বেকাৰ
 ৪০৫। বে'নো ভেকাৰ্ট
 ৪০৭। কডলফ্ ক্ৰচিয়াছ

ল

৪০৯। লতা মাল্লাচকাৰ
 ৪১১। লৰ্ড বেলি
 ৪১৩। লৰ্ড বেডেন পাৰ্বেল
 ৪১৫। লডবীগফন হেল্লহণ্টচ
 ৪১৭। লালা লাজপট বায়
 ৪১৯। লিও টলষ্টয়
 ৪২১। লিউইচ্ কেব'ল
 ৪২৩। লুই পাছব
 ৪২৫। লুই দি ব্ৰগলি
 ৪২৭। লুইচা এম এলকট
 ৪২৯। লুই বাণ্টাৰ এলভাবেজ

৪১০। লৰ্ড কেলভিন্
 ৪১২। লৰ্ড চ্যাফটচ বেবী
 ৪১৪। লাচিত ববফুকন
 ৪১৬। লাল বাহাদুৰ শাস্ত্ৰী
 ৪১৮। লিজে মাইটনাৰ
 ৪২০। লিচ্, বালচা
 ৪২২। লিঅ'নাৰ্দ দা ভিকি
 ৪২৪। লুই জি গেলভান
 ৪২৬। লু'খান
 ৪২৮। লুইজি পিৰাণ্ডেলো
 ৪৩০। লেনিন *

ৰ

৪৩১। বৰ্ডচম্বৰ্ণ	৪৩২। ব্লক্, গেং নাগলি
৪৩৩। বানাব কাৰ্ল হাইজেনবাৰ্গ	৪৩৪। বানচ কন্ডাউন
৪৩৫। বান্ট ডিচনী	৪৩৬। ব্লি ডুবাষ্ট
৪৩৭। বীলহেন্স কনবাড ব'বেলজেন	৪৩৮। বীলে ব্রড গেল
৪৩৯। বীল হেন্স বীণ	

শ

৪৪০। শকুন্তলা	৪৪১। শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱ
৪৪২। শাল বোকলেয়াৰ	৪৪৩। শি হোবাংটি
৪৪৪। শিশিৰ কুমাৰ মিত্ৰ	৪৪৫। শ্বেজগীয়েৰ

স

৪৪৬। ষ্টানিচ লৰ্ড কান্নিখাৰ	৪৪৭। ষ্টিফেন হকিং
-----------------------------	-------------------

স

৪৪৮। সৰোজিনী নাইডু	৪৪৯। সত্যেন্দ্ৰ নাথ বসু
৪৫০। ডঃ সৰ্বপল্লী ৰাধাকৃষ্ণন	৪৫১। সত্যজিৎ ৰায়
৪৫২। স্বামী বিবেকানন্দ	৪৫৩। স্বাস্থ্য আগষ্ট অৰ্হেনিয়াচ
৪৫৪। স্বত্ৰমনিয়াম চন্দ্ৰশেখৰ	৪৫৫। স্বনীতি কুমাৰ চট্টোপাধ্যায়
৪৫৬। স্বভাষ চন্দ্ৰ বসু	৪৫৭। স্বনীল গাভাচকাৰ

হ

৪৫৮। হজৰত মহম্মদ	৪৫৯। ডঃ হৰগোবিন্দ থোৰানা
৪৬০। হেনৰিক্ চিয়েন কুইজ্	৪৬১। হৰেচিঅ' নেলচা
৪৬২। হিডেকি কুকাৰা	৪৬৩। হাৰ্মান হেজ
৪৬৪। হানচ খুট্টিয়ান এণ্ডাৰচন	৪৬৫। হানচ বীলহেল্ম গাইগাৰ
৪৬৬। হাইনৰিখ ফ্ৰেডাৰিখ এমিললেজ	৪৬৭। হাইনৰিখ হাৰ্টিজ
৪৬৮। হাইনৰিখ অট্টন নৰ্বেল্ট	৪৬৯। হামফ্ৰে ডেভি

হ

৪৭০। হাৰ্বাৰ্ট স্পেলাৰ	৪৭১। হাৰ্বাৰ্ট ব্ৰাউন
৪৭২। হানচ লিণাৰছে	৪৭৩। হেনৰি কোভ
৪৭৪। হেনৰি মজলে	৪৭৫। হেনৰি কেভেজিচ
৪৭৬। হেনৰি বোছমাৰ	৪৭৭। হেৰমান ৰাফাৰ নান্ট
৪৭৮। হেনৰি য়ুৰ	৪৭৯। হেৰল্ড উৰে
৪৮০। হেনৰে	৪৮১। হেনিবল
৪৮২। হেলেন কেলার	৪৮৩। হেনৰি বাৰ্গছন
৪৮৪। হেনৰিক পটপিত্তান	৪৮৫। হামচুন
৪৮৬। হোমাৰ	৪৮৭। হোৱাইট পেট্ৰিক
৪৮৮। হোঁৰি জাহাঙ্গীৰ ভাবা	৪৮৯। হোৰিচিও নেলচন
৪৯০। হো চি মিন	

ক্ষ

- ৪৯১। খহীদ ক্ষুদিৰাম

য়

৪৯২। য়নয়েকৰ বাৰ্জলিয়াৰ	৪৯৩। য়নাচ বাপিস্তাকন হেলমণ্ট
৪৯৪। য়েকবাচ হেন্সিকাৰ ডাণ্টহফ্	৪৯৫। য়োহানেচ কেপলাৰ
৪৯৬। য়োহানচ ডিডাৰিক ভেন্ডাৰ	৪৯৭। য়হান জগলাচ কক্ৰফ্
৪৯৮। য়িছদী মেছুহীন	৪৯৯। য়ুৰিচ মেটেৰলিংক
৫০০। য়ুৰি গেগেৰিন।	

১। **অ'মীল জুলীল স্বেভেটোল :**—১৮৮৮ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা আমেৰিকাৰ এই বিখ্যাত নাট্যকাৰ গৰাকীয়ে স্কুলত পঢ়ি থাকোঁতেই খেলাধুলা বা অলম্পিক বিয়ৰতকৈ বিখ্যাত সাহিত্যিক সকলৰহে কিতাপ পঢ়ি ভাল পাইছিল। ল'ৰালি কালতে সাগৰৰ জাহাজত কাম কৰি এওঁ কেইবাখনো গ্ৰন্থ বচনা কৰে। ইয়াৰ ভিতৰত (১) 'বাউণ্ড ইষ্টফৰ কৰ্ডিফ', (২) 'গু মুন অব্ ড কেম্বিবিজ', (৩) ইন ড জন (৪) লং ভয়েজ হ'ম আদি উল্লেখযোগ্য। এওঁৰ অন্য বিখ্যাত নাটকসমূহ হ'ল—'গু অম্পেব'ৰ জ'নছ', লং দেইজ জাৰ্নি ইন'টু নাইট, বিয়ণ্ড গু হ'ৰাইজন, এ মুন ফৰ গু মিছবিগটন, ডিলায়াৰ আণ্ডাৰ গু এলমছ, মৰ্শিং বিকামছ ইলেকট্ৰা, আনাক্ৰিষ্ট, ডে'জ-উইডাউট হ'ৰাইজন নাটকখনৰ কাৰণে পুলিছৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। ইয়াৰ পাচতো এওঁ এই পুৰস্কাৰ দুবাৰ লাভ কৰে। ১৯৩৬ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰা এই বিখ্যাত নাট্যকাৰ গৰাকীয়ে ১৯৫৩ চনত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২। **অ' হেনৰি :**—ব্যঙ্গ সাহিত্যিক সকলৰ ভিতৰত বিশ্বত অমৰ হোৱা অন্ততম সাহিত্যিক অ' হেনৰিৰ প্ৰকৃত নাম উইলিয়াম চিদ্দিনি প'ৰ্টাৰ। ১৮২৬ চনত জন্ম হৈছিল। ১৫ বছৰ বয়সতে পঢ়াশুনা শেষ কৰি খুড়ায়কৰ দৰবৰ দোকানত কাম কৰিছিল। নানা সংঘাতৰ মাজেদি এওঁ জীৱন অতিবাহিত কৰিব লগা হৈছিল। বেৰুত টেলাৰ হিচাবে কাম কৰিছিল যদিও হিচাব গণগোল হোৱাত চাকৰি যায় আৰু প্ৰায় তিনি মাহ কাৰাবাস খাটে। বাতৰি কাকততো কাম কৰিছিল। ১৯০০ ৰ পৰা ১৯১০ চনৰ ভিতৰত এওঁ প্ৰায় তিনিশ মান গল্প বচনা কৰে। ইয়াৰ ভিতৰত উল্লেখযোগ্য সংকলন হ'ল (১) দ্বি ফ'ৰ মিলিয়ন (১৯০৬), (২) দ্বি ট্ৰিম্ব্ লেম্প (১৯০৭) (৩) হাৰ্ট' অব্ দি ওয়েষ্ট (১৯০৭), (৪) দ্বি ভয়ৰ অব্ দি চিটি (১৯০৮), (৫) বদ'চ তু দেচটিনি (১৯০৯), (৬) ষ্টিকাল বিজিনেছ (১৯১০), দ্বি গিফট' অব্ মেগি নামৰ গল্পটোৱেই সৰ্বাধিক জনপ্ৰিয় গল্প আৰু এই গল্পটো পৃথিৱীৰ প্ৰায়বিলাক ভাষালৈ অনুবাদ হৈছে। ১৯১০ চনত এই বিখ্যাত ব্যঙ্গ সাহিত্যিক গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

৩। **অলিভাৰ গল্ডস্মিথ** :—১৭২৮ চনৰ ১০ নৱেম্বৰ তাৰিখে আইৰিছ দেশৰ পালাচ নামৰ এখন সৰু গাঁৱত এই বিখ্যাত কবি গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। এওঁৰ দেউতাকৰ আৰ্থিক অৱস্থা অতি শোচনীয় হোৱাৰ বাবে এওঁৰ ল'ৰালি কাল অতি দুখেৰে পাৰ কৰিছিল। এওঁৰ প্ৰথম কবিতা 'ট্ৰেভেল'ৰ বচনা কৰে ১৭৬৪ চনত, এওঁৰ অন্তৰ এটা বিখ্যাত কবিতা হ'ল "দি দিলাবটেড ভিলেজ।" ১৭৭৪ চনত এই গৰাকী বিখ্যাত কবিৰ মৃত্যু হয়।

৪। **অষ্ট্ৰিয়াছ মিত্ৰেল এঞ্জেল** :—১৮২২ চনৰ ১২ অক্টোবৰ তাৰিখে মধ্য আমেৰিকাৰ গুৱাটেমেলাত জন্ম হৈছিল। ১৮২৩ চনত গুৱাটেমেলা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ওকালতি পাচ কৰে। ১৮৩৬ চনত এওঁৰ চনেট নামেৰে কবিতা পুথি এখনি প্ৰথম প্ৰকাশ হয়। এওঁৰ প্ৰকাশিত গ্ৰন্থসমূহ হ'ল (১) প্ৰেচিডেণ্ট, (১৮৪৬), (২) যেন এণ্ড কৰ্ণ (১৮৪২), (৩) ট্ৰিলজি দি চাইক্লোন (১৮৫০), (৪) দি গ্ৰীণ পপ (১৮৭১), (৫) দি আইজ অৱ দি ইণ্টাৰ্ড (১৮৭৩)। প্ৰেচিডেণ্ট উপন্যাসখনেই এওঁৰ জীৱনলৈ বিশ্বখ্যাতি কঢ়িয়াই আনে। এওঁৰ সাহিত্য কৰ্মৰ বাবে ১৮৬৭ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৮৬৬ চনত লেনিন শাস্তি বঁটা লাভ কৰে। ১৮৬৬ চনৰ পৰা প্ৰায় ৫ বছৰ কাল এওঁ গুৱাটেমেলাত বাহুদৃত হিচাবে ক্ৰান্ত কাৰ্য্য নিৰ্বাহো কৰিছিল। ১৮৭৪ চনৰ ২ জুনত মাদ্ৰিদ চহৰত এই গৰাকী মহান সাহিত্যিকৰ মৃত্যু হয়।

৫। **অছলিন বাৰ্টল** :—১৮০৭ চনত জন্ম লাভ কৰা এওঁ এজন বিশ্ববিখ্যাত অৰ্থবিজ্ঞানী। আধুনিক আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বাণিজ্য তত্ত্বৰ অগ্ৰভূম প্ৰতিষ্ঠাপক। বৃটিছ অৰ্থবিজ্ঞানী জেমস্ মিল্ডৰ সৈতে যুটীয়াভাৱে ১৮৭৭ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বাণিজ্যৰ ক্ষেত্ৰত এওঁৰ অৱদান যথেষ্ট আছে যাৰ বাবে এওঁ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় খ্যাতি অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হয়।

৬। **অভিচেক্সা** :—১৮০ চনত আববীৰ এই দাৰ্শনিক আৰু চিকিৎসা বিজ্ঞানী গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল বোখাৰাৰ ওচৰৰ এখন গাঁৱত। এওঁৰ পুৰা নাম আবু আলি আলি হুচাম ইবন নিচা। আববীৰ চিকিৎসা বিজ্ঞানলৈ যথেষ্ট অৱদান আছে। এওঁ ১০০ তকৈয়ো অধিক গ্ৰন্থ বচনা কৰে। ইয়াৰ ভিতৰত "কেনন অৱ মেডিসিন" উল্লেখযোগ্য। ১০৩৭ চনত মৃত্যু হয়।

৭। অ'বাৰ্খ হাৰমেন :—১৮২৪ চনত এই জাৰ্মান পদাৰ্থবিদ টানচিলভেই-নিয়াৰ হাৰমেন ঠাটত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁয়েই সৰ্বপ্ৰথমে গ্ৰাহ্যবলৈ প্ৰেৰণৰ বাবে বৰট উদ্ভাৱনৰ চেষ্টা কৰে। ১২২৩ চনত গাণিতিক পদ্ধতিয়ে এই কল্পনা দাঙি ধৰে আৰু তথ্যসমূহে সকলো গ্ৰহ বকেটেৰে ভ্ৰমণ কৰিব পৰা হ'ব বুলি কয়।

৮। অপেন হেইমাৰ জেৰবাৰ্ট :—১২০৪ চনত নিউইয়ৰ্কত জন্ম হোৱা এই পদাৰ্থ বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে তাত্ত্বিক পাবনাগদিক পদাৰ্থবিজ্ঞানলৈ অসামান্য বৰঙণি আগবঢ়োৱাৰ বাবে এওঁক তত্ত্বাত্মিক শক্তি আৱোগে “এনৰিক ফাৰ” সৰ্বোচ্চ সন্মান দিয়ে। এওঁৰ অসাধাৰণ বৈজ্ঞানিক আৰু প্ৰশাসনিক নেতৃত্বৰ বাবেই ১২৪৫ চনত পৰমাপু বোমা তৈয়াৰ কৰা পৰিকল্পনা বাস্তৱত সফল হৈছিল। ১২৬৭ চনত মৃত্যু হয়।

৯। জনছেগাৰ লাৰ্চ :—জন্ম ১২০৩ চন। মাৰ্কিন যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ নিবাসী নবমতে এই তাত্ত্বিক ৰসায়নবিদ গৰাকীয়ে তাপগতি বিজ্ঞানৰ ৪র্থ সূত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰাৰ বাবে ১২৬৮ চনত ৰসায়ন বিজ্ঞানত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। য়েইল বিশ্ব-বিদ্যালয়ত প্ৰথমে সহকাৰী অধ্যাপক হিচাবে সোমাই পিচত ১২৪৫ চনত তাত্ত্বিক ৰসায়নত জে বিলাড' গিবছ অধ্যাপকৰ পদ লাভ কৰে। ১২৭৬ চনত মৃত্যু হয়।

১০। অট্টিছ ইলাই ষ্টা গ্ৰেইডছ :—১৮১১ চনত আমেৰিকাত জন্ম-গ্ৰহণ কৰা এই বৈজ্ঞানিক গৰাকীয়ে ১৮৫২ চনত আমেৰিকাত দুটা কাম কৰি থকা অবস্থাত এওঁ আধুনিক উস্তোলক যন্ত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ইয়াত পাচত এওঁ নিজেই ইয়াৰ উৎপাদনৰ এটা কাৰখানা খুলি ব্যৱসায় কৰে। এওঁ বেলৰ ব্ৰেক, বটাৰী অভেন, ষ্টীম প্ৰাউ, ছেক্টি ব্ৰিজ আদি বহুতো অত্যাৱশ্যক বস্তু আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৮৬১ চনত মৃত্যু হয়।

১১। জাৰ্ট'হান :—১৮৮০ চনত জাৰ্মান দেশত জন্ম হৈছিল। এওঁ ভাৰতৰ পৰা নিয়া বালিৰ পৰা “বেৰিয়াম” নামৰ তেজস্ক্ৰিয় ধাতুটো আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ‘ক্লিক’ নামৰ বিজ্ঞানী এজনৰ সৈতে লগ লাগি এওঁ প্ৰমাণ কৰিছিল যে ইউৰেনিয়াম ২৩৫ আইচ'ট'পটোক নিউটনেৰে খুন্দিয়ালে যি বেৰিয়াম আৰু ক্লিপটন নামৰ দুটা মৌলিক ভাগি যায় আৰু ফলত প্ৰচুব শক্তি নিৰ্গত হয় ইয়েই নিউক্লি়াৰ বিভাজনৰ নৃত্যপাত। এই আৱিষ্কাৰৰ বাবে ১২৪৪ চনত ৰসায়ন বিভাগত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১২৫২ চনত আমেৰিকাত মৃত্যু হয়।

১২। জ'জাচ ক' ব্লেয়াৰ :- ১৬৪৪ চনত ডেনমাৰ্কৰ জাৰ্জাচ নামৰ এখন সৰু চহৰত জন্ম হৈছিল। পোহৰৰ এটা নিৰ্দিষ্ট বেগ থকাৰ কথা গ্ৰহণে আৱিষ্কাৰ কৰে আৰু প্ৰমাণো কৰে। মেৰিজিয়ান চাৰ্কোল নামৰ এটা যন্ত্ৰ উদ্ভাৱক। ১৭১০ চনত মৃত্যু হয়।

১৩। অদেচিউচ এলিটিচ :- এই কবি সাহিত্যিক গৰাকী ১২১১ চনৰ ২ নবেম্বৰত গ্ৰীচৰ ক্ৰীট চহৰত ইয়াক লিয়নত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। অদেচিউচ এলিটিচ এওঁৰ ছদ্ম নাম। এওঁৰ প্ৰকৃত নাম হ'ল—এলিপ ডেলিছ অদেচিউচ। এখেত বিশ্ব বিদ্যালয়ত আইন পঢ়িছিল যদিও শিক্ষা শেষ নকৰাকৈ ওলাই আহে। ১২৭২ চনত সাহিত্যত বিখ্যাত নোবেল বঁটা এওঁ লাভ কৰে। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহ হ'ল—অৰিয়েণ্টেশ্বন (কবিতা), হৰ গ্ৰচ অৱ দি আননউন ইন চাৰ্ভিচ অৱ চাৰাৰ, দি ব' এৰোজা (গীতৰ পুথি), সমালোচক গ্ৰন্থ অ'পেন বুক আৰু পেইণ্টাৰ থিঅ' ফিলচ।

১৪। "অট'কম শ্বেৰিক :- ১৬০২ খৃঃ পূঃ জাৰ্মানীৰ মাগডেবুৰ্গ নামে চহৰত জন্ম হৈছিল। বায়ু বাষ্প আৱিষ্কাৰ কৰা এওঁৰেই প্ৰথম লোক। বায়ু চাপ প্ৰমাণ কৰিবৰ কাৰণে এওঁ তৈয়াৰ কৰা অৰ্দ্ধ গোলক ছুটা লগ লগাই বায়ু তাপ পৰা উলিয়াই ভিতৰখন বায়ুশূণ্য কৰি দিয়াৰ পিচত ছুয়োটা অৰ্দ্ধ-গোলক আঁতৰাবলৈ মুঠ ৪৮টা ঘোঁৰা দৰকাৰ হৈছিল। বায়ু বিজ্ঞানৰ উপৰিও বতৰ বিজ্ঞান, জ্যোতিৰ্বিজ্ঞান, বিদ্যুৎ বিজ্ঞানলৈ এওঁৰ অৱদান যথেষ্ট আছে। একে ধৰণৰ বিদ্যুৎ কপাই যে বিকৰ্ষণ কৰে তাক ভেওঁ প্ৰমাণ কৰি দেখুৱাইছিল। এওঁ মাগডেবুৰ্গ চহৰৰ মেয়ৰ আছিল। ১৬৮৬ চনত মৃত্যু হয়।

১৫। অষ্টভাল্ট ক্ৰিয়েডৰিচ ভিলহেল্ম :- জন্ম ১৮৫৩ খৃঃ আৰু মৃত্যু ১৯৩২ খৃঃ। এওঁ জাৰ্মান ৰসায়নবিদৰ বৈজ্ঞানিক। ১২০০ খৃঃত এওঁ এমনিয়া জাৰিত কৰি নাইট্ৰোজেন অক্সাইড প্ৰস্তুত কৰাৰ প্ৰণালী উদ্ভাৱন কৰে। এই প্ৰণালীৰ দ্বাৰা ১ম মহাদায়ক জাৰ্মানসকলে বিভিন্ন বিস্ফোৰক পদাৰ্থ প্ৰস্তুত কৰি যুদ্ধত ব্যৱহাৰ কৰিছিল। ১৯০২ চনত ৰসায়নত এওঁ নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

১৬। জয়লাৰ লে'অ'মাৰ্চ :- জন্ম ১৭০৭ খৃঃ আৰু মৃত্যু ১৭৮৩ খৃঃ। চুইডাৰলেণ্ডত জন্ম। অৱকলন গণিতৰ বিটা আৰু গামা ফলনৰ তত্ত্ব এওঁ উদ্ভাৱন কৰে। এওঁৰেই প্ৰথমে প্ৰাকৃতিক ঘাতাতকৰ মূল হিচাবে প্ৰতীকৰ ব্যৱহাৰ কৰে। জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ চান্দ তত্ত্ব নৌ-ৰিম্যানীলৈ বিশেষ বৰঙনি। ব্ৰহ্ম

চ'চাইটিব এওঁ সদস্য। এওঁ জাৰ্মিতিৰ বহুতো সূত্ৰ আৱিষ্কাৰক। এওঁৰ সন্মানাৰ্থে গণিতৰ বহুতো সূত্ৰ, উদ্ভ, বাণি আদি এওঁৰ নামেৰে নামাকৰণ কৰা হৈছে।

১৭। অশোক :—অকল ভাৰতবৰ্ষতে নহয় গোটেই পৃথিৱীতে অশোক এখন ডাঙৰ বজা আছিল। কলিঙ্গ যুদ্ধত অশোক বিজয়ী হৈ বিশাল সাম্ৰাজ্যৰ অধিন্ধৱ হৈছিল যদিও যুদ্ধত আঘাত আৰু মৃত্যুবৰণ কৰা লাখ লাখ মানুহৰ দৃষ্টাই এওঁৰ অন্তৰলৈ এক পৰিৱৰ্তন আনে। যুদ্ধৰ পিচত এওঁ উপগুপ্ত সন্ন্যাসীৰ লগত বৌদ্ধধৰ্মৰ জন্মস্থানকে আহি কৰি বৌদ্ধ তীৰ্থবোৰ ভ্ৰমণ কৰে আৰু বৌদ্ধধৰ্ম গ্ৰহণ কৰি দেশ-বিদেশতো এই ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰে। এওঁ বিভিন্ন স্তম্ভ সজাই তাত ধৰ্মৰ বাণীবোৰ আজিৰ পৰা আঁঠু হেজাৰ বছৰৰ পূৰ্বে সজাই তাত লিপিৰূপ কৰাইছিল।

১৮। অংষ্ট্ৰম এণ্ডাৰ্চ জমাচ্ :—১৮১৪ চনত আমেৰিকাত জন্মগ্ৰহণ কৰা এইজন পদাৰ্থবিদে ১৯২৬ চনত সূৰ্য্যত হাইড্ৰোজেনৰ অস্তিত্বৰ আৱিষ্কাৰ কৰে। আপছালা বিশ্ববিদ্যালয়ত পদাৰ্থবিজ্ঞানৰ অধ্যাপক আছিল। বৰ্ণালী বিজ্ঞানৰ অন্ততম প্ৰতিষ্ঠাপক হিচাবে গোটেই বিশ্বতে খ্যাতি লাভ কৰিবলৈ লক্ষ্য হৈছিল। ১৮৭৪ চনত মৃত্যু হয়। এওঁ বয়েল চ'চাইটিৰ সদস্য আছিল।

১৯। ডাঃ অন্নভাৰ সিং পেইণ্টাল :—এফ. আব. এচ. লাভ কৰা প্ৰথম ভাৰতীয় চিকিৎসক। ডাঃ এ. এচ. পেইণ্টালৰ জন্ম হৈছিল ১৯২৫ চনৰ ২৪ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে বাৰ্মাৰ মগ'কত। ১৯৩৮ চনত এওঁ দেউতাকৰ সৈতে বৰ্তমান পাকিস্থানৰ লাহোৰলৈ আহে আৰু পাচত ভাৰতৰ লক্ষ্ণৌ চহৰত নিগাজীকৈ বসবাস কৰিবলৈ লয় আৰু লক্ষ্ণৌতে চিকিৎসা শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে। আমেৰিকাৰ ইজিংটন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ১৯৫২ চনত ভাৰতলৈ ঘূৰি আহি কানপুৰত প্ৰতিবন্ধা পৰীক্ষাগাৰত আৰু পাচত বৰ্ত্তমান ভাই পেটেল চেণ্ট ইন্সটিটিউটত ১৯৫৪ চনৰ পৰা ২৫ বছৰ কাল সহকাৰী সঞ্চালক হিচাবে কাৰ্য্য নিৰ্বাহ কৰিছিল। অল ইণ্ডিয়া ইন্সটিটিউট অৱ্ মেডিকেল চায়েন্স (নিউ দিল্লী)-ত কিছুদিন কাম কৰিছিল। ১৯৬৭ চনত ইণ্ডিয়ান একাডেমি অৱ্ মেডিকেল চায়েন্সৰ সদস্য নিৰ্বাচিত হয় আৰু ১৯৭২ চনত ইণ্ডিয়ান মেচনেল চায়েন্স একাডেমিৰ সদস্য হয়। এওঁ সাধাৰণতে হাওঁকাওঁ আৰু কলিজাৰ ওপৰতেই গৱেষণা চলাইছিল। পাকস্থলীৰ প্ৰয়োজনীয় খাদ্য আৰু পানীৰ সম্পৰ্কে গৱেষণা কৰি নতুন উদ্য আৱিষ্কাৰ কৰিছিল।

২০। অ'ষ্ট্ৰেট হাৰ্ডিগ্ৰাম :—১৭৭৭ চনত ডেনমাৰ্কত জন্মগ্ৰহণ কৰি ১৭৯৯ চনত কোপেনহেগেন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰি সেই বিশ্ববিদ্যালয়তে অধ্যাপনা কৰা এই পদাৰ্থ বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে চুখক শলা এডালক বিদ্যুৎ প্ৰবাহৰ দ্বাৰা বিক্ৰম কৰিব পৰা সৰ্বপ্ৰথম পৰীক্ষা চলাই ১৮১৯ চনত কৃতকাৰ্য্যতা লাভ কৰে। বিদ্যুৎ চুখকৰ ই এক উল্লেখযোগ্য আৱিষ্কাৰ। ইনষ্টিটিউট অফ পেৰিচে এই পদাৰ্থ বিজ্ঞানী গৰাকীক গণিতৰ সৰ্বোচ্চ সন্মান যচাৰ উপৰিও ল'ণ্ডনৰ রয়েল চ'চাইটিয়ে কপলে পদকেৰে সন্মানিত কৰিছিল। বসায়ন বিজ্ঞান, সাধাৰণ বিজ্ঞান আৰু পদাৰ্থ বিজ্ঞান।

২১। আইনষ্টাইন এলবাৰ্ট :—১৮৭৯ খৃঃ জন্ম আৰু মৃত্যু ১৯৫৫ খৃঃ। জাৰ্মানিৰ গুটলিংছহাউজ জন্ম হৈছিল। কুৰি শতিকাৰ শ্ৰেষ্ঠতম পদাৰ্থ বিজ্ঞানী। আলোক বিদ্যুৎ তত্ত্বৰ ওপৰত ১৯২১ খৃঃত পদাৰ্থ বিজ্ঞানত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। এওঁ বচনা কৰা গৱেষণা পত্ৰ আৰু গ্ৰন্থৰ সংখ্যা ৩০০ বো অধিক। এওঁ রয়েল চ'চাইটি নেচনেল অকাডেমি অফ চায়েন্সৰ সদস্য আছিল। এই গৰাকী বিজ্ঞানী সৰ্বমুগৰ এজন নমন্ত ব্যক্তি। সাধাৰণ আপেক্ষিকতাবাদ বিখ্যাত তত্ত্বটো উদ্ভাৱন কৰে ১৯১৫ চনত। ১৯২৫ চনত রয়েল চ'চাইটিৰ পৰা কপলে মেডেল লাভ কৰে।

২২। আইজাক নিউটন :—ইংলণ্ডৰ উলস্ফৰ্ণ নামৰ এখন সৰু গাঁৱত নিউটনৰ জন্ম হৈছিল। এওঁ চিৰকুমাৰ আছিল। নিউটনে অৱকলন (Differential) অৱকলন (Integral) দুয়োবিধ গণিতেই আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। মহাকৰ্ষণ তত্ত্ব আৱিষ্কাৰেই নিউটনৰ জীৱনৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ কীৰ্তি। মহাকৰ্ষণ সম্পৰ্কীয় এওঁৰ কিতাপখনৰ নাম 'নেচাৰেলিচ্ ফিল'চ'ফিয়া প্ৰিঞ্চিপিয়া মেথেমেটিকা' প্ৰকাশ, ১৬৮৭ চন। এইখন মহা মূল্যবান চিবস্মৰণীয় পুথিকেই প্ৰাকৃতিক দৰ্শন বুলি কোৱা হৈছিল। নিউটনৰ মহাকৰ্ষণ তত্ত্বৰ প্ৰধান সূত্ৰটো হ'ল—বিশ্বৰ প্ৰতিটো পদাৰ্থকণাই এটাই আনটোক আকৰ্ষণ কৰে।

২৩। আইজাক বাৰ্লে' :— বৃটিছ গণিতজ্ঞ আৰু বিজ্ঞানী গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৬৩০ চনত। বিদ্যুৎ বিজ্ঞানৰ বিখ্যাত "বাৰ্লে'ৰ চক্ৰ" আৱিষ্কাৰক। মৃত্যু ১৬৭৭ চন।

২৪। আইজিৰ জজিয়' কুৰি :—এওঁ ১৮৯৭ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰে। বৈজ্ঞানিক মাডাম কুৰি আৰু পীয়েৰে জীয়েক। কুজিয় ভেজক্ৰিয়তা এওঁ দ্বীপী

ক্ৰেডাৰিক জলিঅ'ব সহায়ত আৱিষ্কাৰ কৰে। এই কামৰ বাবে ক্ৰেডাৰিক জলিঅ'ব সৈতে বুলীয়াভাৱে নোবেল বঁটা লাভ কৰে। মৃত্যু হয় ১৯৫৬ চনত।

২৫। আইজেনষ্টাইন্ চাৰ্ণাই মিখাই লোভিত্—১৮৯৮ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা কচ দেশীয় এগৰাকী বিখ্যাত চলচ্চিত্ৰ পৰিচালক আৰু সূত্ৰকাৰ। এওঁ ছাত্ৰ অৱস্থাতে বেঙ আৱিষ্কাৰিত ১৯১৮ চনত যোগদান কৰিছিল। পিচত ব্ৰহ্মসজ্জা চানেকী নিৰ্মাণ আৰু নাটক পৰিচালক ৰূপে কাৰ্য্য কৰে। এওঁৰ প্ৰথম চলচ্চিত্ৰ ট্ৰাইক। দ্বিতীয়খন হ'ল 'বেটল ৰিপ পটেমকি'ন। এই দ্বিতীয়খনৰ বাবে এওঁ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় খ্যাতি লাভ কৰিছিল।

২৬। আইনষ্টেইন আল্বেৰ্ট :—হলেণ্ডৰ এই শৰীৰ বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে ১৮৮৫ চনত উষ্ট্ৰিক বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা এম. ডি. ডিগ্ৰী লাভ কৰি লিডেন বিশ্ববিদ্যালয়ত শৰীৰ বিজ্ঞানৰ প্ৰক্ৰেচাৰ পদত নিযুক্তি পায়। ১৯০৩ চনত ইলেক্ট্ৰ' কাৰ্ভিঅ'গ্ৰাফ যন্ত্ৰ এটা আৱিষ্কাৰ কৰে, যিটোৰ দ্বাৰা মাছৰ হৃদযন্ত্ৰত হোৱা বৈদ্যুতিক পৰিৱৰ্ত্তন ধৰা পেলাব পাৰে। ১৯০৭ চনত ফ্ৰ' ক'ম্পনৰ শব্দ বেৰ্ড কৰিব পৰা ফ'ন'কাৰ্ভিঅ'গ্ৰাফ নামৰ যন্ত্ৰ এবিধ যন্ত্ৰ উদ্ভাৱন কৰে। ১৯২৪ চনত শৰীৰ বিজ্ঞানলৈ আগবঢ়োৱা বিশেষ বৰঙণিৰ বাবে নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

২৭। আউবংজেল :—বহুমুখী প্ৰতিভাৱান খ্ৰেষ্ট ৬ষ্ঠ মোগল সম্ৰাট। সম্ৰাট চাহজাহানৰ তৃতীয় পুত্ৰ। আউবংজেল এজন ধৰ্মপ্ৰাণ, শক্তিযন্ত্ৰ, বিদ্বান, বণনিপুণ, অধ্যয়সাগ্ৰী, ৰাজনীতিজ্ঞ, সাহসী আৰু বিচক্ষণ লোক। এই সম্ৰাট গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৬১৮ খ্ৰিঃত। সিংহাসনত উঠি এওঁ নাম লয়—আবুল মুজফ্ৰ মুহিউদ্দিন মহম্মদ আউবংজেল বাহাদুৰ। আলমগীৰ বাদছাহ গাজী ১৬৫৬—৪৪ খ্ৰিঃলৈ ভাৰতৰ দাক্ষিণাত্যৰ এওঁ চুবেদাৰ আছিল। ১৬৪৫ খ্ৰিঃত গুজৰাটৰ শাসনকৰ্তা নিযুক্ত হয়। ১৬৫৮ খ্ৰিঃত এওঁৰ ভায়েক চুজা আৰু মুৰাদক পৰাস্ত কৰি নিজকে সম্ৰাট বুলি ঘোষণা কৰে। এওঁ ইছলাম ধৰ্মৰ সকলো নিয়ম-নীতি মানি চলিছিল যদিও এওঁৰ অদ্বৈতবাদৰ কাৰণেই মোগল সাম্ৰাজ্য ধ্বংস হৈছিল। ১৭০১ খ্ৰিঃত এওঁৰ মৃত্যু হয়।

২৮। আৰ্কিমিডিচ :—খ্ৰিঃ পূঃ ২৮৭ত গ্ৰীচ দেশৰ এক সম্ৰাট পৰিয়ালত এই গৰাকী বিজ্ঞানীৰ জন্ম হৈছিল। এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰা বস্তুপাতিৰ সংখ্যা প্ৰায় দুহুৰি। ইয়াৰ ভিতৰত আৰ্কিমিডিচৰ পেচকল নামে এটা পানী তোলা

যদি। এওঁয়েই জ্যাৰিভিৰ বৃত্তৰ পৰিধি আৰু ব্যাসৰ অৰূপান্তৰ মান প্ৰথমে নিৰ্ধাৰণ কৰে। এওঁ প্ৰমাণ কৰে যে এটা গোলকৰ ধনকল ব্যাস আৰু সমান উচ্চতাৰ চূড়া এটাৰ ধনকলৰ দুই-তৃতীয়াংশ। পদাৰ্থবিদ আৰু প্ৰসিদ্ধ হিচাবে এওঁ আছিল মূঠৰ ওপৰত অশ্ৰুতিহীন। পৃথিৱীৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ভৌতিক বিজ্ঞানী বুলি আকিমিডিক ক'ব পাৰি। জ্যাৰিভি আৰু বল বিজ্ঞান সম্পৰ্কীয় এওঁৰ পুথিসমূহ হ'ল—

(১) বৃত্তৰ জোখ, (২) গোলক আৰু চূড়া, (৩) স্ফেৰাইড আৰু কনয়ড, (৪) বৃত্তলীৰ বিষয়ে, (৫) পদ্ধতি, (৬) ভাসমান পদাৰ্থ, (৭) বালি ষড়ী, (৮) উপপাদ্যৰ সংকলন, (৯) অধিবৃত্তৰ বৰ্গ, (১০) সমতলৰ ভাৰ কেন্দ্ৰ। এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰা কোনো এটা বস্তু ভৰলত ডুবালে বস্তুটোৰ ওজন কিছূ হ্ৰাস পায়, এই হ্ৰাস পোৱা ওজন বস্তুটোৱে অপসাৰিত কৰাও তলৰ ওজনৰ সমান। ইয়াকেই আকিমিডিকৰ সূত্ৰ বোলে। এই সূত্ৰৰ বলতেই আহাজ নিৰ্মাণ কৰিব পৰা হয়।

২২। আগষ্টাছ :—৬৩ চনত এওঁ ৰোমত জয়গ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁৰ আগৰ নাম গেয়াছ জুলিয়াছ ছিজাৰ অক্টেভিয়েনাচ। ৰোমৰ সংবিধান প্ৰণয়ন কৰোঁতা। এওঁ এজন উচ্চাকাঙ্ক্ষী ৰাজনীতিজ্ঞ আৰু পৃথিৱীৰ এজন সাম্ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠাপক। এওঁ আগষ্টাছ উপাধি লাভ কৰিছিল।

৩০। আদাম্‌ছ জেম্‌ :—১৮৬০ চনত জয়গ্ৰহণ কৰা সমাজ সেৱক। জাতীয় সম্মিলনত সভাপতিত্ব কৰা এওঁয়েই বিশ্বৰ প্ৰথম মহিলা। ১৯১৫ চনত হেইগ চহৰত অহুষ্ঠিত হোৱা নাৰী আন্তৰ্জাতিক সম্মিলনত সভানেত্ৰীত্ব কৰিছিল। এওঁ নাৰীৰ উন্নতিৰ কাৰণে বহু কাম কৰি গৈছে। ১৯৩১ চনত নিকলাচ মাৰি বাটলাৰৰ সৈতে যুটীয়াভাৱে নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

৩১। আদাম্‌ছ ৰবাৰ্ট :—১৭৯১ চনত জয়গ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী বিশ্ব খ্যাতিসম্পন্ন চিকিৎসকে “টোক্‌ছ আদাম্‌ছ চাইনড্ৰোম” নামৰ ৰোগটো আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৮২৭ চনত ক্লৰোগ আৰু গাঁঠি বাতৰোগৰ বিশেষজ্ঞ। ১৮৭৫ চনত মৃত্যু হয়।

৩২। আগথা ক্ৰিচ্‌ভাই :—বিশ্বৰ জনপ্ৰিয় বহুত লিখিকা অগাথা ক্ৰিচ্‌ভাইৰ জন্ম হৈছিল ১৮৯১ চনত ব্ৰুটেইনৰ এটা ধনী পৰিয়ালত। এওঁৰ ল'ৰালি কাঁদৰ নাম আগথা মিলাৰ। এওঁ ৫০ খন ডিটেক্টিভ উপন্যাস আৰু ডিটেক্টিভ

শিল্প বচনা কৰিছিল। ১৯২৬ চনত প্ৰকাশ হোৱা দ্বি মাৰ্ভাৰ অৰ্, বগাব একমুখ নামৰ গ্ৰন্থখন এওঁৰ প্ৰথম উপস্থাপন। এওঁক ডিটেক্টিভ উপস্থাপনৰ বাণী বুলিও জনা যায়। এওঁ প্ৰায়ে ইবাকত খাম্বীৰ সৈতে কটোৱাৰ সময়তে বহু মূল্যবান গ্ৰন্থ বচনা কৰিছিল। ১৯৭৬ চনত ৮৫ বছৰ বয়সত এই বহুত মিথিলাৰ মৃত্যু হয়।

৩৩। আঁজো মালবো :—১৯০১ চনৰ ৩ নৱেম্বৰত জন্মগ্ৰহণ কৰা কৰাটী লেখক আৰু শিল্প সমালোচক আঁজো মালবোৱে ১৯৪৭ চনত নেহৰু পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছিল। আন্তৰ্জাতিক বুজাবুজি স্থাপন ক্ষেত্ৰত এওঁ আগবঢ়োৱা বিশেষ বৰঙনিৰ বাবে এওঁ জীৱনৰ অধিককাল বিশ্বৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত মূক্তি সংগ্ৰামত সক্ৰিয়ভাৱে জড়িত হৈ স্থখী হৈছিল। স্পেইনৰ গণতান্ত্ৰী বাহিনীত সৈনিক হিচাবে যোগদান কৰি ৬৫ বাৰ ফেচীবাৰী সকলৰ বিৰুদ্ধে বিমান আক্ৰমণ পৰিচালনা কৰিছিল। এই যোদ্ধাজনে যুদ্ধৰ অভিজ্ঞতাৰে তিনিখন উপস্থাপন মিথিছিল। সেই কেইখন হ'ল—(১) The Conquerors, (২) The Royal Way, আৰু (৩) Man's Fate—ইয়াৰ ভিতৰত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ উপস্থাপন Man's Fate,। ১৯৫৮ চনত চাৰ্লচ্ দি ছানৰ সংস্কৃতি বিভাগত মন্ত্ৰীমণ্ডত যোগদান কৰিছিল। শিল্পকলা সম্পৰ্কীয় এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ ২ খন হ'ল—(১) দ্বি চাইক'লজি অৰ আৰ্ট (২) দ্বি ভাইচেচ্, অৰ্, চাইলেচ। সমগ্ৰ জীৱন বিপ্লৱ কৰা এই মহান ব্যক্তি গৰাকী ১৯৭৬ চনৰ ২৩ নৱেম্বৰ তাৰিখে ৭৫ বছৰ বয়সত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

৩৪। আন্ত্ৰেপল গুইলম গিডে :—১৮৬৯ চনৰ ২২ নৱেম্বৰত পেৰিচত জন্ম হয়। মৃত্যু হয় ১৯৫১ চনৰ ১২ ফেব্ৰুৱাৰীত। সৃষ্টিশীল গুণবান্ধিৰ বাবে সাহিত্যত ১৯৪৭ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। এওঁৰ কেইবাখনো গ্ৰন্থ দ্বি ট্ৰিটজ অৰ্, নাৰ্ছিচাছ, দ্বি এটেন্সট্ এট লাভ, ট্ৰেভেলচ্, অৰ্, ইউৰিয়েন, মাৰ্ছলেণ্ড ছল, প্ৰিমিথিউচ্, আনচেইনড্, ডি ইমবেলিষ্ট দ্বি পেটেবেল চিফনি আদি।

৩৫। আঁজো মেৰি এম্পিয়েৰ :—১৭৭৫ চনৰ ২০ জানুৱাৰী দিনা ক্ৰাফৰ লিয়ৰ্ চহৰৰ উপকণ্ঠ এটাত এম্পিয়েৰৰ জন্ম হয়। ১২ বছৰ নো হওঁতেই বীজগণিতৰো যি কোনো সম্পৰ্কে ব'ভ' সমাধান কৰিব পাৰিছিল। ১৮০৯ চনত গণিত আৰু পৰ্যাবিধানৰ অধ্যাপকৰূপে ইকল পলিটেকনিকত যোগদান কৰিছিল।

এম্পিয়েৰে উদ্ভাৱন কৰা “এম্পিয়েৰ নিয়ম” বাৰা বিদ্যুৎ-প্ৰবাহ আৰু চুম্বক গতিৰ
 বিশ নিৰ্ণয় কৰিব পাৰি। গণিতত যেনো হোৱাৰ বাবেই একে একাডেমী অফ্‌ আৰ্ট্‌চ্‌
 এণ্ড চায়েন্স সংস্থাৰ সন্মতা নিৰ্বাচিত হৈছিল। এম্পিয়েৰে সন্মানাৰ্থে চল-বিদ্যুতৰ
 ব্যৱহাৰিক এককটোৰ নাম ৰখা হৈছে এম্পিয়েৰে আৰু বিদ্যুৎ জোখা এটা
 যন্ত্ৰৰ নাম ৰখা হৈছে “এম্পিয়েৰ মিটাৰ” চমুকৈ “এমিটাৰ”। ১৮৩৬ চনৰ ১০
 জুন তাৰিখে শেৰ নিখাল ভ্যাগ কৰে।

৩৬। আমেৰিষ্ট ছেমিংগৱে :—এই গৰাকী জনপ্ৰিয় কথাশিল্পী চিকাগো
 ১৮২২ চনৰ ২২ জুলাই তাৰিখে জন্ম হয়। মৃত্যু ১৯৬১ চনত। জীৱনৰ প্ৰথম
 কিতাপ হ’ল “থি’ ষ্টোৰিজ এণ্ড টেন পয়েমচ্‌”। এওঁৰ অন্য গ্ৰন্থ হ’ল—ইন আৱাৰ
 টাইম্‌, দি টবেটচ্‌, অফ্‌ শ্ৰিং, দি চান অলচো বাইজেচ্‌, ফ্ৰেয়ায়েলচ্‌, টু আৰ্মচ্‌,
 কৰ হোয় দি বেল টোলচ্‌, একোজ দি বিভাৰ এণ্ড ইন টু দি ট্ৰিঙ্গ আদি।
 ১৯৫৩ চনত আমেৰিকাৰ শ্ৰেষ্ঠ সাহিত্য বঁটা ‘পুলিউমাৰ’ বঁটা লাভ কৰে আৰু
 ১৯৫৪ চনত দি অ’ল্ড মেন্‌ এণ্ড দি চি উপন্যাসৰ বাবে সাহিত্যিক নোবেল বঁটা
 পায়।

৩৭। আমেৰিষ্ট ৰাডাৰ ফ’ৰ্ড :—বিজ্ঞান জগতত ভোলপাৰ লগোৱা
 বিশ্ব প্ৰায় ৰসবিদ ৰাডাৰ ফ’ৰ্ডৰ জন্ম হৈছিল ১৮৭১ চনৰ ৩০ আগষ্ট তাৰিখে
 নিউজিলেণ্ডৰ ফল্‌হিল নামৰ এখন চহৰত। ল’ৰালি কালতে এওঁ এটা কেমেৰা
 তৈয়াৰ কৰিছিল। তেজস্ক্ৰিয়তাৰ স্বৰূপ সম্পৰ্কে প্ৰথম ব্যাখ্যা কৰা বিজ্ঞানী।
 তেজস্ক্ৰিয়তা সম্পৰ্কীয় এওঁৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ পুথি হ’ল তেজস্ক্ৰিয় পদাৰ্থৰ বিকিৰণ।
 পদাৰ্থ-বিজ্ঞানৰ অধ্যাপক আছিল যদিও এই ৰসায়ন বিজ্ঞানতহে নোবেল বঁটা
 লাভ কৰাটো মন কৰিবলগীয়া। “গাইগাৰ কাউণ্টাৰ” যন্ত্ৰ উদ্ভাৱন কৰোঁতা।
 ৰাডাৰ ফ’ৰ্ডৰ আৱিষ্কাৰসমূহে বিজ্ঞান জগতত থলকনি লগোৱাৰ প্ৰায় ২৫ খন
 বিশ্ববিদ্যালয়ে এওঁলৈ সন্মানিত ডক্টৰেট উপাধি প্ৰদান কৰে। ১৯১৪ চনত
 ইংলণ্ডৰ বাণীয়ে চাৰ উপাধি দিয়ে। ১৯৩১ চনত লড্‌ উপাধি লাভ কৰে।
 ১৯৩৭ চনত ৰক্তচাপ ৰোগত এই গৰাকী মহান সহজ সৰল বিজ্ঞানীৰ জীৱনৰ
 অবসান ঘটে।

৩৮। আমেৰিষ্ট অলেণ্ডো লৰেন্স :—১৯০১ চনত আমেৰিকাত জন্ম
 হৈছিল। ১৯২৫ চনত ডক্টৰেট উপাধি লয় পটাচিয়াম তাপৰ ওপৰত আলোক-
 বিদ্যুৎ-প্ৰক্ৰিয়া নামৰ গৱেষণা গ্ৰন্থখনৰ বাবে। ১৯৩৪ চনত বিখ্যাত “চাইক্লট্ৰন”

বহুটা নাজি উলিয়াইছিল। যিটো পৰমাত্ম বিজ্ঞানৰ গৱেষণাৰ বাবে অপৰিহাৰ্য্য। এই আৱিষ্কাৰৰ বাবে ১৯৪০ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৫৮ চনত বিখ্যাত এনৰিক কাৰ্ম পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। পৃথিৱীৰ প্ৰথম শ্ৰেণীৰ বিজ্ঞানীসকলৰ ভিতৰত লেবেল অকৃতম। ১৯৫৮ চনত মৃত্যু হয়।

৩২। আৰ্নেষ্ট চে'ণ্ডৱে ভাৰা :—আৰ্জেন্টিনাৰ বজাৰিও নামে ঠাইত ১৯২৮ চনৰ জুন মাহৰ ১৪ তাৰিখে বিশ্বত শোষিত নিপীড়িত লোকৰ মুক্তিৰ বাবে প্ৰাণ বিসৰ্জন দিয়া বিশ্বৰ অকৃতম মহান বিপ্লৱী গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। আমেৰিকাত বিভিন্ন দেশৰ মাৰ্ছেলি প্ৰায় ৪ হাজাৰ মাইল চাইকেলেৰে ভ্ৰমণ কৰোঁতে বিভিন্ন নিষেধিত জনতাক দেখি এই সকলৰ মুক্তিৰ বাবে প্ৰেৰণ প্ৰাণ কান্দি উঠে। ১৯৫৩ চনত এণ্ড এজন চিকিৎসক হিচাবে স্বীকৃতি পায়। মেক্সিকো ইন্ষ্টিটিউট অৱ্ কাৰ্ডিঅ'লজিত চিকিৎসক হিচাপে কাম কৰিছিল। এণ্ড স্বাধীন কিউবাৰ মন্ত্ৰী-সভাত উদ্যোগ মন্ত্ৰী আছিল। ১৯৬৭ চনৰ ২৩ মাৰ্চ তাৰিখে বলিভিয়াৰ জাতীয় মুক্তি বাহিনীৰ অধিনায়ক হিচাবে পুনৰ গেৰিলা যুদ্ধ কৰে। ১৯৬৮ চনৰ ৮ অক্টোবৰ তাৰিখে শত্ৰু সৈন্যই এওঁক এখন অৰণ্যত বন্দী কৰি ২ অক্টোবৰৰ দিনা শত্ৰু সেনাই নৃশংসভাৱে হত্যা কৰে।

৪০। আঁভেইলৰে' লেভইচিয়েব :—ফৰাচী বিজ্ঞানী লেভইচিয়েবৰ জন্ম হৈছিল ১৭৪৩ চনৰ ২৪ আগষ্টৰ তাৰিখে পেৰিচৰ এটা ধনী পৰিয়ালত। ১৫ বছৰ বয়সতে মাক দেউতাকক হেৰুৱাই লেভইচিয়েব খুড়ীয়েকৰ তত্ত্বাবধানত ডাঙৰ-দীঘল হয়। লেভইচিয়েবে বসায়ন বিজ্ঞানক সম্পূৰ্ণ বিজ্ঞান ভিত্তিত প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। ১৭৭৪ চনত লেভইচিয়েবে প্ৰমাণ কৰিছিল যে সকলো ধৰণৰ ভৌতিক আৰু ৰাসায়নিক পৰিৱৰ্তনত এটা পদ্ধতিৰ মুঠ ৫০ সদায় একে থাকে অৰ্থাৎ পদাৰ্থক ধ্বংসও কৰিব নোৱাৰি সৃষ্টিও কৰিব নোৱাৰি। ইয়েই ভৌতিক বিজ্ঞানৰ প্ৰধান সূত্ৰ। বায়ু যে প্ৰধানকৈ নাইট্ৰজেন আৰু অক্সিজেনৰ সৃষ্টি তাক তেওঁ প্ৰমাণ কৰি দেখুৱাইছিল। বসায়ন বিজ্ঞান সম্পৰ্কীয় তেওঁৰ ৰচিত পুথি হ'ল—(১) ৰাসায়নিক নামাকৰণ পদ্ধতি, (২) বসায়ন বিজ্ঞানৰ প্ৰাথমিক গ্ৰন্থ। লেভইচিয়েবে পুৰণি ৰাসায়নিক প্ৰাচীৰ আৰু পদাৰ্থৰ কিছুমান সলনি কৰি অৰ্থপূৰ্ণ আৰু সহজ নাম দিছিল। যেনে—ফেৰা ফলিৱাটা টাটাৰিকৰ নাম দিলে পটাচ, কলক্ছ অৱ্ এ মেটেলৰ নাম দিলে অক্সাইড ইত্যাদি। ১৭৯৪ চনত এওঁৰ ওপৰত ফুৰা বিচাৰ কৰি মৃত্যুদণ্ডেৰে দণ্ডিত কৰে।

৪১। **আঁতই আৰি বেকাবেল** :—১৮৫২ চনত ফ্ৰান্সৰ ৰাজধানী পেৰিছত আঁতই আৰি বেকাবেলৰ জন্ম হৈছিল। এওঁ ভেজক্ৰীয়া বস্ত্ৰৰ আৱিষ্কাৰক। সম্বৰ্জন আৰু অল্পপ্ৰতা নামৰ পৰিঘটনা দুটাৰ কিছুমান আৱৰণীয় তথ্য আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। এওঁৰ জীৱনৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আৱিষ্কাৰ প্ৰাকৃতিক ভেজক্ৰীয়াৰ বাবে। মাতাম কুৰিৰ সৈতে ১২০০ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১২০৮ চনত মৃত্যু হয়।

৪২। **আৰ্ছাৰ ষ্টেমলি এডিংটন** :—১৮৮২ চনত ইংলণ্ডৰ কেণ্ডল নামৰ এখন সৰু চহৰত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ১২০৭ চনত বিখ্যাত ‘শ্বিখচ ট্ৰাইজ’ লাভ কৰে। ১২০৩ চনত গ্ৰীনউইথে মান মন্দিৰৰ প্ৰধান সহায়ক পদত নিযুক্তি পায়। ইয়াৰ ৭ বছৰ পাচত প্ৰিয়াম প্ৰফেছৰ হিচাবে ৰেম্বুজ বিশ্ববিদ্যালয়ত যোগদান কৰে আৰু এই বিশ্ববিদ্যালয়ৰ গৱেষণাগাৰৰ অধিকৰ্তা হৈছিল। এওঁক জ্যোতিৰ্বল-বিজ্ঞানৰ জনক বুলি কব পাৰি। তৰ সত্য বুলি পৰীক্ষামূলকভাৱে প্ৰথম প্ৰমাণ কৰা এওঁ অন্ততম। এওঁ বিজ্ঞান বিষয়ত কাৰিকৰী দিশত কেইবাখনো পুথি লিখি গৈছে। জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ বিশেষ অধিগণা আছে। ১২৪৪ চনত মৃত্যু হয়।

৪৩। **আৰ্ছাৰ হুগ্গা কম্পটন** :—১৮২২ চনত আমেৰিকাৰ অহাইও প্ৰদেশৰ উলষ্টাৰ নামে এখন ঠাইত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ১২৬৬ চনত প্ৰিন্সটন বিশ্ববিদ্যালয়ৰপৰা ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। “কম্পটন প্ৰতিক্ৰিয়া নামৰ বিখ্যাত পৰিঘটনাটোৰ উদ্ভাৱক। এই আৱিষ্কাৰৰ বাবে ১২২৭ চনত এওঁ নোবেল বঁটা লাভ কৰে। দ্বিতীয় মহাযুদ্ধৰ পাচত এওঁ ৱাশ্বিংটন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আচাৰ্য্য নিৰ্বাচিত হয়। ১২৪৭ চনত মৃত্যু হয়।

৪৪। **আলেকজেন্ডাৰ গ্ৰাহাম বেল** :—ইংলণ্ডৰ এডিনবাৰ্গ চহৰত এই গৰাকী বিশ্ববিখ্যাত বৈজ্ঞানিকৰ ১৮৪৭ চনৰ ৩ মাৰ্চ তাৰিখে জন্ম হয়। সৰুতে এওঁ ধানৰ পৰা সহজে তুঁহ শুছোৱাৰ এটা যন্ত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। অশেষ চেষ্টাৰ ফলত ১৮৬৭ চনৰ জানুৱাৰী মাহত এটা টেলিফোন যন্ত্ৰ তৈয়াৰ কৰি উলিয়াইছিল। আমেৰিকাত ভেঙে ‘এক্সচেঞ্জ চিষ্টেম’ প্ৰৱৰ্তন কৰে। বেলক টেলিফোন সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ কীৰ্তি যদিও ভেঙেৰ কামত ব্যাঘাত জন্মে বুলি ভাল পোৱা নাছিল। সেই কাৰণে টেলিফোনৰ বেলটো বাজিৰ নোহোৱাকৈ কাগজেৰে ঢাকি ৰাখিছিল। ১২২২ চনৰ ২ আগষ্টৰ দিনা এওঁৰ মৃত্যু হয়। মৃত্যুৰ দিনা এওঁৰ

সন্মানাৰ্থে আমেৰিকাৰ সকলোবিলাক ৰাজ্যতে টেলিফোন ১ মিনিট সময়ৰ বাবে বন্ধ ৰাখিছিল। শব্দ প্ৰৱৰ্ত্তনৰ এটা এককৰ নাম 'বেংল' বখা হৈছে এই গৰাকী বিজ্ঞানীৰ সন্মানাৰ্থে।

৪৫। আল খোৱা ৰজা মি :—আবৰ ফেশীয়া এই গণিতজ্ঞ গৰাকীৰ আত্ম-মানিক ৭৮০ খৃঃ জন্ম হৈছিল। হিন্দু আৰু বেবিলকীয় গণিতৰ তুলনাত নিৰ্ভৰ কৰি আলজাব্ৰাত (ইং এলজেব্ৰা) নামৰ পুথিৰ ৰচক।

৪৬। আলকিণ্ডি :—ইৰাকৰ কূছা নামে এখন চহৰত ৮১৩ খৃঃ পূঃ জন্ম হৈছিল। এই গৰাকী দাৰ্শনিক গণিতজ্ঞ জ্যোতিৰ্বিদ, ৰসায়নবিদ আৰু চিকিৎসকৰ আৰম্ভ ১২ জন শ্ৰেষ্ঠ গণিতৰ ভিতৰত আলকিণ্ডি অন্তৰ্ভুক্ত। লোহাৰ প্ৰস্তুত প্ৰণালী সম্পৰ্কে এওঁ বহু কথা লিখি থৈ গৈছে। পোহৰ বিজ্ঞানলৈ এওঁৰ যথেষ্ট অৱদান আছে।

৪৭। আলফ্ৰেড্ চাৰ্লচ হাৰ্ভাৰ্ড ওয়াৰ্থ :—সাংবাদিকতা কৰি গোটেই বিশ্বত খ্যাতি অৰ্জন কৰা এই গৰাকী মহান ব্যক্তিৰ জন্ম হৈছিল ১৯৬৫ চনৰ ১৫ জুলাই তাৰিখে আয়াৰলেণ্ডৰ ৰাজধানী ডাবলিন চহৰত। ১৬ বছৰ বয়সতে আলফ্ৰেডে বিতালয়ৰপৰা এখন আলোচনী সম্পাদনা কৰি উলিয়াইছিল যিখনে সকলোকে আকৰ্ষণ কৰিব পাৰিছিল। দেউতাকে এওঁক সাংবাদিক হোৱা বিচৰা নাছিল যদিও ১৮ বছৰ বয়সতে এওঁ Youth নামৰ কাকতখনৰ সম্পাদক হোৱাৰ উপৰিও অন্ত কাকতত লেখাপঢ়া কৰি অৰ্থ উপাৰ্জন কৰিছিল। “বাইচাইক্লি নিউজ” কাকতখন সম্পাদনা কৰাৰ পাচতে এওঁ সাংবাদিক হিচাবে যথেষ্ট খ্যাতি অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হয়। এওঁৰ বিয়াৰ আগদিনা প্ৰকাশ পোৱা নিজৰ ‘আনুচাৰ্চ’ নামৰ বাতৰি কাকতখনে প্ৰথমে এওঁক বিক্ৰিৰ ক্ষেত্ৰত হতাশ কৰিছিল যদিও প্ৰথমে ৬০ হেজাৰ কপিৰ ভিতৰত মাত্ৰ ১২ হেজাৰ বিক্ৰি হোৱা এই কাকতখনে খুব কম দিনৰ ভিতৰতে ৬ লাখ ৫ হেজাৰ কপি বিক্ৰি হয়। ইয়ে প্ৰমাণ কৰে আলফ্ৰেডৰ সাংবাদিকতাৰ পূৰ্ণ সফলতা। একে সময়তে তেওঁ কেইবাখনো বাতৰি ককেত সম্পাদনা কৰি জনপ্ৰিয় হৈ পৰাৰ লগতে এজন কোটিপতি হ’ল মাত্ৰ ৩৯ বছৰ বয়সতে। এওঁ লৰ্ড’উপাধিৰে বিভূষিত হোৱাৰ পাচত এওঁৰ নাম হয় লৰ্ড’নৰ্থ ব্লিফ। এওঁ ব্ৰিটিছ পাৰ্লামেণ্টৰ সদস্যও আছিল। ১৯২২ চনৰ ১৪ আগষ্ট তাৰিখে ৫৭ বছৰ বয়সত এই গৰাকী বিশ্বৰ মহান সাংবাদিকৰ হেহৰ অৱসান ঘটে।

৪৮। আলবেকশী :—বিশ্ববিখ্যাত পণ্ডিত আলবেকশীৰ জন্ম হৈছিল ১৭৩৩ চনত থিডা প্ৰদেশত। এওঁ এজন গণিতজ্ঞ, জ্যোতিৰ্বিদ, দাৰ্শনিক আৰু সংস্কৃতৰ পণ্ডিত। ১০১৭ পাচত এওঁ মামুদৰ লগত ভাৰতলৈ আহে আৰু নৰাজ-ব্যৱহাৰ বিষয়ে জিখি থৈ গৈছে।

৪৯। আলেকজেণ্ডাৰ্ডিচ ব্ৰডকিক :—নোবেল বঁটা বিজয়ী এই সাহিত্যিক গৰাকী ১৯৪০ চনত লেনিনগ্ৰাডত জন্মগ্ৰহণ কৰে। বৰ্তমান আমেৰিকাৰ নাগৰিক হৈ আছে। ১৫ বছৰ বয়সতে তুল এৰি কাৰখানা এটাৰ মেচিন অপাৰেটৰ কাম কৰিছিল। এওঁ ইংৰাজী আৰু পোলিছ ভাষা আহৰণ কৰি কিছুমান কবিতা কচ ভাৰালৈ অনুবাদ কৰিছিল। এই লিখা কবিতাবিলাকত অশ্লীলতা থকাৰ বাবে এওঁক বিভিন্ন বাতৰি কাকতে সন্মালোচনা কৰাৰ উপৰিও চৰকাৰে শাস্তি বিহিছিল। ইজৰাইল দেশৰ নাগৰিকত্ব লাভ কৰিবৰ বাবে এই কবি গৰাকীক আমন্ত্ৰণ কৰিছিল যদিও স্বদেশৰ মোহ এৰি এওঁ যোৱা নাছিল। পিচত চোভিয়েট দেশ ভিছা দি দেশ এৰিবলৈ কোৱাত এওঁ আমেৰিকালৈ যায় আৰু ১৯৭৭ চনত আমেৰিকাৰ নাগৰিক হয়। নানা ঘাত-প্ৰতিঘাতৰ সন্মুখীন হোৱা এই গৰাকী কবিয়ে ১৯৮৭ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

৫০। আলবেয়াৰ কেমু :—সু-সাহিত্যিক আৰু এসময়ৰ ফুটবল খেলুৱৈ আলবেয়াৰ কেমুৰ ১৯১৩ চনত আলজেৰিয়াত জন্ম হয়। দেউতাক সাধাৰণ শ্ৰমিক হৈয়ো আলবেয়াৰক বিশ্ববিদ্যালয়ত দৰ্শন শাস্ত্ৰ অধ্যয়ন কৰিবলৈ সুবিধা কৰি দিছিল। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ কেইখন হ’ল—(১) ট্ৰেজাৰ, (২) দি আউট চাইফাৰ, (৩) দি ফ’ল’, (৪) প্লেগ আদি। দৰ্শন বিষয়ৰ এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ হ’ল মিথ অফ্ চিচিফাচ। এওঁৰ অষ্টাঙ্গ ৰচনা হ’ল ‘দি বেবেল’ আৰু কেইখনমান নাটক। ১৯৫৭ চনত নোবেল বঁটাই এই সাহিত্যিক গৰাকীক সন্মানিত কৰা হয়। ১৯৬০ চনত এক মটৰ দুৰ্ঘটনাত মৃত্যু হয়।

৫১। আলফ্ৰেড্ ষ্টিৱেন্স, লিংজ :—বিশ্ববিখ্যাত ফটোগ্ৰাফাৰ ষ্টিৱেন্স লিংজৰ জন্ম হৈছিল ১৮৬৪ চনৰ ১ জানুৱাৰী তাৰিখে, আমেৰিকাৰ নিউবাৰ্চীৰ এক জাৰ্মান পৰিয়ালত। ১৮৮৩ চনত জাৰ্মানত অভিযান্ত্ৰিক শিক্ষা ল’বলৈ গৈছিল যদিও এই শিক্ষা শেষ নকৰি এওঁ ফটোগ্ৰাফিৰ প্ৰতি আকৃষ্ট হৈ এই বিষয়ত অধিক মনোনিবেশ দিয়ে। শেষত এই গৰাকী ফটোগ্ৰাফাৰে বিভিন্ন দেশৰণৰা দ্ৰেৰণতকৈয়ো অধিক পুৰণাৰে সন্মানিত হৈ বিশ্বৰ ভিতৰতে

এজন লেখক লবলগীয়া কটোগাঁৱৰ হয়। কটোগাঁৱীৰ জন্ম উন্নয়নৰ বাবে পোন প্ৰথমে প্ৰৱৰ্ত্তন কৰা এই বিখ্যাত লোকজনৰ ১৯৪৬ চনৰ ১৩ জুলাই তাৰিখে মৃত্যু হয়।

৫২। আলেক্সেণ্ডাৰ ডোম্ভাচ্ :—১৮০২ চনত ক্ৰান্ত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই বিখ্যাত ঔপন্যাসিকে বচনা কৰা কেইখনমান উপন্যাস গ্ৰন্থৰ বাবে পৃথিৱীত বিখ্যাত হৈ পৰে। এওঁৰ অতি জনপ্ৰিয় উপন্যাস কেইখন হ'ল (১) 'দ্বি থ্ৰি মাচকিটাৰচ্', (২) 'দ্বি কাউণ্ট অৰ্ মনটিক্ৰিট', (৩) 'ৱেক টু লিপ', (৪) 'দ্বি মেন ইন দা আইৰণ'। 'দ্বি কাউণ্ট অৰ্ মনটিক্ৰিট' উপন্যাসখনৰ কাহিনীকলৈ বহু কথাছবি কৰা হৈছে। এই বিখ্যাত ঔপন্যাসিক গৰাকীয়ে ১৮৭০ চনত শেৰ নিশ্বাস এৰে।

৫৩। আলেক্সেণ্ডাৰ ছল ডেনিছ্‌ছি :—১৯৬০ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা পোৱা এই গৰাকী সাহিত্যিকৰ জন্ম হৈছিল ১৯১৮ চনৰ ১১ ডিচেম্বৰত কচিয়াৰ কিছুলোভোৱত। বোস্তোভা ইউনিভাৰচিটিৰ পৰা অৰু শাস্ত্ৰত স্নাতক উপাধি লোৱাৰ পাচত এওঁ দ্বিতীয় বিশ্ব যুদ্ধৰ সময়ত সৈনিক হিচাপে যোগদান কৰি সৈন্ত দলৰ কেপ্টেইন হয়। ষ্টেলিনক সমালোচনা কৰি চিঠি আদি লিখাৰ বাবে তিনি বছৰ কাৰাবাস আৰু বন্দী জীৱন যাপন কৰিবলগীয়া হৈছিল। পিচত ১৯৫৬ চনত অৰু বিষয়ৰ শিক্ষক হিচাবে মধ্য কচিয়াৰ বিয়াত শিক্ষাদান কৰে। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহ হ'ল—(১) 'ওভান দে ইন্ দ্বি লাইফ অৰ্ আইভান ডেনিচোভিক্‌'ত (১৯৬২), (২) 'দ্বি কেছাৰ ওৱাৰ্ড (১৯৬৮), (৩) 'দ্বি ফাষ্ট পেলোগো ১৯১৮-১৯৫৬ আদি উল্লেখযোগ্য। ইয়াৰ বেছিভাগ গ্ৰন্থই বিদেশী প্ৰকাশকে প্ৰকাশ কৰিবলগীয়া হৈছিল কাৰণ নিজৰ চৰকাৰে এই গ্ৰন্থবিলাকৰ প্ৰকাশ বন্ধ কৰাই নহয় বহু পাণ্ডুলিপি বাজেয়াপ্ত বা ধ্বংস কৰিছিল। আনকি ষ্টকহলমত গৈ এই প্ৰখ্যাত সাহিত্যিক গৰাকীয়ে লাভ কৰা পুৰস্কাৰো গ্ৰহণ কৰাত চৰকাৰে বাধা প্ৰদান কৰিছিল। ১৯৭৪ চনত এওঁ চুইডাৰলেণ্ডলৈ গৈ বসবাস কৰিবলৈ লয় আৰু বৰ্ত্তমান এওঁ আমেৰিকাৰ নাগৰিক। আমেৰিকান একাডেমি আৰ্টচ্ এণ্ড চায়েন্সৰ সদস্য নিৰ্বাচিত হয় ১৯৬৯ চনত।

৫৪। আৱ্না আখমাট'ভা :—বিশ্বজোৰা খ্যাতি অৰ্জন কৰা আৱ্না গোৰেছো (পাচত আৱ্না আখমাট'ভা) ১৮৮৯ চনত চোভিয়েট দেশৰ ওভিছা নামৰ লাগবৰ পাৰৰ এখন সৰু গাঁৱত জন্ম হৈছিল। শ্ৰেয়ৰ কবিতাৰ বাবেই এওঁ

বিশ্বজোৰা খ্যাতি লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। এওঁ গোটেই জীৱন না না সংগ্ৰামৰ মাজেদি পাৰ কৰিছিল। জীৱিত কালতেই কিছুকাল হৈ পৰা এই বিখ্যাত কবি গৰাকীৰ প্ৰতিভাক চৰকাৰে বন্ধ কৰি ৰাখিছিল একমাত্ৰ সমাজৰ সত্য নৱ ৰূপক কবিতাৰ মাধ্যমেৰে জনগণৰ আগত হাতি ধৰাব বাবে। এওঁৰ কবিতা কোনো বাতৰি কাকত আলোচনী আদিত প্ৰকাশ নকৰিবৰ বাবে চৰকাৰে এক ঘোষণা পত্ৰৰ যোগে ১৯০৬ চনৰ ১৪ আগষ্ট তাৰিখে বন্ধ কৰি দিছিল। আনকি ১৭ মাহ জেলত ৰাখি এওঁৰ ওপৰত নানা অত্যাচাৰ চলাইছিল। জেলৰ ভিতৰতে ৰচনা কৰিছিল এওঁৰ আটাইতকৈ স্বীকৃত কবিতা Requiem। এওঁৰ স্বামী নিকোলাই আখমাট'ভাকোক ১৯২১ চনত গুলিয়াই হত্যা কৰাই কান্সত নাথাকি এওঁৰ একমাত্ৰ ল'ৰাটোৰ ওপৰতো নিৰ্মম অত্যাচাৰ চলাইছিল যাৰ ফলত আয়াই ২৫ বছৰ কাল অজ্ঞানবাসত কটাইছিল। এওঁৰ কবিতা চৰকাৰে চেম্বৰ-ৰিশ কৰিছিল। এওঁ এওঁৰ বিখ্যাত বহু কবিতা চিকিৎসাধীন হৈ চিকিৎসালয়তে ৰচনা কৰিছিল। ১৯৬৬ চনত Komarovo নামৰ ঠাইত এই কবি গৰাকীৰ মৃত্যু হয়। মৃত্যুৰ পিচত এওঁৰ কবিতাসমূহ বহুসকলে প্ৰকাশ কৰিছে আৰু সমগ্ৰ বাচিয়াত জন্ম-শতবাৰ্ষিকী ১৯৮৯ চনত পালন কৰিছে।

৫৫। আৰ্লণ্ড টয়লৰী :—এই গৰাকী মহান সাহিত্যিকৰ জীৱনকাল মুঠ ৮৬ বছৰ। জীৱিত কালছোৱাৰ ভিতৰৰ ৬৫ বছৰ কেৱল এখন কিতাপহে ৰচনা কৰিছিল। যি কিতাপ বিংশ শতাব্দীৰ বিশ্বত অগ্ৰতম মহৎ গ্ৰন্থ হিচাপে পৰিগণিত হৈছে। সৰ্বমুঠ ৬টা খণ্ড, সৰ্বমুঠ পৃষ্ঠা হ'ল ৩৪৮৮। ইয়াৰে ১ম তিনিটা খণ্ড প্ৰকাশ হয় ১৯৩৪ চনত আৰু পিচত তিনিটা খণ্ড প্ৰকাশ হয় ১৯৩৯ চনত। ইয়াৰ পাচত পঞ্চাশৰ দশকত শেষৰ ছয়টা খণ্ড প্ৰকাশ হয়। বিশ্বই এই মহৎ গ্ৰন্থখনৰ নাম A Study of History বা ইতিহাসৰ অধ্যয়ন। এই পুথিয়ে বিশ্বত এওঁক যুগমীয়া কবি ৰাখিব। এওঁৰ মতে যেতিয়াই এখন সমাজ বা এটা সভ্যতাই ক্লান্তি বা আত্ম-সন্তোষৰ বশবৰ্তী হৈ বাহিৰৰ বা ভিতৰত পৰা অহা প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হ'বলৈ অসমৰ্থ হৈ পৰে, তেতিয়াই এই সমাজ বা সভ্যতা ধ্বংস প্ৰাপ্ত হয়।

৫৬। আৰদাস লালম :—পাকিস্থানত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই পদাৰ্থ বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে সৰ্বশে লিখা-পঢ়া কৰিছিল ইংল্যাণ্ডৰ কেম্ব্ৰিজত। ১৯৫৭ চনত লণ্ডনৰ 'ইম্পিৰিয়েল কলেজ অৱ্ চাৰ্ভেন্স এণ্ড টেকন'লজী'ৰ পদাৰ্থ বিজ্ঞান বিভাগৰ অধ্যাপক আছিল। ইণ্টাৰনেচনেল চেণ্টাৰ অৱ্ নিউক্লিঅৰ ফিজিক্সত

ভট্‌বেট আছিল। পৃথিবীৰ সৰ্ববৃহৎ বিশিষ্টতৰ এই গবেষণা কেৱলো এওঁৰ চেষ্টাতে গঢ়ি উঠিছিল ১৯৭২ চনৰ ১০ ডিচেম্বৰত। পদাৰ্থ বিজ্ঞানত আন এজন বিজ্ঞানীৰ সৈতে নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

৭৭। **আৰ্মুণ্ড ছেন বক্ক** :—১৮৭২ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এওঁয়েই প্ৰথমে দক্ষিণ মেৰুত পদাৰ্পণ কৰিছিল। দক্ষিণ মেৰু আৱিষ্কাৰ কৰে ১৯২৬ চনত। এওঁ বিমানৰে উত্তৰ মেৰু প্ৰদক্ষিণ কৰে। ১৯২৮ চনত মৃত্যু হয়।

৮০। **আইকুয়েন ষ্ট্ৰাটান** :—১৮৫৮ চনত হলেণ্ডত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই প্ৰখ্যাত বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে পোন প্ৰথম বাৰৰ বাবে প্ৰমাণ কৰিছিল যে চাউলৰ কণিকা অংশত বেৰি বেৰি বোগ প্ৰতিৰোধ কৰিব পৰা এবিধ ৰাসায়নিক পদাৰ্থ থাকে। বেৰি বেৰি বোগ প্ৰতিৰোধ কৰিব পৰা উপায় উদ্ভাৱন কৰাৰ বাবে ১৯২৯ চনত এওঁ নোবেল বঁটা লাভ কৰে। মৃত্যু হয় ১৯৩০ চনত।

৮২। **আব্ৰাহাম লিঙ্কন** :—আমেৰিকাৰ এটা অতি দুখীয়া সাধাৰণ পৰিয়ালত ১২০৯ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰি অতি দুখ-কষ্টৰ মাজেদি কাঠকটীয়া সাধাৰণ অৱস্থাৰ পৰা গৈ আমেৰিকাৰ নিচিনা এখন দেশৰ ৰাষ্ট্ৰপতি হয়গৈ। নিজৰ অপ্ৰেৰ চেষ্টা আৰু ব্যক্তিত্বৰ ওপৰত এওঁ দোকানদাৰী আৰু পিচত পোষ্ট মাষ্টাৰৰ চাকৰি কৰিছিল। ১৮৬০ চনত ৰিপাব্লিকান পাৰ্টিৰ প্ৰাৰ্থী হৈ আমেৰিকাৰ প্ৰেছিডেণ্ট হিচাবে নিৰ্বাচিত হয়। আমেৰিকাত ক্ৰীতদাস প্ৰথা উচ্ছেদ কৰি নিগ্ৰো জাতিক এওঁয়েই মুক্তি দান কৰিছিল। এক বড়ঘৰ কৰি লিঙ্কনক এটা প্ৰেক্ষাগৃহত থিয়েটাৰ চাই থাকোঁতেই গুলি কৰি হত্যা কৰি এই মহান ব্যক্তি গৰাকীৰ জীৱন অৱসান কৰিছিল।

৯০। **আলেক্সেণ্ডাৰ ফ্লেমিং** :—১৮৮১ চনৰ ৬ আগষ্ট তাৰিখে দাৰ্ভিলৰ অন্তৰ্গত লক্ষ্‌লিড নামে এখন ঠাইত জন্ম হৈছিল। এওঁৰ দেউতাক এজন সাধাৰণ খেতিয়ক আছিল। ১৮২৮ চনত আধুনিক চিকিৎসাৰ মকৰধ্বজ স্বৰূপ প্ৰথম “এণ্টিবায়টিক পেনিচিলিন” আৱিষ্কাৰ কৰে। আৰ্থিক দূৰৱস্থাৰ বাবেই স্কুলৰ শিক্ষা শেষ কৰাৰ পাচত কলেজত নাম লগাব নোৱাৰি ১৬ বছৰ বয়সতে জাহাজ কোম্পানীৰ কেৰণীৰ চাকৰি কৰিবলগা হৈছিল। পিচত অৰ্থ উপাৰ্জন হোৱাত কলেজত পঢ়িবলৈ লয় আৰু পিচত ১৯০৫ চনত স্নাত্যতিবে ডাক্তৰী পাচ কৰে। ১৯২২ চনত “লাইচো জাইন্” নামৰ বীজাণুনাশক এটা নতুন ঔষধ আৱিষ্কাৰ কৰে। পেনিচিলিনৰ ওপৰিও এওঁ আৰু বহুতো “এণ্টিবায়টিকচ” আৱিষ্কাৰ কৰিছিল।

৬১। **আব্দুল গফফ খান :**—সীমান্ত গান্ধী নামেৰে জনাজাত এই গৰাকী ভাৰতৰ স্বাধীনতা যুঁজাৰু জন্ম হৈছিল ১৮৯০ চনত নৰ্থ-ৱেষ্ট ফ্ৰান্সিছ প্ৰভিন্সত (পাকিস্থান)। সময়ীয়া সকলে এওঁক বাদচাহ খান বা কিংখান বুলি কৈছিল। আনকি মহাত্মা গান্ধীয়েও এই নামেৰেহে এওঁক মাতিছিল। ভাৰত চৰকাৰৰ আমন্ত্ৰণ মতে ১৯৬২ চনত ভাৰতলৈ আহি বহু ঠাইত এওঁ ভাষণ দিছিল। ভাৰত চৰকাৰে আটাইতকৈ সন্মানিত ভাৰত বন্ধু উপাধিৰে এওঁক বিভূষিত কৰিছিল। ১৯৮৮ চনত ৯৮ বছৰ বয়সত এই গৰাকী মহান নেতাই শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

৬২। **আলাও ফ্ৰিড :**—এই ফৰাচী বিজ্ঞানী গৰাকীৰ ১৮১২ চনত জন্ম হৈছিল। পোহৰৰ বেগ শুদ্ধকৈ গণনা কৰা প্ৰথম বৈজ্ঞানিক। পোহৰ বিজ্ঞানৰ বিভিন্ন বিষয়ত এজন গবেষক। ১৮২৬ চনত মৃত্যু হয়।

৬৩। **আৰ্মেণ্ট চলভে :**—এই বসায়ন বিজ্ঞানী গৰাকী ১৮২৬ চনত বেলজিয়ামত জন্ম হৈছিল। চ’ডিয়াম কাৰ্বনেট প্ৰস্তুত কৰা বাণিজ্যিক পদ্ধতিৰ উদ্ভাৱক। বিজ্ঞানীসকলৰ এখন বছেৰেকীয়া সন্মিলন পাতিবৰ কাৰণে এওঁ বহু টকা দান দিছিল। ১৯১০ চনত মৃত্যু হয়।

৬৪। **আৰি ময়চ’ল :**—১৮৫২ চনত ফৰাচী দেশত জন্ম হৈছিল। ক্লবিন বসায়নগাৰত প্ৰস্তুত কৰি নোবেল বঁটা পাইছিল। ১৯০৭ চনত মৃত্যু হয়।

৬৫। **আৰ্ভিঙ লাং মুইৰ :**—১৮৮১ চনত মাৰ্কিনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ মাৰ্কিনৰ এজন পৰমাণু বিজ্ঞানী। ১৯৩২ চনত বসায়ন বিজ্ঞানত নোবেল বঁটা লাভ কৰিছিল। ১৯৫৭ চনত মৃত্যু হয়।

৬৬। **আৰ্য্যভট্ট :**—(প্ৰথম) দক্ষিণ ভাৰতৰ কেৰালা প্ৰদেশত ৪৪৭ খৃঃ পূঃত জন্ম হৈছিল। মাত্ৰ ২৩ বছৰ বয়সতে ৪টা খণ্ডত ‘আৰ্য্য ভট্টায়ম’ নামৰ এখন গ্ৰন্থ লিখে। নিজ অক্ষত চাৰিওফালে পৃথিৱীৰ দৈনিক আবৰ্তনৰ পৰিমাণ হিচাবে জ্যোতিৰ্ক বিলাকৰ গতি ব্যাখ্যা দিয়া এওঁৰেই প্ৰথম ভাৰতীয়। গণিতক জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ এটা অংশ হিচাবে আৰ্য্যভট্টই প্ৰথম বিবেচনা কৰিছিল। বৃহস্পতি পৰিধি আৰু ব্যাসৰ অৰূপাত তেওঁ শুদ্ধকৈ নিৰূপণ কৰিছিল। এওঁ অতি তীক্ষ্ণ বুদ্ধিৰ অধিক আছিল।

৬৭। **আৰ্ভেন্স জেলিষ্টা টৰি চেল্লি :**—উত্তৰ ইটালিৰ ফাবেৰা নামে ঠাইত ১৬০৮ চনত জন্ম হৈছিল। গেলিলিওৰ যোগ্য ছাত্ৰ। ‘চাপমান’ যন্ত্ৰৰ

উদ্ভাৱক। এওঁ গেলিগিওৰ দ্বৰীণ স্বৰূপ উন্নতি লাভন কৰে। এওঁ অণুবীক্ষণ যন্ত্ৰ এটাও সাজি উলিয়ায়। ৩২ বছৰ বয়সত ১৬৪৭ চনত মৃত্যু হয়।

৬৮। আৰৱীৰ জ্যোতিৰ্জিৎগাৰ :—১৮৮৭ চনত অষ্ট্ৰিয়াৰ ৰাজধানী ভিয়েনা চহৰত জন্ম হৈছিল। এৰাৰ বছৰ বয়সলৈকে ঘৰতে ঘৰুৱা শিক্ষকৰ দ্বাৰা শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল পিচত ভিয়েনা জিমনাচিয়ামত আৰু শেষত ভিয়েনা বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰি এওঁ কেইবাখনো বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপনা কৰিছিল। সুবিখ্যাত “তৰু বলবিজ্ঞানৰ” এওঁৰেই উদ্ভাৱক। এই অৱদানৰ বাবে পলভিবাৰ্গৰ সৈতে ১৯৩৩ চনত যুটীয়াভাৱে নোবেল বঁটা লাভ কৰে। বিশ্ব তত্ত্বলৈও এওঁৰ যথেষ্ট অৱদান আছে। ১৯৬১ চনত মৃত্যু হয়।

৬৯। ওস্তাদ আমজাদ আলি খান :—১৯৪৫ চনৰ ২ই অক্টোবৰ তাৰিখে সঙ্গীতৰ পুণ্যতীৰ্থ স্বৰূপ গোৱালিয়ৰ এওঁৰ জন্ম হৈছিল। সৰুৰে পৰাই সঙ্গীতৰ পৰিৱেশত ডাঙৰ-দীঘল হৈছিল। এওঁৰ দেউতাক প্ৰখ্যাত সাবোদ বাদক পদ্মভূষণ ওস্তাদ হাফিজ আলি খানৰ সঙ্গীত সমিতিয়ে এওঁক সাবোদ সম্ৰাট উপাধিৰে বিভূষিত কৰিছিল। ১৯৭৫ চনত পদ্মশ্ৰী উপাধি ভাৰত চৰকাৰে আগবঢ়ায়। ১৯৭১ চনত অৰ্থাৎ মাত্ৰ ২৬ চহৰ বয়সতে এওঁলৈ ইণ্টাৰনেশ্যনেল মিউজিক ফ’ৰাম অৱ পেৰিচৰ “ইউনেচক” (UNESCO) বঁটা আগবঢ়ায়। এওঁৰ সহধৰ্মীনি অসমৰ জীয়াৰী বিখ্যাত নৃত্যশিল্পী শুভলক্ষ্মী বৰুৱা। আমজাদ আলি খানৰ সঙ্গীতে বিশ্বৰ সঙ্গীত প্ৰেমী লোকক মোহিত কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

৭০। আৰিস্তাৰ কাচ :—এওঁ গ্ৰীক জ্যোতিৰ্বিদ। এই গৰাকী জ্যোতিৰ্বিদেই পৃথিৱীখন সূৰ্যৰ চাৰিওফালে ঘূৰে বুলি প্ৰচাৰ কৰিছিল।

৭১। আচাৰ্য্য বিনোৱা ভাৱে :—এওঁৰ প্ৰকৃত নাম বিনায়ক ৰাও ভাৱে। বিনোৱা নামটি গান্ধীজীয়ে দিয়া। ১৮৯৫ চনৰ ১১ চেপ্তেম্বৰত মহাৰাষ্ট্ৰৰ গান্ধোদ নামৰ গাঁৱত বিনোৱাজীৰ জন্ম হৈছিল। সত্য সংগ্ৰাম ব্ৰহ্মচৰ্য্য পালন কৰি স্বাৱলম্বী আদৰ্শত একনিষ্ঠ হোৱাৰ বাবে গান্ধীজীয়ে এওঁক আচাৰ্য্য উপাধি প্ৰদান কৰিছিল। স্বাধীনতা আন্দোলনত এওঁ কেইবাবাৰো ফাটেক খাটিবলগীয়া হৈছিল। এওঁৰ সৰ্বোদয় আৰু ভূদান আন্দোলন ভাৰতৰ জনগণৰ বাবে প্ৰকৃত মুক্তিৰ প্ৰতীক। আধুনিক ভাৰতৰ স্বাৰ্থ স্বৰূপ এই গৰাকী মহান ত্যাগী আদৰ্শনীয় ব্যক্তিৰ ১৯৮২ চনৰ ১৬ নবেম্বৰত পোঁণাৰ আশ্ৰমতে দেহ ত্যাগ কৰে।

৭২। **জাবুবকৰ চিদ্ধিক :**—জন্ম ১৭২ খৃঃ আৰু মৃত্যু ৬৩৫ খৃঃত। সৰ্কাৰ প্ৰণীত কোবেচ বংশত জন্মিছিল। হজৰত মহম্মদৰ মৃত্যুৰ পিচত মুছলমানৰ ৰাজ সত্তাও এওঁৰ ওপৰত অৰ্পিত হয়। সেয়েহে মহম্মদৰ পিচত এওঁৰেই প্ৰথম খলিফা। হজৰত মহম্মদৰ মেৰাজ (সাকাত) সম্বন্ধে এওঁৰেই প্ৰথমতে বিশ্বাস কৰিছিল কাৰণেই এওঁৰ উপাধি চিদ্ধিক অৰ্থাৎ সত্যবাদী বা বিশ্বাসী হয়।

৭৩। **ইউক্লিড :**—গ্ৰীচৰ এখেদ চহৰত খৃঃ পূঃ ৩৩০ মানত জন্ম হৈছিল। জ্যামিতিৰ বিভিন্ন উপপাত্তসংগ্ৰহ কৰাৰ লগতে নিজৰো দুই-এটা উপপাত্ত সংযোজন কৰি সৰু সৰু ১৩টা থণ্ডত জ্যামিতি বিষয়ৰ প্ৰথম পুথি 'এলিমেন্ট' প্ৰকাশ কৰে। এওঁৰ অন্ত উল্লেখযোগ্য পুথি হ'ল (১) অষ্টিক (২) ডাটা (৩) ফেন'মেনা।

৭৪। **ইউজিন মেন্ডাষ্টোন অ' নোইল :**—১৮৮৮ চনৰ ১৬ অক্টোবৰ তাৰিখে বিশ্ববিখ্যাত এই নাট্যকাৰ গৰাকীৰ নিউয়ৰ্কত জন্ম হৈছিল। সৰু অৱস্থাত এওঁ নিৰাপত্তাহীনভাৱে ভুগিছিল। এওঁ পিষ্টন বিশ্ববিদ্যালয়ত এবছৰ অধ্যয়ন কৰাৰ পাচত নো-বিভাগৰ চাকৰিত ভৰ্তি হয়। এওঁ স্বাস্থ্যজনিত কাৰণত স্বাস্থ্য নিবাসত থকা সময়ত নাটক ৰচনা কৰিছিল। এওঁৰ প্ৰথমখন নাটক আছিল "ব্ৰাউণ্ড ইষ্ট ফৰ কাৰডিক"।

পুলিৎজাৰ বঁটাৰে পুৰস্কৃত হোৱা এওঁৰ দ্বিতীয়খন পূৰ্ণাঙ্গ নাটক হ'ল— 'বিয়ণ্ড দি হৰাইজন'। ইয়াৰ উপৰিও আম্মা ক্ৰীষ্টি, ট্ৰেঞ্চ ইণ্টাৰলড আৰু লং ডেজ আৰ্নি ইন টু নাইট', নাটক কেইখনৰ বাবেও এওঁ পুৰস্কাৰ পাইছিল। ইয়াৰ উপৰিও এওঁ কেইবাখনো মঞ্চ সফল নাটক ৰচনা কৰিছিল। সাহিত্যৰ বাবে পুৰস্কৃত হোৱা এওঁৰেই প্ৰথমজন আমেৰিকান নাট্যকাৰ। 'আইচমেন কমেণ্ড' নামৰ নাটকখন এওঁৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ নাটক। ১৯৫৩ চনৰ ২৭ নবেম্বৰত এওঁৰ দেহৰ অৱসান ঘটে।

৭৫। **ইয়্যচা হাই কেটচ্ :**—১৯০১ চনত ফ্ৰেজবাৰী মাহত চোভিয়েট ৰাষ্ট্ৰীয়ত এই গৰাকী প্ৰতিভাবান সঙ্গীতজ্ঞৰ জন্ম হৈছিল। সৰুৰে পৰাই এওঁক সঙ্গীত সাধনা কৰিবলৈ ধেউতাকে সুবিধা দিছিল। ৬ বছৰ বয়সতে বাৰ্লিন চহৰত ৰাজহুৱা সভাত বেহেলা বজাই ভূমসী সমাদৰ লাভ কৰিছিল আৰু বিভিন্ন ঠাইলৈ বেহেলা বজাবৰ বাবে আমন্ত্ৰণ পাইছিল। এওঁ কনচাৰ্ট আৰু বেকডিঙ টুডিঅ' দুয়োটাতে সমানে সাকল্য লাভ কৰিছিল। পাশ্চাত্য সংগীত জগতত কিংবদন্তী প্ৰতিভাসম্পন্ন এগৰাকী মহান শিল্পী।

৭৬। **ইটাইলুন** :—চীন দেশীয় লোক। আজিৰ পৰা প্ৰায় ১১০০ বছৰ পূৰ্বে এওঁ প্ৰথমে কাগজ তৈয়াৰ কৰিছিল। এই কাগজ তৈয়াৰ কৰিছিল কপাহ আৰু ভাং গছৰ পাত মিহলাই মণ্ড তৈয়াৰ কৰি। এই কাগজ তৈয়াৰ কৰাই ইটাইলুনক পৃথিৱীত বিখ্যাত কৰি তুলিছিল। ১৮০৩ চনত ইংলেণ্ডৰ কাৰ কিংগেৰ ডিক্চন নামৰ এজন বিজ্ঞানীয়ে পোন প্ৰথম বাৰৰ বাবে যত্নৰ সহায়ত কাগজ তৈয়াৰ কৰি উলিয়াইছিল।

৭৭। **ইভান টুৰ্গেনেভ** :—১৮১৮ চনৰ নবেম্বৰ মাহৰ ৯ তাৰিখে মধ্য ৰাচিয়াৰ অবেল নামৰ ঠাইত জন্মগ্ৰহণ কৰা বিশ্ব সাহিত্যত সৰ্বপ্ৰথম কচ সাহিত্যিক হিচাবে স্থান পোৱা এই মহান সাহিত্যিক গৰাকীয়ে কৃষিক্ষেত্ৰৰ বিৰুদ্ধে ধৰ্ম দি মাকৰ লগত মতভেদ হৈ মাকক ত্যাগ কৰি ঘৰৰ পৰা ওলাই গৈ সমাজত এই ঘৃণাৰ প্ৰথাৰ বিৰোধী সংগ্ৰাম চলাই যোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰে হানিবেলাৰ নামত সন্ধিতে ঘৰতে পঢ়িছিল। এওঁ সৰু কালৰে পৰাই সাহিত্য চৰ্চা কৰে। প্ৰথম উপন্যাস ৰুদিন ১৮৫৬ চনত প্ৰকাশ হয়। এওঁৰ অন্ততম শ্ৰেষ্ঠ ৰচনা ‘পিতা-পুত্ৰ’, এশ বছৰ আগতে ৰচনা কৰা এই সাহিত্যৰাজি আজিও নতুন হৈ আছে আৰু আগলৈও নতুন হৈয়েই থাকিব। এই মহৎ কথাশিল্পী গৰাকী ৬৫ বছৰ বয়সত পেৰিচৰ ওচৰৰ গিগ্‌ভেলত ১৮৮৩ চনৰ ৩ চেপ্তেম্বৰত মৃত্যু হয়।

৭৮। **ইন্দিৰা গান্ধী** :—১৯১৭ চনৰ ১২ নবেম্বৰ তাৰিখে উত্তৰ প্ৰদেশৰ এলাহাবাদত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ১৯৬৬ চনৰ ২৪ জাৰুৱাৰীত ভাৰতৰ ৩য় গৰাকী প্ৰধান মন্ত্ৰী হিচাবে কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰে। এওঁৰেই প্ৰথম মহিলা প্ৰধান-মন্ত্ৰী। ১৯৭৭ চনলৈকে স্বদীৰ্ঘকাল প্ৰধানমন্ত্ৰী হিচাবে আছিল। এওঁৰ কাৰ্য্য-কালতে উল্লেখযোগ্য কাৰ্য্য বেক ৰাষ্ট্ৰীয়কৰণ, বাংলাদেশ মুক্তি, কুৰি দক্ষিণ আচনি প্ৰবৰ্তন আদি সম্পাদিত হৈছিল। এচিয়াত লোহ মহিলা হিচাবে জনাজাত এই গৰাকী মহিলাক ১৯৮৪ চনৰ ৩১ অক্টোবৰ তাৰিখে চৰকাৰী বাসভবনৰ চোহৰতে নিজৰ প্ৰহৰীয়েই গুলিয়াই হত্যা কৰে।

৭৯। **ইভান গেলিচট টৰিচেভিচ** :—বেৰেমিটাৰ আবিষ্কাৰক এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে ১৬০৮ চনৰ ১৫ অক্টোবৰ তাৰিখে ইটালিৰ ফানজা নামৰ ঠাইত জন্ম-গ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ বিভিন্ন দূৰবীক্ষণ আৰু অণুবীক্ষণ যন্ত্ৰৰ নক্সা তৈয়াৰ কৰিছিল। বোম বিশ্ববিদ্যালয়ত মাত্ৰ ১২ বছৰ বয়সতে অধ্যাপনা কৰিবলৈ

স্ববিধা পাইছিল। এই নানী গণিত আৰু বিজ্ঞানী পৰীক্ষী ৰাজ ৩৩ বছৰ
জীয়াই থাকি ১২৪৭ চনৰ ২৫ অক্টোবৰ তাৰিখে মৃত্যুবৰণ কৰে।

৮০। ইমানুৱেল কাণ্ট :—জাৰ্মানীৰ বিশিষ্ট দাৰ্শনিক ইমানুৱেল কাণ্টৰ
জন্ম হৈছিল ১৭২৪ চনৰ ২২ এপ্ৰিল তাৰিখে জাৰ্মানীৰ প্রুচিয়াৰ প্ৰদেশৰ কনিগছ-
বাৰ্গ চহৰত। কাণ্টৰ ঘৰুৱা অৱস্থা ইমানেই বেয়া আছিল যে এওঁৰ তিনিজনী
ভনীয়েকে আনৰ ঘৰত চাকৰনী কৰি পেট প্ৰসৰ্তাইছিল। কনিগছ বাৰ্গ
বিশ্ববিদ্যালয়ত ১৭৭৫ চনৰ পৰা অস্থায়ী শিক্ষক হিচাবে ১৫ বছৰ কাল শিক্ষাদান
দিয়ে। এওঁৰ আৰ্থিক অনাটন, শাৰীৰিক দুৰ্বলতা আৰু জ্ঞানপিপাসু মানসিক
তাৰ বাবে কাণ্টে বিয়া-বাক কৰা নাছিল। ৮০ বছৰ বয়সলৈকে ঘৰুৱা কামবোৰ
তেওঁ নিজেই কৰিছিল। এওঁ বক্তৃতা দিও অৰ্থ উপাৰ্জন কৰিছিল। এওঁৰ বিখ্যাত
গ্ৰন্থ হ'ল—(১) বিমুক্ত যুক্তিৰ সমীক্ষা (২) ব্যৱহাৰিক বিচাৰশক্তি (৩) সমীক্ষা
(Critique of Practical Reason) (৪) অৱধাৰিকা শক্তিৰ সমীক্ষা
(Critique of Faculties of Judgement) তদুপৰি তৰ্কশাস্ত্ৰ, নীতিশাস্ত্ৰ,
জ্যোতিৰ্বিজ্ঞান, পদাৰ্থ বিজ্ঞান আদিৰ বিষয়ে লিখা বহু মূল্যবান গ্ৰন্থ প্ৰকাশ
হৈছে। ১৮০৪ চনত এইজনী মহান দাৰ্শনিকৰ জন্মস্থানতে দেহ অৱসান
ঘটে।

৮১। ইগ্‌নেচ জেন পেডেৰেঙ্কি :—বিশ্ববিখ্যাত পিয়ানো বাদক
ইগ্‌নেচ জেন পেডেৰেঙ্কিৰ জন্ম হৈছিল ১৮৬০ চনৰ ১৮ নবেম্বৰ তাৰিখে পোলেণ্ডৰ
ক্ৰিলৱকা নামে ঠাইত। সৰুতে মাক ঢুকুৱাত এগৰাকী পৰিচাৰিকাই ডাঙৰ কৰে।
প্ৰায় তিনি বছৰৰ পৰাই এওঁৰ বাস্তবজ্ঞানৰ প্ৰতি বিশেষ ৰাপ আছিল। ১২ বছৰ নোঁ
হওঁতেই অশেষ চেষ্টাৰ ফলত এওঁ পিয়ানো বাদনত বিশেষ দক্ষতা লাভ কৰিবলৈ
সক্ষম হয়। বাৰম্বাৰ থকা সঙ্গীত বিদ্যালয়ত ১৮৭৮ চনত সঙ্গীত শিক্ষক হিচাবে
যোগদান কৰে। এওঁ বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশত পিয়ানো বজাই স্থখাতি লাভ
কৰিছিল। এওঁৰ পিয়ানো বাদনত ভূয়সী প্ৰশংসা কৰি বাৰ্গাৰ্ড শ্বেয়ে কৈছিল—
পৃথিৱীৰ সৰ্বকালৰ শীৰ্ষস্থানীয় পিয়ানো বাদক পেডেৰেঙ্কি যি সময়ত তেওঁৰ শিল্প-
কৃতিৰ উচ্চতম শিখৰত আৰোহণ কৰিছিল সেই একেসময়তে তেওঁ নিৰ্বাচিত হৈছে
পোলেণ্ডৰ ৰাষ্ট্ৰপতি হিচাবে। ১৯১২ চনত হোৱা স্বাধীন পোলেণ্ডৰ এওঁ প্ৰথম
ৰাষ্ট্ৰপতি। ১৯৪১ চনৰ ২ জুন তাৰিখে আমেৰিকাৰ নিউইয়ৰ্ক চহৰত এই মহান
সঙ্গীতজ্ঞ আৰু ৰাজনৈতিক নেতাজনৰ জীৱনৰ অৱসান ঘটে।

৮২। **ইন্সিরাচ কেমেটী** :—১৯০৫ চনৰ ২৫ জুলাইত এই বিখ্যাত সাহিত্যিক গৰাকীৰ কমানিৱাৰ বাটোচাকত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ সৰুতে ১৯১১ চনত হেউতাকৰ সৈতে ইংলেণ্ডলৈ আহে যদিও হেউতাকৰ মৃত্যুৰ পিচত ১৯১৩ চনত ভিয়েনালৈ পৰিয়ালৰ সৈতে যায়। নাংচী বাহিনীয়ে অষ্ট্ৰিয়াৰ ওপৰত ১৯৩৮ চনত আক্ৰমণ চলোৱাত ক্ৰান্সলৈ পলাই গৈ শেষত লণ্ডনত বসবাস কৰিবলৈ লয়। এওঁ ফেচিষ্ট বিৰোধী আছিল। এওঁৰ প্ৰকাশিত কাককাজ আদাৰ ট্ৰয়েল, ক্ৰাউচচ এণ্ড পাৰাৰ, ডাইৱেলগাং আদিৰ ভিতৰত ডাইৱেলগাং নামৰ উপন্যাসখনৰ বাবেই এওঁ বিশ্বৰ সৰ্বোচ্চ সন্মান নোবেল বঁটা ১৯৮১ চনত লাভ কৰে। ১৯৪৭ চনত দ্বি টাৱাৰ অৱ বাবেল নামেৰে পুনৰ “ডাইৱেলগাং” কিতাপখন প্ৰকাশ কৰে।

৮৩। **ইউৰি পাৰ্ছিভিচ** :—৪৮৫ খৃঃ এবেলত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই বিখ্যাত নাট্যকাৰ গৰাকীয়ে ২২খন নাটক ৰচনা কৰিছিল বুলি জনা যায়। ইয়াৰে ১২খন সংৰক্ষিত। ‘চাইক্লপচ’ এওঁৰ বিখ্যাত নাটক। এওঁ অকল নাট্যকাৰেই নহয় মহান কবিও। শেষ বয়সত এবেলৰ পৰা মেচিডিনীয়ালৈ যায়। এওঁৰ নাটক-খিলাকে প্ৰতিযোগিতাত ৪ বাৰহে অৱশ্যে পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছিল।

৮৪। **ইভান পেত্ৰোভিচ পাভ'লভ** :—নোবেল বঁটা বিজয়ী এই গৰাকী প্ৰধানতঃ শৰীৰ বিজ্ঞা বিজ্ঞানীৰ জন্ম হৈছিল ১৮৪২ চনত ৰাচিয়াৰ বিয়াজান চহৰত। ল'ৰালি কালত এওঁ অতি বুদ্ধিমান আছিল। ১৮৭২ চনত এওঁ চিকিৎসা বিজ্ঞানত স্নাতক হোৱাৰ পিচতে ৰাচিয়াৰ এটা গৱেষণাগাৰত গৱেষণা কৰিবলৈ লয়। হুংপিণ্ড আৰু শৰীৰৰ ভেজ সঞ্চালনৰ ওপৰত প্ৰায় দহ বছৰ কাল গৱেষণা কৰিছিল। পৰিপাক যন্ত্ৰৰ সম্পৰ্কতো এওঁ গৱেষণা কৰিছিল। চিকিৎসা বিজ্ঞা একাডেমিত এওঁ ১৮৯০ চনত অধ্যাপক নিযুক্ত হয়। প্ৰায় ১১ বছৰ ধৰি পাচন তন্ত্ৰৰ গ্ৰন্থিৰ বিষয়ত এওঁ গৱেষণা কৰিছিল। এওঁৰ গৱেষণা-সমূহৰ বাবেই ১৯০৪ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। ১৯৩৫ চনত ৰাচিয়াত অহুষ্ঠিত হোৱা পঞ্চদশ আন্তৰ্জাতিক শৰীৰ বিজ্ঞা সন্মিলনৰ এওঁকেই উদ্বোধক আছিল। এই মহান বিজ্ঞানীজনৰ দেহৰ অৱসান ঘটে ১৯৩৬ চনৰ ২৭ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে।

৮৫। **ইয়ানচা হাইকেটচ** :—১৯০১ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত ছোভিয়েট ৰাচিয়াত এই গৰাকী প্ৰতিভাৱান সঙ্গীতজ্ঞৰ জন্ম হৈছিল। সৰুৰে পৰাই এওঁক

সঙ্গীত শাখা কবিবলৈ বেউতাকে সুবিধা দিছিল। ৬ বছৰ বয়সতে বাৰ্গিন চহৰত বাজহৰা সভাত বেহেলা বজাই ভূমলী সমাধৰ লাভ কৰিছিল আৰু বিভিন্ন ঠাইলৈ বেহেলা বজাবৰ বাবে আমন্ত্ৰণ পাইছিল। এওঁ কনচাৰ্ট আৰু বেকৰ্ভিষ্ট্ৰিউছ' দুয়োটাতে সমানে সাক্ষ্য লাভ কৰিছিল। পাশ্চাত্য সঙ্গীত জগতত এওঁ কিংবদন্তী প্ৰতিভা সম্পন্ন এগৰাকী মহান শিল্পী।

৮৬। **ইলিয়াচ হাৱে :**—আমেৰিকাৰ অতি দুখীয়া পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। সৰু অৱস্থাৰ পৰাই এওঁ নিজৰ পেটৰ অন্ন মুঠিৰ বাবে বিভিন্ন ঠাইত নানা কাম কৰিব লগা হৈছিল। সৰুৰ পৰাই এওঁৰ মগজু অতি চোকা আছিল। কিন্তু, অৰ্থনৈতিক সঙ্কটত পৰি নিজৰ প্ৰতিভা বিকাশ আৰু প্ৰকাশৰ সুবিধা পোৱা নাছিল। এওঁ ঘৰতে প্ৰথমে গোদাম ঘৰত আৰু পিচত এটা যন্ত্ৰপাতিৰ কাৰখানাত কাম কৰিবলৈ সোমায়। এওঁৰ এজন বন্ধুৰ কথা মতেই ১৮৪২ চনত এটা চিলাই কল আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। প্ৰথমে বেজিত সূতা লগোৱা ফুটাটোৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিব পৰা নাছিল যদিও এটা সপোনে তেওঁৰ এই কাম দৃষ্টকৃত পৰিপন কৰিলে। ইয়াৰ পিচত ইলিয়াচৰ আহিয়েই ১৮৫১ চনৰ পৰা প্ৰচলন হোৱা চিলাই কল সবহীয়াতকৈ তৈয়াৰ কৰে আমেৰিকাৰ আইজাক মেৰিট চিংগাবে।

৮৭। **উইনি মেণ্ডেলা :**—১২৩৬ চনত দক্ষিণ আফ্ৰিকাত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী আফ্ৰিকাৰ বৰ্ণবাদবিৰোধী অক্লান্ত সংগ্ৰামী যোদ্ধাৰ জন্ম হৈছিল ১২৫৮ চনত। বিশিষ্ট সমাজ সেৱক নেলচন মেণ্ডেলাৰ সৈতে বিবাহ হয়। চৰকাৰে এওঁৰ স্বামীক যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ড দিয়াৰ পাচত এওঁ অতি দুখ-কষ্টৰে দিন কটাবলগীয়া অৱস্থাতে কেইবাবাৰো কৃষ্ণাঙ্গলোকৰ সংগ্ৰামী নেত্ৰী গৰাকীক জেলত ৰাখিছিল। ১৯৮৮ চনত চোৱেটোৰ টাউনশিপত থকা এওঁৰ ঘৰটো চৰকাৰে জ্বলাই দিছিল। নেলচন মেণ্ডেলা কাৰাগাৰত থকা সময়ত এওঁৰ স্বামীৰ পৰা সকলো খা-খবৰ কঢ়িয়াই আনিছিল। আৰু এই সংবাদসমূহ বিশ্বৰ আগশাৰী বাতৰি কাকত বিলাকত ঠাই পাইছিল। নেলচন মেণ্ডেলাক মুক্তি দিয়াৰ পাচত উইনি মেণ্ডেলা আৰু নেলচনক আফ্ৰিকাৰ কৃষ্ণাঙ্গ সকলে বিপুলভাৱে আদৰণি জনোৱাৰ উপৰিও বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশে দুয়োকো ভ্ৰম্ণা নিবেদন কৰিছিল।

৮৮। **উইনষ্টল স্পেনচাৰ চাৰ্চিল :**—শিশু অৱস্থাত এগৰাকী শিক্ষয়িত্ৰীয়ে আটাইতকৈ ছুট ল'ৰা বুলি কোৱা ল'ৰাটোৱেই ডাঙৰ হৈ সেনানায়ক, বিশিষ্ট

সাংবাদিক, বুৰঞ্জীবিদ, খেলুৱৈ, চিত্ৰকৰ, কুটনীতিবিদ, বান্ধিবৰ আৰু ইংলেণ্ডক সৰ্বাঙ্গোত্তৰকৈ যোগ্য প্ৰধানমন্ত্ৰী ৰূপে স্বীকৃতি পাইছিল। এওঁ ১৮৭৪ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। সুন্দৰ শিক্ষা শেষ কৰি এওঁ সৈন্য বাহিনীত যোগদান কৰে আৰু পিচত সেনাধিনায়ক হয়গৈ। এওঁ কেইবাখনো যুদ্ধত সাহসিকতা আৰু সামৰিক কৌশলতাৰ বাবে অতি জনপ্ৰিয় হৈ পৰিছিল। যুদ্ধৰ পিচত এওঁ “দি ৰিতাৰ দাৰ” নামৰ এখন প্ৰকাণ্ড গ্ৰন্থ লিখি প্ৰকাশ কৰে—যিখনে এওঁৰ জীৱনলৈ স্থখ্যাতি কঢ়িয়াই অনাৰ লগতে যথেষ্ট অৰ্থ আৰ্জন কৰে। ১৪ বছৰ তলৰ শিশুক খনি বিভাগত কাম কৰোৱাৰ নোৱাৰা আইন প্ৰণয়ন কৰে এওঁ গৃহ ৰক্ষকত যোগদান কৰিয়েই। ১৯১১ চনত ব্ৰিটিচ নৌবাহিনীৰ ফাষ্ট লৰ্ড হিচাবে সন্মানিত হয়। “দ্বিতীয় মহাযুদ্ধৰ ইতিহাস” নামৰ বিখ্যাত এওঁৰ গ্ৰন্থখনৰ বাবে এওঁ সাহিত্য নোবেল বঁটা লাভ কৰিছিল। ১৯৬২ চনত আমেৰিকা যুদ্ধবাটুই বিশিষ্ট নাগৰিক সন্মান যাচে। ১৯৫৫ চনৰ ৫ এপ্ৰিলত ৮০ বছৰ বয়সত ৰাজনীতিৰ পৰা অৱসৰ লয়। ১৯৬৪ চনৰ ২৪ জানুৱাৰীত এই গৰাকী বিশ্ববৰেণ্য প্ৰবীণ ৰাজনীতিজ্ঞ আৰু সাহিত্যিকৰ দেহৰ অৱসান ঘটে।

৮২। **উইলিয়াম চকলে** :—১৯১০ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই পৰ্য্যটক বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে ট্ৰানজিটৰ যুটীয়াভাৱে আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। এওঁ বিজ্ঞানত নোবেল বঁটা বিজয়ী এজন বিজ্ঞানী।

৯০। **উইলিয়াম বাটলাৰ ইয়েট্ছ** :—১৮৬৫ চনৰ ১৩ জুনত আয়াৰলেণ্ডৰ ডাব্লিনৰ চেণ্টিমাউণ্টত জন্ম হৈছিল। ১৮৯০ চনত এওঁ ৰাইমাৰছ ক্লাব আৰু আইৰিচ লিটাৰেৰি চোচাইটি গঠন কৰিছিল। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ হ’ল—
 ১। দি ওৱাইল্ড ছৰান এট কুলে। ২। ইষ্টাৰ (বিখ্যাত কবিতা পুথি)।
 ৩। দি টাৱাৰ। এওঁ ববীক্ষনাথ ঠাকুৰৰ গীতাঞ্জলীৰ প্ৰথম ইংৰাজী সংস্কৰণৰ ২২ পৃষ্ঠা পাতনি লিখিছিল। এই নোবেল বঁটা বিজয়ী সাহিত্যিক গৰাকী ১৯৩৯ চনৰ ২৮ ফেব্ৰুৱাৰীত ফ্ৰান্সত মৃত্যু হয়।

৯১। **উইলহেল্ম ৰিছাৰ্ড ওল্ফ গগাৰ** :—বিশ্ব প্ৰসিদ্ধ এই সঙ্গীতজ্ঞ গৰাকী ১৮১৩ চনৰ ২২ মে তাৰিখে জাৰ্মানীৰ লীপজীগ্ চহৰত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ অকল সঙ্গীতজ্ঞই নাছিল এওঁ আছিল এজন লেখক, কবি আৰু বিপ্লৱী লোক। সকতে দেউতাকক হেৰুও এই সঙ্গীতজ্ঞজনে আৰ্থিক দুৰৱস্থাত পৰি বিভিন্ন ঠাইত ধকৰা হৈ কেইবাবাৰো জেল খাটিবলগীয়া হৈছিল আৰু নিজৰ স্ত্ৰীৰ লগত

আৰ্থিক দুৰৱস্থাৰ বাবেই সম্পৰ্ক ছেদ কৰিছিল। বিশ্ব বিখ্যাত এওঁৰ নীতিনাট্য কেইখনৰ ভিতৰত *Rienzi*, *The Rhingold*, *The flying Dutch man*, *Town hauser*, *Lohengrin*, *The Master Singers* উল্লেখযোগ্য। ইয়াৰ উপৰিও সঙ্গীতৰ ওপৰত *Judaism in Music, Art and Revolution*, *Opera and Drama*—গ্ৰন্থ আজিও বিখ্যাত হৈয়ে আছে। ১৮৮৩ চনৰ ১০ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে ৭০ বছৰ বয়সত তিনিচত মৃত্যু হয়।

২২। **উইলিয়াম ফুক্স** :—১৮৩২ চনত এই ইংৰাজ বিজ্ঞানী গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। বেবিয়াম নামৰ মৌল পদাৰ্থটো এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। কেঞ্চড ৰশ্মিৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট অৱিহণা আছে। ১৯১২ চনত এই গৰাকী বিজ্ঞানীৰ মৃত্যু হয়।

২৩। **উইলিয়াম হাৰছেল** :—১৭৩৮ চনত জাৰ্মানীৰ হানভাৰত জন্ম-গ্ৰহণ কৰা এই বৃটিছ জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে ‘ইউৰেনাচ’ নামৰ গ্ৰহটো আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। “অৱলোহিত বিকিৰণ”ৰ এওঁৰেই উদ্ভাৱক। লণ্ডনৰ ৰয়েল এষ্ট্ৰলজিকেল চোচাইটিৰ প্ৰথম সভাপতি ১৮১৬ চনত এওঁ নাইট উপাধি লাভ কৰে। পৃথিৱীৰ সৰ্ববৃহৎ দূৰবীক্ষণ যন্ত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰি ছাতীপটিৰ নতুন তথ্য উদ্ভাৱন কৰিছিল। ১৮২২ চনত এওঁ শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২৪। **উইলিয়াম চেক্সপীয়েৰ** :—১৫৬৪ চনৰ ২৬ এপ্ৰিল তাৰিখে ইংলেণ্ডৰ ইয়ৰ্কচায়াৰ অঞ্চলৰ ষ্ট্ৰাউফোৰ্ড নামৰ নগৰখনত বিশ্ববিখ্যাত নাট্যকাৰ চেক্সপীয়েৰৰ জন্ম হৈছিল। মহান নাট্যকাৰ ৰূপে বিশ্বত খ্যাতি অৰ্জন কৰা চেক্সপীয়েৰে অভিনয়ো কৰিছিল। বিশ্বৰ নাট্য-সাহিত্যত এওঁ মুকুট বিহীন সম্ৰাট। চেক্সপীয়েৰে ৰচনা কৰা প্ৰধান নাট্যসমূহ হ’ল—১। হেমলেট, ২। ওথেলো, ৩। কিং লিয়েৰ, ৪। মেকবেথ, ৫। টেমপেষ্ট, ৬। এজ ইউ লাইক, ৭। জুলিয়াচ চিজাৰ, ৮। মাৰ্চেণ্ট অফ ভেনিচ ইত্যাদি। এই বিশ্ববিখ্যাত নাট্যকাৰ গৰাকীৰ জীৱনৰ অৱসান ঘটে ১৬১৬ চনৰ ২৩ এপ্ৰিল তাৰিখে।

২৫। **উইলবাৰ বাইট** :—১৮৭১ চনত আমেৰিকাৰ ইণ্ডিয়ানা প্ৰদেশত মিলভাইল নামৰ চহৰত জন্ম হৈছিল। পিচত এওঁৰ ভায়েক আৰ্ভিল বাইটৰ সৈতে ফ্ৰাঙ্কলৈ যায় আৰু তাতে উৰাজাহাজ তৈয়াৰ কৰে। ১৯০২ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত পোন প্ৰথমে তেওঁলোকেই আকাশ ভ্ৰমণ কৰে।

২৬। **আৰি অৰবিন্ড** :—১৮৭২ চনত অৰবিন্দৰ কলিকতাত জন্ম হৈছিল।

প্ৰাথমিক শিক্ষা এওঁ বিলাতত গ্ৰহণ কৰিছিল। ইংৰাজী, ফৰাচী, গ্ৰীক আৰু লেটিন ভাষাত অগাধ পণ্ডিত আছিল। ১৪ বছৰ কাল বিলাতত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ দেশৰ কাৰণে বছৰাৰ ফাটেক খাটিবলগীয়া হৈছিল। বিশ্বৰ সকলো মানুহকে আকৰ্ষণ কৰি অহা পণ্ডিতচৰীত যি আশ্চৰ্য পাত্ৰিছিল এই আশ্চৰ্যই ভাৰতীয় আধ্যাত্মিক চিন্তা ধাৰাৰ এক আদৰ্শ আশ্ৰম। এওঁৰ মতে মন্ত্যমিষ্টা, গ্ৰেম আৰু আত্মবিশ্বাসৰ দ্বাৰা সকলোকে জয় কৰিব পাৰি। এওঁ যোগ সাধনা কৰাৰ সময়ত বাহিৰৰ সকলো কথা সম্পূৰ্ণ ত্যাগ কৰিছিল। System of National Education এওঁৰ শিক্ষা সমালোচনা গ্ৰন্থ। ১৯৫০ চনত বিখ্যাত বঙ্গৰ দাৰ্শনিক আৰু আধ্যাত্মিক কবি গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

২৭। এগনন চেমুৱেল য়ুচোক :—১৮৮৮ চনৰ ১৭ জুলাই তাৰিখে পোলেণ্ডৰ গালিচিয়াত জন্ম হৈছিল। হিব্ৰু ভাষাৰ এওঁ এজন প্ৰখ্যাত লেখক। ১৯৫৮ চনত জেকজাৰ্ণ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। এওঁ বহু কেইখন মূল্যবান গ্ৰন্থ লিখি গৈছে। ইয়াৰ ভিতৰত—ব্ৰাইডেল কেনোপাই, এগেট কৰ নাইট, দি ডে বিফৰ ইয়েনষ্টাৰ ডেট আদিয়েই বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য। ১৯৬৬ চনত সাহিত্যত জাৰ্মানীৰ ছেচনেলীৰ সৈতে বিশ্বৰ সৰ্বোচ্চ সন্মান নোবেল বঁটা লাভ কৰে। এওঁ বহু নোবেল বঁটা লাভ কৰা হিব্ৰু ভাষাৰ প্ৰথম লিখক। ১৯৭০ চনৰ ১৮ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে এই বিখ্যাত সাহিত্যিক গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

২৮। এডল্ফ হিটলাৰ :—অষ্ট্ৰিয়াৰ আদৰিয়াত ১৮৮৯ চনৰ ২০ এপ্ৰিল তাৰিখে জন্ম হৈছিল। ১৬ বছৰ বয়সতে এওঁ বিদ্যালয় এৰিছিল। ১৯০৮ চনৰ পৰা ১৯১৩ চন পৰ্য্যন্ত ক্ৰীড়াকাৰ বাবে এওঁ ছবিৰ বং কৰিছিল আৰু ১ম বিশ্ব যুদ্ধৰ আৰম্ভণিতে এওঁ সৈন্য বিভাগত ভৰ্তি হয় আৰু অসীম বীৰত্বৰ পৰিচয় দিয়ে। ১৯৩৩ চনত নাৎসী দলৰ নেতৃত্বত অধিষ্ঠিত এডল্ফ হিটলাৰে জাৰ্মানীৰ শাসনভাৰ হস্তগত কৰাৰ বিজয়ী হয়। গণতন্ত্ৰত বিশ্বাস নথকা এই গৰাকী নেতাই বিশ্ব সাহিত্যত আলোড়নকাৰী গ্ৰন্থ “মাইন কাম্ফ” ৰচনা কৰিছিল। দ্বিতীয় বিশ্ব যুদ্ধত বাচিয়ান সৈন্যই যেতিয়া জাৰ্মান সৈনিকক বাৰ্লিনলৈ পিছুৱাই পঠালে তেতিয়া জাৰ্মানীৰ পতন হ'ব বুলি ভাবি ১৯৪৫ চনৰ ৩০ এপ্ৰিল তাৰিখে এওঁ আত্মহত্যা কৰে।

২৯। এডৱাৰ্ড জেনাৰ :—ইংলেণ্ডৰ বাৰ্কেলিত এই বৈজ্ঞানিক জনৰ জন্ম হৈছিল। ৪৩ বছৰ বয়সলৈকে এওঁ কোনো ভিগ্ৰী লোৱা নাছিল। সৰুৰ

পৰাই অতি চিহ্নানীল এই গৰাকী বৈজ্ঞানিক মহৎ উদ্বেগ আগত বাধি ত্যাগ, কষ্ট আৰু আত্মবিশ্বাসৰ ওপৰত আত্ম বাধি দুঃসাহসিক গবেষণা কৰি মহত্বক ইতিপূৰ্বে কাগজৰ নকৰি বসন্ত ৰোগৰ ছিটা আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। এই আৱিষ্কাৰ পাচত জেনাবলৈ বৃটিছ পাৰ্লামেণ্টৰ উপৰিও বিভিন্ন ঠাইৰ পৰা হাজাৰ হাজাৰ ধনৰ টোপোলা আৰু সন্মান আহিবলৈ ধৰিলে। ১৮২৩ চনত ৭৪ বছৰ বয়সত এই ত্যাগী মহান বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

১০০। **এডমাণ্ড হেলি** :—এই ইংৰাজ জ্যোতিৰ্বিদ গৰাকীৰ ১৬৫৬ চনত জন্ম হৈছিল। ‘হেলিৰ ধুমকেতু’ৰ পৰ্য্যায়কাল গণনাৰ বাবে এওঁ বিখ্যাত। বৈজ্ঞানিক নিউটনৰ “প্ৰিন্সিপিয়া” গ্ৰন্থৰ ছাপাৰ খৰচ সম্পূৰ্ণ এডমাণ্ড হেলিয়ে দিছিল। ১৭৪২ চনত এই জ্যোতিৰ্বিদ গৰাকীৰ জীৱনৰ অৱসান ঘটে।

১০১। **এডৱাৰ্ড কিটজেবাল্ড** :—এই ইংৰাজ কবি আৰু অহুবাদক গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৮০২ চনত। এওঁ ফাৰ্চি, গ্ৰীক, স্পেনিচ ভাষাৰ কবিতা অহুবাদ কৰি স্তুত্যাতি লাভ কৰিছিল। “কবাইট্ অৱ ওমৰ থৈয়াম” এওঁ অহুবাদ কৰা বিখ্যাত কাব্য গ্ৰন্থ। ১৮৮৩ চনত এই কবি গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

১০২। **এড্ৰিয়াছ ভেচেলিয়াচ** :—বেলজিয়াম ৰাজ্যৰ বুচেলচৰ বাসিন্দা এড্ৰিয়াছ ভেচেলিয়াচে ১৫৩১ চনত প্ৰেৰিত চিকিৎসা বিজ্ঞা অধ্যয়ন কৰিছিল আৰু সেই সময়ৰ শৰীৰ বিজ্ঞাৰ ওপৰত এওঁৰ বিশ্বাস হেৰাই যোৱাত নতুন কথা সন্ধান কৰিবলৈ লাগিল। এই চিকিৎসা বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে শৰীৰবিজ্ঞা অধ্যয়নৰ বাবে মৰিশালিয়েই এওঁৰ বাবে শিক্ষাচুষ্ঠান হৈ পৰিছিল। জগতবাসীলৈ এওঁৰ অমূল্য অৱদান হ’ল—শৰীৰবিজ্ঞা সম্পৰ্কীয় গ্ৰন্থ—Structure of Human body (De Humani Corporis Fabrica) এওঁৰ নেবানেপেৰা অশেষ চেষ্টা আৰু ধৈৰ্য্যৰ গুণত মানৱ জাতিলৈ অগ্ৰ এখন মূল্যবান গ্ৰন্থ—The Motion of Heart and Blood আগবঢ়াই গৈছে।

১০৩। **এডোৱাৰ্ড টেলৰ** :—১২০৮ চনত হাংগেৰীত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই মাৰ্কিন পদাৰ্থবিদ গৰাকী হাইড্ৰোজেন বোমাৰ তত্ত্বৰ অগ্ৰতম আৱিষ্কাৰক। পৰমাণু কেন্দ্ৰৰ গঠন সম্পৰ্কীয় তত্ত্ব গবেষণাত এওঁৰ যথেষ্ট অৱদান আছে। এওঁৰ মৃত্যুৰ প্ৰকৃত তাৰিখ জনা নাযায়।

১০৪। **এড্ৰিছ কেভেল** :—১৮৬৫ চনৰ ৪ ডিচেম্বৰ তাৰিখে ইংলেণ্ডৰ “নবমক” নামৰ এখন গাঁৱত এওঁৰ জন্ম হৈছিল। এওঁ এগৰাকী সুস্বাদু নাৰ্চ

আছিল যাৰ নাম অগতত অনাজাত হৈ পৰিছিল। ইংলেণ্ড জাৰ্মানীৰ যুদ্ধ হওঁতে এওঁ নিজৰ দেশৰ ইংলেণ্ডৰ হৈ নাৰ্ট হিচাবে সৈনিকসকলক চিকিৎসা-শুশ্ৰূষা কৰি থকা সময়তে নিজ দেশৰ স্বার্থত চোৰাং-চোৰাগিৰি কৰি ধৰা পৰাত সগোৰে এওঁ যত্নক আঁকোৱালি লয় আৰু দেশৰ বাবে আত্মউছৰ্গা কৰাত বৃটিছ চৰকাৰে এওঁলৈ মৰণোত্তৰভাৱে ভিক্টোৰিয়া ক্ৰচৰ সন্মান দিয়াৰ উপৰিও জগৎমানিত এওঁৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি স্থাপন কৰে।

১০৫। **এনড্ৰিক আইভে:**—১৮২২ চনৰ ১০ অক্টোবৰ তাৰিখে যোগো-ল্লাভিয়াৰ ট্ৰাভনিকত জন্ম হৈছিল। দ্বিতীয় বিশ্ব যুদ্ধৰ সময়ত বালিনত নিজ দেশৰ বাষ্ট্ৰদূত আছিল। এওঁ সৰুতে সাহিত্যিক হিচাবে স্বীকৃতি পায়। ১৯২৪ চনত এওঁৰ চুটি গল্প ৩টা খণ্ডত প্ৰকাশ পায়। এওঁৰ সাহিত্যৰ কৃতিৰ বাবে ১৯৬১ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

১০৬। **এনৰিক ফাৰ্মি:**—১৯০১ চনৰ ২৯ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে ইটালীৰ প্ৰাচীন ৰোম চহৰত সুবিখ্যাত পদাৰ্থ বিজ্ঞানী ফাৰ্মিৰ জন্ম হৈছিল। “ফাৰ্মি ভিৰাক পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান” উদ্ভাৱক। প্ৰাকৃতিক মৌল পদাৰ্থৰ ভিতৰত ইউৰেনিয়ামতেই আটাইতকৈ বেছি ইলেকট্ৰণ থাকে। ইয়াৰ পাৰমাণৱিক সংখ্যা—৯২। ইয়েই বিখ্যাত ট্ৰেন্স ইউৰেনিয়াম মৌলৰ সূত্ৰপাত। ফাৰ্মিৰ সন্মানাৰ্থে এশটা প্ৰ’টন থকা পৰমাণুটোৰ নাম থোৱা হৈছে “ফাৰ্মিয়াম”। কৃত্ৰিম মৌলিক পদাৰ্থ তৈয়াৰ কৰাৰ বাবে চুইডেনৰ নোবেল কমিটিয়ে ১৯৬৮ চনত এওঁলৈ বিখ্যাত নোবেল বঁটা আগবঢ়ায়। এওঁ এই বঁটা মাত্ৰ ৩৭ বছৰ বয়সতে লাভ কৰে। এওঁ বিয়েক্টৰ উদ্ভাৱন কৰে। দেশীয় পদাৰ্থবিদ্যৰ বাবে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ সন্মান “এনৰিক ফাৰ্মি” নামৰ এক পুৰস্কাৰ আমেৰিকাই ফাৰ্মিৰ সন্মানাৰ্থে সৃষ্টি কৰে। আমেৰিকাৰ পাৰমাণৱিক শক্তি আয়োগে ১৯৫৪ চনত পৰমাণু বিজ্ঞানলৈ ফাৰ্মিয়ে আগবঢ়োৱা অৱদানৰ বাবে পঁচিশ হাজাৰ ডলাৰৰ এটা বঁটা এওঁলৈ আগবঢ়াইছিল। মাত্ৰ ৫৩ বছৰ বয়সতে এই গৰাকী বিজ্ঞানীৰ মৃত্যু হয়।

১০৭। **এণ্টনফন লেৱেনছক:**—বিশ্ব বিখ্যাত এই অণুবীৰ্ণ বিজ্ঞানী গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৬৩২ চনত হলেণ্ডৰ ডেলফ চহৰত। এওঁ এজন কাপোৰ ব্যৱসায়ী আছিল। কিন্তু, এওঁ বিবৰ্ধক কাচ প্ৰস্তুত কৰাৰ বিশেষ আগ্ৰহ থকাৰ কাৰণে এই কামত মনোনিৱেশ কৰি বিবৰ্ধক কাচ ব্যৱহাৰ কৰি ৩০০ৰ অধিক অণুবীৰ্ণ যন্ত্ৰ সাজি উলিয়াইছিল। এই অণুবীৰ্ণ যন্ত্ৰ অতি শক্তিশালী আছিল।

কোনো এটা কথ এই অপূৰ্ণৰ দ্বাৰা সহায়ত গৱেষণা চলাই অতি ক্ষুদ্ৰ জীৱ এবিধ আৱিষ্কাৰ কৰে যাৰ নাম বৰ্তমান বেট্টেৰিয়া বুলি জনা যায়। বেট্টেৰিয়া দেখা পোৱা আৰু ইয়াৰ চিত্ৰ অঙ্কন কৰাৰ এওঁয়েই হ'ল প্ৰথম ব্যক্তি। এওঁৰ মতে এই অতি ক্ষুদ্ৰ বেট্টেৰিয়াই বহু হাজাৰ হাজাৰ গুণে ডাঙৰ জীৱকো মৃত্যু-মুখত পেলাব পাৰে বা উপকাৰো কৰিব পাৰে। বেট্টেৰিয়াৰ আৱিষ্কাৰে চিকিৎসা বিজ্ঞানলৈ এক নতুন যুগৰ সৃষ্টি কৰিলে। ১৭২০ চনত ২১ বছৰ বয়সত এই গৰাকী বিজ্ঞানীৰ পৰলোক প্ৰাপ্তি হয়।

১০৮। এমী বেছাণ্ট :—মানৱ জাতিৰ উন্নতিৰ কাৰণেই নিজৰ জীৱন উছৰ্গা কৰা মহান ব্যক্তিসকলৰ ভিতৰত অন্যতম এমী বেছাণ্টৰ জন্ম হৈছিল ১৮৪৭ চনৰ ১ অক্টোবৰ তাৰিখে লণ্ডন চহৰত। এমীৰ জন্মৰ পাঁচ বছৰৰ পাচতে চিকিৎসক দেউতাকৰ মৃত্যু হোৱাত পৰিয়ালটোৰ অৰ্থ নৈতিক সঙ্কটে দেখা দিছিল। ১৮২০ চনৰ ১৬ নৱেম্বৰ তাৰিখে এওঁ ভাৰতলৈ আহে আৰু ১৮২৫ চনত বানাবসত থাকিবলৈ লয়। ১৮২৮ চনত বানাবসত কেন্দ্ৰীয় হিন্দু কলেজ স্থাপন কৰাৰ উপৰিও বেনাবস হিন্দু বিশ্ববিদ্যালয় স্থাপনৰ প্ৰয়াতি চলায়। ১৯১৮ চনত মাদ্ৰাজৰ আদম্ভাৰত নেথ্যানেল ইউনিভাৰচিটি স্থাপন কৰে। ভাৰতবৰ্ষত এওঁ বিভিন্ন শিক্ষাৰ্হঠান (প্ৰায় ৫০টা) প্ৰতিষ্ঠা কৰে আৰু অস্ৰান্ত সমাজ উন্নয়নমূলক অৰ্হঠান গঢ়ি তুলিছিল। এওঁ গোটেই জীৱন অতি কষ্টৰে সমাজ সেৱাৰ কামতে ব্ৰতী থাকি অত্যধিক পৰিশ্ৰমৰ ফলত ১৯৩৩ চনৰ ২১ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে মাদ্ৰাজৰ আদম্ভাৰত নিজা ঘৰত এওঁ পৰলোক প্ৰাপ্তি হয়।

১০৯। এমব্ৰেচ ফ্ৰেমিং :—১৮৪২ চনত লণ্ডনত অতি ধনী ঘৰত জন্ম হৈছিল। সৰুৰ পৰাই বিদ্যা বিজ্ঞানৰ প্ৰতি বৰ বাপ আছিল। এওঁক জন ফ্ৰেমিং নামেৰেও জনা যায়। স্নাতক হোৱাৰ পাচত কিছুদিন শিক্ষকতা কৰিছিল। পিচত লণ্ডন শাখাৰ বিদ্যা কোম্পানীৰ আৰু এভিচন টেলিফোন কোম্পানীৰ উপদেষ্টা আছিল। এওঁৰ আৱিষ্কাৰসমূহ হ'ল—১। পোহৰ জোখা দীপ্তি মাপক যন্ত্ৰ। ২। পটেনচিয় মিটাৰ। ৩। বেডিঅ' তালুত। ৪। তাপ আয়নীৰ বাৰ (ফ্ৰেমিং বাৰ) বা বেকটিফায়াৰ। ৫। অতি কম উষ্ণতাত ধাতুৰে দেখুওৱা অতি পৰিৱাহিত ধৰ্ম। বিজ্ঞান সম্পৰ্কীয় বহু প্ৰবন্ধ আৰু কিতাপ এওঁ ৰচনা কৰি থৈ গৈছে। অতি ধনী পৰিয়ালত জন্মগ্ৰণ কৰিও সৰুৰ পৰাই অতি সহজ সৰলভাৱে জীৱন নিৰ্বাহ কৰিছিল। বেডিঅ' তালুত আৱিষ্কাৰ কৰাৰ

বাবে নাইট উপাধি এও লাভ কৰে ১২২৯ চনত। তেতিয়াই জন ফ্ৰেন্চিছ ঠাইত চাব জন ফ্ৰেন্চিছ নামেৰে পৰিচিত হয়। ১২৪৫ চনত এই বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস এৰে।

১১০। **এমেলিন পেড্ৰছাৰ্ট** :—১৮৫৮ চনত মানচেষ্টাৰত এও জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এও জীৱন জোৰা অশেষ চেষ্টাৰ ফলতেই বৃটিছ মহিলাসকলে ১২২৮ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহৰ পৰা ভোটাধিকাৰ সাব্যস্ত কৰিবলৈ সুবিধা পায়। ১২০৫ চনৰ পৰা আন্দোলন কৰাৰ পাচতহে বৃটিছ মহিলাসকলে ভোটাধিকাৰ পায়। মহিলাৰ ভোটাধিকাৰ বিলখন সংসদত পাছ হোৱাৰ দিনাই ১২২৮ চনত এই গৰাকী বিশিষ্ট সমাজ সংস্কাৰকৰ দেহৰ অবসান ঘটে।

১১১। **ডঃ এম, এচ, স্বামীনাথন** :—নোবেল বঁটা বিজয়ী এই কৃষি বিজ্ঞানীজন ১২২৭ চনৰ ৭ আগষ্ট তাৰিখে তামিলনাডুত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ভাৰতবৰ্ষ আৰু তিনিখন মহাদেশৰ পৰা এও মুঠতে ২৫টা অনাবৰী ভিত্তি লাভ কৰিছিল। এও লণ্ডনৰ রয়েল চোচাইটিৰ ফেল’ হোৱাৰ উপৰিও পৃথিৱীৰ বহু অস্থানৰ সদস্য হৈছিল। মেলিনাৰ আন্তৰ্জাতিক ধান গবেষণাৰ কেন্দ্ৰৰ এও সঞ্চালক প্ৰধান পদটি অলঙ্কৃত কৰিছিল। প্ৰায় ছবছৰ ধৰি এও দেশ আৰু বিদেশৰ পৰা বহু সন্মানিত পুৰস্কাৰ পাইছিল। ইয়াৰ ভিতৰত ১২৬১ চনত ভাটনগৰ বঁটা, ১২৬৫ চনত শ্বেকোৱতাক বিজ্ঞান একাডেমিৰ মেণ্ডেল নৃতি বঁটা, ১২৬৬ চনত বীৰবল সাহনী বঁটা, ১২৭৩ চনত ভাৰতীয় বিজ্ঞান একাডেমিৰ ৰূপালী জয়ন্তী উৎসৱ বঁটা, ১২৮৪ চনত আৰ, দি, বেনেট কমনৱেলথ বঁটা, ১২৮৬ চনত বিশ্বৰ সংস্কৃতি পৰিষদৰ এলবাৰ্ট আইনষ্টাইন বিশ্ব বিজ্ঞান বঁটা। ১২৬৭ চনত পদ্মশ্ৰী, ১২৭২ চনত পদ্মভূষণ, ১২৮৭ চনত বিশ্ব খাদ্য বঁটা আদি লাভ কৰে।

১১২। **এৰাট’ স্ট্ৰেমিচ** :—আনুমানিক ২৭৪ খৃঃ এই গ্ৰীক গণিতজ্ঞ গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। পৃথিৱীৰ ব্যাসার্দ্ধ গণনা কৰি উলিয়াইছিল। এওঁৰ ২২৮ চনত মৃত্যু হয়।

১১৩। **এৰিষ্টটল** :—প্ৰসিদ্ধ দাৰ্শনিক এৰিষ্টটলৰ জন্ম হৈছিল ৩৮৪ চনত গ্ৰীচ দেশৰ ষ্টাগিৰা নামৰ সৰু গাঁৱত। এওঁৰেই প্ৰথমে বিজ্ঞানৰ কথা চিন্তা কৰা ব্যক্তি, সেয়েহে, এওঁক বিজ্ঞানৰ জন্ম দাতা (Father of science) বোলা হয়। এওঁ এজন প্ৰখ্যাত শিক্ষাবিদো। শিক্ষাৰ সম্পৰ্কত এখেতে বহুতো ন্যূনতম তথ্য দি গৈছে। এওঁ আছিল মহাবীৰ আলেকজেণ্ডাৰৰ শিক্ষক।

১১৪। **এবিষ্ট কেয়ুচ** :—বিশ্ব সাহিত্যৰ মহন্তৰ কাব্যিক ব্যঙ্গনাটক
ৰচয়িতা। এওঁৰ পুৰুষাৰ প্ৰাপ্ত প্ৰথম নাটকখন হ’ল দি আচাৰ নিয়ানচ। এই
নাটকেই প্ৰথম যুগ বিবোধী বিষয়বস্তু উপস্থাপন কৰিছিল। এওঁৰ অন্তৰ ব্যঙ্গ
(কমেডি) নাটক হ’ল—১। দি ক্লাউডচ ২। লাইফটাইট ৩। ক্লগচ আদি।
এওঁ মৃত্যুত এঘাৰখন ব্যঙ্গ নাটক ৰচনা কৰিছিল। এওঁৰেই অ’ল্ড কমেডি আৰু
নিউ কমেডি যোগস্বত্ৰ স্থাপন কৰে।

১১৫। **এবিষ্টটোল চক্ৰেটিছ ওনাচিছ** :—এওঁ এজন গ্ৰীক জাহাজ
ব্যৱসায়ী লোক। পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ ধনী মাহুহবোৰৰ ভিতৰত এওঁ অস্ততম।
দেউতাক ধনাত বিক্ৰি কৰা টকাৰে এওঁ বিশ্বৰ এজন কোটিপতি হৈছিল।
এওঁক “দি গলডেন গ্ৰীক” নামেৰে জনা যায়। এওঁ বিশেষ ব্যক্তিত্বৰ অধিকাৰী
লোক। স্বৰ্গীয় জন এফ কেনেডিৰ পত্নী শ্ৰীমতী জেকুলিন কেনেডিৰ লগত
১৯৬৮ চনত এবিষ্টটোল চক্ৰেটিছ ওনাচিছৰ লগত কোনেও নতবা নিচিন্তা এখন
বিয়া হ’ল যিখন বিয়াই সমগ্ৰ বিশ্বত চাঞ্চল্যৰ সৃষ্টি কৰিছিল। এওঁ পৃথিৱীৰ ৬টা
প্ৰধান ভাষাত সলসলীয়াকৈ কথা কব পাৰিছিল।

১১৬। **ডঃ এলবাৰ্ট আইনষ্টাইন** :—পৃথিৱীৰ সকলোবোৰ দাৰ্শনিক আৰু
ধৰ্মতত্ত্বৰ ওপৰত মানবতা স্থান দিয়া এই গৰাকী মহান সমাজকৰ্মী ব্যক্তিক
১৯৫২ চনত নোবেল বঁটাৰে সন্মানিত কৰা হয়। আফ্ৰিকাৰ আলচেচিয়ান নামৰ
এখন সৰু গাঁৱত এওঁৰ জন্ম হৈছিল। ২৪ বছৰ বয়সত ষ্টেচাৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা
ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। এওঁ ধৰ্ম আৰু সঙ্গীতৰ ওপৰত লিখা কিতাপে বিশ্ব-
খ্যাতি আনিবলৈ সক্ষম হয়। এওঁৰ “দি ফিলচফি অৱ্ চিভিলাইজেশ্বন
(সভ্যতাৰ দৰ্শন) নামৰ বিখ্যাত দাৰ্শনিক গ্ৰন্থখিনিয়েও বিশ্বত সমাদৰ লাভ
কৰে। আফ্ৰিকাত এঘাৰ মহামাৰী ৰোগ হোৱাত এওঁ এখন মহাবিদ্যালয়ৰ
অধ্যক্ষ পদ ত্যাগ কৰি ৬ বছৰ চিকিৎসা অধ্যয়ন কৰি ভাস্কৰি পাচ কৰাৰ পাচত
জনসাধাৰণলৈ চিকিৎসা সেৱা আগবঢ়াই স্থখ্যাতি লাভ কৰা এই গৰাকী মহান
সমাজ কৰ্মীৰ ১৯৬৫ চনৰ ৪ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে মৃত্যু হয়।

১১৭। **এলফ্ৰেড নোবেল** :—ডিনামাইট নামৰ ভয়ানক বিস্ফোৰক পদাৰ্থ
আৱিষ্কাৰ কৰি এওঁ অজস্ৰ ধন-সম্পত্তিৰ অধিকাৰী হৈছিল। এওঁ চুইডেনত জন্ম-
গ্ৰহণ কৰিছিল। বিশ্বৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ বঁটা “নোবেল প্ৰাইজ” এওঁৰেই আগবঢ়াইছিল
আৰু ১৯০১ চনৰ পৰা বিভিন্ন বিষয়ত বিশ্বৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ জনক এই বঁটা দি অহা

হৈছে। এই মহান বিজ্ঞানী পৰাকীৰ কোনো সন্তি-সন্মতি নাছিল। কাকৰই এই বন-লগাতি চুইডিচ একাডেমিক উইল কৰি দিছিল। আৰু এতি পাঁচ বছৰত দুৰূৰে ৪টা বিবৰত ১। নাহিডা ২। পৰাৰ্ধ বিজ্ঞান ৩। বসায়ন বিজ্ঞান ৪। চিকিৎসা আৰু ৫। শান্তিৰ বাবে পূৰ্বকাৰ বিদ্যাৰ কাৰুণ্য কৰিছিল।

১১৮। এলিছাবেথ জোন্স :—এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে ১৩১৭ চনত পৰীক্ষা-গাৰত প্ৰমাণ কৰে যে নিগৰ্মিৰ মগজু আন এটা নিগৰ্মিৰ মগজুলৈ সলনি কৰি প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পৰা যায়। তেতিয়া হাত্তা মগজুখিনি গ্ৰাহক মগজুত জীয়াই থাকি গ্ৰাহক মগজুৰ সৈতে সন্মান কাম কৰে। ইয়াৰ পাচত কেইবাজনো বৈজ্ঞানিকে এই বিশিষ্ট বিশেষ অবিহণা আগবঢ়োৱাৰ ফলত অলপতে ৪২ বছৰীয়া শ্ৰীমতী ডি. কে. বেগেট নামৰ এগৰাকী মহিলাৰ (পাৰ্টিক নছৰ বোগত ভোগা) মস্তিষ্ক ততঃ লৰ্জ এচ. এলানক আৰু এণ্ডৰ মহবোগী কেইজনমান চিকিৎসকে অস্ত্ৰোপচাৰ কৰি আন এজন লোকৰ মগজু প্ৰতিষ্ঠা কৰি বিজ্ঞানত বিশ্বৰ আনিবলৈ সক্ষম হৈছে।

১১৯। এলবাৰ্ট আব্ৰাহাম ৰাইকেলচন :—১৮৮২ চনৰ ১১ ডিচেম্বৰ তাৰিখে ফ্ৰেছিয়াৰ ট্ৰেনলো নামে ঠাইত ৰাইকেলচনৰ জন্ম হয়। এওঁ অতি দুখীয়া পৰিয়ালৰ ল'ৰা আছিল। “বেল ফাইণ্ডাৰ” নামৰ যন্ত্ৰ সাজি উলিয়াইছিল। পোহৰৰ গতি নিৰূপণ কৰা এটা নতুন পদ্ধতি ১৯২৬ চনত আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ‘ইটাৰ ফেব’ মিটাৰ নামৰ যন্ত্ৰটোৰ এওঁৰেই আৱিষ্কাৰক। ১৯০৭ চনত চুইডিচ একাডেমিয়ে এওঁলৈ নোবেল বঁটা আগবঢ়ায়। বিজ্ঞান বিষয়ত নোবেল বঁটা লাভ কৰা আমেৰিকাৰ ভিতৰত এওঁৰেই প্ৰথম বিজ্ঞানী। এওঁ ১৯০৭ চনতে ব্ৰুচেনৰ বয়েল ছোছাইটিৰ পৰা “কপলে মেডেলো” লাভ কৰে। ইয়াৰ উপৰিও কেইবাটাও বিজ্ঞান অহুষ্ঠানৰ পৰা সন্মানিত হয়। ১৯৩১ চনৰ ৯ মে বিনা এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

১২০। এলেক্সান্ডাৰ ভল্টা :—১৭৪৫ চনত ইটালীৰ কমো নামে ঠাইত এটি দুখীয়া পৰিয়ালত এলেক্সান্ডাৰ ভল্টাৰ জন্ম হয়। প্ৰথমে কোনো এজন বিজ্ঞানত পৰাৰ্ধ বিজ্ঞানৰ এজন শিক্ষক আছিল। শিক্ষকতা কৰি থকা সময়তে ১৭৭৫ চনত “ইলেকট্ৰিকিচ” নামে হিব বিজ্ঞান উৎপন্ন কৰিব পৰা যন্ত্ৰ সাজি উলিয়ায়। ১৭৭৯ চন ভল্টা ইটালীৰ পেডিয়া বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপনা কৰে। এওঁ ইলেকট্ৰিক পদাৰ্থৰ যন্ত্ৰটোৰ বহু উন্নতি কৰিছিল যাৰ বাবে ১৯৭৮ চনত “বুটনৰ বয়েল ছোছাইটিৰ” বিদেশী সভ্য নিৰ্বাচিত হয়। এওঁ উদ্ভাৱন কৰা “পৰিভ্ৰমণ

“পৰ্ণভৰ”ৰ সহায়ত বিদ্যুৎ উৎপন্ন কৰিব পৰা যন্ত্ৰ (যাক “ভণ্টাৰ পাইল” নামেৰে জনা যায়) সাজি উলিয়াইছিল। ইয়াৰ বাবে এওঁ কয়েল ছোছাইটিৰ পৰা “কপলে য়েডেল” লাভ কৰিছিল। নেপোলিয়নে এওঁক “কাউণ্ট” উপাধি প্ৰদান কৰিছিল। এওঁৰ বিজ্ঞানীৰ কাৰ্য্যত সন্তুষ্ট হৈ নেপোলিয়নে এই বিজ্ঞানী গৰাকীক পৰীক্ষা-নিৰীক্ষাৰ বাবে ছয় হেজাৰ ফ্ৰাঙ্ক উপহাৰো দিছিল। ভণ্টাৰ নাম অনুসৰি বিদ্যুতৰ পৰিভাষা নাম বখা হৈছে—ভণ্ট। চুটা বৈদ্যুতিক যন্ত্ৰৰ নামো বখা হৈছে ক্ৰমান্বয়ে “ভণ্টামিটাৰ” আৰু “ভণ্টামিটাৰ।”

১২১। **ওমৰ থৈয়াম :**—পাৰস্ত দেশৰ এজন বিখ্যাত কবি। তদুপৰি এওঁ এজন বিশেষ গণিতজ্ঞ আৰু বৈজ্ঞানিক। এওঁ “কবাৰী”ৰ নামেৰে দৈবশক্তি প্ৰকাশ কৰি অমৰ হৈ আছে। ইয়াৰ অসমীয়া ভাঙনি কৰিছে যতীন্দ্ৰনাথ দুবৰাই “ওমৰ তীৰ্থ”। ১২২৩ চনত ওমৰ থৈয়ামৰ মৃত্যু হয়।

১২২। **ওল চোল্লিংকাৰ :**—আফ্ৰিকাৰ নাইজেৰিয়াত ১২৩৪ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী সাহিত্যিকে ১২৮৬ চনত সাহিত্যত নোবেল পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। এই বঁটা লাভ কৰা এওঁয়েই প্ৰথম কৃষ্ণাঙ্গ আৰু আফ্ৰিকান। বহু প্ৰতিভাবান এই সাহিত্যিক গৰাকীয়ে নাট্যকাৰ, কবি হিচাবে বিশ্বব্যাপি খ্যাতি লাভ কৰাৰ উপৰিও ঔপন্যাসিক হিচাবে এওঁৰ নাম উজ্জ্বল। এওঁৰ উপন্যাসসমূহ হ’ল—(১) দি ইণ্টাৰপ্ৰেটাৰচ্, (২) দি মেন দাইদ (৩) কাৰাগাৰৰ ডায়েৰী। নাটক হ’ল—(১) জলাই অফলৰ বাসিন্দা, (২) ভ্ৰাতৃ জিবো (৩) সবল সন্তান (৪) সিংহ আৰু এটা মণি (৫) বননিৰ মৃত্যু। কাব্য গ্ৰন্থৰ ভিতৰত টেলিফোনৰ কথোপকথন, দোকমোকালিত মৃত্যু আদিয়েই অশ্ৰুতম।

১২৩। **ওলফ্-গেজ অমাদিয়াচ ম’জাৰ্ট :**—পশ্চিমীয়া খ্ৰেষ্ঠ সঙ্গীত ৰচক ডব্লিউ. এ. ম’জাৰ্টৰ জন্ম হৈছিল ১৭৫৬ চনৰ ২৭ জানুৱাৰী তাৰিখে অষ্ট্ৰিয়াৰ স্লাভবাৰ্গ নামৰ ঠাইত। এওঁ দৰ্শন আৰু আইন বিষয়ত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰাৰ লগতে সৰু কালৰ পৰাই সঙ্গীত চৰ্চা কৰিছিল। মাত্ৰ ছবছৰতে এওঁ সঙ্গীত ৰচনা কৰিব পাৰিছিল। এওঁ ৬০০ তকৈয়ো অধিক গীত ৰচনা কৰিছিল। এই বিশ্ববিখ্যাত সঙ্গীতজ্ঞ গৰাকীয়ে সৰল জীৱন যাপন কটাই ১৭৯১ চনত মাত্ৰ ৩৫ বছৰ বয়সতে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

১২৪। **বীৰাজমা কণকলতা :**—১২২৪ চনৰ ২২ ডিচেম্বৰ তাৰিখে জাতীয় বীৰাজনা কণকলতা বৰুৱাৰ জন্ম হৈছিল। অসমৰ দৰং জিলাৰ গহপুৰ থানাক

অন্তৰ্গত কলংপুৰ নামৰ গাঁওত। কেৱল আইমেৰী শিক্ষাপ্ৰাপ্ত কণকলতা সৰু পৰাই অভি সাহসী আছিল। ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ ১৯৪২ চনৰ গণ-বিপ্লৱত এই গৰাকী পাট গাতকৰে অপিয়াই পৰিছিল আৰু ১৯৪২ চনৰ ২২ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে এটা সময়লৈ নেতৃত্ব গ্ৰহণ কৰি গহপুৰ থানাত “জিৱজ পাভাকা” উকলিবলৈ আগবাঢ়ি যাওঁতে চিপাহীয়ে দিয়া বাধাক নিৰ্ভিকভাৱে আওকাণ কৰি আগবাঢ়ি গৈ থাকে। তেই গহপুৰ থানাৰ চোতালত চিপাহীয়ে এই ১৮ বছৰীয়া বমণীয় বীৰাঙ্গনা গৰাকীক গুলিয়াই মাৰে যদিও এই বীৰাঙ্গনা গৰাকীয়ে স্বাধীনতা কামি ৰাইজলৈ অসীম প্ৰেৰণা যোগাই জাতীয় স্বহীদ হিচাবে গোটেই দেশলৈ খ্যাতি আনি অমৰ হ’ল।

১২৫। কপিলজেন্স :—১৯৫৯ চনৰ ৬ জানুৱাৰী তাৰিখে বিশ্ববিখ্যাত এই গৰাকী ক্ৰিকেট খেলুৱৈৰ হৰিয়ানাত জন্ম হৈছিল। এওঁ বৰ্তমান চণ্ডীগড়ত নিগাজীকৈ বসবাস কৰি আছে। ১৩ বছৰ বয়সলৈকে এওঁ ক্ৰিকেট খেলা নাছিল যদিও ২০ বছৰ বয়সত ১০০ উইকেট আৰু ১০০০ ৰাণ কৰি এটা নতুন ৰেকৰ্ড প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। এওঁৰেই ভাৰতীয় ক্ৰিকেট খেলুৱৈ যি ৯২ খন প্ৰতিযোগিতা খেলত ৩১৯ উইকেটত ৩,৮৮৯ ৰাণ কৰি বিশ্বত দ্বিতীয় হৈ আছে। এওঁ বিশ্বকাপ প্ৰতিযোগিতাকে ধৰি পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ক্ৰিকেট খেলত যোগদান কৰি সুনাম অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। এওঁ ৰচিত “গডচ ডিফী” নামৰ এখন জীৱনীমূলক গ্ৰন্থ অষ্ট্ৰেলিয়াৰ পৰা প্ৰকাশ হৈছে।

১২৬। কৰিয়ম্মানিক্কম শ্ৰীনিবাস কৃষ্ণন :—(চণ্ডীক কে. এচ. কৃষ্ণন) ১৮৯৮ চনৰ ৪ ডিচেম্বৰ দিনা মাজাজৰ ওৱাট্ৰপ নামে এখন সৰু গাঁওত কৃষ্ণনক জন্ম হৈছিল। ১৯৪০ চনত বৃটেনৰ ৰয়েল ছোচাইটিয়ে এওঁক সভ্য কৰি লয়। ইয়াৰ পূৰ্বে “লিঅ ইউনিভাৰচিটি মেডেল”, “কৃষ্ণ ৰাজেন্দ্ৰ জুবিলী মেডেল”, ১৯৪৬ চনত বৃটিছ চৰকাৰে চাব উপাধি, ১৯৫৪ চনত ভাৰত চৰকাৰে “পদ্ম-বিভূষণ”, ১৯৫৮ চনত সুবিখ্যাত “ভাটনগৰ” বৃত্তি পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। বিজ্ঞান সম্পৰ্কীয় আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় কেইবাটাও অস্থানৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ পদত অধিষ্ঠিত হৈছিল। পদাৰ্থৰ চুম্বক ধৰ্মৰ লগত পাবৰমাণৱিক গঠনৰ সম্পৰ্ক কি—এই সম্পৰ্কে কেইবাটাও বহুমুগীয়া তথ্য আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। আয়নীকৰণৰ পৰিমাণ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা কেইবাটাও নতুন কৌশল উদ্ভাৱন কৰিছিল। ১৯৬১ চনৰ ১৩ জুন তাৰিখে ৰক্তচাপ বোগত এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে শেষ নিশ্বাস গ্ৰহে।

১২৭। কনফুচিয়াচ :—খৃঃ পূঃ ৫৫১ অব্দত চীন দেশৰ দু নামৰ কাৰ্য্যত চীন দেশৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ দাৰ্শনিক ঋষিভূক্ত্য মনিৰী কনফুচিয়াচৰ জন্ম হৈছিল। বিখ্যাত মাকৰ বাহিৰে ল'ৰালি কালত কোনো পণ্ডিত বা আত্মচাৰিক শিক্ষা লব পৰা নাছিল। এওঁ প্ৰচাৰ কৰা দৰ্শন তত্ত্বৰ মূল্য লক্ষ্য আছিল—এজন আদৰ্শনীয় মানুহ পঢ়ি ভেনে মানুহেৰে ভৰপূৰ এখন আদৰ্শ সমাজ গঢ়া, যি সমাজে কালক্ৰমত সমগ্ৰ চীনা জাতিটোকে আদৰ্শনীয় কৰি গঢ়ি তোলে। ৬০ বছৰ বয়সত চৰকাৰী চাকৰিৰ পৰা অবসৰ লোৱাৰ পাচত দৰ্শন শাস্ত্ৰত এখন বিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ৭১ বছৰ বয়সত খৃঃ পূঃ ৪৮০ অব্দত এই বিখ্যাত চীনা দাৰ্শনিক গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস এৰে। এওঁৰ শিষ্যসকলে কনফুচিয়াচৰ তত্ত্বসমূহকলৈ ৰচনা কৰা বিখ্যাত গ্ৰন্থ খন হ'ল—দি আনালেক্তচ। ইয়াত কনফুচিয়াচৰ বাণী, বক্তৃতা কথোপকথন আদি উল্লেখ কৰা হৈছে।

১২৮। কাল'মাক্স :—জাৰ্মানীৰ বাইনলেণ্ড চহৰত ১৮৮৮ চনৰ ৫ মে তাৰিখে এওঁ জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ১৮৬৭ চনত বিশ্বৰ অগ্ৰতম শ্ৰেষ্ঠ গ্ৰন্থ “দাচ কেপিভেল” ৰচনা কৰি উলিয়াইছিল। বিশ্বত স্থলিখক হিচাবে খ্যাতি অৰ্জন কৰাৰ পাচতো এই গৰাকী মহান সাহিত্যিকে অতি কষ্টেৰে জীৱন নিৰ্বাহ কৰিব লগা হৈছিল। “দাচ কেপিভেল” এই মহৎ আৰু বৃহৎ গ্ৰন্থখনি লিখি উলিয়াবলৈ ১৮ বছৰ কাল লাগিছিল। ১৮৮৩ চনত মৃত্যু হয়।

১২৯। কালিদাস :—কালিদাস প্ৰাচীন ভাৰতৰ শ্ৰেষ্ঠ কবি। শ্ৰেষ্ঠ সংস্কৃত নাট্যকাৰ হিচাবেও এওঁ খ্যাত। সংস্কৃত ভাষাত সৰ্বোৎকৃষ্ট মহাকাব্য ৰচনা কৰি এওঁ জগত বিখ্যাত হৈ পৰিছিল। এওঁৰ বিখ্যাত নাটক “অভিজ্ঞান শকুন্তলম্”। এওঁৰ অন্যান্য বিখ্যাত গ্ৰন্থ কেইখন হ'ল—মালাভিকাগনি মিত্ৰ, ভিক্ৰম'বাতাচিৰাম, ৰঘু বনচ, কোম্ভাৰ চমভাভাম, মেঘদূত, ঋতু চামহাৰা। এওঁৰ প্ৰায়বিলাক গ্ৰন্থই পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ভাষালৈ অলুবাহ হৈছে। বিশেষকৈ, মেঘদূত গ্ৰন্থখন বিশ্বৰ বিভিন্ন ভাষালৈ অলুবাহ হোৱাৰ লগতে এই গ্ৰন্থই পঢ়ুৱৈক যথেষ্ট সন্মান লাভ কৰিছে। কালিদাসক ভাৰতৰ শ্ৰেষ্ঠ আদৰ্শবাদী বুলি কোৱা হয়—ইউৰোপৰ বিভিন্ন প্ৰখ্যাত মনিৰী সকলে এই গৰাকী মহান কবিক যথেষ্ট সন্মান দাচিছিল।

১৩০। কাৰম্যাকা :—অধ্যাপক কাৰম্যাকাৰ দক্ষিণ আফ্ৰিকাত জন্ম হৈছিল। পদাৰ্থ বিজ্ঞানী হিচাবে ইয়াতেই এওঁ জীৱিকাৰ পথ গ্ৰহণ কৰে। যন্ত্ৰ-

চালিত টিমোথোকৰ ভাৱ এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। আৱিষ্কাৰ কেপটাষ্টিন চিকিৎসাকৰৰ লগত জড়িত থকা সময়ত এওঁ তেজস্ক্ৰিয় বিকিৰণৰ সাহায্যত কেণ্সাৰ ৰোগৰ নিৰ্দ্ধাৰণ আৰু চিকিৎসা কৰিছিল। এওঁ যোৱা ১৫ বছৰ কাল ধৰি পান্থাণাত্মিক কথাৰ ওপৰত তাত্ত্বিক গৱেষণা চলাই আছে। ১৯৭৯ চনত বিজ্ঞানত নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

১৩১। কাৰ্ল ফ্ৰেডাৰিক গাৰ্ডছ :—জাৰ্মানীৰ প্ৰখ্যাত গণিতজ্ঞ কাৰ্ল ফেডাৰিক গাৰ্ডছৰ ১৭৭৭ চনৰ ২০ এপ্ৰিল তাৰিখে জাৰ্মানীৰ ব্ৰান্সবীক নামৰ চহৰত জন্ম হৈছিল। এওঁ সাধাৰণ ঘৰৰ ল'ৰা আছিল। কম বয়সত নিজৰ প্ৰতিভা দেখুৱাব পৰা কোনো বিজ্ঞানী নাছিল। দেউতাকৰ হিচাব লিখা বহীত তিনি বছৰ বয়সতে এটা ভুল ধৰা পেলাইছিল। ১০ বছৰ বয়সত দ্বিঘাত উপপাত্তৰ এটা নতুন প্ৰমাণ আগবঢ়াইছিল। ১৮ বছৰ বয়সত “লুনাৰ্ণতম বৰ্গ” (Least Square) নামৰ গাণিতিক পদ্ধতিটো আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। আনক প্ৰশংসা কৰিব নিবিচৰা বিজ্ঞানী পিয়েৰ লাপলাচে গাৰ্ডছক যুৰোপৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ গণিতজ্ঞ বুলি সন্মান জনাইছিল। ২৪ বছৰ বয়সত “পাটীগণিত সম্বন্ধীয় গৱেষণা” নামে এখন পুথি লিখি উলিয়ায়। অক্ষপাত্ৰলৈ বিশেষ অৱদানৰ বাবে এওঁক জীৱিত কালতে “গণিতজ্ঞ সকলৰ যুৱৰাজ” সন্মান দিছিল। ২৩ বছৰ বয়সতে চিৰিউচ নামৰ এটা সৰু গ্ৰহৰ কক্ষপথ গণনা কৰি উলিয়াইছিল। গাৰ্ডছৰ সন্মানাৰ্থে চৌষক প্ৰাৱল্যৰ এটা এককৰ নাম ৰখা হৈছে—গাৰ্ডছ। পদাৰ্থ বিজ্ঞানত গাৰ্ডছৰ সূত্ৰ এওঁৰেই উদ্ভাৱক। “বাইকাইলাৰ মেগনেট মিটাৰ” যন্ত্ৰ আৱিষ্কাৰ এওঁৰেই কৰিছিল। এওঁৰ জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ গণিতজ্ঞ নামৰ এখন পুথি ১৮০২ চনত প্ৰকাশ হয়। ১৮৮৫ চনৰ ২৩ ফেব্ৰুৱাৰীৰ দিনা এওঁৰ মৃত্যু হয়।

১৩২। কামাল আটাভুৰ্ক :—তুৰ্কীৰ চলনিকা চহৰৰ গাওঁ অঞ্চলত জন্ম-গ্ৰহণ কৰা এওঁ এজন অতি দুখীয়া লোক আছিল। এওঁৰ মাত্ৰ ৭ বছৰ বয়সতে দেউতাকৰ মৃত্যু হয়। দেউতাকৰ মৃত্যু হ'লত এওঁৰ খুড়াক এজনে এওঁক ঘৰলৈ নি ভেড়া ৰখিবলৈ দিছিল। ১১ বছৰ বয়স হোৱাত মাকৰ অৱৰোধত খুড়াকে এখন বিজালয়ত নাম লগাই দিছিল যদিও নিজৰ দোষতে এওঁ ভুল এবিধ লগা হয়। এওঁৰ আচল নাম আছিল কামাল মুস্তাফা। এওঁ সৰুৰ পৰাই চোকা বুদ্ধিৰ ল'ৰা আছিল। সৰু কালৰ বিজ্ঞানী

এওঁৰ মনটোৱে তুৰ্কীৰ মুক্তিৰ বাবে সেনাবাহিনীত যোগদান কৰি পৰিকল্পনা বাস্তৱত ৰূপ দিলে। ২৪ বছৰ বয়সত কেপ্তেইন পদত অধিষ্ঠিত হয়। বাজছোহীৰ অপৰাধত এওঁক আৰু এওঁৰ লগৰ সকলক চুলতানে মৃত্যুদণ্ড আদেশ দিছিল যদিও সেনাবাহিনীত এওঁ স্নেহভাৱে বাবে এওঁক মুক্তি দিছিল। ১৯২০ চনত এওঁ নেভ্ৰনেল এচেৰলিৰ সভাপতি নিৰ্বাচিত হয় আৰু লগে লগে তুৰ্কীৰ ৰাষ্ট্ৰপতি হয়। তুৰ্কীক স্বাধীন কৰাৰ পাচত এওঁক তুৰ্কী দেশৰ “আতাটুৰ্ক” অৰ্থাৎ তুৰ্কী সকলৰ পিতা বুলি সন্মানিত কৰিছিল। তুৰ্কী মুক্তিকামী এই গৰাকী সংগ্ৰামীৰ ১৯৩৮ চনৰ ১০ নৱেম্বৰ তাৰিখে মৃত্যু হয়।

১৩৩। কালৱীল ছেছা, স্বীল :- চুইডেনৰ ষ্টাচ্চুণ্ড চহৰত ১৭৪২ চনত জন্ম হয়। এওঁৰ পঢ়াশালিৰ শিক্ষা নাছিল। ১৪ বছৰ বয়সত এটা ঔষধ প্ৰস্তুত প্ৰতিষ্ঠানত বটল ধোৱা কাম কৰিছিল। ১৭৭০ চনত “টাৰটাৰিক এচিড” আৱিষ্কাৰ কৰে। এওঁ ক্লৰিণ আৰু অক্সিজেন গেচ আৱিষ্কাৰক। গ্লিচাৰিণ প্ৰেছিক এচিড উদ্ভাৱক। বায়ুমণ্ডলত নাইট্ৰজেন গেচ থকা কথা এওঁৰেই প্ৰথমে প্ৰমাণ কৰে। বিজ্ঞানলৈ আগবঢ়োৱা অৰিহণাৰ বাবে চুইডেনৰ একাডেমি অৱ চায়েন্সৰ সভাপদ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। ১৭৮৬ চনত মাত্ৰ ৫০ বছৰ বয়সতে মৃত্যু হয়।

১৩৪। কাল' এডলফ জেলাপ' :- ১৮৫৭ চনৰ ২ জুনত ডেনমাৰ্কৰ ৰইলটেত এওঁ জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ এজন বিখ্যাত কবি আৰু ঔপন্যাসিক। এওঁৰ প্ৰথম প্ৰকাশিত গ্ৰন্থ “এন আইডিয়েলিষ্ট”। এওঁ বহুতো কবিতা লিখিছিল। এওঁৰ কবিতাবিলাকত আদৰ্শবাদী ভাবধাৰাৰ বাবেই এওঁ নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ভাৰতবৰ্ষৰ পটভূমিত এওঁ দুখন গ্ৰন্থ ৰচনা কৰিছিল। ১৯১৯ চনৰ ১১ অক্টোবৰত পূৰ্ব জাৰ্মানীত এওঁ শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

১৩৫। কাৰডুকি জিঅ'ছ :- ইটালীৰ লুকা চহৰৰ ডাল ভিকাষ্টেল নামৰ ঠাইত ১৮৩৫ চনৰ ২৭ জুলাই তাৰিখে এই সাহিত্যিক গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। ১৯০৬ চনত এওঁ সাহিত্যিক নোবেল বঁটা লাভ কৰে। এওঁ সৰুৰ পৰাই প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্যৰ প্ৰতি মোহিত হৈ অৰণ্য আদি ঘূৰি ফুৰি উপভোগ কৰিছিল। ১৮৬০ চনত বলনাৰ এখন মহাবিদ্যালয়ত ইটালীৰ ভাষা আৰু সাহিত্যৰ অধ্যাপক হয়। ১৪ বছৰ বয়সত এওঁ মহাকাব্য ৰচনা কৰে। এওঁৰ উত্তম কাব্য পুথি হ'ল ১৮৮০ চনত প্ৰকাশ কৰা “ৰিমা দুৱন্তি”। এওঁ কবি হিচাবে খ্যাতি লাভ

কৰাৰ উপৰিও বাস্তৱনৈতিক নেতা হিচাবে চিনেটৰ এখন সদস্য আছিল।
১২০৭ চনৰ ৭ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে বলনাত মৃত্যু হয়।

কিৰণ বেদী :—লোহ মহিলা কিৰণ বেদীৰ জন্ম হৈছিল ১২৪৭ চনৰ ২ জুন তাৰিখে ভাৰতৰ অন্ধ্ৰচবত। ১২৭০ চনত ৰাজনীতি-বিজ্ঞানত স্নাতকোত্তৰ লাভ কৰে পঞ্জাব বিশ্ববিদ্যালয়ৰপৰা। ১২৭২ চনত প্ৰশাসনিক সেৱাৰ পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ আৰক্ষী সেৱাৰ বিভাগত বিষয়াৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰে। আৰক্ষী বিষয়া হিচাবে স্থখ্যাতি লাভ কৰাৰ বাবেও এওঁক লোহ মহিলা বোলে। আৰক্ষী বিভাগত মহিলা বিষয়া হিচাবে আই. পি. এচ. এওঁৰেই প্ৰথম। এওঁ গৰাকী ভাল টেনিচ খেলুৱৈ আৰু সমাজ সেৱিকা। ১২৮৮ চনত নৱ জ্যোতি নামৰ এটা সংগঠন দ্বিতীয় খুলি নিজে সম্পাদকৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰি ড্ৰাগৰ বিৰুদ্ধে প্ৰচাৰ কৰি তাৰ চিকিৎসা সেৱাৰ ব্যৱস্থা কৰি আহিছে।

১৩৭। **ক্ৰিষ্টিয়ান হাই গেল** :—১৬২২ চনৰ ১৪ এপ্ৰিলৰ দিনা হলেণ্ডৰ ৰাজধানী “দি হেগ”ত জন্ম হয়। ১৬৬৫ চনত এওঁৰ ভায়েক কনষ্টাণ্টিন আৰু বন্ধু স্পিনজাৰ লগ লাগি এবিধ উন্নত ধৰণৰ নুবীণ তৈয়াৰ কৰি উলিয়াইছিল। ১৬৫৬ চনত এওঁ “অৰিয়ন” নামৰ বিখ্যাত “নিহাবিকাটো” আৱিষ্কাৰ কৰে। তৰঙ্গ তত্ত্বৰ বিশদ পুথি “পোহৰৰ গবেষণা গ্ৰন্থ” (Trcuile De La Lumiere) নামৰ বিখ্যাত পুথিখন লিখে। এওঁ দোলক ঘড়ি আৱিষ্কাৰক (১৫৫৭ চনত) পৃথিৱীৰ বাহিৰে অল্ল গ্ৰহবিলাকত মানুহ থাকিব, পাৰে নে নোৱাৰে, এই সম্পৰ্কে কস্মথিয়’ৰছ (Cosmotheoros) নামৰ এখন চিন্তামূলক গ্ৰন্থ এওঁ ৰচনা কৰিছিল। এই বিখ্যাত বিজ্ঞানী গৰাকীৰ ১৬২৫ চনত মৃত্যু হয়।

১৩৮। **ক্লিওপেট্ৰা** :—এওঁ ইজিপ্তৰ ৰাণী আছিল। এওঁ অতি ধুনীয়া আৰু বিলাসিনী আছিল। এওঁৰ ৰূপত জুলিয়াচ চিচাৰ আৰু পিচত এণ্টনি মুগ্ধ হৈছিল। ৩০ চনত ৰোমানৰ হাতত পৰাস্ত হৈ নিজেই শৰীৰত বিষাক্ত সাপৰ দ্বাৰা মংশন কৰোৱাই মৃত্যুক আকোৱালি লৈছিল।

১৩৯। **কেৰু থাৰ্চ** :—১৮২৬ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই জাৰ্মান ৰসায়নবিদ গৰাকী এজন প্ৰযুক্তিবিদও। এওঁ “নাইলন” আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১২৩৭ চনত এওঁৰ মৃত্যু হয়।

১৪০। **কেণ্টেইন কুক** :—১৭২৮ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এইজন নাবিকে প্ৰথম বাৰৰ বাবে পৃথিৱীৰ চাৰিওফালে ভ্ৰমণ কৰে।

১৪১। **কেমিল জোছ ক্লেভা :**—এও এজন স্পেইন দেশীয় গ্ৰন্থকাৰ সাহিত্যিক। যুৱ অৱস্থাতকৈ এওঁ কেইবাখনো কিতাপ ৰচনা কৰিছিল। এওঁৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ গ্ৰন্থ হ’ল—দি কেমিলি অৱ পাছৱেল ডুৱাৰ্ট। এই কিতাপখনক প্ৰকাশ স্পেইন চৰকাৰে বন্ধ কৰিছিল। ১৯৮২ চনত সাহিত্যত এওঁ বিশ্বক সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ বঁটা “নোবেল প্ৰাইজ”ৰে সন্মানিত আৰু পুৰস্কৃত হয়।

১৪২। **কেকুলিত্তল ষ্ট্ৰেভ’ মিড ক্ৰাইডবিচ আগষ্ট :**—আৰ্মানীৰ বাৰ্ম-ষ্টেডি নামৰ ঠাইত ১৮২২ চনৰ ৭ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে জন্মগ্ৰহণ কৰা এই বসায়ন বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে সপোনত দেখা পোৱা কাহিনীৰ পৰাই জৈৱিক বসায়নৰ বেনজিনৰ গঠন আদি আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। এওঁ কেইবাটাও বৈজ্ঞানিক পদাৰ্থ গঠন আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৮৫২ চনত ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰি ১৮৫৬ চনত বেলজিয়াম বিশ্ববিদ্যালয়ত প্ৰবক্তা আৰু ১৮৫৮ চনত বেলজিয়াম বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপক নিযুক্তি হয়। ১৮৯৬ চনৰ ১৩ জুলাই তাৰিখে বসায়ন বিজ্ঞানৰ বিভিন্ন দিশৰ এই গৱেষক গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

১৪৩। **কেছেনভাৰ :**—১৭২৫ চনত ভেনিচ চহৰত বিশ্ব সাহিত্যত বিশ্বপূৰ্ণ গ্ৰন্থ কেছেনভাৰ সৃষ্টি গ্ৰন্থ ৰচক গিয়োভানি গিয়াকমো কেছেনভাৰ জন্ম হৈছিল। ১৭৫৫ চনত অগ্নি যাত্ৰবিজ্ঞানত লিপ্ত থকা অপৰাধত কেছেনভাৰ ৫ বছৰৰ কাৰণে কাৰাবন্দ খাটিবলগীয়া হয় যদিও ১৭৫৬ চনৰ ৩১ অক্টোবৰত ফাটেক ঘৰবন্দৰ পলাই যায়। ১৭৫৯ চনত এওঁ বিভিন্ন দেশ ভ্ৰমণ কৰি যথেষ্ট অভিজ্ঞতা লাভ কৰিছিল। নেডাৰলেণ্ডৰ ৰজাই এওঁক “চেনগেলৰ অধ্যাপক হীৰ” বুলি অভিহিত কৰিছিল। ৰোমৰ পোপে এওঁৰ আচৰণত মূগ্ধ হৈ “সোনালী পাহাৰৰ মৃত” উপাধি দিছিল। এওঁৰ বিভিন্ন মূল্যবান গ্ৰন্থৰ ভিতৰত বিশ্ববিখ্যাত গ্ৰন্থ হ’ল—“কেচেনভাৰ সৃষ্টি গ্ৰন্থ”। ১৮৬৩ চনত ইংৰাজী ভাষাত প্ৰকাশ হোৱা এই বিখ্যাত গ্ৰন্থখনি ১৮৮২ৰ পৰা ১৮৮৮ চনৰ কালছোৱাত ইটালীয় ভাষাত ১৪টা খণ্ডত প্ৰকাশ হয়। পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ভাষাতলৈ এই গ্ৰন্থ অনূদিত কৰা হৈছে। ১৭৯০ চনৰ ৪ জুন তাৰিখে ৭৪ বছৰ বয়সত এই গৰাকী মহান সাহিত্যিকৰ জীৱন অৱসান ঘটে।

১৪৪। **কেচিয়াচ ক্লে :**—বিশ্বৰ শ্ৰেষ্ঠতম সৃষ্টিকৰ্তা কেচিয়াচ ক্লে ভৰকে মহান আলিৰ জন্ম হৈছিল আমেৰিকাৰ কেণ্টাকি চহৰত। এওঁ পৰিয়াল ভৰণ-পোষণ দিবলগীয়া হৈছিল চাইন বৰ্ড লিথি আৰু মাকে আনৰ দৰত ৰাচন হুই

স্বৰ্ণ উপাধিৰ ৰূপিছিল। যাটলি ৰজাৰ মূলত ততি হৈছিল যদিও শিৱক কেত
 ঠনায়েৰ স্নিহাৰেতিয়া তত্ববানত প্ৰশিক্ষণ লয় আৰু বহুৰ সময়ত কেথলিক মূলত
 মৰ পৰিকাৰ আৰু ল'নৰ ৰ'হ কাটি জেপ খৰচ উলিয়ায়। ১২৬০ চনত এওঁ বোম্ব
 অলিম্পিকত সোণৰ পদক পায়। এওঁ বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশৰ মুষ্টিযুদ্ধৰ বাবে আৱৰণ
 পাবলৈ ধৰিলে আৰু শেষত জন কোটিপতিৰ লগত চুক্তি কৰি এওঁ বহু অৰ্থ
 উপাৰ্জন কৰিছিল। এই মুষ্টিযোদ্ধাজনে প্ৰতিদ্বন্দ্বীক অভাৱতাবে বা বেছিকৈ
 আঘাত নকৰিছিল কাৰণেই এওঁক “ঘাতক প্ৰবৃত্তিহীন” বুলি সমালোচকসকলে
 কয়।

১৪৫। ক্ল'ভিয়াচ ট'লেমি :—খৃঃ পূঃ ২০ত ইজিপ্তত এই গৰাকী জ্যোতি-
 বিজ্ঞানীৰ জন্ম হৈছিল। এওঁৰেই পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানত
 “ত্ৰিকোণমিতি” ব্যৱহাৰ কৰে। ভূ-কেন্দ্ৰীক তত্বৰ উপৰিও আকাশত এক
 হাজাৰতকৈয়ো অধিক তৰাৰ অৱস্থান শুদ্ধকৈ নিৰ্ণয় কৰি লিখা এওঁৰ পুথি হ'ল
 “আলমা জেষ্ট”। ভূগোল আৰু পোহৰ বিজ্ঞানলৈও এওঁ যথেষ্ট অৱদান আগবঢ়াই
 গৈছে।

১৪৬। কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ :—সংস্কৃতৰ বিশ্ব-বিপ্ৰত পণ্ডিত ভাৰততত্ত্ববিদ
 কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈৰ ১৮২৮ চনৰ ২০ জুলাইত অসমৰ যোৰহাট চহৰত জন্মগ্ৰহণ
 কৰিছিল। এওঁ সংস্কৃতত কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰপৰা এম. এ. পাছ কৰে।
 ১২১২ চনত আৰু ১২২৩ চনত মডাৰ্ন হিষ্টৰীত লণ্ডনৰ অক্সফৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ৰপৰাও
 এম. এ. পাচ কৰে। পৃথিৱীত প্ৰধান ১৪টা ভাষা জনা এই পণ্ডিত গৰাকীৰ
 ব্যক্তিগত পুথিভঁৰালত পৃথিৱীৰ ১১টা ভাষাৰ প্ৰায় ১০ হাজাৰখন কিতাপ
 আছিল। এই বৃহৎ পুথিভঁৰালটি গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ক ইচ্ছা পত্ৰৰ যোগেদি
 দান দি গৈছে। কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক উপাচাৰ্য
 আছিল। সংস্কৃত মহাকাব্য নৈষধ চৰিত্ৰে (১২৩৪) যশস্তিলক আৰু ভাৰতীয়
 সংস্কৃতি (১২৪২ চন), সেতুবন্ধ নামৰ প্ৰাকৃত মহাকাব্য সমালোচনামূলক এই
 গ্ৰন্থখনি (১২৭৬ চনত) অম্ববাদ কৰি প্ৰকাশ কৰাৰ বাবে জগতত এওঁ অমৰ হৈ
 থাকিব। ১২৬৮ চনত এই গৰাকী বিশ্ববিপ্ৰত পণ্ডিতক ভাৰত চৰকাৰে পদ্মশ্ৰী আৰু
 পদ্মভূষণ উপাধিৰে বিভূষিত কৰিছিল। পাণ্ডিত্যৰ বাবেই ডেকান কলেজে
 সন্মানিত সদস্য নিৰ্বাচিত কৰিছিল। ১২৭৮ চনত অসম সাহিত্য সভাই প্ৰথম-
 বাৰৰ বাবে “সদস্য মহিয়ান” আৰু গুৱাহাটী আৰু ডিব্ৰুগড় দুয়োটা বিশ্ববিদ্যালয়ে

ডি. লিট উপাধি প্ৰদান কৰিছিল। ১৯৩৭ চনত অসম সাহিত্য সভাৰ সভাপতিৰ আসন অলঙ্কৃত কৰিছিল। বিভিন্ন ভাষাত বহু মূল্যবান প্ৰবন্ধ ৰচনা কৰিছিল। ১৯৮২ চনৰ ৭ জুন তাৰিখে দানবীৰ বিশ্ববিখ্ৰত এই মহান পণ্ডিত গৰাকীৰ দেহৰ অৱসান ঘটে।

১৪৭। **শহীদ কুশল কোঁৱৰ** :—ত্যাগৰ প্ৰতিমূৰ্তি শহীদ কুশল কোঁৱৰ আছিল এজন সাধাৰণ মানুহ আৰু এই সাধাৰণ মানুহজনেই অসাধাৰণ কাম কৰি জগতত অমৰ হৈ ব'ল। ১৯৪২ চনৰ গণ-আন্দোলনত শহীদৰ সংখ্যা কম নাছিল যদিও এই গৰাকী মুক্তিযোদ্ধাৰ মৃত্যু হোৱাৰ পাৰ্থক্য আছে। এওঁৰ জন্ম হৈছিল অসমৰ গোলাঘাট মহকুমাৰ অন্তৰ্গত ঘিলাধাৰী মৌজাৰ চাওদাং চাৰি-আলি (বালিজাত)-ত ১৯০৫ চনৰ চ'ত মাহৰ ৯ তাৰিখে। ১৯০৬ চনৰ ৩০ জুন পৰ্য্যন্ত বালিজান চাহ বাগিচাত চাকৰি কৰিছিল, আৰু ১৯৩৬ চনতে এই চাকৰি এৰি স্বাধীনতা আন্দোলনত জপিয়াই পৰিছিল। ১০/১০/৪২ তাৰিখেৰাতি ১ বাজি ৫২ মিনিটত সৰু পথাৰ বেল ষ্টেচনৰ ৬ ফালং দূৰত অৱস্থিত ৪৩৩/১০-২০ নং মাইলৰ খুঁটিত সংঘটিত হোৱা এক বেল দুৰ্ঘটনাৰ বাবে ৪৩ জনৰ ভিতৰে কুশল কোঁৱৰৰ ওপৰতো গোচৰ তৰিছিল আৰু এওঁৰ বিৰুদ্ধে বেল দুৰ্ঘটনাত জড়িত কোনো প্ৰমাণ নথকা সত্ত্বেও জিলা হাকিম হামফ্ৰেই এওঁক ফাঁচিৰ হুকুম দিলে। ১৯৪৪ চনৰ ১৫ জুনৰ পুৰণী নিশা ৩-৩০ বজাত এই মহান ত্যাগী দেশৰ কৰ্মী গৰাকীয়ে ইহা মূখে ফাঁচি কাঠত মৃত্যুবৰণ কৰিলে। ফাঁচিৰ তিনিদিনৰ আগত পত্নী প্ৰভাৱতীক কৈছিল—মই সোভাগ্যৱান প্ৰভা। মই ভাৰতবৰ্ষৰ কোটি কোটি মানুহৰ মুক্তিৰ কাৰণে প্ৰাণ দিবলৈ পাইছোঁ। দেশৰ কাৰণে, মানুহৰ কাৰণে প্ৰাণ দিবলৈ পোৱাতকৈ জীৱনত ডাঙৰ সোভাগ্য কি হ'ব পাৰে! ১৯৪২ আন্দোলনৰ এওঁয়েই প্ৰথম শহীদ আছিল।

১৪৮। **খ্ৰীষ্টিয়ান মেথিষ্টিয়ান থিয়োড'ৰ মম্চেৰ্ছ** :—সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰা এই গৰাকী বিখ্যাত সাহিত্যিকৰ জন্ম হৈছিল ১৮১৭ চনৰ ৩০ নবেম্বৰ তাৰিখে উত্তৰ জাৰ্মেনীৰ গাৰ্ডেনিঙৰ নামৰ ঠাইত। এওঁ সৰুতেই জাৰ্মান, ডেনিচ, গ্ৰীক, লেটিন, ইংৰাজী, চুইডিচ, ৰোমান আদি ভাষা শিকিছিল। ৰোমৰ বুৰঞ্জীৰ ওপৰত লিখা গ্ৰন্থই এওঁলৈ বিশ্ব খ্যাতি কঢ়িয়াই আনে। বুৰঞ্জী সম্পৰ্কীয় গ্ৰন্থৰ বাবে বিশ্বৰ সৰ্ব্বোচ্চ বঁটা নোবেল পুৰস্কাৰ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। ১৮৫৪ চনত বাৰ্লিন বিশ্ববিদ্যালয়ত এওঁ অধ্যাপনা কৰিছিল। এওঁ এজন ঐতিহাসিক ভাষাবিদ।

১৪৯। গড় ক্রেডেবিলা :—১৯ শতিকাৰ এওঁ এজন গণিতজ্ঞ, বিদ্বৎ পণ্ডিত আৰু আৱিষ্কাৰক। জ্যোতিৰ্বিদ্য হিচাবেও এওঁৰ খ্যাতি আছে। Magneto Meter আৰু Helio Trop এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। সৰু পৰাই এওঁ অস্বস্তিৰ পাবদৰ্শিতা দেখুৱাব পাৰিছিল।

১৫০। গড়ক্রে নিউবোল্ড হাউচনজকিন্স :—টমোগ্রাফী নামৰ যন্ত্ৰটোৰ অগ্ৰতম আৱিষ্কাৰক। এওঁৰ সহযোগী বিজ্ঞানী আছিল অধ্যাপক এলেন ম্যাক-লিওড। এই টমোগ্রাফীৰ সহায়ত মগজু বা শৰীৰৰ আভাস্তৰীণ অংশৰ ত্ৰিমাত্ৰিক প্ৰতিবিম্ব পোৱাৰ উপৰিও প্ৰস্তুচ্ছদৰ ত্ৰিমাত্ৰিক প্ৰতিবিম্ব পোৱা যায়। এওঁ স্থানাংক বিষয়ত গৱেষণা কৰি খ্যাতি অৰ্জন কৰিছিল। এই যন্ত্ৰৰ সহায়ত মাত্ৰ তিনি চেকেণ্ডৰ ভিতৰত শৰীৰৰ ভিতৰৰ সকলো অংশৰ ত্ৰি বা ত্ৰিমাত্ৰিক প্ৰতিবিম্ব তোলা সম্ভৱ হয়। ১৯৭৯ চনত এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে চিকিৎসা বিজ্ঞানত নোবেল পুৰস্কাৰে পুৰস্কৃত হয়।

১৫১। গিয়ানচেপ গেৰিবল্ডি :—আধুনিক ইটালীৰ নিৰ্মাতা গিয়ানচেপ গেৰিবল্ডিৰ জন্ম হৈছিল ১৮০৭ চনৰ ৪ জুলাই নাইচ'ত এজন কৰাচী নাগৰিক হিচাপে। এওঁ ১৬ বছৰ বয়সত জাহাজৰ কেবিন বয় হিচাপে কাম কৰিছিল। ইটালীৰ মুক্তি সংগ্ৰামত কেবিন বয় হিচাবে কাম কৰি থকা সময়তে ইটালী মুক্তি সংগ্ৰামত যোগদান কৰে। এই মুক্তি সংগ্ৰামী গৰাকীক মৃত্যুদণ্ডৰ আদেশ দিছিল যদিও পুলিচৰ বন্দীৰ পৰা পলাই সাৰে। ১৮৪০ৰ পৰা ১৮৪২ চনলৈ দুটা বছৰ আত্মগোপন কৰি থাকি এওঁ “ইটালিয়ান লিভ্ৰিৰন” নামৰ গেৰিলা বাহিনী গঠন কৰে। এওঁৰ যুদ্ধ পৰিচালনা, বণ কৌশল আৰু দক্ষতা প্ৰদৰ্শন কৰি ইটালীক স্বাধীন দেশৰ যি সন্মান আৰু মৰ্যাদা আনিলে ইতিহাসত এনে উদাহৰণ বিৰল। ১৮৮২ চনৰ ২ জুন তাৰিখে এই বীৰপুৰুষ গেৰিবল্ডিৰ মৃত্যু হয়।

১৫২। গী গু মৰ্পাচা :—১৮৫০ চনৰ ৫ আগষ্ট তাৰিখে কৰাচী দেশৰ নমাণ্ডি অঞ্চলত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। গী গু মৰ্পাচাৰ মাক দেউতাকৰ মাজত কাজিৰাই এওঁক যথেষ্ট অশান্তি দিছিল। এওঁৰ প্ৰথম গল্পটো প্ৰকাশ প্ৰায় ৩০ বছৰ বয়সত। ইয়াৰ পাচত মাত্ৰ তেৰ বছৰহে এওঁ জীয়াই আছিল। ইমান কম সময়ৰ ভিতৰত যি বাস্তৱ সাহিত্য সৃষ্টি কৰিছিল তেনে উদাহৰণ বিশ্ব সাহিত্যত বিৰল। এওঁৰ বিশ্ব খ্যাতি লাভ কৰা ৰচনাসমূহ হ'ল—La Maison Tellier Mademoiselle Fifi, Clara de Lame hes souers Rondolli Miss

Hurriet ইত্যাদি। ১৮২০ চনৰ ৬ জুলাই তাৰিখে এওঁ প্ৰেৰ নিখাল ভাগ কৰে।

১৫৩। গান্ধা দি প্ৰেট :- বিশ্ববিখ্যাত মন্তযোদ্ধা গান্ধা দি প্ৰেটৰ জন্ম হৈছিল তাৰতবৰ্ষত। ১২১০ চনত লণ্ডনত হোৱা বিশ্ব মন্তযুদ্ধ প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰিবৰ কাৰণে পৰিচালকমণ্ডলীৰ পৰা অহুমতি বিচৰাত গান্ধাৰ যোগ্যতা নাই বুলি পৰিচালক মণ্ডলীয়ে এওঁৰ কথাত অকণো স্তব্ধ নিদিয়াত গান্ধাই জেৰত লাগি মাত্ৰ কেই চেকেণ্ড মানৰ ভিতৰতে বিশ্বৰ বাইৰ জন মন্ত-বীৰক সন্নিবিষ্ট বগবাই পেলালত পৰিচালক মণ্ডলী আচৰিত হৈ গান্ধাক প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ অহুমতি দিয়ে। আৰু ইয়াৰ আগতে আন্তৰ্জাতিক মন্তযুদ্ধত অৱতীৰ্ণ নোহোৱা গান্ধাই, বিশ্ববিখ্যাত মন্তযোদ্ধা বিশ্বজয়ী জেমিছোৰক ৩০ চেকেণ্ডত পৰাস্ত কৰি ভূয়সী প্ৰশংসা লাভ কৰিছিল। এওঁ “বোম্বম এ গান্ধা” উপাধিয়ে পিচত বিভূষিত হৈছিল। তেতিয়াৰ পৰা তেওঁ গোটেই জীৱনত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ মন্তযোদ্ধা মুকুট পিন্ধি থাকিবলৈ লক্ষ্য হৈছিল। বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশত প্ৰতি মন্তযোদ্ধা বিচাৰিছিল যদিও কোনো এজন মন্তযোদ্ধাই এওঁৰ জীৱনত পৰাজিত কৰিব পৰা নাছিল।

১৫৪। বাণী গাইডালু :- নগা বীৰাঙ্গনা বাণী গাইডালুৰ প্ৰকৃত নাম গাই ভিনলিউ যদিও ১২৩৮ চনত পণ্ডিত জৱহৰলাল নেহৰু নগালেণ্ড ভ্ৰমণ কৰি ঘূৰি যোৱাৰ পাচত এওঁৰ বিষয়ে লিখোতে “বাণী” আখ্যা দিয়ে আৰু তেতিয়াৰ পৰা প্ৰকৃতভাৱত বাণী নাছিল যদিও বাণী গাইডালু নামেৰে জনাজাত হ’ল। ১২১৫ চনৰ ২ জানুৱাৰীত মণিপুৰৰ লক্ষ্যগাঁৱত জাতীয়তাবাদী এই বিপ্লৱী বীৰাঙ্গনা গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। মাত্ৰ তেৰ বছৰ বয়সতে তাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনত অংশ-গ্ৰহণ কৰি পিচত নেতৃত্ব বহন কৰে। এওঁৰ কোনো আত্মজীৱনী নথি বুলিবলৈ নাছিল যদিও এওঁ ৬টা বিভিন্ন ভাষা আৰু দোহানত কথা কব পাৰে। ১২৩২ চনৰ ১৭ অক্টোবৰত গাইডালুক এটা ঘৰত বন্দী কৰি কহিমালৈ নি নানা শাস্তি কিহিছিল আৰু যাবজীৱন কাৰাবৰণ দিলে যদিও ১২৪৭ চনত দেশ স্বাধীন হোৱাত গাইডালুৱে তুৰা কাৰাগাৰৰ পৰা মুক্তি পালে। অৱশ্যে তেতিয়াও এই ছোৱালী-জনীক নিজ গাৰলৈ কেইবা বছৰো ঘাবলৈ দিয়া নাছিল। এওঁ স্নানৰূপ যোৰু-চাংত থাকিবলগা হৈছিল। ১২৫২ চনৰ ৭ এপ্ৰিলত বাজনেতিক পেকন এওঁ লাভ কৰে। ১২৬০ চনৰ পৰা পুনৰ ৬ বছৰ আত্মগোপন কৰি থাকে। স্বাধীনতাৰ

ৰূপালী জয়ন্তী বৰ্ষত এওঁলৈ চৰকাৰে বিশিষ্টা মুক্তিৰোদ্ধা হিচাবে ভাষণত প্ৰদান কৰে।

১৫৫। **গেলিলিও গেলিলাই** :—ইটালীৰ পিচা নগৰীত ১৫৬৪ চনৰ ১৫ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে এই মহান বিজ্ঞানী গৰাকীৰ জন্ম হয়। প্ৰথমে কাপোৰ ব্যৱসায় কৰি আঁজৰি সম্বন্ধত সাহিত্য চৰ্চা কৰি কেইবাখনো গ্ৰন্থ এওঁ উলিয়াই-ছিল। গেলিলিওয়ে প্ৰমাণ কৰি ঘোষণা কৰিছিল যে—“বান্ধুশূন্য” অৱস্থাত গধুৰ আৰু পাতল বস্তু একেলগে ওপৰৰ পৰা পেলাই দিলে দুয়োটা বস্তু একলগে মাটিত পৰিব। ১৬১২ চনত “পানীৰ ওপৰত ভাসমান বস্তুৰ সম্পৰ্কে আলোচনা” নামৰ এখন পুথি লিখি উলিয়ায়। ১৬১৬ চনৰ শেষ ভাগত নাস্তিক সকলৰ উপযোগী এটা দূৰবীণ সাজি উলিয়ায়। এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল যে—পৃথিৱীয়ে সূৰ্য্যৰ চৌদিশে ঘূৰে আৰু সূৰ্য্য স্থিৰ। ১৫২৩ চনত এওঁ থাৰ্মোমিটাৰ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। এওঁ ইহলীলা ত্যাগ কৰে ১৬৪২ চনৰ ৮ জানুৱাৰী তাৰিখে ৮৭ বছৰ বয়সত।

১৫৬। **গেৰহাৰ্ট জহান্ন ৰবাৰ্ট হাউমান** :—১৮৬২ চনৰ ১৫ নবেম্বৰত পোলেণ্ডৰ ছিলেছিয়াত এই গৰাকী মহান শিল্পী আৰু সাহিত্যিকৰ জন্ম হৈছিল। ১৫ বছৰ বয়সতে স্কুল এৰি ভাস্কৰ্য শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে। ১৮৮২ চনত প্ৰকাশ পোৱা এওঁৰ “বিক’ৰ ভন” গ্ৰন্থখনে এওঁলৈ যথেষ্ট খ্যাতি কঢ়িয়াই আনে। ছিলেচিয়াৰ আৰু বাৰ্লিনৰ উপভাষাত ৰচিত নাটকসমূহে এওঁলৈ বিশ্বৰ খ্যাতি আনে। নাটকৰ বিভিন্ন শৈলী আদিৰ বাবে এওঁলৈ নোবেল বঁটা আগবঢ়ায়। ১৯৪৬ চনৰ ৬ জুনত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

১৫৭। **গ্ৰেজৰ জহান্ন মেণ্ডেল** :—১৮২২ চনৰ ২২ জুলাই তাৰিখে অষ্ট্ৰিয়া হেইনজেনড্ৰক নামে ঠাইত এওঁ জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁক জেনেটিকচ (Genetics)ৰ জনক বুলি কোৱা হয়। এওঁ মটৰ মাহৰ গছৰ ওপৰত পৰীক্ষা কৰিয়েই—“জেনেটিক্স-শূদ্ৰ” আদি আৱিষ্কাৰ কৰি বিখ্যাত হৈছিল। ভিয়েনা বিশ্ববিদ্যালয়ত এওঁ বিজ্ঞান শিক্ষালাত কৰিছিল। সকল পৰাই প্ৰকৃতিক অতি ভাল পোৱা এই প্ৰকৃতি বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে ১৮৬৫ চনত (১) ল’জ অৱ ভৰ্মিনেনচ (২) ল’জ অৱ চেগ্ৰিপেনচ (৩) ল’জ অৱ ইনডিপেনেন্সেন্ট এণ্টমেণ্ট শূদ্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰে। দুখৰ বিষয়, এওঁৰ জীৱনৰ কালত এই শূদ্ৰ দিলাক অল্প বিজ্ঞানীৰ দৃষ্টিগোচৰ হোৱা নাছিল। সেয়েহে, এওঁৰ মৃত্যুৰ পিচত ১৯০০ চনত অল্প বিজ্ঞানীয়ে এই শূদ্ৰ

কেইটাকে পুনৰ আৱিষ্কাৰ কৰে। ১৮৮৪ চনৰ ৬ জানুৱাৰী তাৰিখে এই বিজ্ঞানী গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

১৫৮। **গ্লেন টমাৰ্চ চিৰ্গ** :—১৯১২ চনত আমেৰিকাৰ মিচিগান চহৰত এওঁৰ জন্ম হৈছিল। বৰুৱা অৱস্থা ভাল নোহোৱাৰ বাবে সৰুতে পঢ়াৰ খৰচৰ বাবে সৰু সূতা কাম কৰিবলগা হৈছিল। আধুনিক বিজ্ঞানৰ অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ পদাৰ্থ ‘প্লুট’নিয়াম’ মাত্ৰ ২৯ বছৰ বয়সতে এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰি সকলোৰে ভূয়সী প্ৰশংসা লাভ কৰে। এইদৰে এওঁ কেইবাটাও মৌলিক পদাৰ্থ আৱিষ্কাৰ কৰে। পৰমাণু বিজ্ঞানলৈ বহুমূলীয়া অৱদানৰ বাবে ১৯৫১ চনত মেকমিলানৰ সৈতে চিৰ্গক নোবেল বঁটা প্ৰদান কৰে। আমেৰিকাৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ বৈজ্ঞানিক সন্মান পঞ্চাশ হাজাৰ ডলাৰৰ “এনবিক ফাৰ্মি” পুৰস্কাৰ ১৯৫২ চনত লাভ কৰে। ১৯৬১ চনত আমেৰিকাৰ পাৰমাণৱিক শক্তি আয়োগৰ চেয়াৰমেন পদত আছিল।

১৫৯। **গোপীনাথ বৰদলৈ** :—ভাৰত স্বাধীনতাৰ সংগ্ৰামী ব্যক্তি স্বাধীন অসম নিৰ্মাতা লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈৰ জন্ম হৈছিল ১৮৯০ চনৰ ৬ জুন তাৰিখে অসমৰ নগাৱঁৰ বহাত। ১৯১৫ চনত এম. এ. বি. এল. পাচ কৰাৰ পাচত হাইস্কুলৰ প্ৰধান শিক্ষকতা পদ ত্যাগ কৰি ওকালতি কৰে আৰু ১৯২১ চনত ওকালতি ত্যাগ কৰি গান্ধীজীৰ কৰ্মসূচীত অংশগ্ৰহণ কৰি গোটেই জীৱন দেশ সেৱা কামত আত্মনিয়োগ কৰে। ১৯৪০ চনত গান্ধীজীয়ে আহ্বান কৰা সত্যাগ্ৰহত বৰদলৈয়ে অংশগ্ৰহণ কৰি অসমৰ ভিতৰত প্ৰথম গেণ্ডাৰ হয়। ১৯৪৪ চনত এওঁৰ অস্থি হোৱাত জেলৰ পৰা মুক্তি পায়। বৰদলৈ স্বাধীন অসমৰ প্ৰথম মুখ্যমন্ত্ৰী। দেশ বিভাজনৰ সময়ত (ভাৰত পাকিস্থান) এওঁৰ চেষ্টাৰ ফলতহে অসম পাকিস্থানৰ লগত অন্তৰ্ভুক্তিৰ পৰা ৰক্ষা পৰিছিল। নতুন অসম গঢ়া এওঁ এগৰাকী পটেকত খনিকৰ আছিল। গহীন, গভীৰ, ধীৰ, স্থিৰ, ফটপুটে, সবল জীৱন যাপন কৰা ভাগী এই মহান ৰাজনৈতিক নেতা গৰাকীৰ হৃদয় যন্ত্ৰৰ ক্ৰিয়া বন্ধ হৈ ১৯৫০ চনৰ ৫ আগষ্ট তাৰিখে দেহৰ অৱদান ঘটে।

১৬০। **গুৰু ৰামক** :—লাহোৰৰ এখন গাঁৱত ১৪৭০ চনত এওঁ জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ শিখ ধৰ্ম প্ৰতিস্থাপক। এই গৰাকী মহাপুৰুষে হিন্দু আৰু মুছলমানৰ মাজত একতা আনিবলৈ অশেষ চেষ্টা কৰিছিল। এওঁ ইৰাক, ইৰাণ, মক্কা আদি ঠাই ভ্ৰমণ কৰিছিল। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ হ’ল “গুৰু গ্ৰন্থ চাহেব।” ৭০ বছৰ বয়সত এওঁৰ মৃত্যুৰ অৱদানৰ পাচত হিন্দুসকলৰ দৰে মুছলমানসকলেও

এওঁৰ শটো লবলৈ কাঁপোৰ হাঙোতেই শটোৰ ঠাইত ফুল কিছুমানহে দেখা পোৱাত সেই ফুলকে লয়।

১৬১। **গুণ্ডত বৰাৰ্ট কাৰ্ণ'ড** :—১৮২৪ চনত প্ৰচিয়াৰ কণিগচবাৰ্গ চহৰত এওঁৰ জন্ম হৈছিল। এওঁ সৰুৰ পৰাই অতি তীক্ষ্ণ বুদ্ধিৰ ল'ৰা আছিল। এওঁৰ অশেষ কষ্টৰ ফলত বিদ্যুৎ বিকিৰণ, জ্যোতিৰ্বিজ্ঞান আৰু গাণিতিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ বহু কথা আৱিষ্কাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। এওঁ ঘৰতে শিক্ষাগ্ৰহণ কৰি ১৮৪২ চনত বিশ্ববিদ্যালয়ত ভৰ্তি হয়। ছাত্ৰ অৱস্থাতে এওঁ পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ গৱেষণামূলক এটা প্ৰবন্ধ লিখাৰ বাবে এটি পুৰস্কাৰ লাভ কৰাৰ উপৰিও বাৰ্লিন পদাৰ্থ বিজ্ঞান সংস্থাৰ সভ্য পদৰ বাবে মনোনীত হয়। পৰিৱাহকৰ মাজেদি কেনেকৈ তাপ চালিত হয় তাৰ সূত্ৰ এওঁ উদ্ভাৱন কৰে। “ব্ৰুন হকাৰ বেথা” নামে জনাজাত একশ্ৰেণী বৰ্ণালী বেথা এওঁ ব্যাখ্যা কৰে। বৰ্ণালীৰ অধ্যয়নৰ দ্বাৰা গ্ৰহ-নক্ষত্ৰবিলাক গঠনৰ পদ্ধতি উদ্ভাৱন কৰে। ১৮৮০ চনত আৰু তত্ত্ব উদ্ভাৱন কৰে যে কোনো কঠিন বস্তুৰ মাজেদি হোৱা তাপীয় পৰিৱাহিতা বিদ্যুৎ পৰিৱাহিতাৰ অল্পপাত। ১৮৬২ চনত বিকিৰণৰ মূল তত্ত্বটো এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰে। ১৮৭৫ চনত বাৰ্লিন বিশ্ব-বিদ্যালয়ত গাণিতিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ আসনখন অলঙ্কৃত কৰিছিল। ১৮৮১ চনত পেৰিচৰ বিদ্যুৎ বিজ্ঞান কংগ্ৰেছলৈ জাৰ্মানীৰ প্ৰতিনিধি হিচাবে নিৰ্বাচিত হয়। বিশ্ববৰেণ্য এই বিজ্ঞানী গৰাকীৰ ৬৩ বছৰ বয়সত ১৮৮৭ চনত মৃত্যু হয়।

১৬২। **গুগ্‌লিয়েল্ম মাৰ্কনি** :—১৮৭৪ চনত ২৫ এপ্ৰিল তাৰিখে ইটালীৰ বল'না চহৰত এওঁৰ জন্ম হৈছিল। মাৰ্কনি কোনো ফুল বা কলেজত পঢ়া নাছিল। ঘৰতে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল। ২২ বছৰ বয়সতে “বেতাৰ যন্ত্ৰ” সম্পূৰ্ণৰূপে আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। টিউনিং পদ্ধতি এওঁৱেই আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৯০২ চনত বেতাৰ যন্ত্ৰৰ বাবে ফাৰ্ডিনেণ্ড ব্ৰাউন নামৰ এজন লোকৰ সৈতে পদাৰ্থ বিজ্ঞানত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ফেচিষ্ট ইটালীয়ে ১৯২২ চনত “মাকু ইচ” উপাধি মাৰ্কনিক প্ৰদান কৰে। ১৯৩৭ চনত ৬৩ বছৰ বয়সত এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে শেষ নিশ্বাস এৰে।

১৬৩। **গৌতম বুদ্ধ** :—পৃথিৱীৰ অগ্ৰতম প্ৰধান ধৰ্ম বৌদ্ধ ধৰ্মৰ প্ৰবৰ্তক হ'ল গৌতম বুদ্ধ। এওঁৰ ল'ৰালি কালৰ আচল নাম সিদ্ধাৰ্থ। এওঁ বজা ক্ৰোধোদনৰ পুত্ৰ। ১৮ বছৰ বয়সতে এওঁক এগৰাকী সুন্দৰ ৰাজকুমাৰ লগত বিয়া পাতি ৰিছিল যদিও পিচত এওঁৰ মন সাংসাৰিক সুখ-দুখৰ আৰু বিলাসিতা জীৱনৰ

পৰা আঁতৰি আছিল। বাঙাল পৰি থকা এমন কৰীয়া বৃদ্ধ লোকৰ মৃত্যু হোৱাৰ ঘটনাই এওঁৰ মনলৈ এক পৰিৱৰ্তন আনে আৰু ২২ বছৰ বয়সত স্ব-ছৰাৰ, পুজু ভাৰ্যা, সা-সম্পত্তি সকলো এৰি থৈ সত্যৰ অন্বেষণত ওলাই যায় আৰু বিভিন্ন ঠাই যুৰি বহু পণ্ডিত লোক লগ পাইছিল যদিও এওঁক কোনেও সন্তোষ কৰিব পৰা নাছিল। শেষত, এজোপা বৰ গছৰ তলত কেইবা বছৰো তপস্বী কৰি দিব্যজ্ঞান লাভ কৰে আৰু তেতিয়াৰ পৰা এওঁৰ নাম বুদ্ধ হয় আৰু গছজোপাৰ নাম “বোধি গছ” হয়। আৰু এই ঠাইডোখৰৰ নাম হ’ল বুদ্ধগয়া। সত্য, অহিংসাই এওঁৰ ধৰ্মৰ মূল মন্ত্ৰ। পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ঠাইত বিশেষকৈ চীন, জাপান, বাৰ্মা, বৰ্দ্ধি-পুৰ এচিয়া আদি দেশত এওঁ ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰিছিল।

১৬৪। চন্দ্ৰশেখৰ ভেঙ্কট ৰমন (চি. ভি. ৰমন) :—ভাৰতৰ দাক্ষিণাত্যৰ ভিত্তকপল্লীত ১৮৮৮ চনৰ ৭ নৱেম্বৰ তাৰিখে এওঁৰ জন্ম হৈছিল। ভাৰতৰ বৈজ্ঞানিক সকলৰ মাজত চি. ভি. ৰমন ডোটাৰবা স্বৰূপ। ১৯২৮ চনত আৱিষ্কাৰ কৰা “ৰমন প্ৰক্ৰিয়া” বাবে ১৯৩০ চনত পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ নোবেল বঁটা ৰমনক দিয়া হয়। বিজ্ঞান বিষয়ত এচিয়াৰ ভিতৰতে প্ৰথম নোবেল বঁটা এওঁ লাভ কৰে। ১৯২৯ চনত “চাৰ” উপাধি লাভ কৰে। ১৯৩০ চনত ৰয়েল ছোছাইটিয়ে এওঁক “হিউজ” মেডেল প্ৰদান কৰে। ১৯৪১ চনত ফিল্ডেলফিয়াৰ ফ্ৰাঙ্কলিন ইনষ্টিটিউটৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ বঁটা ফ্ৰেঙ্কলিন মেডেল ৰমনক প্ৰদান কৰে। ১৯৪৮ চনত চোভিয়েট ইউনিয়নে এওঁক লেনিন শান্তি বঁটা আগবঢ়ায়। ভাৰত চৰকাৰে “ভাৰতৰত্ন” উপাধিৰে এওঁক বিভূষিত কৰে। এওঁৰ পুথিসমূহ হ’ল—১। পোহৰৰ আণৱিক তাপবৰ্তন ২। বায়ুঘনত্ব ৩। ক্ষটিক পদাৰ্থ বিজ্ঞান ৪। শব্দৰ বিজ্ঞা আৰু দৃষ্টি। ১৯৭০ চনৰ ২১ নৱেম্বৰত হৃদয় ৰোগত বাল্কালোৰত ৰমনৰ মৃত্যু হয়।

১৬৫। চক্ৰেটিচ :—দাৰ্শনিক চক্ৰেটিচৰ জন্ম হয় ৪৬৯ খৃঃ পূৰ্বে দেশৰ এখেঞ্চ চহৰত। মানৱ সভ্যতা আৰু সংস্কৃতিলৈ তেওঁ স্বাধীন চিন্তাৰে বহুতো অৱদান দি গৈছে। চক্ৰেটিচৰ মতে শিক্ষাই প্ৰতিজন মানুহৰ মনত নিহিত হৈ থকা সাৰ্বজনীন যুক্তিসিদ্ধ ভাৱ ধাৰণাসমূহ বাহিৰত প্ৰকাশ কৰে।

১৬৬। চাৰ্লছ হাইটষ্টন :—১৮০২ চনত ইংলণ্ডত জন্ম হৈছিল। বৈজ্ঞানিক বৰ্তনীৰ বিষয়ত ছটা পুথিৰ উপৰিও ৰিঅ’ষ্টেট, টেৰিঅ’ফোপ, টাইপৰাইটৰি, বৈজ্ঞানিক বড়ী আদিৰ অন্তৰ্ভুক্ত আৱিষ্কাৰক। ১৮৭৪ চনত মৃত্যু হয়।

১৬৭। **চাৰ্লচ মাৰ্টিন হুজ** :—১৮৬০ চনত মাৰ্কিনত জন্মলাভ কৰিছিল। এওঁ এজন বসায়নবিদ। এমুনিয়া নিকাৰণৰ এটা সহজ পদ্ধতিৰ উদ্ভাৱক। ২২ বছৰ বয়সত ১৮৮৬ চনত বক্সাইটৰ পৰা এলুমিনিয়াম খাতু পৃথক কৰা পদ্ধতি এটা এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৯১৪ চনত মৃত্যু হয়।

১৬৮। **চিয়াং কাইচেং** :—চীন দেশৰ সেনাধিনায়ক আৰু ৰাষ্ট্ৰীয় বিখ্যাত নেতা। চিয়াং কাইচেংকৰ জন্ম হৈছিল ১৮৪৬ চনৰ ৩১ অক্টোবৰ তাৰিখে চিকিয়াঙৰ এটা চুখীয়া পৰিয়ালত। এওঁৰ প্ৰথম অৱস্থাত কোনো সংস্থাপনৰ ব্যৱস্থা নোহোৱাত এওঁ সৈন্য বিভাগত ভৰ্তি হয়। ১৯২৩ চনত এওঁ ৰাচিয়ান মিলিটেৰী পদ্ধতি আয়ত্ত কৰে। এওঁ চীন দেশৰ এজন প্ৰখ্যাত বিপ্লৱী আৰু চীন দেশৰ প্ৰথম প্ৰধান মন্ত্ৰী। ১৯১১ চনত চীন দেশৰ বিপ্লৱত এওঁ সেনাধিনায়ক হৈ নিজৰ পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাব পাৰিছিল। এই মহান নিয়মাত্মবৰ্তী নেতা গৰাকীৰ ১৯৭৫ চনৰ ৫ এপ্ৰিল তাৰিখে দেহৰ অৱসান ঘটে।

১৬৯। **চেমুৱেল জনচন** :—জন্ম ১৭০৯ খৃঃ মৃত্যু ১৭৮৪ চন—এওঁ প্ৰখ্যাত ইংৰাজ গদ্য লেখক। জনচনৰ সুদীৰ্ঘ জীৱনী এওঁ জগতজোৰা সুখ্যাতি অৰ্জন কৰে। এওঁৰ শেষ সাহিত্যৰ কীৰ্তি লাইভচ্ অব্ দি পোয়েটচ্।

১৭০। **চিনক্লেয়াৰ** :—১৮৮৫ চনত চিনক্লেয়াৰৰ জন্ম হৈছিল। সাহিত্যত নোবেল বঁটা বিজেতা প্ৰথম আমেৰিকান। মেইন ষ্ট্ৰীট নামৰ পুথিৰ বাবে বিশেষ খ্যাতি অৰ্জন কৰে। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ হ'ল—Arrowsmith Dodsworth, It can't happen here.

১৭১। **চেইণ্ট জন পাৰ্জ** :—১৮৮৭ চনৰ ৩১ মে'ৰ দিনা গুৱাডেলুপি নামৰ এটা দ্বীপত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। মৃত্যু হয় ১৯৭৫ চনৰ ২০ চেপ্তেম্বৰত। ফৰাচী দেশৰ এজন কুটনীতিবিদ হৈও এজন সুসাহিত্যিক। ১৯৬০ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা পায়। এওঁ বৰদ্বিগ আৰু পেৰিচ বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰিছিল। এওঁৰ বহু কবিতা পুথি প্ৰকাশ পায়।

১৭২। **চুচুং** :—চীন দেশৰ এই জ্যোতিৰ্বিদ গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল আঃ খৃঃ পূঃ ১০২০। আকাশত জ্যোতিষ্ক বিলাকৰ স্থান নিৰ্ণয় কৰি তাৰ মাপ তৈয়াৰ কৰিছিল।

১৭৩। **চিচিল ক্ৰাংক পাৱেল** :—১৯০৩ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা ব্ৰিটিছ পৰমাণু এই বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে মহাজাগতিক ৰশ্মি সম্পৰ্কীয় গৱেষণাত গুৰুত্বপূৰ্ণ

অৱদান আগবঢ়োৱাৰ বাবে ১৯৫০ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৬২ চনত মৃত্যু হয়।

১৭৪। **চুং হাউলী :**—১৯২৬ চনত চীনদেশত জন্ম লাভ কৰা এই বিজ্ঞানী গৰাকী পিচত আমেৰিকাত স্থায়ী বাসিন্দা হয়। পেৰিচৰ সংৰক্ষণ স্তম্ভ গুৰু নহয় বুলি প্ৰমাণ কৰি ১৯৫৭ চনত তেওঁৰ সহযোগী বিজ্ঞানী চিও য়াংব সৈতে যুটীয়াৰূপে নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

১৭৫। **চ্যুলি প্ৰথম :**—১৮৩৯ চনৰ ১৬ মাৰ্চত পেৰিচত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী সাহিত্যিকৰ প্ৰকৃত নাম বেণী ক্লাৰিচিচ্ আবমন। এওঁ প্ৰথমে কেবাণীৰ চাকৰি কৰিছিল। এওঁৰ কবিতা কিতাপসমূহ হ'ল—Stanzas and Poems, The Augean stables Solitudes. ইটালিয়ান নোট বুক আদি, ইয়াৰ উপৰিও Happyess Impressions of War আদি গ্ৰন্থ প্ৰকাশ হয়। ১৯০১ চনত সাহিত্যিক নোবেল পুৰস্কাৰ লাভ কৰে।

১৭৬। **চাৰ্জি ক'বল্যন্ত :**—১৯০৬ চনৰ ৩০ ডিচেম্বৰ তাৰিখে বাচিয়াৰ ইউক্ৰেইন নামৰ সৰু চহৰ এখনত জন্ম হৈছিল। দেউতাক স্কুলৰ শিক্ষক আছিল। সৰুৰ পৰাই চাৰ্জি ক'বল্যন্ত অসুস্থস্বাস্থ্য মনৰ আছিল। সৰুতে নতুন বহুৰত মাৰুৰ পৰা নতুন কাপোৰৰ বদলি তাঁৰ আৰু বেটাৰীহে বিচাৰিছিল। সাধাৰণ শিক্ষাৰ পাচতে ১৯২৭ চনত উৰাজাহাজ নিৰ্মাণ কৰা কামত সোমায় অৰ্থ উপাৰ্জন কৰি ১৯৩০ চনত স্নাতক উপাধি লয়। ১৯৩৪ চনত সমোক্ষ মণ্ডলত বকেট উৰণ-নামৰ পুথি এখন ৰচনা কৰি উলিয়ায়। মহাকাশলৈ মানুহ যাব পৰা যান সাজি উলিওৱাৰ ক্ষেত্ৰত এওঁৰ যথেষ্ট অৱদান আছে। এই গৰাকী বৈজ্ঞানিকৰ অশেষ চেষ্টাৰ ফলতে ১৯৬১ চনৰ এপ্ৰিল মাহত যুৰি গেগৰিনে সৰ্বপ্ৰথমে মহাকাশলৈ যাবলৈ সক্ষম হৈছিল। চন্দ্ৰৰ চাৰিওফালে প্ৰদক্ষিণ কৰা প্ৰথম বকেটৰ আৰ্হিও এওঁৰেই। ১৯৫৮ চনত বাচিয়ান বিজ্ঞান একাডেমিয়ে সন্মানিত সভ্য নিৰ্বাচিত কৰে। নিষ্ঠা, ত্যাগ, দক্ষতা, আত্মবিশ্বাস, সাধনা আদিৰ ফলত বিশ্ব-বৰেণ্য সন্মানিত বিজ্ঞানী হোৱা এই অমৰ ব্যক্তিয়ে ১৯৬৬ চনত মল্লোত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

১৭৭। **চাৰ্লচ্ ডি গল :**—১৮২০ চনত ফৰাচী দেশত জন্মগ্ৰহণ কৰা এইজন মহান ৰাজনৈতিক নেতাৰ সৰুৰ পৰাই দেশাত্মবোধক ভাব অন্বেষত আগি উঠিছিল। প্ৰথমে সাধাৰণ সৈনিক হিচাবে ভৰ্তি হৈ অকিছাৰ হয় আৰু

যুদ্ধত সাহসিকতাৰ পৰিচয় দি সুখ্যাতি লাভ কৰিছিল। ১৯৩২ চনৰ পৰা ১৯৩৭ চনলৈ ডি গল নেচনেল ৬৭ ডিফেন্স কাউন্সিলৰ সচিব পদৰ দায়িত্বত আছিল। ক্লিফাৰ্ক নামৰ সেনাবাহিনী গঠন কৰিছিল। এওঁ ক্লাঞ্চক এখন স্বাধীন ৰাষ্ট্ৰ হিচাবে পাবলৈ ইচ্ছা আৰু চেষ্টা কৰি কৃতকাৰ্য্যতা লাভ কৰিছিল। ১৯৪৪ চনৰ অক্টোবৰ মাহত হোৱা সাধাৰণ নিৰ্বাচনৰ পাচত এওঁৱেই সৰ্বসন্মতিক্ৰমে ৰাষ্ট্ৰপতি নিৰ্বাচিত হয়। ১৯৪৬ চনত ৰেছাই ৰাষ্ট্ৰপতি পদ ত্যাগ কৰে যদিও ১৯৫৮ চনত পুনৰ ৰাষ্ট্ৰপতি পদৰ বাবে নিৰ্বাচিত হয়। দ্বিতীয়বাৰ ৰাষ্ট্ৰপতি হৈ থকা কাৰ্য্যকালত এই গৰাকী প্ৰখ্যাত ৰাজনীতিজ্ঞই ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বহুতো ভাল কাম কৰি গৈছে, যাৰ বাবে এওঁৰ নাম যুগমীয়া হৈ ৰ'ব। ১৯৭০ চনৰ নবেম্বৰ মাহত মৃত্যু হয়।

১৭৮। ডঃ চেলিম আলিঃ—বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিভঙ্গীৰে চৰাইৰ বিষয়ে গভীৰভাৱে অধ্যয়ন কৰি বিশ্বত খ্যাতি লাভ কৰা এই গৰাকী ভাৰতীয় বিশ্ব-বিশ্ৰুত প্ৰকৃতিবিদৰ প্ৰথম কিতাপ হ'ল দি ইণ্ডিয়ান বাৰ্ডচ্ প্ৰকাশ কৰি সুখ্যাতি লাভ কৰাৰ পাচত চৰাই সম্পৰ্কীয় কেইবাখনো প্ৰখ্যাত গ্ৰন্থ আৰু প্ৰবন্ধ পাতি ৰচনা কৰে। এওঁৰ এই অৱদানক বিশ্বই স্বীকৃতি দি স্বদেশ আৰু বিদেশৰ বহু সন্মান আৰু পুৰস্কাৰেৰে পুৰস্কৃত হয়। 'দি হেণ্ডবুক অব দি বাৰ্ডচ্ অফ ইণ্ডিয়া এণ্ড পাকিস্থান' নামৰ এই বিখ্যাত কিতাপখনে এওঁক অমৰ কৰি ৰাখিব, যিখন কিতাপত তেওঁৰ সুদীৰ্ঘ জীৱনৰ অভিজ্ঞতাৰ কথা সন্নিবিষ্ট হৈছে। ৯১ বছৰ বয়সত মৃত্যু হয়।

১৭৯। চেঙ্গীজ খাঁঃ—এওঁ এজন পাঠকৈত সৈনিক আছিল। চীনদেশৰ উত্তৰফালে বসবাস কৰিছিল। এওঁৰ ল'ৰালি কালৰ নাম আছিল টেমুজিন। ডেকা বয়সতে পাঠকৈত সৈনিক হিচাপে পৰিচয় দিয়াৰ বাবে এওঁৰ বন্ধুসকলে চেঙ্গীজ খান নামেৰে মাতিছিল। এওঁ কেইবাবাৰো যুদ্ধ যাত্ৰা কৰি ১০০ খন চুবুৰীয়া দেশ নিজৰ দখললৈ আনিছিল। যুদ্ধত এওঁ হাজাৰ বিজাৰ সৈনিকক বিশেষকৈ যুদ্ধবন্দীক বিনা কাৰণতে হত্যা কৰিছিল। ইতিহাসৰ এক বিৰল চৰিত্ৰৰ অধিকাৰী এই গৰাকী ব্যক্তিয়ে চিকাৰলৈ যাওঁতে ঘোঁৰাৰ পিঠিৰ পৰা পৰি মৃত্যুমুখত পৰে।

১৮০। চাৰ্লচ ডিকেন্সঃ—অতি দুখ-দুৰ্দশাৰ মাজেৰে জীৱন অতিবাহিত কৰি নিজ অভিজ্ঞতাৰে সাহিত্য ৰচনা কৰি বিশ্বজোৰা সুখ্যাতি অৰ্জন কৰি অমৰ

হোৱা মহান সাহিত্যিক সকলৰ ভিতৰত অসমতৰ চাৰ্লচ ডিকেন্সৰ জন্ম হৈছিল ১৮১২ চনত ইংলেণ্ডৰ পৰ্টচমাউথ নামৰ এখন ঠাইত। “টুইজ” শব্দটো এই বিশ্ব-বিখ্যাত সাহিত্যিক গৰাকীৰ ছদ্ম নাম। চাৰ্লচ ডিকেন্সৰ বয়স ১২ বছৰ হওঁতেই দেউতাকে ঋণ পৰিশোধ কৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণে চাৰ্লচ ডিকেন্সে হাজিৰা কৰিবলগীয়া হৈছিল। ১৫ বছৰ বয়সত স্কুল এৰি ইংলেণ্ডৰ আইন সম্পৰ্কীয় কাৰ্য এখনত কেৰাণী পদত কাম কৰিছিল। মাত্ৰ ২৪ বছৰ বয়সতে এওঁ কেইবাখনো আলোড়ন সৃষ্টিকাৰী গ্ৰন্থ ৰচনা কৰিছিল। ১৮৪২ চনত এওঁ ৰচনা কৰা মহৎ গ্ৰন্থ কেইখন হ’ল— ১। অলিভাৰ টুইষ্ট। ২। নিকলাট নিকেলবী। ৩। দি অ’ল্ড কিউৰিঅ’চিটি ছপ আৰু ৪। বাবনবী বাডচ। ইয়াৰ পাচত ১৮৪২ চনৰ পৰা ১৮৬০ চনলৈ আৰু ৭খন গ্ৰন্থ ৰচনা কৰে। ‘অলিভাৰ টুইষ্ট’ আৰু ‘নিকলাট নিকেলবী’ এই কালজয়ী গ্ৰন্থ দুখনে এখেতলৈ বিশ্বজোৰা যি খ্যাতি আনিলে এনে খ্যাতি মূৰ কম সাহিত্যিকেহে লাভ কৰা দেখা যায়। এই মহান সাহিত্যিক গৰাকী ১৮৭০ চনত হঠাতে অসুস্থ হৈ মৃত্যুবৰণ কৰে।

১৮১। চাচ্ছে’নেলী :—১২৬৬ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰা চাচ্ছে’নেলী ১৮২১ চনৰ ১০ ডিচেম্বৰত বাৰ্লিনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ প্ৰায় ১৭ বছৰ বয়সৰ পৰাই লিখিবলৈ আৰম্ভ কৰে। এওঁৰ লিখনি প্ৰথম প্ৰকাশ পায় ১২২১ চনত “লিজেণ্ড এণ্ড ষ্টৰিজ”। নাজী বাহিনীয়ে এওঁক নানা অত্যাচাৰ কৰাৰ বাবে এওঁ শেষত পুৰণী ইহুদী সাহিত্য চৰ্চা কৰিবলৈ লয়। এওঁৰ বিভিন্ন গ্ৰন্থৰ ভিতৰত ১। ইন দি হেবিটেচন অব দেথ (১২৪৭), ২। এক্সিপছ অব দি ষ্টাৰ এণ্ড ন’ ওয়ান নউজ হাণ্ড টু গ’ অন (১২৪২), ৩। জাৰ্নি ইনটু এ ডাষ্টলেচ ৰিয় (১২৬১), চাইন ইন দি চেণ্ড (১২৬২), ৫। অন দি চিমনি আদি উল্লেখযোগ্য। এওঁৰ লিখনিৰ বাবে ১২৬৫ চনত জাৰ্মান প্ৰকাশৰ পৰা শাস্তি বঁটা লাভ কৰে। এওঁ সঙ্গীত আৰু পুতলা নাচতো এগৰাকী পাৰ্ৱকত মহিলা আছিল। এই বিখ্যাত কবি-সাহিত্যিক গৰাকীৰ ১২৭০ চনৰ ১৭ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে জেকজালেমত মৃত্যু হয়।

১৮২। চাৰ উইলষ্টন লিঅ’মাৰ্ড স্পেন্সাৰ চাৰ্চিল :—ঐতিহাসিক, জীৱনীমূলক ৰচনা আৰু মূল্যবোধৰ বিষয়ে এওঁ লিখনিত দৃষ্টি ধৰাৰ বাবে ১২৫৩ চনত নোবেল বঁটাবে পুৰস্কৃত কৰা এই সাহিত্যিক গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৮৪৭ চনৰ ৩০ নবেম্বৰ তাৰিখে অক্সফোৰ্ডচিৰৰ ৱেনহেইম প্ৰাসাদত। ১২৪০-ৰ

পৰা ১৯৪৫ চনলৈ এওঁ ব্ৰুচটেনবৰ মুখ্যমন্ত্ৰী আছিল। এওঁ সেনা বাহিনীৰ কমান্ডেণ্ট আকিচাবো আছিল। এওঁ কেইবাবাৰো বৃটিছ প্ৰধানমন্ত্ৰী হিচাবে কাৰ্য্য নিৰ্বাহ কৰি ৰাষ্ট্ৰনৈতিক দিশত নিজৰ পাবদৰ্শিতা দেখুৱাইছিল। এওঁৰ গ্ৰন্থসমূহৰ ভিত্তবত “ভি চেকেণ্ড ৱৰ্ল্ড ৱাৰ” আৰু “ইংলিচ স্পীকিং পিপুল” জগত বিখ্যাত। এওঁ এজন ভাল চিত্ৰকৰো। ১৯৬৫ চনৰ ২৪ জানুৱাৰী তাৰিখে বহুমুখী প্ৰতিভাসম্পন্ন এই মহান ব্যক্তি গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

১৮৩। **চাৰ্লি চেপলিন** :—বিশ্বৰ কথাছবি জগতত কোঁতুক অভিনেতা হিচাবে এটি জনাজাত নাম চাৰ্লি চেপলিন। কথাছবি প্ৰগতিৰ ক্ষেত্ৰত এই গৰাকী শিল্পীৰ বিশেষ অৱদানৰ কথা কোনেও পাহৰিব নোৱাৰে। এওঁ অকল কোঁতুক অভিনেতাই নহয় এওঁ কথাছবিৰ প্ৰযোজক আৰু পৰিচালকো। এওঁ নিজে চিত্ৰনাট্য ৰচনা কৰা আৰু প্ৰযোজনা কৰা বিখ্যাত কথাছবি কেইখন হ’ল—১। চিটি লাইটচ (১৯৩১), ২। মডাৰ্ন টাইমচ (১৯৩৬), ৩। দ্বি গ্ৰেট ডিকটেটৰ (১৯৪০), ৪। লাইম লাইট (১৯৫২)। এওঁ লণ্ডনৰ দক্ষিণ অঞ্চলত ১৮৮২ চনৰ ১৬ এপ্ৰিল তাৰিখে জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এই গৰাকী প্ৰতিভাবান শিল্পীয়ে এবাৰ মাত্ৰ এটা বছৰতে ৩৫খন চিনেমা কৰি অভিলেখ স্থাপন কৰিছিল। শেষ বয়সত এওঁ চুইজাৰলেণ্ডৰ হায়ী বাসিন্দা হয় আৰু তাতে ১৯৭৭ চনত মৃত্যু হয়।

১৮৪। **চাৰ্লচ ৰবাৰ্ট ডাৰউইন** :—বিশ্ববিশ্ৰুত জীৱ বিজ্ঞানী বিশেষকৈ জীৱৰ ক্ৰমবিকাশ উদ্ভাৱকৰ জনক চাৰ্লচ ডাৰউইনৰ জন্ম হৈছিল ১৮০৯ চনত ইংলেণ্ডত। জীৱৰ বৰ্তমান অৱস্থা বহু বছৰৰ ক্ৰমবিকাশৰ ফলতহে হৈছে আৰু মানুহ পূৰ্বতে বান্দৰ আছিল বুলি এওঁয়েই মত পোষণ কৰিছিল। “বিগল” জাহাজৰ সহায়ত ১৮৩১ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত পৃথিৱীৰ ভ্ৰমণাৰ্থে ওলাই ১৮৩৬ চনৰ অক্টোবৰ মাহত ভ্ৰমণ শেষ কৰে। এই ভ্ৰমণৰ কালছোৱাত এওঁ বিভিন্ন জীৱ-জন্তুৰ বিষয়ে অধ্যয়ন কৰি দিনপঞ্জীত লিখি ৰাখিছিল আৰু বিভিন্ন জন্তুৰ অঁকা, শিল আদি বস্তুবোৰ সংগ্ৰহ কৰি গৱেষণা কৰিছিল। ইয়াৰ ফলস্বৰূপে মানুহৰ ক্ৰমবিকাশৰ সূত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰাৰ উপৰিও “অৰিভিন অৱ শ্বেটিচ” নামৰ বিশ্ববিখ্যাত গ্ৰন্থখন ৰচনা কৰি প্ৰকাশ কৰিছিল ১৮৫৯ চনত। এই কিতাপখন ইমানেই জনপ্ৰিয় আছিল যে প্ৰকাশ হোৱাৰ প্ৰথম দিনাই প্ৰথম প্ৰকাশৰ লমুৱাৰ গ্ৰন্থ শেষ হৈ গৈছিল। ইয়াৰ ১২ বছৰৰ পাচত “ডিচেন্ট

অব মেন" নামৰ এওঁৰ দ্বিতীয় পুথিখনি প্ৰকাশ পায়। এওঁৰ অল্প এখন গ্ৰন্থ হ'ল—“বি ভেৰিয়েখন অব এনিবেলচ এণ্ড মেনচ”। এই বিখ্যাত ভূতৰ আৰু প্ৰকৃতি বুজাবিধ গৰাকীৰ ১৮৮২ চনত ৭০ বছৰ বয়সত মৃত্যু হয়।

১৮৫। চাৰ আৰ্থুৰ ক'লাল ভয়লি :—এই বিখ্যাত সাহিত্যিক গৰাকী ১৮৫২ চনত কটলেণ্ডত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ এজন চিকিৎসক আৰু ভাল ক্ৰিকেট খেলুৱৈ আছিল। এওঁ বহুতো গল্প লিখিছিল আৰু সেইবিলাক গল্প-সংকলন হিচাবে প্ৰকাশ কৰিছিল। এওঁৰ বিখ্যাত ৰচনা ‘শ্বেবলক হলমেচ’ যাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি ১৭৫ খনতকৈয়ো অধিক কথাছবি নিৰ্মাণ কৰিছে। ১৯৩০ চনত এই গৰাকী সাহিত্যিকৰ মৃত্যু হয়।

১৮৬। চাণক্য :—চাণক্য দুখীয়া বামুন পৰিয়ালত তক্ষশিলা নামেৰে ঠাইত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁৰ প্ৰকৃত নাম বিষ্ণু গুপ্ত। এওঁ কটনৌতিৰ বাবে প্ৰখ্যাত হোৱাৰ বাবে চাণক্যক কোটিল্য নামেৰেও জনা যায়। এওঁ অতি জ্ঞানী, বুধিয়ক আৰু দূৰদৰ্শী পণ্ডিত লোক আছিল। এওঁ ৰচনা কৰা “কোটিল্য অৰ্থ-শাস্ত্ৰ” আইন সম্পৰ্কীয় এখন অতি মূল্যবান গ্ৰন্থ।

১৮৭। চাৰ এডমাণ্ড হিলাৰী :—পৃথিৱীৰ সৰ্বোচ্চ শৃংগ এভাৰেষ্ট অজন্তম আৰোহণকাৰী (১৯৫০) এই গৰাকী চিৰ নমস্ত ব্যক্তি, বৰ্তমান নিউজিলেণ্ডৰ ওকলেণ্ড নগৰীত বসবাস কৰি আছে। এওঁ কিছু বছৰ আগতে নিউজিলেণ্ডৰ হাই কমিচনাৰ হিচাবে ভাৰততে আছিল আৰু ইয়াতে অৱসৰ গ্ৰহণ কৰিছিল। দক্ষিণ মেকৰপৰা বিশাল হিমালয়লৈকে পৃথিৱীৰ প্ৰায়বিলাক ঠাইয়েই এওঁ ভ্ৰমণ কৰিছে। এইবিলাক ভ্ৰমণ ঠাইলৈ গৈয়ে এওঁ ক্ষান্ত হোৱা নাই। বৃদ্ধ বয়সতো ভাৰতলৈ আহি ৰাজস্থানৰ মকছুমিৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ উটৰ পিঠিত উঠি চোৱাৰ হেপাহ আজিও আছে হেনো। এওঁৰ পৰ্বত আৰোহণ সম্পৰ্কীয় বিখ্যাত গ্ৰন্থ হ'ল—১। হাই এণ্ডভেল্‌চ (১৯৫৫) চন ২। হাই ইন দি থিন কল্ড এয়াৰ (১৯৬২)।

১৮৮। চাৰ হামফ্ৰি ডেভি :—১৭৭৮ চনৰ ১৭ ডিচেম্বৰ তাৰিখে পেনজেনচ কৰ্ণৱাল্ড চাৰ হামফ্ৰি ডেভিৰ জন্ম হৈছিল। এওঁ চেক্টি লেম্প উদ্ভাৱক। ১৮১৫ চনত এই নিৰাপদজনক লেম্প আৱিষ্কাৰ কৰাৰ ফলত খনি কৰ্মীৰ বহুলোকৰ প্ৰাণ ৰক্ষা পৰে। ১৭৯৭ চনত এওঁৰ বৈজ্ঞানিক জীৱন আৰম্ভ হয়। নাইট্‌চ অৱ্‌লাইড বা লাকিং গেচ যি গেচ গোছ পালেই

যিকোনো পৰিস্থিতিতে বাহুহে হাঁহে, এই গেচ উদ্ভাৱন কৰে। এই গেচ আৱিষ্কাৰৰ বাবেই এওঁ বয়েল ইনষ্টিটিউটত অধ্যাপক নিযুক্তি পায় ১৮০০ চনত। গৃহিনীৰ কাজিয়াৰ নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ আৰু হৃৎ নোপাৱাটক দাঁত উঘালিবলৈ এই গেচ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি। জীৱিত কালতেই এওঁ বহু সন্মান আৰু পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছিল। ১৮১২ চনত নাইট উপাধি আৰু পিচত বয়েনেট উপাধি লাভ কৰিছিল। লণ্ডনৰ বয়েল চোচাইটিৰ সভাপতি হিচাবে ১৮২০ চনত কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিছিল।

১৮২। চাৰ জেমচ চাৰ্ভউইক :- ১৮২১ চনৰ ২০ অক্টোবৰ তাৰিখে ইংলেণ্ডৰ মানচেষ্টাৰত এওঁ জন্ম হৈছিল। “নিউট্ৰন” আৱিষ্কাৰ কৰাৰ কাৰণে ১৯৩৪ চনত এওঁ বিজ্ঞানত নোবেল পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। এওঁ মানচেষ্টাৰ আৰু কেমব্ৰিজ বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰিছিল। ১৯২৭ চনত এওঁ বয়েল চোচাইটিৰ সদস্য নিৰ্বাচিত হয়। নিউট্ৰন আৱিষ্কাৰৰ বাবে এওঁক হাৰ্বেচ মেডেল ১৯৩২ চনত আগবঢ়াইছিল। আইচ’টপৰ (Isotope) অৱস্থিতি এওঁৰেই প্ৰথম উদ্ভাৱন কৰিছিল। বৰ্তমান যুগত বিভিন্ন প্ৰকাৰ ‘আইচ’টপ’ চিকিৎসা বিজ্ঞান আৰু উদ্ভিদ বিজ্ঞানত ব্যৱহাৰ হৈ আহিছে। ১৯৭৪ চনৰ ২৪ জুলাই তাৰিখে কেমব্ৰিজত এই গৰাকী বিশ্ববিখ্যাত বিজ্ঞানীৰ জীৱনৰ অবসান ঘটে।

১৯০। চৰ্কাৰ ভগত সিং :- ১৯০৭ চনৰ ২৮ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে পশ্চিম পাঞ্জাবৰ লয়ানপুৰ জিলাৰ বংগ গাঁৱত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই শ্বহীদ গৰাকীৰ ত্যাগৰ কাৰণে আজিও ভাৰতীয়সকলৰ কাৰণে স্মৰণীয় ব্যক্তি। অতি তীক্ষ্ণ মগজু আৰু নিয়মামুখবৰ্তী ভগত সিঙে নৱম মানতে স্কুল এৰি ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনত জপিয়াই পৰিছিল আৰু ইয়াৰ মাজতে ১৯২৩ চনত ইণ্টাৰমেডিয়েট পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈছিল। ভাৰত স্বাধীনতা আন্দোলনত লাহোৰৰ এটা গোচৰ সংক্ৰান্তত এই জাতীয় বীৰ শ্বহীদ গৰাকীক ১৯৩১ চনৰ ২৩ মাৰ্চ তাৰিখে বাজগুৰু আৰু চুকদেৱৰ সৈতে ফাচি দিয়ে।

১৯১। চফোক্লিচ :- চফোক্লিচ প্ৰাচীন গ্ৰীচৰ তিনিজন বিখ্যাত নাট্যকাৰৰ ভিতৰত অন্যতম। বাকী দুজন হ’ল এচকাইলাচ আৰু ইউৰিপিাইডিচ। ৪৯৬ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা ট্ৰেজেদি নাটক ৰচনা কৰা এই নাট্যকাৰ গৰাকীৰ প্ৰথম ৰচনা “এণ্টিগণে”। এওঁ প্ৰায় এশ বিশখন ট্ৰেজেদি নাটক ৰচনা কৰিছিল হেনো। অৱশ্যে ইয়াৰ ৭ খনহে সংৰক্ষিত হৈ আছে। “ৰজা ইডিপাচ” এওঁৰ অন্য এখন

উল্লেখযোগ্য বিখ্যাত টেনজিং নার্ক। বাজনীতি আৰু সামাজিকভাৱেও এওঁৰ
জ্ঞান আছিল। এওঁ প্ৰায় ২০ বছৰ বয়সত মৃত্যু হয়।

১২২। **চেনপা টেনজিং নৰকে** :—১৯১৪ চনত নেপালৰ থামি নামৰ
এখন গাঁৱৰ এটা ছোৱালী আৰু সাধাৰণ পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰা টেনজিং নৰকে
সামাজিক মনোবল আৰু সাৰ্বিক শক্তিৰ দ্বাৰা পৃথিৱীৰ সৰ্বোচ্চ শৃঙ্গ মাউণ্ট
এভাৰেষ্ট (৮,৮৪৮ মিটাৰ উচ্চতা)ত আৰোহণ কৰি অসম্ভৱক সম্ভৱ কৰি তুলি
জগতবাসীক চমক খুৱাইছিল। ১৯৩৩ চনত এওঁ ভাৰতীয় নাগৰিকত্ব অধিকাৰ
গ্ৰহণ কৰে। এওঁক “বৰফৰ বাঘ” নামেৰে জনা যায়। ১৯৫৩ চনৰ ২২ মাৰ্চ
তাৰিখে পৃথিৱীৰ সৰ্বোচ্চ শৃঙ্গত পদাৰ্পণ কৰি ভাৰতীয় পতাকাৰ লগতে বাহুসংঘ,
নেপাল আদিকে ধৰি মুঠ পাঁচখন পতাকা শৃঙ্গত সগৌৰৱে পুতিলে। ১৯৫২ চনত
এওঁক ভাৰতভূষণ উপাধি চৰকাৰে প্ৰদান কৰাৰ উপৰিও এওঁ জৰ্জ মেডেলও
লাভ কৰিছিল। নেপাল চৰকাৰে “নেপাল ভাৰা” উপাধিৰে এওঁক ভূষিত
কৰিছিল। ১৯৫৪ চনত দাৰ্জিলিংত ভাৰত চৰকাৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰা “হিমালয়ান
মাউণ্ট. ট্ৰেইনিং ইনষ্টিটিউটৰ ডিৰেক্টৰ পদত প্ৰথম নিযুক্তি হয়। দাৰ্জিলিঙতে
এওঁ এটা সাধাৰণ ঘৰত এটি সৰু পৰিয়ালৰ সৈতে বসবাস কৰিছিল। ১৯৮৬
চনত এওঁৰ মৃত্যু হয়।

১২৩। **চেমুৱেল বেকেট** :—নোবেল বঁটা বিজয়ী সাহিত্যিক চেমুৱেল
বেকেটৰ জন্ম হৈছিল ১৯০৬ চনৰ ১৩ এপ্ৰিলত আয়াৰলেণ্ডৰ ‘ফল্লবকট’ত। ১৯২৭
চনত ডাব্লিনৰ ট্ৰিনিটি কলেজৰ পৰা স্নাতক হয় আৰু পেৰিচত ভাষা শিকায়।
১৯৩০ চনৰপৰা এওঁ সাহিত্য চৰ্চা কৰে। এওঁ কেইবাখনো কবিতাপুথি, উপন্যাস
আৰু নাটক ৰচনা কৰিছিল। কবিতাপুথিৰ ভিতৰত—১। হৰোছোপ
২। ইক’জ বোনাচ। এওঁৰ প্ৰথম উপন্যাস হ’ল ‘মাৰ্কি’। অন্ত্যন্ত উপন্যাস হ’ল
মাচিঅকেমী, কমেণ্ট চ’য়ে, ইমাজিনেশ্বন মৰ্টে ইমাজিনেজ। নাটক হ’ল—১।
ফাইন দি পাৰ্টি ২। চোভি দে এক্টচেন=পেবল ১ ৩। ক্ৰেপচ লাষ্ট টেপ ৪।
ওৱেটিং ফৰ গডো। ‘ওৱেটিং ফৰ গডোখন এওঁৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ নাটক। আমেৰিকান
একাডেমি অৱ আৰ্টচ এণ্ড চায়েন্সৰ এওঁ সদস্য আছিল ১৯৬৮ চনৰপৰা। এওঁৰ
সাহিত্যকৃতিৰ বাবে ১৯৬২ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৮২ চনত
এওঁ শেষ নিশ্বাস এৰে।

১২৪। **চি. টি. আৰ. উইলচন** :—১৮৬২ চনত ইংলেণ্ডত এওঁৰ জন্ম

হৈছিল। এওঁ এজন পৰমাণু বিজ্ঞানী। “মেষ প্ৰকোষ্ঠ” নামৰ পাৰমাণৱিক কণিকা ধৰা পেলোৱা স্বল্প আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৯৫৯ চনত এওঁৰ মৃত্যু হয়।

১২৫। ছাহজাহান :—এই গৰাকী সম্ৰাটে ১৬২৮ চনৰপৰা প্ৰকৃত ৰাজত্ব কৰে। এওঁ ৩০ বছৰ ৰাজত্ব কৰিছিল। এওঁৰ মৰমৰ পত্নী মমতাজ মহলক ১৬৩১ চনত হেৰুৱাবলগীয়া হোৱাত পত্নীৰ স্মৃতি চিহ্নস্বৰূপে কবি ৰাখিবৰ বাবে আশ্ৰয় যমুনা নৈৰ পাৰত পৃথিৱীবিখ্যাত তাজমহল সজাইছিল। এই তাজমহল ১৬৩২ চনত সঁজা আৰম্ভ কৰে আৰু প্ৰতিদিনে ২০ হাজাৰতকৈ অধিক বহুৱাই প্ৰায় ৩০ বছৰ কাম কৰি সম্পূৰ্ণ কৰে। মোগল সম্ৰাটসকলৰ ভিতৰত ছাহজাহানেই অতি ঐশ্বৰ্যশালী সম্ৰাট আছিল। দেৱান-ই-খাচ, দেৱান-ই-আম, জামাই মচজিদ, ময়ূৰ সিংহাসন আদি নিৰ্মাণ কৰি শিল্প আৰু স্থাপত্য কলা নিদৰ্শন এওঁ দাঙি ধৰিছিল।

১২৬। ছিক্কাট-জাবোন্স্কোভ :—১৯৮৪ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰা এই গৰাকী সাহিত্যিকৰ জন্ম হৈছিল ১৯০১ চনৰ ২৩ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে গ্ৰাণ্গ, চহৰত। এওঁ এগৰাকী সাংবাদিকো আছিল। এওঁৰ দেশ জাৰ্মানি আক্ৰমণ কৰাৰ সময়ত এওঁ দেশপ্ৰেমমূলক কবিতা লিখি জনপ্ৰিয় হৈ পৰিছিল। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহ হ’ল—ভেনাছ হেণ্ডছ, মাদাৰ, কৰ্ণচাট এট দি আইলেণ্ড, মোজাৰ্ট ইন গ্ৰাণ্গ, বিউটি অব দি বল্ড, আমেব্ৰেলা ক্ৰম পিকাৱেলি আদি।

১২৭। ছিগৰিড আণ্ডছেট :—১৯২৮ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰা সাহিত্যিক ছিগৰিড আণ্ডছেটৰ জন্ম হৈছিল ১৮৮২ চনৰ ২৩ মে তাৰিখে ডেনমাৰ্কৰ কালুণ্ডবৰ্গত। নবৰে লোকসাহিত্য আৰু তেওঁলোকৰ জীৱন ধাৰণৰ বিষয়ে এওঁৰ যথেষ্ট জ্ঞান আছিল। এওঁৰ প্ৰকাশিত বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহ হ’ল—
১। মিচেচ মাৰথা অ’উলী (১৯০৭) ২। দি হেপি এল ৩। কেটচ অব দি পুৰ ৪। দি মাটাৰ হেণ্ডিকেন ৫। দি ৱাইল্ড অৰ্কিড ৬। দি বাৰ্ণিং বুচ ৭। দি ফেইথফুল ৱাইফ ৮। ইমেজচ ইন এ মিবৰ ৯। দি ৱাইল্ড ভাৰভিনচ আদি। ১৯৪২ চনত নবৰে বজাৰ্ছ এওঁক “গ্ৰাণ্ড ক্ৰচ অব দি অৰ্ডাৰ অব চেণ্ট অ’লাভ” খিতাপেৰে সন্মান ৰাখে। ১৯৪২ চনৰ জনত নবৰেত এই বিখ্যাত উপস্থান গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

১২৮। ছেলমা অ’ল্ডিলিয়ানা লভিছা লেগাৰ লক :—পোন প্ৰথম ৰাৰ

বাবে সাহিত্যত নোবেল বঁটা পোৱা এই গৰাকী মহিলা সাহিত্যিকৰ জন্ম হৈছিল চুইডেনৰ মেয়াৰ বেৰ্ণাত ১৮৫৮ চনৰ ২০ নবেম্বৰত। এওঁ ল'ৰালি কালৰ শিক্ষা ঘৰতে আহৰণ কৰিছিল। এওঁ কিয়দলী সাধু আৰু উপভাসেই সাধাৰণতে লিখিছিল। এওঁৰ উল্লেখযোগ্য পুথিসমূহ হ'ল—১। গ'ৰ্বেষ্টা বাৰ্লিঙচ ছাগা (উপভাস) ২। ইনভিজিবল লিংক (গল্প) ৩। এটিক্ৰিটচ মিৰাকলাৰ (উপভাস) ৪। টেলছ অব মেনৰ আদি। ১৯০৪ চনত চুইডিচ একাডেমিয়ে সোণৰ পদকেৰে সন্মানিত কৰিছিল। ১৯১৪ চনত উপছালা বিশ্ববিদ্যালয়ে এওঁক ডক্টৰেট উপাধি প্ৰদান কৰে। ১৯০৯ চনত এই গৰাকী মহিলা সাহিত্যিকে প্ৰথম নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৪০ চনৰ ১৮ মাৰ্চ তাৰিখে চুইডেনৰ মেয়াৰ বেৰ্ণাত এওঁৰ মৃত্যু হয়।

১৯২। ছিন ছেংমক :—দক্ষিণ কোৰিয়াৰ এই গৰাকী পৰ্বত আৰোহণকাৰীয়ে কেৱল দুখন হাতৰ সহায়ত ১৯৫০ মিটাৰ নিজ দেশৰ সৰ্বোচ্চ উচ্চ শৃঙ্গ আৰোহণ কৰি বিশ্বত ৰেকৰ্ড প্ৰতিষ্ঠা কৰা প্ৰথম ব্যক্তি। ১৯৮৭ চনৰ ২০ নবেম্বৰ তাৰিখে এওঁ নিজৰ হাত দুখনেৰে দক্ষিণ কোৰিয়াৰ মাউণ্ট হালা নামৰ সৰ্বোচ্চ শৃঙ্গটোত আৰোহণ কৰি শীৰ্ষ বিন্দুত উপস্থিত হৈ এক অভিলেখ স্থাপন কৰে।

২০০। জগদীশচন্দ্ৰ বসু :—পূব বঙ্গৰ মৈমনসিংত ১৮৫৮ চনৰ ৩০ নবেম্বৰত এওঁৰ জন্ম হয়। অনাতাৰ যত্ন আৱিষ্কাৰত এওঁ বিশেষ অবিহণা যোগায়। উদ্ভিদৰো যে প্ৰাণীদেহৰ দৰে প্ৰাণ্তি আছে, মৃত্যু, সংকোচন ক্ৰিয়া আছে, শ্বাস ক্ৰিয়া আছে এই কথা এওঁ প্ৰমাণ কৰিছিল। ১৯২০ চনত এওঁ ৰয়েল চোচাইটিৰ সভ্য হয়। প্ৰেছিডেন্সি কলেজৰ এওঁ কৃতি শিক্ষক আছিল। এওঁ মুঠ ১৯ খন গ্ৰন্থ ৰচনা কৰিছিল। বিদ্যুৎ চুম্বকীয় তৰঙ্গ ধৰিব পৰা এটা গ্ৰাহক যন্ত্ৰ এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ক্ৰেকোগ্ৰাফ যন্ত্ৰৰ এওঁ আৱিষ্কাৰক। এওঁ ভাৰতীয় তৃতীয় এক. আব. এচ্.। ১৯৩৭ চনত এই গৰাকী বিজ্ঞানীৰ মৃত্যু হয়।

২০১। জৱাহৰলাল নেহৰু :—১৮৮৯ চনত ১৪ নবেম্বৰ তাৰিখে ভাৰত-বঙ্গ জৱাহৰলাল নেহৰুৰ এলাহাবাদত জন্ম হৈছিল। এওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকল কাশ্মীৰত বাস কৰিছিল। এওঁৰ দেউতাকৰ নাম আছিল মতিলাল নেহৰু। ফাৰ্ডিনান্দ টা ক্ৰুক্স নামৰ এজন ইউৰোপীয় ভ্ৰমণলোকৰ ভ্ৰম্ভাৱধানত নেহৰুৰ সৰুতে ঘৰতে শিক্ষা দিছিল। ১৯০৫ চনত মে মাহত শিক্ষাৰ কাৰণে বিলাতলৈ যাত্ৰা কৰে। ১৯১৩ চনত বেৰিষ্টাৰ হিচাবে লণ্ডনৰ হাইকোৰ্টত যোগদান কৰে।

কৰে। ১৯১৬ চনত মহাত্মা গান্ধীৰ সৈতে প্ৰথম সাক্ষাৎ হয় আৰু তেতিয়াৰ পৰাই ভাৰতবৰ্ষৰ স্বাধীনতা আন্দোলনত সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণ কৰে। ১৯২১ চনত প্ৰথম ফাটেক খাটিব লগা হয়। মৃত্যুতে এওঁ ১৪ বছৰ জেল খাটিবলগীয়া হৈছিল। ১৯৪৬-৪৭ চনত অম্বৰ্ভাৰী চৰকাৰৰ উপ-ৰাষ্ট্ৰপতি আৰু ১৯৪৭ চনত স্বাধীন ভাৰতৰ প্ৰথম প্ৰধানমন্ত্ৰী নিৰ্বাচিত হয়। নেহৰু সূৰভা আৰু সুলেখক আছিল। এওঁৰ সময় নিষ্ঠা আৰু নিয়মালুৰ্ভিতা সকলোৰে বাবে আদৰ্শনীয় আছিল। এওঁৰ প্ৰধান ইংৰাজী গ্ৰন্থ কেইখন হ’ল—১। আত্মজীৱনী ২। ভাৰত আৱিকাৰ ৩। বিশ্ব ইতিহাসৰ জিলিঙনি (Glimpses of world history)। বহুমুখী প্ৰতিভা সম্পন্ন এই মহান ব্যক্তি গৰাকীৰ ৭৪ বছৰ ৬ মাহ ১০ দিনত ১৯৬৪ খৃষ্টাব্দত দেহৰ অম্লসান ঘটে।

২০২। জৰ্জ ব্লাৰ্ণাৰ্ড শ্ব :—এই বিশ্ববিখ্যাত সাহিত্যিকজনৰ ১৯৫৬ চনত ২৬ জুলাই তাৰিখে ডাবলিন চহৰত জন্ম হয়। এওঁ কুৰি শতিকাৰ এজন প্ৰখ্যাত ইংৰাজ নাট্যকাৰ। এওঁৰ সমালোচক হিচাবেও জগতত স্থখ্যাতি আছে। এওঁৰ বিখ্যাত নাটক হ’ল চিঞ্জাৰ এণ্ড ক্লিণ্ডপেট্টা, যেন এণ্ড চুপাৰ যেন, মাচেচ ৱাৰনাৰ প্ৰফেচিয়ন, মেজৰ বাৰবাৰা আদি। ১৯২৫ চনত এওঁ সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰিছিল। ১৯৫০ চনৰ ২ নৱেম্বৰ তাৰিখে বিশ্ববিখ্যাত এই সাহিত্যিক গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২০৩। জন হেনৰিক পেষ্টাৰজি :—এই বিশ্ববৰ্ণ্য শিক্ষাবিদ গৰাকীৰ জন্ম হয় ১৭৪৬ চনত চুইজাৰলেণ্ডৰ জুৰিচ চহৰত। এওঁৰ মতে, সমাজৰ ৰীতি-নীতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ শোধন কৰিবলৈ হ’লে উপায় হ’ল—শিক্ষা। এওঁৰ মূল গ্ৰন্থসমূহ হ’ল—১। ইভিনিং আৱাৰ অব এ হাৰমিট, ২। লিণ্ডনাৰ্ড এণ্ড গাৰট্টোড, ৩। দ্বি চুবান চাং, ৪। মাই এক্সপিৰিয়েন্স। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত এওঁ কাৰ্যিক পৰিশ্ৰম আৰু বৌদ্ধিক পৰিশ্ৰম দুয়োটাৰ ওপৰতে সমানে গুৰুত্ব দিছিল।

২০৪। জন ডিউৱেল :—বৰ্তমান যুগৰ এই বিখ্যাত দাৰ্শনিক গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৮৫৯ চনত আমেৰিকাৰ ওৰাটামোণ্ট ৰাজ্যৰ বাৰ্লিংটন নগৰত। আমেৰিকাত নতুন দৰ্শনৰ সৃষ্টিৰ মূল মাহুহ জন ডিউ। ডিউৰ মতে চৰম সত্য বুলি কোনো সত্য নাই। আধ্যাত্মিক উন্নতিয়ে মাহুহৰ চৰম উৎকৰ্ষতা আনিব নোৱাৰে। মাহুহে নিজেই সত্য সৃষ্টি কৰে। এওঁ শিক্ষা দৰ্শনৰ ওপৰত ২ খন

কিতাপ লিখিছিল। এও এজন প্ৰয়োগবাদী শিক্ষাবিদ। আমেৰিকাৰ কেইবাখনো বিশ্ব বিদ্যালয়ত এও শিক্ষকতা কৰিছিল আৰু ইউৰোপ, এচিয়াৰ বহু বিদ্যালয়ত শিক্ষা সম্পৰ্কীয় বক্তৃতা দান কৰিছিল। ১৯৫২ চনত এই মহান শিক্ষাবিদ দাৰ্প নেক গৰাকীৰ দেহৰ অৱসান ঘটে।

২০৫। জন্ম ডেণ্টন :—১৭৬৬ চনৰ চেপ্তেম্বৰ মাহত ইংলেণ্ডৰ ঈগল ছবিন্স নামেৰে এখন সৰু ঠাইত অভাৱগ্ৰস্ত পৰিয়াল এটাত বড়ৰ বৈজ্ঞানিক ডেণ্টনৰ জন্ম হৈছিল। বাৰ বছৰ বয়সতে এও জীৱিকাৰ বাবে এখন স্কুল খুলিছিল এটা পুৰণি ভঁৰাল ঘৰত। বিদ্যা নকৰোৱা সম্পৰ্কত এও কৈছিল “বিদ্যাৰ নিচিনা এটা বিলাসিতাৰ বাবে মোৰ সময় নাই।” প্ৰকৃততে তেওঁ এজন অস্বাস্থ্য পৰিশ্ৰমী আছিল। ভৌতিক বিজ্ঞানৰ ক্ৰমবিকাশত গুৰুত্বপূৰ্ণ কিতাপ “বাসায়নিক দৰ্শনৰ নতুন পদ্ধতি” ১৮০৭ চনত লিখি উলিয়ায়। এই কিতাপত পৰমাণুবাদৰ সকলো কথা আছিল। জীৱিত কালতেই তেওঁ বহু অসুস্থতাৰ পৰা বিপুল সমাদৰ আৰু সন্মান লাভ কৰিছিল। ১৮৪৮ চনত তেওঁ শেষ নিশ্বাস পেলায় আৰু তেওঁৰ শ-যাত্ৰাত প্ৰায় ৪০ হেজাৰ লোকে যোগদান কৰি শেষ শ্রদ্ধাঞ্জলি জনায়।

২০৬। জৰ্জ চাইমন্ অ’ম :—১৭৮৭ চনত জাৰ্মেনীৰ আৰ্লেঙ্গেন নামৰ চহৰত এজন তলা মিস্ত্ৰিৰ ঘৰত জন্ম হৈছিল। ১৮১১ চনত আৰ্লেঙ্গেন বিশ্ব-বিদ্যালয়ৰ পৰা ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। বৈজ্ঞানিক বিভৱ আৰু বিদ্যা প্ৰবাহৰ মাজত থকা সম্পৰ্কটো এওঁৱেই আৱিষ্কাৰ কৰে। এওঁৰ এই সূত্ৰক “অ’মৰ সূত্ৰ” নামেৰে জনা যায়। এওঁৰ সন্মানাৰ্থে বৈজ্ঞানিক বোধৰ এককটোৰ নাম ৰখা হৈছে “অ’ম”। ১৮৬৭ চনত এওঁৰ মৃত্যু হয়। এওঁ চিৰকুমাৰ আছিল।

২০৭। জৰ্জ বুল :—১৮১৫ চনত ইংলেণ্ডত এওঁৰ জন্ম হয়। এওঁ গণিতজ্ঞ আৰু জ্ঞানশাস্ত্ৰবিদ। বিখ্যাত “বুলিয়ান গণিত”ৰ এওঁ প্ৰতিষ্ঠাতা। ১৮৬৯ চনত এই বিখ্যাত গণিতজ্ঞ গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

২০৮। জন্ম বেয়ল্ড :—১৮৮৮ চনত ইংলেণ্ডত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী বিজ্ঞানী টেলিভিচন আৱিষ্কাৰ কৰা সকলৰ অন্যতম। পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ “ইলেক-ট্ৰনিক্স”ত এওঁৰ যথেষ্ট অৱদান আছে। ১৯৪৬ চনত এই বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২০৯। জন্ম ফিটজাৰেল্ড কেম্বেডি :—১৯১৭ চনৰ ২২ মে তাৰিখে বটন চহৰৰ ক্ৰকলীনত এওঁ জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। আৱাহাম লিফ্ৰনৰ পাচত ৩৫ তম

আবেদিকাৰ এই ৰাষ্ট্ৰপতি গৰাকী সৰ্বাধিক জনপ্ৰিয় ৰাষ্ট্ৰপতি আছিল। বিশ্ব শান্তিৰ ক্ষেত্ৰত এওঁৰ যথেষ্ট অৱদান আছে। এওঁ ল'ৰালি কালৰ পৰা অতি ভীষ্ণ বুদ্ধিৰক আৰু মেধাৱী আছিল। ১৯৬০ চনত 'আবেদিকাৰ ৰাষ্ট্ৰপতি' হিচাবে নিৰ্বাচিত হয়। তেতিয়া এওঁৰ বয়স মাত্ৰ ৪০ বছৰ। উল্লেখযোগ্য যে—এই জনপ্ৰিয় নেতাজন ৰাষ্ট্ৰপতিৰ আসন গ্ৰহণ কৰাৰ প্ৰথম বছৰতে মূঠ ৮৬০ বাৰ প্ৰাণনাশৰ ভাবুকীৰ লগুখীন হ'বলগীয়া হৈছিল। এওঁ বিশ্ববাসীক এক ভয়াবহ বিশ্বযুদ্ধৰ পৰা ১৯৬২ চনৰ ৩০ অক্টোবৰ তাৰিখে ৰক্ষা কৰিছিল। এওঁ ৰাষ্ট্ৰপতি হৈ থকা সময়ৰ এক উল্লেখযোগ্য কাম হ'ল—নিগ্ৰোসকলৰ বাবেও সমান অধিকাৰ মাল্যতা দান কৰা "চিভিল ৰাইটচ বিল"। আটাইতকৈ কম বয়সত ৰাষ্ট্ৰপতি হোৱা এই "জন কেনেডি"ক ১৯৬৩ চনৰ ২২ নবেম্বৰ দিনা ডালচ বিমান বন্দৰৰ ওচৰত আততায়ীয়ে গুলিয়াই হত্যা কৰি বিশ্ববাসীক শোকাবুল কৰি তুলিছিল।

২১০। জ'নাচ চক্—১৯১৪ চনত নিউইয়ৰ্কত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। পলিঅ' ৰোগৰ ভাইৰাচৰ প্ৰতিবেদক এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল, এই মহৎ আৱিষ্কাৰে মানৱ জাতিক "পলিঅ'" এই মাৰাত্মক ৰোগৰ পৰা ৰক্ষা কৰে। ১৯৫৩ চনত জ'নাচ চকে এই প্ৰতিবেদক আৱিষ্কাৰ কৰি বিশ্বত খ্যাতি অৰ্জন কৰে। এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰা প্ৰতিবেদকৰ পৰীক্ষা নিজৰ ওপৰত, ষৈণীয়েক আৰু নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ দেহৰ ওপৰত কৰিছিল। ১৯৬১ চনত এই ৰোগৰ প্ৰতিবেদক হিচাবে মূখেৰে থোৱা ঔষধ আৱিষ্কাৰ কৰে—কচনীয়াৰ বীজাণুবিদ এলবাৰ্ট চেবিনে।

২১১। জগলুল পাখা :—নীল নদৰ অজেন্ন বীৰ জগলুল পাখাৰ জন্ম হৈছিল ১৮৬০ চনত এটা দুখীয়া কুৰক পৰিয়ালত। এওঁ সৰুৰে পৰাই সাহসী আৰু চোকা আছিল। এওঁ বিপ্লৱী বীৰ গৰাকীয়ে "ওৰাফক্" নামৰ এটা সংগ্ৰামী সংগঠন কৰি ইংৰাজ সকলৰ বিৰুদ্ধে যুঁজি জয়লাভ কৰিছিল আৰু জগলুল পাখা নিৰ্বাচনত জয়ী হৈ ইজিপ্তৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী হৈছিল। জগলুলে ইজিপ্তক স্বাধীন কৰিব নোৱাৰিলেও স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ ভেটি কটকটীয়াকৈ স্থাপন কৰি সকলোৰে প্ৰিয় পাত্ৰ হৈ পৰিছিল। বিশ্ববাসীৰ শ্ৰদ্ধাৰ পাত্ৰ চিৰ সংগ্ৰামী স্বাধীনতা প্ৰেমী, অসীম সাহসী এই গৰাকী বীৰৰ দেহৰ অৱসান ঘটে ৬৭ বছৰ বয়সত ১৯২৭ চনত।

২১২। **জৰ্জ ওয়াৰ্ড্‌জ্‌টন** :—বাৰীৰ আমেৰিকাৰ প্ৰতিষ্ঠাতা ওয়াৰ্ড্‌জ্‌টনৰ জন্ম হৈছিল ১৭৩২ চনত ভাৰ্জিনিয়াত। ১৭৫২ চনত ভাৰ্জিনিয়াৰ এখন নামদিক জিলাৰ এড্‌জুটেন্ট পদত এওঁ নিযুক্তি পায়। কৰাচী যুদ্ধত এওঁ জয়লাভ কৰাৰ পূৰ্বেৰ হিচাপে ১৭৫৫ চনত আমেৰিকাৰ চৰকাৰে এওঁক কৰ্ণেল পদলৈ পদোন্নতি কৰে। ১৭৭৪ চনত আমেৰিকাৰ ফিলাদেলফিয়াত অনুষ্ঠিত হোৱা এক প্ৰতিনিধিমূলক অধিবেশনত এওঁক সৰ্ব সম্মতিক্ৰমে সভাপতি নিৰ্বাচিত কৰে। এওঁৰ ৰাজনৈতিক বিচক্ষণতা, দূৰদৰ্শিতা, নীতিপৰায়ণ আৰু আদৰ্শবাদীৰ বাবেই এওঁ দুবাৰকৈ আমেৰিকাৰ ৰাষ্ট্ৰপতি হিচাবে নিৰ্বাচিত হৈছিল। ওয়াৰ্ড্‌জ্‌টনৰ দৰে ৰাজনীতিত নিষ্কলঙ্ক নেতা বিশ্বত বিৰল বুলি ক’লেও নিশ্চয় বঢ়াই কোৱা নহ’ব। এই মহান ব্যক্তি গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে ১৭৯৯ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত।

২১৩। **জৰ্জ ষ্টেফেনচন** :—বিশ্বৰ অগ্ৰভ্যম প্ৰধান পৰিবহন ৰেইলৱে আৱিষ্কাৰক এই গৰাকী বিজ্ঞানীৰ জন্ম হৈছিল ইংলেণ্ডত ১৭৩১ চনত। ১৮১৫ চনত ষ্টেফেনচনে ৬০০ যাত্ৰী কঢ়িয়াই যণ্টাত ২৫ কিলোমিটাৰ বেগেৰে যাব পৰা যাত্ৰীবাহী ষ্টেইনথন নিৰ্মাণ কৰি উলিয়াই কৃতকাৰ্য্য হৈছিল। ১৮৩০ চনত লিভাৰপুলৰ পৰা মানচেষ্টাৰলৈ ৰেল লাইন নিৰ্মাণ কৰিছিল। এওঁ ৰেলৰ ইঞ্জিন নিৰ্মাণ কৰাৰ লগতে ৰেলৰ লাইনো ইংলেণ্ডত যথেষ্ট পৰিমাণে নিৰ্মাণ কৰাইছিল।

২১৪। **জন ফ্ৰেডেৰিক হাৰ্বাৰ্ট** :—মনোবিজ্ঞানৰ জন্মদাতা বুলি জনাজাত আধুনিক শিক্ষাৰ প্ৰায়োগিক দিশৰ বিশ্বব্যাপি আলোড়ন সৃষ্টিকাৰী পাঁচ খলপীয়া পদ্ধতি উদ্ভাৱক জন ফ্ৰেডেৰিক হাৰ্বাৰ্টৰ জন্ম হৈছিল জাৰ্মানীৰ অ’ল্ডেনবাৰ্গ নামৰ ঠাইত। সৰুৰ পৰাই অতি বুদ্ধিমান আছিল। এওঁ বচনা কৰা শিক্ষা বিষয়ক পুথি কেইখন হ’ল—১। চায়েন্স অব্ পেডা’ল’জী। ২। আউট লাইন্স অব্ পেডা’ল’জীকেল থিয়ৰি। ৩। চায়েন্স অব্ এডুকেশ্বন। এওঁয়েই মানুহৰ মনত তিনিটা ভাগ—১। বুদ্ধিমত্তা, ২। অমুভৱ শক্তি, ৩। ইচ্ছা শক্তিৰ কথা আৱিষ্কাৰ কৰে।

২১৫। **জন মেগিলাৰ** :—১৫৫০ চনত ইজিনবাৰ্গ চহৰৰ ওচৰৰ মাৰচিচটন কাটল নামেৰে ঠাইত এওঁ জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। গাণনিক বিশত “লগৰিথম” (Logarithm) পদ্ধতি আৱিষ্কাৰ কৰি এওঁ জগজ্ঞত খ্যাতি অৰ্জন কৰে। এওঁ

দুখন গ্ৰাচন সহায়ত জুই লগাব পৰা ২খন গ্ৰাচ উদ্ভাৱন কৰিছিল। এই গণিতজ্ঞ গৰাকীয়েই “নেপিয়ান বচ” আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। এওঁৰ ৰচিত Description of Marvelous Canon of Logarithm ১৬১৪ চনত প্ৰকাশ হয়। আৰু আনখন গ্ৰন্থ এওঁৰ মৃত্যুৰ পাচত ১৬২০ চনত Construction of the Marvelous Canon of Logarithm প্ৰকাশ পায়। ১৬১৭ চনৰ ৪ এপ্ৰিল তাৰিখে এই বিজ্ঞানী গৰাকীৰ জীৱনৰ অন্তসান ঘটে।

২১৬। **জন চেবাচডিয়াস বচ** :—পশ্চিমীয়া সঙ্গীতৰ বিখ্যাত সঙ্গীতজ্ঞ বচৰ জন্ম হৈছিল ১৬৮৫ চনৰ ২১ মাৰ্চ তাৰিখে জাৰ্মেনীৰ এক সঙ্গীত চৰ্চা কৰা পৰিয়ালত। দেউতাকৰ পৰা সৰুতে সঙ্গীত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁৰ ৩০০ বছৰ জন্মদিবস সময়গ্ৰে বিখ্যতে পালন কৰা হৈছে। সঙ্গীত সম্পৰ্কীয় এওঁ ২০০টা ৰচনা কৰিছিল। জীৱনৰ শেষ কালছোৱাত এওঁ অন্ধ হয় আৰু ৬৫ বছৰ বয়সত পশ্চিমীয়া সঙ্গীতৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ৰচক গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

২১৭। **জহান্নছ ডিলহেম জেনছেল্** :—ডেনমাৰ্কৰ এই বিখ্যাত লিখক গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৮৭৩ চনত ডেনমাৰ্কৰ কাৰছৰেদিনত। এওঁৰ প্ৰথমখন গ্ৰন্থ হ’ল “টেলছ ক্ৰম দা হিমাবলেণ্ড”। স্পেন আৰু আমেৰিকাৰ যুদ্ধৰ পটভূমিত ৰচনা কৰা “বুলফাইট” নামৰ গ্ৰন্থখনৰ বাবে এওঁ বিখ্যাত হৈ পৰে। ‘দি লং জাৰ্নি’ এওঁৰ অন্য এখন বিখ্যাত গ্ৰন্থ। এওঁৰ অন্যান্য গ্ৰন্থ কেইখন হ’ল—ইভলিউচন অব মৰেল, মেটামৰফচিচ্ অব এনিমেল, আৱাৰ অবিজিন, পোয়েমছ। এওঁ বিখ্যাত কবি আৰু সাংবাদিকো আছিল। ১৮৯৮ চনত পলিটিকেল নামৰ কাকত এখনৰ সংবাদদাতাৰ উপৰিও ১৯০৬ চনত দৈনিক কাকত এখনৰ সম্পাদনা কৰিছিল। এওঁৰ অসাধাৰণ কাব্য প্ৰতিভাৰ বাবে ১৯৪৪ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৫০ চনৰ ২৫ নৱেম্বৰত শেষ নিশ্বাস এৰে।

২১৮। **জন গেলছৱৰ্ণি** :—বিখ্যাত নাট্যকাৰ আৰু বিশিষ্ট ঔপন্যাসিক জন গেলছৱৰ্ণি ১৮৬৭ চনৰ ১৪ আগষ্টত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। অক্সফোৰ্ডত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি সাগৰীয় আইন অধ্যয়ন কৰিছিল। আৰু সময়গ্ৰে বিশ্ব ভ্ৰমণ কৰাৰ সুবিধা গ্ৰহণ কৰি সৃষ্টিমূলক সাহিত্য ৰচনা কৰিছিল। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহ হ’ল— ১। কৰ্ম দি ফোৰ উইণ্ড ২। আইলেণ্ড কেৰিছিট ৩। দি কৰছীটে ছাগা। ১৯১৭ চনত এওঁলৈ আগবঢ়োৱা নাইট-উপাধি গ্ৰহণ কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল। “জন ছিনজন” ছদ্মনামেৰে এওঁ সাহিত্য জীৱন আৰম্ভ

কৰিছিল। সাহিত্যত নোবেল বঁটা বিজয়ী এই গৰাকী সাহিত্যিকে ১৯৩৩ চনৰ ৩১ জানুৱাৰীত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২১২। **জন ডেভিডন বৰকেলাৰ** :—বিশ্বৰ অল্পতম ধনী ব্যক্তি জন ডেভিডন বৰকেলাৰৰ জন্ম হৈছিল নিউইয়ৰ্ক চহৰৰপৰা ১২৫ মাইল আঁতৰত থকা ৰিচফৰ্ড নামে ঠাইত ১৮৩৯ চনৰ ৮ জুলাই তাৰিখে। ১৬ বছৰ বয়সতে মমবাতি তৈয়াৰ কৰা কাৰখানা এটাত কেৰাণী পদত সোমাই পিচত বেউতাকৰপৰা ১০০০ ডলাৰ ধাবলৈ লৈ এখন ফাৰ্ম খুলি ব্যৱসায় কৰাৰ পাচতেই এওঁ প্ৰতিষ্ঠা আৰু পৰিচালিত কৰা “ষ্টেণ্ডাৰ্ড অয়েলৰ” বিশ্বৰ এক উল্লেখযোগ্য প্ৰতিষ্ঠান হিচাবে স্বীকৃতি পালে যিটোৰ পৰা এওঁ বহু অৰ্থ উপাৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হ’ল; আৰু বিশ্বৰ এজন অৰ্থবান ব্যক্তি হিচাবে সন্মানীত হ’ল। ১৯২৮ চনত ৬০০ কোটি টকা দান দিয়াৰ পাচত বাহী টকাৰ স্তেৰেবে এওঁ বিশ্বৰ স্বেধাৰী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ কাৰণে বহু টকা দি থৈ গৈছে। ২৩ নিযুত ডলাৰ ববঙনি কেৱল চিকাগো বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উন্নতিৰ বাবে আগবঢ়াইছিল। “বৰকেলাৰ ইনষ্টিটিউট অৱ মেডিকেল চায়েন্স” প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। ১৯৩৭ চনৰ ২৩ মে তাৰিখে ৯৮ বছৰ বয়সত অক্লান্ত পৰিশ্ৰমী দানবীৰ এই ব্যক্তি গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২২০। **জয়প্ৰকাশ নাৰায়ণ** :—জয়প্ৰকাশ নাৰায়ণ বিহাৰৰ এনে এখন ভিতৰুৱা গাঁৱত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল যে ১৯ বছৰ বয়সতহে জীৱনত প্ৰথম ট্ৰাম গাড়ী দেখা পাইছিল। এওঁক বহুতো লোকে ঋষিভূলা পুৰুষ বুলি শ্ৰদ্ধা কৰিছিল। এওঁ একেধাৰে উগ্ৰ জাতীয়তাবাদী, মাক্সসবাদী, লেনিনবাদী, ছিছিয়েলিষ্ট পাৰ্টি প্ৰতিষ্ঠাতা, গণতান্ত্ৰিক সমাজবাদী, গেৰিলা যোদ্ধা, ভূদান কৰ্মী আৰু গান্ধীবাদী এজন মহান ত্যাগী পুৰুষ। ভূদান আন্দোলনত জীৱন দান কৰাৰ সঙ্কল্প গ্ৰহণ কৰে ১৯৫৪ চনৰ ১৯ এপ্ৰিল তাৰিখে। এওঁ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল আমেৰিকাত। এওঁ সাধাৰণ বছৰা মিত্ৰী, হোটেল পৰিচালক হিচাবে কাম কৰি পাঁচটা বিশ্ব-বিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰিছিল। ভাৰত স্বাধীনতা আন্দোলনৰ সময়ত নিখিল ভাৰত কংগ্ৰেছ কমিটিৰ অস্থায়ী সাধাৰণ সম্পাদক আছিল। এই সময়ত এওঁ কেইবা-বাবো ফাটেক খাটিব লগা হৈছিল। সংসাৰৰ ভোগ কামনা ত্যাগ কৰা এই মহান ত্যাগী পুৰুষজনক নেহৰুৰ উত্তৰাধিকাৰী বুলি বহুতেই ভাবিছিল। কিন্তু এওঁ কোনো পদবীৰ প্ৰতিয়েই লালস্বৰ্গিত নাছিল।

২২১। জয়ন্ত বিষ্ণু নাৰ্জিকাৰ :—১২৪০ চনত বানাবস চহৰত এওঁ জন্ম-
 গ্ৰহণ কৰে। এওঁ অশেষ কষ্ট, অসাধ্য চেষ্টা আৰু নিজৰ মেধা শক্তিৰ বলত
 মাত্ৰ ২৫ বছৰ বয়সতে ভাৰত চৰকাৰৰ পৰা “পদ্মভূষণ” উপাধিৰ অধিকাৰী হয়।
 ইমান কম বয়সত এই সন্মান পোৱা এওঁৰেই প্ৰথম ভাৰতীয়। ১২৬৩ চনত হিন্দু
 বিশ্ববিদ্যালয়ৰপৰা গণিতত ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। ১২৬৭ চনত মহাকৰ্ষণ,
 শাকৰ সূত্ৰ আৰু বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ড নামৰ এখন গৱেষণা গ্ৰন্থৰ বাবে “আদামচ
 প্ৰাইজ” লাভ কৰে। “হাইল নাৰ্জিকাৰ” নামৰ বিখ্যাত তত্ত্বটো এওঁৰেই উদ্ভাৱক
 —যিটো এওঁৰ জীৱনৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ কীৰ্তি।

২২২। জ'ৰ্জ জেকচ কচো :—বিশ্ববৰ্ণ্য এই শিক্ষাবিদ গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল
 ১৭১২ চনৰ ২০ জুন তাৰিখে ইউৰোপৰ জেনেভা চহৰত এটি দুখীয়া পৰিয়ালত।
 এওঁৰ বিখ্যাত পুথিসমূহ হ'ল— ১। দ্বি শ্ৰেণীৰ অৱ আৰ্ট'এণ্ড চায়েন্স ২। দ্বি
 অবিজ্ঞান অৱ ইনকুৱেৰিটি এমং মেন (১৭৫৩) ৩। নিউ নিউ হিল'ইজ (১৭৫৩)
 ৪। Consiclermsus on the Government of Poland, Social Contract,
 Political Economy, Emile or Concerning Education। এওঁৰ
 “এমিল” গ্ৰন্থই গোটেই ইউৰোপতে অভূতপূৰ্ব প্ৰভাৱ পেলায়। এওঁৰ “কচোৰ আত্ম-
 স্বীকাৰ” গ্ৰন্থখনি বিশ্বসাহিত্যত কালজয়ী জীৱনবহুত। এওঁ এজন প্ৰকৃতি তত্ত্বজ্ঞ।

২২৩। জা বাৰ্ণাৰ্ড ফুক :—১৮১২ চনত জা বাৰ্ণাৰ্ড ফুকৰ ঘৰাচীত জন্ম
 হৈছিল। পোহৰৰ বেগ শুদ্ধকৈ গণনা কৰা প্ৰথম বৈজ্ঞানিক। “ফুকৰ
 পেন্ডোলাম” নামৰ এবিধ দোলক এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৮৬০ চনত এই
 পদাৰ্থবিদ গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

২২৪। জামচেডজী নাছেৰৱানজী টাটা :—বিশ্বৰ এজন শ্ৰেষ্ঠ উদ্যোগ-
 পতি হিচাবে সন্মান থকা এই গৰাকী ব্যক্তিৰ জন্ম হৈছিল ১৮৩২ চনত
 ভাৰতৰ বৰোদাৰ নাভাচাৰিত। উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত বৰ্তমান ভাৰতে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয়
 সন্মান অৰ্জন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত এই গৰাকী ব্যক্তিৰ অৱিহণা সৰ্বাধিক বুলি কব
 পাৰি। এওঁ বিহাৰৰ চাকছী নামক এখন সৰু গাঁৱত তীখা উৎপাদকৰ উদ্যোগ
 গঢ়ি তুলিবৰ কাৰণে সকলো প্ৰস্তুতি চলাই যদিও এই উদ্যোগ সম্পূৰ্ণ হৈ উঠাৰ
 প্ৰায় ৩ বছৰ পূৰ্বে ১২০৪ চনৰ ১২মে তাৰিখে শেষ নিশ্বাস বিদেশত ত্যাগ
 কৰে। এওঁৰ সন্মানাৰ্থে এই সৰু গাঁওখনৰ নাম জামচেচপুৰ বা জামচেডপুৰ
 ৰখা হয়। ইয়াৰ ওপৰতে টাটা নগৰ গঢ়ি উঠে।

২২৫। **জালালুদ্দিন মক্কাব আকবৰ** :—দুৰ্গল সম্রাট আকবৰৰ জন্ম হৈছিল ১৫৪২ চনৰ ১৫ অক্টোবৰ তাৰিখে অমৰকোটত (ভাৰত)। এওঁ বেছি শিক্ষিত নহয় যদিও অতি বুদ্ধিমত্তা আছিল। এওঁ মাত্ৰ ১৩ বছৰ বয়সতে ১৫৫৬ চনৰ ১৪ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে ৰাজসিংহাসনত বহে। এওঁ এজন ভাল আৰু বৃহৎ শাসনকৰ্তা হিচাবে পৃথিৱীৰ বুৰঞ্জীত নাম সদায় স্মৰণীয় হৈ থাকিব। ভাৰতবৰ্ষত যোগল সাম্ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰি ধৰ্মনিৰপেক্ষতা বন্ধা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰাৰ প্ৰথম সম্ৰাট। ১৫৫৬ চনত দ্বিতীয় পানিপথৰ যুদ্ধত জয়লাভ কৰাৰ উপৰিও ১৫৬২ চনত মালৱা, ১৫৭৩ চনত গুজৰাট, ১৫৮১ চনত কাবুল আৰু ১৫৮৬ চনত কাশ্মীৰ আদি এওঁ দখল কৰে। এওঁ ১৫৬৩ চনত পিলগ্ৰাম কৰ আৰু ১৫৬৪ চনত হিন্দুৰ ৰাজিয়া কৰ বিলুপ্তি কৰে। “দিন-ই-ইলাহী” নামে এক নতুন ধৰ্ম প্ৰৱৰ্তন কৰিছিল। ১৬০৫ চনৰ ৭ অক্টোবৰ তাৰিখে এওঁৰ মৃত্যু হয়।

২২৬। **জ'য়া পল চাক্সে** :—১২০৫ চনৰ ২১ জুনত পেৰিচ চহৰত এওঁৰ জন্ম হৈছিল। পৰলোক প্ৰাপ্তি হয় ১২৮০ চনত। “বিং এণ্ড নথিংনেছ” এওঁৰ উল্লেখযোগ্য গ্ৰন্থ। এওঁৰ অন্তৰ এখন উল্লেখযোগ্য গ্ৰন্থ হ'ল আত্মজীৱনী ক্লেবাট (১২৭১)। যুক্তিনিষ্ঠ আৰু স্বাধীন চিন্তাৰ সাহিত্যৰ বাবে ১২৬৪ চনত এওঁক নোবেল বঁটাৰে সন্মানিত কৰিছিল। এওঁ একেধাৰে দাৰ্শনিক, নাট্যকাৰ আৰু ঔপন্যাসিক।

২২৭। **জিচুপচে গেৰিবল্ডি** :—ইটালীৰ এই মহান বীৰজনৰ জন্ম হৈছিল ১৮০৭ চনৰ ৪ জুলাই তাৰিখে ইটালীৰ “নিচ চহৰত।” আঠ-বছৰ বয়সতে এওঁ অসীম সাহসিকতাৰ পৰিচয় দিছিল। নদীত পৰি ককবকাই থকা এগৰাকী মহিলাক উদ্ধাৰ কৰিছিল। সৰু কালতে এওঁ স্কুল এবাৰ জাহাজৰ কেবিন বয় হিচাবে নিযুক্ত হৈ সকলোৰে প্ৰিয় পাত্ৰ নাৰিক হৈছিল। ইটালীৰ মুক্তি সংগ্ৰামত এওঁ মেটাচিনিৰ সহযোগত বিশেষ অবদান আগবঢ়াইছিল। এই বিপ্লৱী বীৰজনক চাৰিদিনিয়া বজাৰ আদালতে মৃত্যুদণ্ডেৰে দণ্ডিত কৰিব বিচাৰত এওঁ ২২ বছৰ বয়সতে ১৮৩৬ চনত আটলাণ্টিক মহাসাগৰ পাৰ হৈ দক্ষিণ আমেৰিকাত আশ্ৰয় লয়গৈ। ইয়াত “লালকোৰ্তা” নামৰ শক্তিশালী সংগ্ৰামী বাহিনী এটা গঠন কৰি ১৮৪৮ চনত মৈক্সলছ ইটালীলৈ ঘূৰি অহাত বজাই মৃত্যুদণ্ড নিদি আদৰণিহে জনাইছিল। গেৰিবল্ডিয়ে বহু কষ্ট কৰি ইটালীত

গণতান্ত্ৰ শাসন প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। জুলিয়াচ চিছাৰ'ন পাচত এওঁ ইটালীৰ দ্বিতীয় জাতীয় বীৰ ইটালীত স্বাধীনতা আনি এওঁ ইয়াৰ ডিক্টেটৰ নিশ্চয় হ'ব পাৰিলেহেঁতেন যদিও এওঁ এনে ক্মতা খেছাই ত্যাগ কৰি সাদাশ্ৰু খাওবলৈ লগত লৈ কেপশেৰা আৱাসস্থানলৈ গুচি গৈছিল। এনে ত্যাগী বীৰ জগতত সচাকৈ দিহল। সেয়েহে, অকল ইটালীৰে নহয় সমগ্ৰ বিশ্বৰে এওঁ শ্ৰদ্ধাক বীৰপুৰুষ।

২২৮। জিম্ম কৰবেট :—১৮৭৫ চনত উত্তৰ প্ৰদেশৰ কামাধুন জিলাৰ কালাধুঙ্গি নামৰ ঠাইত জিম্ম কৰবেটৰ জন্ম হৈছিল। এওঁ উপৰি পুৰুষ সকল ইংৰাজ।' এওঁ এজন প্ৰসিদ্ধ বাঘ চিকাৰীয়েই নহয় জিম্ম কৰবেট এজন প্ৰকৃতি-বিদ, মানৱতাবাদী আৰু স্ম-সাহিত্যিক। এই প্ৰকৃতিবিদ গৰাকীক বুটিছ চৰকাৰে নিযুক্তি দিছিল সৈনিক সকলক অৰণ্য সম্পৰ্কে জ্ঞান দিবৰ বাবে। ভাৰত চৰকাৰে এই গৰাকী বিখ্যাত প্ৰকৃতিবিদ, চিকাৰীক 'ফ্ৰিডম অৱ দি জাঙ্গল' নামৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ উপাধিৰে সন্মানিত কৰে। বাঘ চিকাৰী নামেই খ্যাত এওঁৰ নিচান, ধৈৰ্য্যশীলতা, সাহস আৰু উত্তমৰ কথা জানিলে তবধ মানিব লাগে। গোটেই জীৱন প্ৰকৃতিৰ লগত কটাই জীৱনৰ শেষ চোৱাত এওঁৰ অভিজ্ঞতাবে কেইখনমান প্ৰসিদ্ধ গ্ৰন্থ ৰচনা কৰিছিল। ইয়াৰ ভিতৰত ১। মেন ইটাৰচ অৱ কামাধুন টেম্পল টাইগাৰ ২। মেন ইটিং লিওপাৰ্ড অৱ কত্ৰপ্ৰয়াগয়েই প্ৰধান। এটা নৰখাদক নাহবতুটুকী বাঘ নিধন কৰিবৰ কাৰণে এওঁ একেবাৰে ৬ মাহ বাঘটোক অতুসৰণ কৰিবলগীয়া বিষয়জনক সত্য ঘটনা এই কিতাপত আছে। এওঁৰ অগ্ৰ দুখন মনোৰম গ্ৰন্থ হ'ল—জাঙ্গল ল' (উপজ্ঞাস) আৰু মাই ইণ্ডিয়া। ১৯৪৭ চনৰ নবেম্বৰ মাহত নাইনিভালৰ পৰা আফ্ৰিকাৰ কেনিয়ালৈ এওঁ স্থায়ী বসবাসৰ কাৰণে যায়। এওঁৰ শেষ গ্ৰন্থ "ট্ৰিপছ" লিখি শেষ কৰাৰ তেৰ দিনৰ পিচতে আফ্ৰিকাৰ কেনিয়াত ১৯৫৫ চনত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২২৯। জিডু কুৰুমুৰ্ত্তি :—বিশ্বৰ শিক্ষক বুলি জনাজাত জে কুৰুমুৰ্ত্তি ১৮২৫ চনত মাদ্ৰাজৰ এটি বামুণ পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ১৮ বছৰ বয়সতে এওঁক ভাঃ এনি বসন্তে দেউতাকৰ পৰা নি শিক্ষা-দীক্ষা দিয়ে। এই বিখ্যাত দাৰ্শনিক আৰু লিখক গৰাকীয়ে দৰ্শন চিন্তাধাৰাৰে শিক্ষা সম্পৰ্কীয় প্ৰায় ২৫ খনতকৈ অধিক গ্ৰন্থ ৰচনা কৰে। ভাঃ এনি বসন্তই এওঁক ভগৱান কৃষ্ণ আৰু যীশুখ্ৰীষ্টৰ লগত তুলনা কৰিছে। পৃথিৱীৰ সকলো লোকে সহজে কথা গাভিৰ পৰা

সহজ-সবল ধুনীয়া চিৰকুমাৰ এই মহান ব্যক্তি গৰাকী ১৯৮৬ চনৰ ১৭ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে আমেৰিকাত নিজদেহ ত্যাগ কৰে।

২৩০। **জেমচ ৱাট :-** ১৭৩৬ চনৰ ১৯ জানুৱাৰী তাৰিখে স্কটলেণ্ডৰ গ্লাচগো চহৰৰ ওচৰত গ্ৰীনক নামৰ এখন সৰু ঠাইত তাপশক্তিৰ অন্ততম গৱেষক বিজ্ঞানী জেমচ ৱাটৰ জন্ম হয়। প্ৰথমে এওঁ এজন মেকানিক আছিল। পৃথিৱীৰ আধুনিক প্ৰথম তাপ কলটো এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে ১৭৬৭ চনৰ জানুৱাৰী মাহত তৈয়াৰ কৰি উলিয়াইছিল। দূৰত্ব জুখিবৰ বাবে এওঁ নতুন ধৰণৰ এটা যন্ত্ৰ সাজি উলিয়াইছিল। ১৮১৯ চনত ৮৩ বছৰ বয়সত এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২৩১। **জে'মছ্, প্ৰেচকই জুল :-** ১৮১৮ চনৰ ২৪ ডিচেম্বৰ তাৰিখে মান-চেটাৰ ওচৰৰ চালফৰ্ড নামে সৰু ঠাইত এওঁৰ জন্ম হৈছিল। “শক্তি সংৰক্ষণ সূত্ৰটো” পৰীক্ষামূলকভাৱে কৃতকাৰ্যতা লাভ কৰিছিল বিজ্ঞানী জুলে। এওঁ এজন মইদ ব্যৱসায়ী লোক আছিল। তাপ আৰু বিদ্যুৎ সম্পৰ্কে উদ্ভাৱন কৰা সূত্ৰটো হ’ল—বিদ্যুৎ প্ৰবাহৰ দ্বাৰা উৎপন্ন হোৱা তাপ বিদ্যুৎ পৰিবাহকৰ ৰোধৰ আৰু বিদ্যুৎ প্ৰবাহৰ বৰ্গৰ সমানুপাতিক। জুলৰ বিখ্যাত সূত্ৰটো হ’ল সকলো প্ৰকাৰ শক্তিয়েই যান্ত্ৰিক শক্তিৰ সমতুল্য। তাপও এবিধ শক্তি, গতিকে, ইয়ো যান্ত্ৰিক শক্তিৰ সমতুল্য। ১৮৫২ চনত এওঁৰ বিজ্ঞান প্ৰতিভাৰ বাবে এটা সোণৰ পদক লাভ কৰে। বয়েল চোচাইটিৰ পৰা “কপলে মেডেল” ১৮৬৬ চনত পায়। “ৱাটচ এচোচিয়েচন ফৰ দি এডভান্সমেণ্ট অৱ চায়েন্স” নামৰ অস্থানটোৰ একেৰাহে পাঁচ বছৰ ১৮৭২ চনৰ পৰা ১৮৭৭ চন লৈকে সভাপতি আছিল। পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ দ্বিতীয় আন্তৰ্জাতিক মহাসভাই এওঁৰ সন্মানাৰ্থে জীৱিত কালতে শক্তি এটাৰ এককৰ নাম “জুল” ৰাখে। ১৮৮৯ চনত হঠাতে এওঁৰ মৃত্যু হয়।

২৩২। **জে'মছ্, ক্লাৰ্ক মেক্সৱেল :-** ১৮৩১ চনৰ ডেৰ জুন তাৰিখে স্কটলেণ্ডৰ এডিনবাৰ্গ চহৰত মেক্সৱেলৰ জন্ম হৈছিল। ১৪ বছৰ বয়সতে জ্যামিতিৰ বিষয়ে “অভেল কাত” নামৰ এটা বৈজ্ঞানিক নিবন্ধ লিখিছিল। পোহৰৰ বৰণ পৰীক্ষা কৰিবৰ বাবে “অপ্‌থালমস্কোপ” নামৰ এবিধ যন্ত্ৰ উলিয়াইছিল। ১৮৬০ চনত এই কামৰ বাবে “কম্বৰ্ড মেডেল” লাভ কৰে। এওঁ প্ৰমাণ কৰি দেখুৱাইছিল যে শনিগ্ৰহৰ চাৰিওপিনে থকা আঙঠিটো কেতিয়াও গোটা বা জুলীয়া পদাৰ্থ হ’ব নোৱাৰে। তাপশক্তি বিজ্ঞানৰ বিখ্যাত চাৰিটা সূত্ৰ আৰ্জিও এওঁৰ নামেৰেই

জনাজাত। ২২ বছৰ বয়সতে এওঁ ৰয়েল চোচাইটিৰ সভ্য হৈছিল। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ হ’ল—“বিহ্বাৎ আৰু চুখকৰ সাৰ কথা”, ১৮৭২ চনৰ ৫ নবেম্বৰ দিনা কৰ্কট বোগত এওঁৰ মৃত্যু হয়।

২৩৩। জেমচ্ জীমচ্ :—১৮৭৭ চনত লণ্ডনত জন্ম হৈছিল। এওঁ এজন সুবিখ্যাত পদাৰ্থবিদ, জ্যোতিৰ্বিদ আৰু জনপ্ৰিয় লেখক। এওঁ শিকাহুঠানত পঢ়ি থকা সময়তো “স্মিথৰ প্ৰাইজ” নামৰ বঁটাটো লাভ কৰিছিল। ১৯২৪ চনত এওঁ লণ্ডনৰ “ৰয়েল ইনষ্টিটিউচনৰ জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ অধ্যাপক নিযুক্ত হয় আৰু মৃত্যু সময়লৈকে এই পদতে থাকে। ১৯১২ চনৰ পৰা ১৯২২ চনলৈকে এওঁ ৰয়েল চোচাইটিৰ সম্পাদক পদত কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰিছিল। বিজ্ঞান, দৰ্শন সম্পৰ্কে এওঁ কেইবাখনো পুথি ৰচনা কৰিছিল। গেচৰ গণিতজ্ঞ, বিকিৰণৰ তত্ত্ব, চুখক, বিহ্বাৎ আৰু জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানত এওঁৰ যথেষ্ট অৱদান আছে।

২৩৪। জেমচ্ চাউউইক :—ইংলেণ্ডৰ মানচেষ্টাৰ চহৰত ১৮২১ চনত এওঁৰ জন্ম হৈছিল। ১৯২১ চনত কেম্ব্ৰিজ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। “নিউট্ৰণ” নামৰ কণিকাটো এওঁৰে আৱিষ্কাৰক। এই আৱিষ্কাৰৰ বাবে ১৯৩৫ চনত এওঁ নোবেল বঁটা লাভ কৰে। আমেৰিকাই বোমা তৈয়াৰ কৰাৰ সময়ত এওঁ এজন বুটিছ বিশেষজ্ঞ হিচাবে আমেৰিকাত কেইবছৰমান আছিল। ১৯৪৫ চনত বুটিছ চৰকাৰে এওঁক চাৰ উপাধি প্ৰদান কৰে। ১৯৭৪ চনত মৃত্যু হয়।

২৩৫। জেমচ্ য়ইচ :—গোট্টেই জীৱন নানা দুখ-কষ্টৰ মাজেৰে কটোৱা বিশ্ববৰেণা সু-সাহিত্যিক জেমচ্ য়ইচৰ জন্ম হৈছিল ১৮৮২ চনৰ ২ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে ডাৰ্লিনত। এওঁ ৰচনা কৰা বিভিন্ন গ্ৰন্থ হ’ল—১। দি ডাৰ্লিনাৰচ (চুটী গল্প), ২। দি ষ্টিফেন হিৰ’ (উপস্থাপন), ৩। এ পট্ৰেত অৱ দি আৰ্টিষ্ট এজ এ ইয়ং মেন, ৪। ইউলাইচিচ, ৫। একজাইল (নাটক), ৬। ফিনেনগানচ ব্লেক। ইয়াৰ ভিতৰত “এ পট্ৰেত অৱ দি আৰ্টিষ্ট” আৰু ‘ইউলাইচিচ’ নামৰ গ্ৰন্থ দুখনে এওঁলৈ বিশ্বখ্যাতি কঢ়িয়াই আনে। ১৯৪১ চনৰ জাহুৱাৰী মাহত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২৩৬। ডঃ জেৰাৰ্ড কুইণাৰ :—আধুনিক গ্ৰন্থ বিজ্ঞানৰ জন্মদাতা এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে ১৯৪৮ চনত ইউৰেনাচৰ উপগ্ৰহ নিৰাজ আৱিষ্কাৰ কৰে। ইউৰেনাচ আৰু নেনচুনত থকা যিথেন গেছক কুইণাৰ বেণ্ড আৰু বুথ গ্ৰন্থৰ উপৰি

প্ৰতিষ্ঠা থকা জগন্মুখক “কুইণাৰ জগন্মুখ” আখ্যা দি এওঁৰ নাম স্থায়ীকৈ ৰখা হয় ।
উৰাজাহাজ এখনত চলন্ত বানমন্দিৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰি এওঁৰ প্ৰতি সন্মান জনোৱা
হৈছিল । ১২৭৩ চনত আধুনিক জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ বাটকটীয়া এই বিজ্ঞানী
গৰাকীৰ মৃত্যু হয় ।

২৩৭। জহান উলক গেজন্তম গম্ভেই :—১৭৪২ চনৰ ২৮ আগষ্ট তাৰিখে
“ফ্ৰেডৰ্ট অন শু য়েইন” নামৰ ঠাইত এই গৰাকী বিখ্যাত জাৰ্মান সাহিত্যিকৰ
জন্ম হৈছিল । এওঁ এজন কবি, নাট্যকাৰ, ঔপন্যাসিক আৰু দাৰ্শনিক । ১৭৭১
চনত আইন বিষয়ত ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লয় । “Sorrows of Weather” নামৰ
এওঁৰ গ্ৰন্থই গোটেই বিশ্বত খ্যাতি আনে । ইয়াৰ উপৰিও এওঁ আৰু কেইবাখনো
গ্ৰন্থ লিখি থৈ গৈছে । এই মহান সাহিত্যিক গৰাকীৰ ১৮৩২ চনত মৃত্যু হয় ।

২৩৮। জেমচ্ হুইং :—এওঁ স্কটলেণ্ডৰ এজন বিজ্ঞানী । এওঁৰেই পোন
প্ৰথম বাৰৰ বাবে ভূগৰ্ভত থকা একপ্ৰকাৰ শিলৰ পৰা ১৮৫০ চনত কেবাচিন তেল
উলিয়াই অনা এক পদ্ধতি আৱিষ্কাৰ কৰিছিল ।

২৩৯। জে ৰবাৰ্ট অপেনহাইমাৰ :—এই গৰাকী বিজ্ঞানী নিউইয়ৰ্ক
মহানগৰীত ১২০৪ চনৰ ২২ এপ্ৰিল তাৰিখে জন্ম হৈছিল । এওঁক এটম বম্বৰ
জনক বুলি কোৱা হয় । সৰুতে এওঁ অতি বুদ্ধিৱন্ত ছাত্ৰ আছিল । ৭ বছৰ
বয়সত এওঁ কবিতা লিখিছিল । এওঁ ফ্ৰেঞ্চ, স্পেনিচ, ইটালিয়ন আৰু গ্ৰীক ভাষা
আয়ত্ত কৰিছিল । ১২২৫ চনত হাৰ্ভাৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা পূৰ্ব সকলো বেকৰ্ড
ভঞ্জন কৰি এওঁ বিজ্ঞানত স্নাতক উপাধি লাভ কৰে । ১২৩১ চনত কালিফৰ্ণিয়া
বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপনা কৰিছিল । ১২৪১ চনত আমেৰিকাৰ প্ৰজ্ঞেষ্ঠ যোগদান
কৰি এটম ব’ম নিৰ্মাণ কৰাৰ চেষ্টা কৰে আৰু ১২৪৫ চনৰ ১৬ আগষ্ট তাৰিখে
এটম ব’ম নিৰ্মাণ কৰাত কৃতকাৰ্য্যতা লাভ কৰে আৰু ইয়াক পৰীক্ষা কৰে ১২৪৭
চনত । এওঁ এটমিক এনাৰ্জি কমিচনৰ চেয়াৰমেন আছিল । আমেৰিকাৰ
বিজ্ঞানত সৰ্বোচ্চ বঁটা “এনৰিক ফাৰ্মি” বঁটা ১২৬৩ চনত এওঁ লাভ কৰে । ১২৬৭
চনত এই গৰাকী বিজ্ঞানীৰ জীৱনৰ অন্তধান ঘটে ।

২৪০। জেচি অ’ৱেনচ :—১২ শতিকাৰ শ্ৰেষ্ঠ এথেলেট ‘ফ্লাইং অ’ৱেনচ’
নামেৰে জনাজাত এই বিখ্যাত খেলুৱৈ গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল আমেৰিকাৰ এটা
অতি সাধাৰণ নিগ্ৰো পৰিয়ালত ১২১৪ চনত । সৰু পৰাই এওঁ খেলা-ধুলাত
বিশেষ পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাব পাৰিছিল । বাৰ্লিনত হোৱা অলিম্পিক খেলত এওঁ

চাৰিটা নোবেল পদক লাভ কৰি কেইবাটাও খেলত বিশ্ব বেকত' প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। দীৰ্ঘ জাপত এওঁ ২৬ ফুট ৫ই ইঞ্চি জাপ মাৰি বিশ্ব বেকত' প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল আৰু এই বেকত' ২৪ বছৰ পৰ্য্যন্ত বিশ্বৰ কোনো খেলুৱৈয়ে ভঙ্গ কৰিব পৰা নাছিল। এসময়ত এওঁ ৪৫ মিনিটৰ ভিতৰতে বিশ্বৰ ৪টা খেলৰ পূৰ্ণ বেকত' ভঙ্গ কৰিছিল। এওঁৰ বন্ধু আৰ্থিক অৱস্থা অতি বেয়া আছিল। এসময়ত সিকটমেন হিচাবে কাম কৰি জীৱিকা নিৰ্বাহ কৰিব লগা হোৱা বিশ্ববিখ্যাত এই খেলুৱৈ গৰাকী ১৯৮০ চনত ৬৬ বছৰ বয়সত মৃত্যু হয়।

২৪১। 'জানচল্‌ছ' ঘোষ :—১৮৯৪ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা ভাৰতীয় শ্ৰেষ্ঠ ৰসায়নবিদ জানচল্‌ছ ঘোষে খৰগপুৰ ইণ্ডিয়ান ইনষ্টিটিউট অৱ টেকন'লজি প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। বাক্সালোৰ 'ইণ্ডিয়ান ইনষ্টিটিউট অৱ চায়েন্স'ৰ এওঁ অধিকৰ্তা আছিল। ১৯৫৯ চনত এওঁৰ মৃত্যু হয়।

২৪২। জুৱান ৰাম'ন জিমেনেজ :—নোবেল বঁটা বিজয়ী এই গৰাকী বিখ্যাত সাহিত্যিকৰ জন্ম হৈছিল ১৮৮৫ চনৰ ২৪ ডিচেম্বৰত স্পেইনত। এওঁৰ সহধৰ্মীনিয়ে ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰৰ “গীতাঞ্জলি” স্পেনিচ ভাৱলৈ অনুবাদ কৰিছিল। বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আনুষ্ঠানিক শিক্ষাপ্ৰাপ্ত এই গৰাকী কবিৰ উল্লেখযোগ্য গ্ৰন্থ কেইখন হ'ল—১। চাউণ্ড এণ্ড ভায়োলেট, ২। বাটাৰ গিলিজ। ১৯৫৬ চনত সাহিত্যত এওঁ নোবেল বঁটা লাভ কৰা সাহিত্যিক গৰাকীয়ে ১৯৫৮ চনত শেষ নিশ্বাস এৰে।

২৪৩। জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা :—১৯০৩ চনত অসমৰ তামোলবাৰী চাহ বাগিচাত জন্ম। জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাই ১৯২১ চনত প্ৰবেশিকা পৰীক্ষা পাচ কৰে। ১৯২৬ চনত উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে বিলাতলৈ গৈ এদিনবৰা বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰে যদিও কোনো ডিগ্ৰী নোলোৱাকৈ জাৰ্মানীলৈ ফিল্ম শিল্প অধ্যয়নৰ বাবে যায়। তাত ফিল্ম প্ৰযোজনা আৰু পৰিচালনা প্ৰশিক্ষণ লৈ ১৯৩০ চনত অসমলৈ উভতি আহে। ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনত বিশেষ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি জে'ল খাটিছিল। জাতীয় চেতনা-উদ্দীপক গীত, নাটক আৰু বক্তৃতাবে এই আন্দোলনলৈ যথেষ্ট ইন্ধন যোগাইছিল। “লুইতৰ পাৰে আমি ডেকা ল'ৰা” আৰু “বিশ্ব বিজয়ী নহ জোৱান” তেজ উতলোৱা এওঁৰ ৰচিত গীত। এওঁ এগৰাকী বিৰল প্ৰতিভাসম্পন্ন ব্যক্তি আছিল। এওঁ আছিল প্ৰকৃত অৰ্থত হাড়ে হিয়জুৰে এজন শিল্পী, কবি, গীতিকাৰ, হুধকাৰ, বিপ্লৱী নাট্যকাৰ।

সাংবাদিক, দার্শনিক আৰু অসমীয়া কৃষ্টি-সংস্কৃতিৰ সাধক। ১৪ বছৰ বয়সতে শোণিত কুঁৱৰী নাটক ৰচনা কৰে। এওঁৰ অন্তৰ্গত নাটকসমূহ হ'ল কাৰেঙৰ লিগিৰি, ৰূপালীম, লভিতা, নিমাতী কস্তা, সোণপখিলী, খনিকৰ। কবিতাপুথি—দুইতৰ-পাবৰ অগ্নিহুৰ, জ্যোতি বামাৱণ, জীৱনী গ্ৰন্থ, চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰৱালা, ইয়াৰ উপৰিও বহু চুটি গল্প আৰু প্ৰবন্ধ প্ৰকাশ হৈছিল। অসমীয়া প্ৰথম কথাছবি 'জয়মতী' নিৰ্মাণ কৰি ১৯৩৫ চনত উলিয়াইছিল। দ্বিতীয় অসমীয়া কথাছবি ইন্দ্ৰ মালতী ১৯৩৯ চনত নিৰ্মাণ কৰি উলিয়াইছিল। অসমীয়া জাতীয় জীৱনলৈ এওঁৰ অৱদান যথেষ্ট। ৰাজনৈতিক, সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক কৰ্ম জীৱনৰ লগত ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত স্বদেশপ্ৰেমী বহুমুখী প্ৰতিভাসম্পন্ন এই মহান শিল্পী গৰাকীয়ে ১৯৫১ চনৰ ১৭ জাহুৱাৰী তাৰিখে ৪৮ বছৰ বয়সতে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২৪৪। **জুলফিকৰ আলি ভুট্টো** :—এসময়ত পাকিস্থানৰ ভাগ্যান্বিতা, দূৰ্বৃত্ত প্ৰতাপী জুলফিকৰ আলি ভুট্টোৰ জন্ম হৈছিল সিন্ধু প্ৰদেশৰ লাৰকানা চহৰৰ ধাৰী ভুট্টো নামে গাঁও এখনত ১৯২৮ চনৰ ৫ জাহুৱাৰী তাৰিখে। এওঁ সৰুৰ পৰাই স্বাস্থ্যবান, বুদ্ধিক আৰু উচ্চাকাঙ্ক্ষী ল'ৰা আছিল। এওঁ আমেৰিকাৰ বাৰ্কলি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ৰাজনীতি শাস্ত্ৰত যশস্তাৰে বি. এ. পাচ কৰি ইংলেণ্ডলৈ গৈ অক্সফোৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা আইন শাস্ত্ৰত ডিষ্টিংচন সহ এম. এ. পাচ কৰে। ২৩ বছৰ বয়সতে বাৰ এট ল স্নাত্যভিৰে পাচ কৰি ব্যাৰিষ্টাৰ উপাধি লাভ কৰিছিল। ১৯৫২ চনত ইংলেণ্ডৰ চাউদাম্পটন বিশ্ববিদ্যালয়ত আন্তৰ্জাতিক আইন প্ৰশিক্ষক কামত যোগদান কৰি ১৯৫৩ চনত এই চাকৰি এৰি আহি পাকিস্থানৰ লাহোৰ উচ্চ জায়ালয়ত আইন ব্যৱসায় কৰে আৰু হিন্দু-মুছলিম কলেজত নিয়মাহুতাত্মিক আইনৰ (Constitutional Law) পদত নিযুক্ত হয়। ২৯ বছৰ বয়সত সক্ৰিয় ৰাজনীতিত প্ৰৱেশ কৰে। ৩১ বছৰ বয়সত ভুট্টোই ১৯৫৮ চনৰ ২৫ তাৰিখে সাময়িক প্ৰশাসক জেনেৰেলৰ মন্ত্ৰীসভাত মন্ত্ৰী হিচাবে কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰে। ১৯৬২ চনত লাৰকানা সমষ্টিৰ পৰা পাকিস্থানৰ জাতীয় সভালৈ নিৰ্বাচিত হৈছিল। “হিলাল-ই-পাকিস্থান” উপাধি ভুট্টোৱে লাভ কৰে ১৯৬৪ চনত। ১৯৫৯ চনৰ পৰা পাকিস্থানৰ বৈদেশিক মন্ত্ৰী হিচাবে থকা পদ ১৯৬৬ চনত ইন্তকা দিয়ে। ১৯৬৭ চনৰ ১২ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে পাকিস্থানৰ পিপলচ্ পাৰ্টিৰ চেয়াৰমেন পদত অধিষ্ঠিত হয়।

১৯৭১ চনৰ ২০ ডিচেম্বৰ তাৰিখে কূটনীতিবিদ ভূটো পাকিস্থানৰ প্ৰেচিডেণ্ট আৰু মুখ্য সমিতিৰ আইন প্ৰশাসকৰূপে অধিষ্ঠিত হৈছিল। ১৯৭০ চনত ভূটোৰ প্ৰেচিডেণ্ট পাকিস্থানৰ প্ৰথম সংবিধান বচনা হৈছিল। এই চনতে প্ৰেচিডেণ্ট পদ ত্যাগ কৰি ১৯৭৩ চনৰ ১৪ আগষ্ট তাৰিখে পাকিস্থানৰ সৰ্বস্বৰ্গা প্ৰধান মন্ত্ৰী পদ লাভ কৰে। ১৯৭৭ চনৰ ৪ জুলাইত ভূটো চৰকাৰৰ পতন ঘটিছিল জীয়াউল হকৰ নেতৃত্বত। ১৯৭৭ চনৰ ৫ জুলাই তাৰিখে পুৰা ভূটো গ্ৰেপ্তাৰ হৈছিল। কিছুদিন পাচতে মুক্তিলাভ হৈছিল যদিও পাচত হত্যাকাণ্ডৰ এক গোচৰত পুনৰ গ্ৰেপ্তাৰ হয়। বিপ্লৱী বীৰ শহীদ ভগৎ সিঙৰ ফাঁচিৰ গোচৰত জড়িত, আহমদ খানৰ লোমহৰ্ষক হত্যাকাণ্ডৰ লগত জড়িত এই আন্তৰ্জাতিক খ্যাতি সম্পন্ন পাকিস্থানৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী জুলফিকৰ আলি ভূটোৰ ফাঁচি হয় ১৯৭২ চনৰ ৪ এপ্ৰিল তাৰিখে।

২৪৫। **ঝাঁসীৰ ৰাণী লক্ষ্মীবাই :**—১৮৩৪ চনৰ ১৬ নৱেম্বৰ তাৰিখে উত্তৰপ্ৰদেশৰ বাৰাণসীত লক্ষ্মীবাইয়ে জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। সৰুতে এওঁৰ নাম আছিল মল্লবাঈ। মাকৰ মৃত্যুৰ পিচত এওঁ বিহাৰলৈ দেউতাকৰ সৈতে আহি তাতে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে। এওঁ ঘোঁৰা দৌৰা আৰু যুদ্ধ শিক্ষাও গ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ মাত্ৰ ৮ বছৰ বয়সতে ঝাঁসীৰ ৰজা গদাধৰ বাওক বিয়া কৰাইছিল কাৰণেই ঝাঁসীৰ ৰাণী বোলা হৈছিল। বোকোচাত পুত্ৰ আৰু হাতত তৰোৱাল লৈ ঘোঁৰাত উঠি বুঢ়িছৰ সৈন্তৰ লগত নিজেই যুদ্ধ কৰা এই গৰাকী ভাৰতীয় অগ্নিকল্পা জাতীয় বীৰাঙ্গনা, প্ৰজাক স্বশাসন আৰু যুদ্ধ সুপৰিচালনা চমৎকাৰ। ভাৰতীয় নাৰীৰ শৌৰ্য্য, বীৰ্য্য আৰু কৃতিত্ব বহনকাৰী স্বদেশৰ মুক্তিৰ বাবে এই গৰাকী বীৰাঙ্গনাই ১৮৮৫ চনৰ ১৮ জুন তাৰিখে যুদ্ধক্ষেত্ৰতে নিজৰ জীৱন উছৰ্গা কৰিছিল।

২৪৬। **টমাচ আলভা এডিচন :**—আধুনিক বিজ্ঞানৰ জনক এডিচনৰ জন্ম হৈছিল ১৮৪৭ চনৰ ১১ ফেব্ৰুৱাৰী দিনা আমেৰিকাৰ অ'হাইও চহৰৰ মিলান নামৰ ঠাইত। সৰুতে এওঁৰ পঢ়াশুনা নহ'ল বুলিবই পাৰি। বিদ্যালয়ত এজন শিক্ষকে মোটা বুধিৰ ল'ৰা বুলি এওঁক গালি পৰাত এডিচনক মাকে ভুল একবাই দৰতে পঢ়ুৱাইছিল। এওঁ প্ৰথমে বাতৰি কাকত বিক্ৰি কৰাৰ লোক আছিল যদিও পিচত 'উইক্লি হেৰাল্ড' নামৰ বাতৰি কাকত এখন চলন্ত ৰেলগাড়ীতে প্ৰকাশ কৰিছিল আৰু এইখনেই চলন্ত ৰেলগাড়ীৰ পৰা ওলোৱা প্ৰথম বাতৰি কাকত। ভোট

বেকৰ্ভাৰ যন্ত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰি নিৰ্বাচনৰ ভোট সহজে গণনা কৰিব পৰা ব্যৱস্থা কৰিছিল। ইউনিভাৰচেল প্ৰিণ্টাৰ নামে বাতৰি সৰবৰাহ কৰিব পৰা এটা যন্ত্ৰ সাজি উলিয়াইছিল যিটো ইলেক্ট্ৰিক কোম্পানীয়ে ৪০ হাজাৰ ডলাৰত ক্ৰয় কিনি লৈছিল আৰু এই ধনৰ পৰিমাণ তুনি এভিচন মুছৰ্ণ গৈছিল। কেল বিভাগৰ টেলিগ্ৰাফ অপাৰেটৰ হৈ থকা অৱস্থাতে শব্দবোৰ নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ মূৰে মূৰে আপোনা-আপুনি গৈ থকা ব্যৱস্থাটো আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। এণ্ড বিজুলী চাকি আৱিষ্কাৰ কৰাৰ পাচত বহু সৰুসুৰা যন্ত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ইয়াৰ ভিতৰত ১৯১২ চনত কিনোটাক্সোপ। ইয়েই আছিল পৃথিৱীৰ প্ৰথম চিনেমা উদ্ভাৱক। ছবিবিলাক তুলিবৰ বাবে বেট অবেজ নামৰ ঠাইত পাভিলোৰা গৱেষণাগাৰেই বিশ্বৰ প্ৰথম ষ্টুডিঅ' আছিল। এণ্ড আট্ট হাজাৰো অধিক পেটেণ্ট যন্ত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰি বিশ্বৰ সকলো ষ্ৰুতে এজন শ্ৰেষ্ঠ বৈজ্ঞানিক হিচাবে পৰিগণিত হৈছিল। মাত্ৰহে এণ্ডক মেনলো পাৰ্কৰ যাত্ৰকৰ বুলি কৈছিল। প্ৰতিভাৰ সংজ্ঞা এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে এনেদৰে দিছিল—‘শতকৰা এবিধ অল্পপ্ৰেৰণা আৰু শতকৰা নিৰানব্বৈ ভাগ পৰিশ্ৰম।’ ১৯৩১ চনৰ ১৮ অক্টোবৰত এই গৰাকী বিশ্ববিখ্যাত বিজ্ঞানীৰ জীৱনৰ অৱসান ঘটে।

২৪৭। **টমাচ ইয়ং** :—১৭৭৩ চনৰ ১৩ জুনত ইংলেণ্ডত এণ্ডৰ জন্ম হয়। দেউতাক কাপোৰ বেপাৰী আছিল। সৰুৰ পৰাই এণ্ডৰ কাককাৰ্য্যই সকলোকে আচৰিত কৰি তুলিছিল। ১৪ বছৰ বয়সতে এণ্ড সাতোটা ভাষা সম্পূৰ্ণ শিকি বিভিন্ন অধ্যয়ন কৰিছিল। এণ্ড এজন চিকিৎসা আৰু পদাৰ্থ বিজ্ঞানী আছিল। ২১ বছৰ বয়সতে গৱেষণা প্ৰবন্ধ লিখি ৰয়েল চোচাইটিত পাঠ কৰি ৰাজকীয় সন্মান লাভ কৰিছিল। ১৭৯৬ চনত পদাৰ্থ বিজ্ঞানত ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লয়। ১৭৯৯ চনত ডাক্তৰী সেৱা কৰে। ১৮০৮ চনত এম. ডি. ডিগ্ৰী লাভ কৰে। চেইণ্ট জৰ্জ চিকিৎসালয়ৰ উচ্চ পদত এণ্ড অধিষ্ঠিত হৈছিল আৰু মৃত্যুলৈকে এই পদত থাকি বাইজৰ মাজত খ্যাতি লাভ কৰিছিল। এণ্ড বৰ্ষ দৰ্শনৰ তিনি ৰঙৰ সূত্ৰ আৱিষ্কাৰক। ১৮১৬ চনৰ পৰা ১৮২৩ চনলৈকে ব্ৰিটেনিকা বিশ্বকোষৰ সম্পাদনাৰ কামত অশেষ কষ্ট কৰিছিল। ১৮২৯ চনত জড়তা ৰোগত ৫৫ বছৰ বয়সত মৃত্যুক আঁকোৱালি লব লগা হয়।

২৪৮। **টমাচ এড্ডাৰ্ড লবেঞ্চ** :—১৮৮৮ চনৰ ১৬ই আগষ্ট তাৰিখে ইংলেণ্ডত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এণ্ডৰ দুঃখদায়ক জন্ম কাহিনী অলপ ডাঙৰ হলত

জানিব পাৰি এওঁ মনত সকল গ্ৰহণ কৰিছিল যে তেওঁ এনে ভাল কাম কৰিব যি কামে তেওঁৰ জন্ম অৰৈখতাৰ বহনাম ভাল পৰি যাব। শেবত সটাকৈ এওঁৰ সকল বন্ধা কৰিলে। নিজৰ ভিতৰতে অবিয়া অবি লাগি পৰাৱীন জাতি হোৱাৰ উপক্ৰম হোৱা আৰম্ভ সকলক পুনৰ একেলগ কৰি দেশৰ স্বাধীনতা বন্ধা অন্তৰ্ভুক্ত এওঁৰ যি অৱদান এই অৱদানে এওঁক অমৰ কৰি ৰাখিছে। কেৱল আৰম্ভ দেশতে নহয় সমগ্ৰ বিশ্বতে। এওঁ আৰম্ভ সম্পৰ্কীয় বিবৰণৰ উপমেটা ১৯২১ চনত নিযুক্তি পাইছিল। ১৯৩৫ চনৰ ১৩ মে তাৰিখে ৪৭ বছৰ বয়সত এওঁ এখন মটৰ চাইকেল দুৰ্ঘটনাত মৃত্যুৰ মুখত পৰে।

২৪২। টমাচ হাৰ্ডি :—মানৱ দৰনী বৰণীয় সাহিত্যিক টমাচ হাৰ্ডিৰ জন্ম হৈছিল ১৮৪০ চনৰ ২ জুন তাৰিখে ডৰচেষ্টাৰৰ ওচৰৰ বকহাম্পটন নামৰ ঠাইত। এওঁৰ ‘দি যেন হি কিলদ’ নামৰ কবিতাটিয়ে দুৰ্দ্দশাগ্ৰস্ত লোকৰ প্ৰতি কৰুণা, প্ৰেম আৰু অশান্তি সৃষ্টিকাৰীৰ প্ৰতি ঘৃণা ভাৱ প্ৰকট কৰি প্ৰকাশ কৰিছে। বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহ হ’ল :— ১। দি পুৰৰ যেন এণ্ড দি লেডি (১৮৬৮), ২। আগুৰ দি গ্ৰীন উড ট্ৰি (১৮৭৩), ৩। এ পেয়াৰ অৱ ব্লু আইজ (১৮৭৩), ৪। ফাৰ ক্ৰম দি মেদিং ক্ৰাউড (১৮৭৪), ৫। দি হেণ্ড অৱ ইথেল বাৰ্টা, ৬। দি ৰিটাৰ্ন অৱ দি নোট্ৰ ৭। দি ট্ৰান্স্পেট মেজৰ, ৮। এ লাউদিচিয়ান, ৯। টু অল এটাৱাৰ, ১০। দি মেয়ৰ অৱ চেষ্টাৰ ব্ৰিজ, ১১। দি উদলেণ্ডাৰচ। ইয়াৰ উপৰিও ‘এপিক ড্ৰামা’ আৰু গীতি কাব্য ৰচনা কৰি স্মৃতি লাভ কৰিছিল। পত্নীৰ পৰা প্ৰেৰণা আৰু জেদত লাগি এওঁ মূল্যবান গ্ৰন্থ ৰচনা কৰিছিল। ১৮২২ চনত হাৰ্ডিৰ মৃত্যু হয়।

২৫০। টমাচ মান :—১৯২২ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা বিজয়ী টমাচ মানৰ জন্ম হৈছিল ১৮৭৫ চনৰ ৬ জুন তাৰিখে লুবেকত। ১৯১৩ চনত বন বিশ্ব-বিদ্যালয়ৰ পৰা ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। ১৯৪৪ চনত আমেৰিকাৰ নাগৰিক হয়। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহ হ’ল :— ১। বাজেন ক্ৰকছে (প্ৰথম ৰচনা), ২। টনিঅ’ ক্ৰগাৰ ৩। কোৱেন্সিং লিচে হোহেইট ৪। ডেথ ইন ভেনিচ শেষ বয়সত ৰচনা কৰে, ৫। মেজিক মাউণ্টেইন, ৬। মেৰিঅ’ মেজিচিয়ান, ৭। দি টেলচ অৱ জেকব, ৮। ইয়ং ৰোচেক, ৯। ৰোচেক ইন ইজিপ্ত, ১০। ৰোচেক দি প্ৰভাইডাৰ, ১১। শুকীছ। ১৯৫৫ চনৰ ১২ আগষ্টত এই পৰাকী সাহিত্যিকৰ মৃত্যু হয়। সাহিত্য সাধনা কৰিবলৈ হ’লে ১। ৰাতি ভাল চৌপৰি

২। ভাল কিতাপ, ৩। নিৰ্মল বতাহ, ৪। স্বাদু দুই-চাৰিজন বন্ধু আৰু
৫। শাস্তি অপৰিহাৰ্য্য বুলি এওঁ কয়।

২৫১। **টমাচ গ্ৰোহাৰ্ভ** :—ইংলেণ্ডৰ এই বসায়নবিদ জন ১৮০৫ চনত
জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। গেটীয়া বিস্তাৰণক এটা বিখ্যাত শত্ৰু উদ্ভাৱন কৰি বিখ্যাত
হৈছিল। ১৮৬২ চনত এওঁ মৃত্যু হয়।

২৫২। **টাইক দিভ্ৰাহে** : ডেনমাৰ্কৰ এটা চহকী পৰিয়ালত ১৫৪৬ চনত
জন্ম হৈছিল। দূৰবীণ আৱিষ্কাৰ নৌচৰ্ত্তেই এওঁ আকাশত থকা তৰাবিলাকৰ
অৱস্থান শুদ্ধকৈ গণনা কৰি উলিয়াইছিল। জ্যোতিষ্ক বিলাকৰ নিৰীক্ষণৰ বাবে এওঁ
এবিধ বিশেষ ধৰণৰ “অভিনেত্ৰ” আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। এওঁ অতি প্ৰকাণ্ড লোক
আছিল। এবাৰ এওঁ নাকটোৰ একাংশ কাজিয়াত ভাগি যোৱাত সেই ভাগি
যোৱা অংশ সোণ, ৰূপ আৰু মমেৰে পূৰাই লৈছিল। জাৰ্মানীত থকা সময়ত
জাৰ্মানীৰ ৰাজকীয় গণিতজ্ঞ পদ লাভ কৰিছিল। এওঁ দুটা “বীক্ষণাগাৰ”
প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। ১৬০১ খৃঃ পূঃ এদিন অধিক ভোজন কৰাৰ ফলত মৃত্যু হয়।

২৫৩। **টি. এচ. ইলিয়ট** :—আধুনিক কবিতাৰ বাটকটীয়া নোবেল বঁটাকৈ
পুৰস্কৃত টি. এচ. ইলিয়টৰ জন্ম হৈছিল ১৮৮৮ চনত মাৰ্কিনযুক্ত ৰাষ্ট্ৰৰ মিচৌৰিত।
এই সমালোচক আৰু নাট্যকাৰ গৰাকীয়ে প্ৰথমে ইংলেণ্ডত কেৰাণী আৰু শিক্ষকতা
কৰিছিল। ‘দি ৱেষ্টলেণ্ড’ কাব্যখনিয়ৈ এওঁক বিখ্যাত কৰি তুলে। ১৯২৭ চনত
বুটিচ নাগিবকত্ব গ্ৰহণ কৰে। ১৯৩০ চনত “এচ ওৱেডনেছ ডে” নামৰ গ্ৰন্থখন
প্ৰকাশ হয়। এওঁৰ অন্ত্যন্ত গ্ৰন্থসমূহ হৈছে—১। দি চেক্ৰেড ইড্। ২। টু
ক্ৰিটিচাইজ দি ক্ৰিটিক, ৩। প্ৰফ্ৰ’ক এণ্ড আদাৰ একজাৰভেচন, ৪। পোৰেমছ।
আমেৰিকাৰ কেইবাটাও বিশ্ববিদ্যালয়ে এওঁলৈ বিভিন্ন ডিগ্ৰী আগবঢ়াইছিল।
১৯৪৮ চনত ৰজা বৰ্ঠ জৰ্জে ‘অৰ্ডাৰ অব মেৰিট’ সন্মান আৰু ‘নাইট কমান্ডাৰ’
উপাধি দিছিল। লিভিংজন অৱ অনাৰ’ সন্মানেৰে ফৰাচী ৰাষ্ট্ৰপতিয়ে সন্মান
যাচিছিল। ১৯৬৫ চনৰ ৪ জানুৱাৰীত এই গৰাকী সাহিত্যিকৰ মৃত্যু হয়। এওঁ
কবিতা সাহিত্যৰ বাবে ১৯৪৮ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰিছিল। ‘দি ওৱেষ্ট
লেণ্ড’ এওঁৰ আটাইতকৈ বিখ্যাত কবিতা।

২৫৪। **ডগলাচ বেভাৰ** :—অসাধাৰণ বীৰ সৈনিক ডগলাচ বেভাৰৰ
জন্ম হৈছিল ১৯১০ চনত ভাৰতবৰ্ষত। অৱশ্যে, জন্মৰ পিচতে মাকৰ সৈতে
ইংলেণ্ডলৈ যায় আৰু তাতে শিক্ষাগ্ৰহণ কৰে। পঢ়াশুনাতকৈ এওঁ খেলাধুলাতহে

সুনার অৰ্জন কৰিছিল। ১৯২৮ চনত এয়াৰ ফ'ৰ্চৰ কলেজত ভৰ্তি হয় আৰু মাজ ছফ্টা অফীশীলন কৰাৰ পাচতে এওঁ বিমান উৰাহাৰ পাৰিছিল। এয়াৰ ফ'ৰ্চৰ প্ৰশিক্ষণ শেষ কৰাৰ পাচতে কেপ্টেইন পদত নিযুক্তি পোৱা এই গৰাকী ব্যক্তিয়ে ১৯৩১ চনৰ ১৪ ডিচেম্বৰ তাৰিখে এক বিমান দুৰ্ঘটনাত দুয়োটা ভৰি হেৰুৱাব-লগীয়া হৈছিল যদিও এনেদৰে বিমান চলাই উইং কমান্ডাৰ পৰ্যায়লৈকে উন্নীত হয়। এবাৰ এওঁ এখন যুদ্ধত শত্ৰুৰে এওঁৰ বিমান ধ্বংস কৰাত এওঁৰ এটা কাঠৰ ভৰি ভাগি বোহোস্ত বন্দী হয় আৰু বন্দী হৈ থকা অৱস্থাতে এটা দুমহলীয়া ঘৰৰ ওপৰৰ পৰা এটা মাজ কাঠ ভৰিয়েই পলাবলৈ চেষ্টা কৰি ধৰা পৰে। এনে সাহসিকতাৰ বাবে এওঁক অসম্ভৱ যুদ্ধবন্দী বুলি কোৱা হয়।

২৫৫। ডনাল্ড ব্ৰেডমেন : বিশ্বৰ শ্ৰেষ্ঠ এই ক্ৰিকেট খেলুৱৈ গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৯০৮ চনৰ ২৭ আগষ্ট তাৰিখে অষ্ট্ৰেলিয়াত। এওঁক এই শতিকাৰ শ্ৰেষ্ঠ বেট্‌স্মেন বুলিব পাৰি। ক্ৰিকেট জগতৰ এজন সন্মানীয় খেলুৱৈ। এওঁক “বান মেচিন” বোলা হয়।

২৫৬। ডাণ্ডা ছেম্বাৰ কলন্ড :—১৯০৫ চনত চুইডেনত জন্মগ্ৰহণ কৰা বিশ্বৰ সাম্প্ৰতিক ইতিহাসৰ ই অগ্ৰতম বিতৰ্কিত ব্যক্তি। এওঁ যুথেলুৱৈ লগতে চুইডেন আৰু পোলেণ্ডৰ বিখ্যাত দুঃসাহসিক পৰ্বত আৰোহণকাৰী আছিল। ১৯৫৩ চনৰ এপ্ৰিল মাহত এওঁ ৪৮ বছৰ বয়সত ৰাষ্ট্ৰসংঘত সচিব প্ৰধান হিচাবে মনোনীত হৈছিল। চুইডেনৰ লোকসেৱা বিভাগৰ সৰ্বোচ্চ পদ “আণ্ডাৰ চেফ্টোৱাৰী” লাভ কৰিছিল অতি কম বয়সতে। এওঁ, কেইবাটাও কাৰ্য্যকাল ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ সচিব প্ৰধান হৈ থকা কালচোৱাত কেইবাটাও গুৰুত্বপূৰ্ণ সমস্যাৰ সম্মুখীন হ’বলগীয়া হৈছিল, আৰু তাক সমাধানো কৰিছিল। ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ সচিব প্ৰধান সকলৰ দায়িত্ব ; কৰ্তব্য আৰু ক্ষমতাৰ সম্পৰ্কে নীতি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছিল।

২৫৭। ডেভিদ লয়ড জৰ্জ :—বিশ্বত বিচক্ষণ ৰাজনৈতিক নেতা হিচাবে সুখ্যাতি অৰ্জন কৰা ডেভিদ লয়ড জৰ্জৰ ১৮৬৩ চনৰ ১৭ জানুৱাৰী তাৰিখে ইংলেণ্ডৰ ওৱেলচত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁৰ ঘৰুৱা আৰ্থিক অৱস্থা বৰ ভাল নাছিল। এওঁ এজন স্ববস্তাৰ উপৰিও এজন নেতাৰ গাত যিবিলাক গুণ থাকিব লাগে সেই গুণবিলাক থকাৰ কাৰণেই জনসাধাৰণৰ মন জয় কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। ১৯১১ চনত নেচলেন “ইকিণ্ডবেঞ্চ এণ্ড” এওঁৰ প্ৰচেষ্টাত সদনত পাচ হৈছিল। এওঁ প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ কাৰ্য্যতাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাচতে জনসাধাৰণৰ উন্নতিৰ

কাৰণে কিছুমান নতুন দপ্তৰ খোলে। লীগ অৱ নেচনচ্ এণ্ডৰ প্ৰচেষ্টাত প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ অৱদানৰ বাবেই এণ্ডৰ নাম বিশ্বত যুগযীয়া হৈ থাকিব। এণ্ড খিতীৱদাশৰ বাবে ইংলেণ্ডৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী হোৱাৰ পাচত ৰাজনৈতিক দিশত বহুতো সংশোধন আনি বিশ্ব ৰাজনীতিত বিশেষ অৰিহণা আগবঢ়াইছিল। এই নতুন সংশোধনৰ ভিতৰত ১। মহিলাৰ ভোটাধিকাৰ দান, ২। স্বাস্থ্য আৰু পৰিবহন মন্ত্ৰী দপ্তৰ স্থাপন, ৩। যুদ্ধত ক্ষতিগ্ৰস্ত সকলক সংস্থাপন, ৪। ভাৰত চৰকাৰ আইনৰ সংশোধনৰ জৰিয়তে ভাৰতক স্বাধীনতা দানৰ খচৰা আইন। এই আইনৰ কাৰণেই ভাৰতে স্বাধীনতা লাভ কৰে। এই মহান সমাজ-সংস্কাৰক বিশ্বৰ অন্ততম শীৰ্ষস্থানীয় নেতা গৰাকীৰ ১৯৪৫ চনৰ ২৬ মাৰ্চ তাৰিখে ৮২ বছৰ বয়সত দেহৰ অৱলান ঘটে।

২৫৮। **ডেমোক্ৰিটাচ** :—গ্ৰীচ দেশৰ এই বিখ্যাত পদাৰ্থবিজ্ঞানী গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ৬৬০ খৃঃত। এণ্ড গ্ৰীচ দেশৰ এজন প্ৰসিদ্ধ পণ্ডিত। ইউৰোপৰ মাহুহে এণ্ডক পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ জনক বুলি কয়। সমগ্ৰ বিশ্ব অণু-পৰমাণুৰে গঠিত বুলি এণ্ড আৱিষ্কাৰ কৰিছিল।

২৫৯। **ডিম'ক্ৰিটাচ** :—গ্ৰীচত আৱভেবা নামে এখন সৰু ঠাইত খৃঃ পূঃ আনুমানিক ৪৭০ খৃঃত জন্ম হৈছিল। এণ্ডক হান্সময় "দাৰ্শনিক" বুলিও কোৱা হয়। সকলো পদাৰ্থ অবিভাজ্য কণিকাৰ সমষ্টিৰ বুলি এণ্ড প্ৰচাৰ কৰিছিল। এণ্ডৰ মতে "মিঠা, তিতা, কেহা আদি যিবিলাক মোৱাদ আমি অহুভৱ কৰোঁ সেইবিলাক আচলতে পদাৰ্থত নাই। বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডখন আচলতে "পৰমাণু আৰু শূন্যতাৰ সমষ্টিহে বুলি এণ্ড কৈছিল"।

২৬০। **ডিউইট্ ডি আৰচেন হাৱাৰ** :—১৮২০ চনত মধ্য আমেৰিকাৰ টেক্সাচ অঞ্চলৰ এটা সাধাৰণ পৰিয়ালত কুৰি শতিকাৰ স্মৰণীয় ৰাজনৈতিক এই ব্যক্তি গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। এণ্ড কৰ্মপটু আৰু বিশেষ ব্যক্তিত্বৰ গুণেৰে প্ৰথমে এজন সাধাৰণ সৈনিক হিচাবে যোগদান কৰি আমেৰিকাৰ নিচিনা এখন দেশৰ সেনাবাহিনীৰ প্ৰধান পদটি লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হোৱাৰ উপৰিও আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ ৰাষ্ট্ৰপতি পদলৈও নিৰ্বাচিত হৈছিল। ১৯৫৩ চনৰ জানুৱাৰী মাহত আমেৰিকাৰ ৩৪তম ৰাষ্ট্ৰপতি হিচাবে কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰে। এণ্ড জীৱনত কৰা অন্য এক উল্লেখযোগ্য প্ৰধান কাম হ'ল—আন্তৰ্জাতিক ক্ষেত্ৰত পাৰমাণৱিক শক্তিৰ শান্তিপূৰ্ণ প্ৰয়োগ স্থাপন। ১৯৬৯ চনৰ ২৮ মাৰ্চ তাৰিখে ৭৮ বছৰ বয়সত এই মহান কৰ্মী গৰাকীৰ দেহৰ অৱলান ঘটে।

২৬১। ডেনিয়েল ডেক :—ইংৰাজী প্ৰথম বিখ্যাত উপন্যাস “ববীনচন ক্ৰোচ” ৰচক ডেনিয়েল ডেকৰ জন্ম হৈছিল ১৬৬০ চনত লণ্ডন মহানগৰীত। পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ভাষালৈ অনুবাদ হোৱা এই বিখ্যাত গ্ৰন্থখনৰ উপৰিও এওঁ বহুতো মূল্যবান গ্ৰন্থ ৰচনা কৰিছিল। ইয়াৰ ভিতৰত—১। এ জৰ্ণেল অৱ দি প্লেগ ইয়েৰ, ২। এ ট’ৰ থুক দি হোল আইলেণ্ড অৱ গ্ৰেট ব্ৰিটেন, ৩। দি কবটুনচ এণ্ড মিচকবটুনচ অৱ্ দি ফেমাচ মল ক্লেণ্ডাৰচ আদি। এওঁ এগৰাকী প্ৰখ্যাত সাংবাদিকো আছিল। ১৭৩১ চনত ৭১ বছৰ বয়সত এওঁ মৃত্যু হয়।

২৬২। ডেলেডডা গ্ৰোজিন্স :—১২২৬ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰা এই গৰাকী ঔপন্যাসিকৰ জন্ম হৈছিল ১৮৭১ চনত চাৰ্ডিনিয়াত। বিদ্যালয়ত আনুষ্ঠানিকভাৱে শিক্ষা গ্ৰহণ নোলোৱা এই গৰাকী মহিলাই ১৩ বছৰ বয়সতে চুটি গল্প ‘টোৰ অৱ চাৰ্ডিনিয়া’ আলোচনীত প্ৰকাশ হৈছিল। ‘কচিন’ নামৰ আলোচনী এখনত এওঁৰ আত্মজীৱনী এখনি প্ৰকাশ পাইছিল যদিও এওঁৰ মৃত্যুৰ প্ৰায় এবছৰ পাচত ১৯০৭ চনতহে প্ৰকাশ হৈছিল। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহ হ’ল—১। ফ্ৰায়াৰ অৱ্ চাৰ্ডিনিয়া, ২। অনেষ্ট ছল, ৩। দি ইভিল ৱে, ৪। ওল্ড্ মেন্ এণ্ড দি মাইষ্টেন, ৫। দি টোৰ অৱ কেনভিষ্ট ইন্ লাভ উইথ হিজ ওন ব্ৰাডাৰ্চ ব্ৰাইড, ৬। এ চেছ আপ টু দি লিঅ’মট, ৭। ইন্ দি ডেছটি, ৮। ড’ভছ এণ্ড ফেনকনছ, ৯। দি ওমেন এণ্ড দি প্ৰিষ্ট। ১৯৩৬ চনৰ ১৫ আগষ্ট তাৰিখে এই গৰাকী মহিলা সাহিত্যিকৰ মৃত্যু হয়।

২৬৩। ডানচেন :—১৫০৬ চনত ভাৰতীয় এই বিখ্যাত সঙ্গীতজ্ঞ গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। আকবৰৰ ৰাজসভাত এওঁ এজন প্ৰখ্যাত সঙ্গীতজ্ঞ আছিল। এওঁ প্ৰৱৰ্তন কৰা ৰাগ সমূহ হ’ল—১। দীপক ৰাগ, ২। দৰবাৰী ৩। কানাড়া ৰাগ, ৪। মিঞাঁকি জয় জয়ন্তি ৰাগ ইত্যাদি। ১৫৮৫ চনত এই প্ৰখ্যাত সঙ্গীতজ্ঞ গৰাকীয়ে আত্মাত দেহত্যাগ কৰে।

২৬৪। ভাৰাশঙ্কৰ বন্দ্যোপাধ্যায় :—১৮২৪ চনত পশ্চিমবঙ্গৰ এখন গাঁৱত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ এজন প্ৰসিদ্ধ ঔপন্যাসিক। বৰীন্দ্ৰ পুৰস্কাৰ, সাহিত্য একাডেমী পুৰস্কাৰৰ উপৰিও ১৯৬৯ চনত ‘গণদেৱতা’ নামৰ উপন্যাস-খনৰ বাবে এওঁ জ্ঞানপীঠ বঁটা লাভ কৰে। ১৯৭১ চনত এই সাহিত্যিক গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

২৬৫। ভুলসীদাস :—লোকনাটক আৰু হিন্দু মহান কবি ভুলসীদাস

উত্তৰ প্ৰদেশৰ ৰাজপুৰা নামৰ ঠাইত ১৫৩২ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। তাকি আন্দোলনৰ এওঁ এজন আগশাৰীৰ কবি আছিল। এওঁ হিন্দু বিশিষ্ট সমাজ-সংস্কাৰক। এওঁ হিন্দী ভাষাত ৰচনা কৰা “ৰাম চৰিত মানস” এক উল্লেখযোগ্য গ্ৰন্থ। তুলসীদাস কৃষ্টি আৰু ধৰ্মৰ এক প্ৰতীক স্বৰূপ। এওঁ বেহু, পুৰাণ আৰু উপনিষদ অধ্যয়ন কৰিছিল। ১৬২৩ চনত এওঁৰ দেহৰ অৱসান ঘটে।

২৬৬। ডঃ থমাচ উড'ৰ উইলছন :—শান্তিৰ নোবেল বঁটা বিজয়ী বিচক্ষণ ৰাজনীতিবিদ আৰু শিক্ষক আমেৰিকাৰ ২৭ তম এই ৰাষ্ট্ৰপতি গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৮৫৬ চনৰ ২৮ ডিচেম্বৰত ভাৰ্জিনিয়াৰ ষ্টেনটনত। ১৮৭৬ চনৰ ৰাজনীতি বিষয়ত ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰে। ৩০ বছৰ বয়সত প্ৰিন্সটন কলেজৰ অধ্যাপক পদত নিযুক্তি পায়। ১৯১০ চনত নিউ জাৰ্চিৰ গভৰ্ণৰ হয় আৰু দু বছৰ মানৰ পিচতে কৰ্মপটু ৰাজনীতিবিদ হিচাবে এওঁ জনাজাত হৈ পৰে। এই মহান মানৱ শাস্তিদূত গৰাকীৰ ১৯২৪ চনত মৃত্যু হয়। ১৯১৯ চনত এওঁ শান্তি নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

২৬৭। থেলিচ :—খৃঃ পূঃ ৬৯০ ত গ্ৰীচৰ সৰ্বতোতকৈ প্ৰসিদ্ধ চহৰ মিলেটাচত এই গৰাকী ভৌতিক বিজ্ঞানৰ প্ৰৱৰ্তকৰ জন্ম হৈছিল। এওঁ দাৰ্শনিক, গণিতজ্ঞ, প্ৰযুক্তিবিদ, ব্যৱসায়ী, পৰ্য্যটক আৰু ৰাজনীতিজ্ঞ লোকে। আছিল। এওঁ স্কুল-কলেজত পঢ়া নাছিল যদিও এইজন লোকে বিজ্ঞান জগতলৈ মহৎ অৱদান আগবঢ়াই গৈছে। এওঁ কেইবাটাও জ্যামিতিৰ উপপাত্ত আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। এওঁ জীৱনৰ শেষত গ্ৰীচদেশৰ সাতজন জ্ঞানীলোকৰ ভিতৰত প্ৰথম বুলি পৰিগণিত হৈছিল। বিদ্যুৎ আৰু চুম্বকত্বৰ প্ৰথম গৱেষক বুলি ক'ব পাৰি। এওঁৰেই প্ৰথম দেখুৱাইছিল যে জাং ফাইৰ মাৰি এডাল কোনো নোমাল পদাৰ্থৰে ঘঁহিলে মাৰিডালে কাগজৰ টুকুৰা চৰাইৰ পাখি আদি আকৰ্ষণ কৰিব পৰা ক্ষমতা লাভ কৰে। এইয়া স্থিৰ বিদ্যুৎৰ (Static Electricity) আৱষ্কাৰ। ৫৪৬ খৃঃত এওঁৰ মৃত্যু হয়।

২৬৮। থিয়ড'ৰ কজভেল্‌ট :—শান্তিৰ নোবেল বঁটা বিজয়ী আমেৰিকাৰ ২৬ তম ৰাষ্ট্ৰপতি থিয়ড'ৰ কজভেল্‌টৰ জন্ম হৈছিল ১৮৫৮ চনৰ ২৭ অক্টোবৰত নিউইয়ৰ্ক চহৰত। এওঁ অকল ৰাজনীতিবিদেই নহয় সমাজ সংস্কাৰক, প্ৰাণীতত্ত্ববিদ, লেখক আৰু কূটনীতিবিদ হিচাবেও এওঁ খ্যাতি অৰ্জন কৰিছিল। শাৰীৰিকভাৱে এওঁ অতি দুৰ্বল আছিল আৰু সেয়েহে ১২ বছৰ বয়সৰ মানৱ

পৰাই ব্যায়াম কৰি সুস্বাস্থ্য গঢ়ি তুলিছিল। নিউইয়ৰ্কৰ পুলিচ কমিচনাৰ থকা সময়ত এওঁ নিউইয়ৰ্কৰ পুলিচ বাহিনীটি দুৰ্নীতিমুক্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি আদৰ্শ বাহিনীত পৰিণত কৰিছিল। ১২০০ চনত আমেৰিকাৰ উপ-ৰাষ্ট্ৰপতিৰূপে নিৰ্বাচিত হয় আৰু এবছৰ পিছতে ৰাষ্ট্ৰপতি হয়। এই সময়তে এওঁ পানামা খাল নিৰ্মাণ আৰু কচ-জাপান যুদ্ধৰ অৱসান ঘটায় যাৰ বাবে এওঁ শান্তি নোবেল বঁটা লাভ কৰে ১২০৬ চনত। প্ৰাকৃতিক সম্পদ সুৰক্ষা কৰা এওঁৰেই আমেৰিকাৰ প্ৰথম ৰাষ্ট্ৰপতি। এওঁ কেইবাখনো জীৱনী আৰু আত্মজীৱনী লিখি খ্যাত হৈছিল। ১২১২ চনৰ ৫ জানুৱাৰী তাৰিখে এওঁ শুই থকা অৱস্থাতে প্ৰাণবাৰ্শ্ব ওলাই যায়।

২৬২। দালাই লামা :—দালাই লামাৰ প্ৰকৃত নাম টেনজিন গিয়াচছ। ১২০৫ চনৰ জুলাই মাহত তিব্বতৰ এখন গাঁৱত জন্ম হৈছিল। মাত্ৰ ৭ বছৰ বয়সতে এওঁ ছুহেজাৰ বৌদ্ধ অৰুণগামী ভকতৰ সৈতে এখন প্ৰাৰ্থনা সভাত অংশ-গ্ৰহণ কৰি সকলোকে চমৎকৃত কৰিছিল। খুব কম বয়সতে এওঁ আন্তৰ্জাতিক ৰাজনীতিত প্ৰবেশ কৰিছিল। তিব্বতীয় সকলৰ সামাজিক মুক্তি আৰু মানৱ অধিকাৰৰ বাবে এওঁ সমগ্ৰ বিশ্বতে জনমত সৃষ্টি কৰিছিল। মানৱ অধিকাৰ আৰু শান্তিৰ বাবে এওঁ আগবঢ়োৱা অবদানৰ বাবে ১২৮২ চনত শান্তি নোবেল বঁটা এওঁলৈ আগবঢ়ায়। তিব্বতীয় লোকৰ আধ্যাত্মিক গুৰু সহজ সবল জীৱন যাপন কৰা দালাই লামাই নোবেল বঁটাত লাভ কৰা সাৰে সাত নিযুত টকাৰে কিছু দৰিদ্ৰ লোকৰ কাৰণে আৰু বাকী শান্তি বিশ্ববিদ্যালয় নামৰ এটি বৃহৎ অহুঠান খুলিবলৈ চিন্তা কৰিছে। শান্তি আৰু অহিংসৰ প্ৰজাৰী এই গৰাকী মহান ব্যক্তি মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শৰে অৰুপ্ৰাণিত।

২৭০। দাদি প্ৰকাশমণি :—বিশ্বৰ ১৭০০ শাখাৰ জৰিয়তে শান্তি বাগী প্ৰচাৰ কৰাৰ বাবে ব্ৰহ্ম কুমাৰী বিশ্ব আধ্যাত্মিক বিশ্ববিদ্যালয়ৰ মুৰব্বী এই প্ৰখ্যাত ব্যক্তি গৰাকীয়ে ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ শান্তি বঁটা লাভ কৰিছে।

২৭১। ডাঃ দা ব্ৰিচ :—এওঁ বিশ্ববিখ্যাত শল্য চিকিৎসক, বিজ্ঞানী ১২৮২ চনৰ ২২ নবেম্বৰ তাৰিখে কৃত্ৰিম কলিজা গঢ়া শিল্পী বৰাট'জাৰ্টিকে প্ৰাষ্টিক আৰু এলুমিনিয়ামেৰে তৈয়াৰ কৰা এটা কৃত্ৰিম কলিজা, নাম জাৰ্ভিক—৭ হুড্‌লক্ষণ গণা ৩১ বছৰীয়া এজন দস্ত চিকিৎসকে বাৰ্ণি ক্লাবৰ বুকুত বিশ্ববিখ্যাত চিকিৎসক ডাঃ দা ব্ৰিচে অসীম সাহসিকতাৰে হুকলমে প্ৰতিষ্ঠা কৰি বিশ্বত

চিকিৎসা বিজ্ঞানত এক অভিলেখ সৃষ্টি কৰিছিল। চিকিৎসা বিজ্ঞানলৈ আগবঢ়োৱা এই মহৎ অৱদানৰ বাবেই এই গৰাকী চিকিৎসা বিজ্ঞানী সদায় অমৰ হৈ থাকিব।

২৭২। দাৰা সিং :—বিশ্ববিখ্যাত এই মল্ল-যোদ্ধা গৰাকী পাঞ্জাবৰ অমৃতসৰ জিলাৰ ধৰমচুক নামৰ সৰু গাঁও এখনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ৭ বছৰ বয়সৰ পৰাই গাঁৱৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰি নিজৰ পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাব পাৰিছিল। ১৯৫৪ চনত শ্ৰেষ্ঠ মল্লবীৰ ভাৰত চেম্পিয়ন হয়। ১৯৫৭ চনত লণ্ডনত হোৱা বিশ্ব মল্লযোদ্ধা চেম্পিয়নত প্ৰথম বাৰ যোগদান কৰে যদিও অসমীয়াংসিতভাৱে শেষ হয়। ১৯৬৮ চনৰ ২৯ মেত পুনৰ এওঁ বিশ্বৰ মল্লযোদ্ধা চেম্পিয়নত যোগদান কৰি বিশ্ব চেম্পিয়ন খিতাপ লাভ কৰে। আচৰিত যে—১৯৬৮ চনৰ পৰা এওঁ মল্ল যুদ্ধৰ পৰা অৱসৰ লোৱা সময়লৈকে অৰ্থাৎ ১৯৮৩ চনলৈকে বিশ্ব চেম্পিয়ন খিতাপ অৰ্জন কৰি বিশ্ববাসীক চমক খুৱাইছিল। এওঁ বোল ছবিৰ অভিনেতাৰ উপৰিও বোলছবিৰ প্ৰযোজকো। ১৯৬০ চনত কিং কং নামৰ বোলছবিখনতে প্ৰথম অভিনয় কৰে। এওঁ কেইবাখনো হিন্দি বোলছবিৰ অভিনেতাৰ উপৰিও কেইবাখনো হিন্দি ছবি প্ৰযোজনাও কৰে। এওঁৰ বৰ্তমান বয়স প্ৰায় ৬৪ বছৰ।

২৭৩। দাদা ইদ্রি আমিন :—বিশ্বৰ আটাইতকৈ নিষ্ঠুৰ শাসনকৰ্তা দাদা ইদ্রি আমিনৰ জন্ম হৈছিল ১৯২৫ চনত উগেণ্ডাত। এওঁ অশিক্ষিত লোক আছিল। এওঁ আঠবছৰীয়া বাটুপতি হিচাবে থকা কালছোৱাত প্ৰায় ৪ লাখ নিৰ্দোষী জনসাধাৰণে প্ৰাণ দিবলগীয়া হৈছিল। ভগবানী বিবাহিতা ভাৰ্যাকে ধৰি মুঠ ৪০ গৰাকী পৰিবাৰ ৰাখি অতি বিলাসী জীৱন যাপন কৰিছিল। যথেষ্ট ওখ পাথ আৰু ১২৫ কেজি ওজনৰ ইদ্রি আমিনৰ চেহেৰা অতি ভয়ঙ্কৰ আছিল। এওঁৰ পৰিয়াল বৰ্তমান চোদি আৰবিয়ানৰ আচিলামত বসবাস কৰে।

২৭৪। ধ্যানচান্দ :—হকি খেলত বিশ্বত ৰেকৰ্ড প্ৰতিষ্ঠা কৰা ধ্যান-চান্দৰ জন্ম হৈছিল ১৯০৫ চনৰ ২৯ আগষ্ট তাৰিখে উত্তৰ প্ৰদেশৰ এলাহাবাদ চহৰত। ১৬ বছৰ বয়সত এওঁ সৈন্য বাহিনীত যোগদান কৰিছিল আৰু সৈনিক হৈ থাকোঁতেই হকি খেল অনুশীলন কৰি ১৯২৮ চনত আমৰ্চাৰডায়ত অলিম্পিক হোৱা অলিম্পিক খেলত যোগদান কৰি সোণৰ পদক লাভ কৰিছিল। এওঁ

চাৰিখন অলিম্পিক খেলত যোগদান কৰি চাৰিটা সোণৰ পদক হকিত লাভ কৰাৰ উপৰিও মুঠ ১০টা গ'ল দি়ে আৰু বিশ্বৰ অসংখ্য হকি খেলত যোগদান কৰি মুঠ ৩০০টা গ'ল দি বিশ্বত বেকৰ্ড প্ৰতিষ্ঠা কৰে আৰু এই বেকৰ্ড এতিয়াও ভঙা হোৱা নাই (১৯৯০ চন পৰ্যন্ত)। দেশ স্বাধীন হোৱাৰ পাচত এওঁ মেজবলৈ পদোন্নতি হয় আৰু ভাৰত চৰকাৰে পদ্মভূষণ উপাধি আগবঢ়ায়। ১৯৩৬ চনত বাৰ্লিন অলিম্পিকত অলিম্পিক ক্ৰাউন সন্মান আৰু ১৯৬৮ চনত মেক্সিকো অলিম্পিকত বিশিষ্ট অতিথি হিচাবে আমন্ত্ৰণ হোৱা ভাৰতীয় এই সুখেলুৱৈ গৰাকীক ১৯৭৯ চনত মৃত্যু হয়।

২৭৫। **নিক'লাচ কপাৰনিকচ** :—এওঁৰ প্ৰকৃত নাম নিকলা কপানিক। এওঁ ১৪৭৩ খৃঃত পোলণ্ডৰ থন' নামৰ গাঁৱত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। প্ৰথমে এওঁয়েই ঘোষণা কৰে যে—গ্ৰহ, নক্ষত্ৰ, পৃথিৱী আদি সূৰ্য্যৰ চাৰিও পিনে ঘূৰে আৰু সূৰ্য্য স্থবৰ। এওঁৰ মূল্যবান গ্ৰন্থ হ'ল—“জ্যোতিষ্ক বিলাকৰ প্ৰদক্ষিণৰ বিষয়ে” (De Revolutionibus Orniun Coelestum)। ১৫৪৩ চনত ৭০ বছৰ বয়সত এওঁ মৃত্যু হয়।

২৭৬। **নিক'লাচ অট** :—১৮৩২ চনত এওঁ জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। জাৰ্মানীৰ ইঞ্জিনীয়াৰ নিক'লাচ অট'ই আৱিষ্কাৰ কৰা ইঞ্জিনটোৰ নাম ‘অট’ ইঞ্জিন’। এই ইঞ্জিনক আভ্যন্তৰীণ দহন ইঞ্জিনো কোৱা হয়। ১৮৬১ চনত পোন প্ৰথমে এটা দুই পৰ্যায়ৰ ইঞ্জিন নিৰ্মাণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল আৰু পিচত ৪ পৰ্যায় ইঞ্জিন ছুজন ইঞ্জিনীয়াৰ ইউগেন লাংগেন আৰু পটলিচ ডেইমলাৰৰ সহযোগত সাজি উলিয়াইছিল। নিক'লাচ অট'ৰ জীৱনৰ অবসান ঘটে ১৮৯১ চনত।

২৭৭। **নীল আৰ্মষ্ট্ৰং** :—১৯৩০ চনত আমেৰিকাত জন্মগ্ৰহণ কৰা নীল আৰ্মষ্ট্ৰংএ চন্দ্ৰত প্ৰথম মানৱ হিচাবে পদাৰ্পণ কৰি গোটেই বিশ্বতে স্মৃতি লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। এওঁ সৰুৰ পৰাই উচ্চাকাংখী আছিল আৰু শূণ্ৰতে উপড়ি থাকিবলৈ পৰিকল্পনা কৰিছিল। ১৯৬৭ চনৰ ১৬ জুলাই তাৰিখে পুৱা ৯ বাজি ৩২ মিনিটত নীল আৰ্মষ্ট্ৰং আৰু এলভিনে মহাকাশ অভিযান এপ'ল'—১১ যোগেদি চন্দ্ৰৰ অভিমুখে যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছিল। এই যাত্ৰাৰ দৈৰ্ঘ্য আছিল মুঠ ৩ লাখ ৮২ হাজাৰ ৪শ মাইল। নানা দুৰ্বোগৰ মাজেদি অতিক্ৰম কৰি ১৯৬৯ চনৰ ২০ জুলাই তাৰিখে ৰাতি ১০ বাজি ৫১ মিনিটত এওঁলোকে

চম্ৰুত অৱতৰণ কৰে। পূৰ্ব নিৰ্দ্ধাৰিত তিনি বৰ্ষৰ পূৰ্বে এওঁলোকে চম্ৰুত অৱতৰণ কৰিছিল।

২৭৮। **নীলচ ব'ৰ** :—সম্পূৰ্ণ মাম নীলচ হেনৰিক ডেভিড বৰ। ১৮৮৫ চনৰ ৭ অক্টোবৰ দিনা ডেনমাৰ্কৰ ৰাজধানী কপেনহেগেনত এওঁ জন্ম হয়। সৰুৰ পৰাই এওঁ অতি চোকা বুদ্ধিৰ ছাত্ৰ আছিল। কপেনহেগেন বিশ্ববিদ্যালয়ত পঢ়ি থকা সময়তে “পৃষ্ঠ টান” (Surface tension) নামৰ জলস্থিতি বিজ্ঞানৰ এটি শাখাৰ বিষয়ে গৱেষণা কৰিছিল যাৰ বাবে ১৯০৭ চনত ডেনমাৰ্কৰ ‘ৰয়েল একাডেমি অৱ চায়েন্স’ৰ পৰা সোণৰ পদক পাবলৈ সক্ষম হৈছিল। ১৯১১ চনত “ইনভেষ্টিগেছনচ অৱ দি ইলেকট্ৰনিক থিয়ৰী অৱ মেটেলচ” নামৰ এখন গৱেষণা গ্ৰন্থ লিখি উলিয়ায় আৰু ইয়াৰ বাবে ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰে। ব'ৰৰ তত্ত্ব ১৯১৩ চনত ২৭ বছৰ বয়সতে আগবঢ়ায়। এওঁ বিজ্ঞানৰ আৱিষ্কাৰ-সমূহৰ বাবে ১৯২২ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। “পৰমাণু কেন্দ্ৰৰ বিভাজন” এওঁৰ উল্লেখযোগ্য আৱিষ্কাৰ। “শান্তিৰ বাবে পৰমাণু পুৰস্কাৰ” ১৯৫৭ চনত এওঁৰেই প্ৰথম পায়। ১৯৪৭ চনত ডেনমাৰ্কৰ ৰাজ্য ক্ৰেডেৰিকে এওঁক নাইট উপাধি দিয়ে। পৰমাণু বিজ্ঞান চৰ্চাৰ পৃথিৱীৰ ভিতৰতে প্ৰধান কেন্দ্ৰ “কপেনহেগেন ইনষ্টিটিউট অব থিয়ৰিটিকেল ফিজিক্স” এওঁৰ অশেষ চেষ্টাৰ ফলতে হৈছিল। ১৯৬২ চনৰ ১৮ নৱেম্বৰ তাৰিখে এই বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস এৰে।

২৭৯। **নেলচন মেণ্ডেলা** :—বিশ্ব ইতিহাসত এক বিৰল সংসাহসী, সংগ্ৰামী দক্ষিণ আফ্ৰিকাৰ নেতা নেলচন মেণ্ডেলাই দক্ষিণ আফ্ৰিকাৰ বগা কুশাসন আৰু উংপীড়নৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ দিব লগা হোৱাৰ কাৰণেই এওঁ বিশ্বৰ চাৰি বছৰ পাচতে গ্ৰেপ্তাৰ হৈ ঘাৰজীৱন কাৰাদণ্ড হয়। এওঁক কাৰাগাৰত ৰাজনৈতিক বন্দী হিচাবে থাকোঁতেও এওঁৰ ওপৰত নানা অত্যাচাৰ চলোৱা হৈছিল। বৰ্তমান ১৯৯০ চনত ৭২ বছৰত ভৰি দিয়া এই বৃদ্ধ গৰাকীক ২৭ বছৰীয়া কাৰা জীৱনৰ পৰা বেহাই দিয়াৰ পাচতে দক্ষিণ আফ্ৰিকাৰ মুক্তি সংগ্ৰামৰ জয়যাত্ৰা আৰম্ভ হ'ব। এওঁ বিচাৰিছে এখন গণতান্ত্ৰিক সমাজ য'ত সকলোৰে সমান অধিকাৰ গ্ৰহণ কৰি সুখে-শান্তিৰে থাকিব পাৰে। এওঁ জন্ম হৈছিল ১৯১৮ চনৰ ১৮ জুলাইত।

২৮০। **মেথেলিয়েন হৰ্ণ** : ১৮০৪ চনৰ ৪ জুলাই তাৰিখে আমেৰিকাৰ এই বিশ্ববৰেণ্য কথা-সাহিত্যিক গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। “টোৱাইচ্, ট'লড

টেলচ্" নামৰ গ্ৰন্থখন এওঁৰ ১২ বছৰ বয়সতে ৰচে। "দি ফাৰ্গেট লেটাৰ" নামৰ এওঁৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ গ্ৰন্থখন ১৮৪২ চনত প্ৰকাশ হোৱাৰ পাচতে এওঁৰ নাম বিখ্যত জনাজাত হৈ পৰে। ১২৫১ চনত এওঁৰ আন দুখন গ্ৰন্থ, ১। "দি হাউচ, অৱ দি চেভেন গেব্লচ্" ২। "ব্লিথাডেল ৰমাঞ্চ" প্ৰকাশ হোৱাৰ পাচত বিখ্যত এওঁৰ খ্যাতি আৰু বৃদ্ধি পায়। ১৮৬০ চনত এওঁৰ অন্তিম বিখ্যাত গ্ৰন্থ "দি মাৰ্বল ফাউন" প্ৰকাশ হয়। "আৱাৰ অল্ড হ'ম" ইয়াৰ পাচতে প্ৰকাশ কৰে। দলিতাৰ বোমাঞ্চ এওঁৰ শেষ বচন। শক্তিশালী ব্যক্তিত্বৰ অধিকাৰী এই মহান সাহিত্যিক গৰাকীয়ে ১৮৬৪ চনত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২৮১। নেপোলিয়ন বোনাপাৰ্ট :—১৭৬২ চনৰ ১৫ আগষ্টত ইটালিৰ কাচিকাৰ ৰাজধানী আজাচিচ্ চহৰত ইউৰোপৰ ভাস নেপোলিয়ন বোনাপাৰ্টৰ জন্ম হৈছিল। স্থূলীয় শিক্ষা শেষ হোৱাৰ পাচত নেপোলিয়নে ফৰাচী সামৰিক বাহিনীৰ কলেজত নাম লগায় আৰু স্নাতক উপাধী লৈ এওঁ সামৰিক বাহিনীত যোগদান কৰে। ১৭৯১ চনত নেপোলিয়নৰ ফৰাচী বাহিনীৰ কেন্দ্ৰেইন পদলৈ পদোন্নতি হয়। সৈনিক বাহিনীত যোগদান কৰাৰ পাচতে কেইবাখনো যুদ্ধত এওঁ অৱতীৰ্ণ হবলগীয়া হয়। ১৮০৫ চনৰ পৰা ১৮১৪ চনলৈ বিভিন্ন যুদ্ধ পৰিচালনাত অসীম সাহসিকতা আৰু দক্ষতাৰ পৰিচয় দিয়া নেপোলিয়নে ১৮০৪ চনত নিজকে ফ্ৰান্সৰ সম্ৰাট বুলি ঘোষণা কৰে। ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ ওৱাটাৱলুৰ যুদ্ধত ডিউক অৱ বেলিংটনৰ হাতত পৰাস্ত হয় আৰু আফ্ৰিকাৰ চেণ্ট হেলেনা দ্বীপলৈ নেপোলিয়নক নিৰ্বাসন দণ্ড দিয়া হয়। বিভিন্ন যুদ্ধত বীৰত্বৰ পৰিচয় দিয়া ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ মহান বীৰ নেপোলিয়ন শেষত ইংৰাজ সৈন্যৰ হাতত বন্দী হৈ ১৮২১ চনত ৫২ বছৰ বয়সত মৃত্যুক আকোৱালি লয়। এটা সাধাৰণ দুখীয়া পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰি ফ্ৰান্সৰ সম্ৰাট আৰু সমগ্ৰ ইউৰোপৰ এজন উল্লেখযোগ্য ব্যক্তি হিচাবে পৰিগণিত হোৱাত এওঁকেই Man of Destiny বোলা হৈছিল। এওঁ মাক আৰু ভগবানৰ বাহিৰে কাৰো ওচৰত আঁঠু লোৱা নাছিল।

২৮২। পল ডিৰাক :—ইংলেণ্ডৰ ব্ৰষ্টল চহৰত ১৯০২ চনত জন্ম হৈছিল। ১৯২৬ চনত তাত্ত্বিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানত কেব্ৰিজৰ পৰা ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। "ফাৰ্মি ভিৰাক পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান" আৱিষ্কাৰক পজিট্ৰন নামৰ কণিকাটোৰ অস্তিত্বৰ তত্ত্ব স্থাপন কৰিছিল। ১৯৩৩ চনত স্মোলিভিংগাৰৰ সৈতে নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

২৮৩। **পল জহান্ন লুউইগ ছেইজ** :—১৮৩০ চনৰ ১৫ মাৰ্চত বাৰ্লিনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ এজন বিশ্ব বিখ্যাত গ্ৰন্থকাৰ। এওঁ ইটালিৰ বহু কবিৰ কবিতা অনুবাদ কৰিছিল। গল্প কবিতাৰ উপৰিও এওঁ নাটক উপজাতিলো বচনা কৰিছিল। সাহিত্যত নোবেল বঁটা বিজয়ী এই গৰাকী সাহিত্যিকৰ ১৯১৪ চনৰ ২ এপ্ৰিল তাৰিখে মৃত্যু হয়।

২৮৪। **পাৰ্ল বাক** :—আমেৰিকাৰ পশ্চিম ভাৰ্জিনিয়াত ১৮২২ চনৰ ৬ মাৰ্চত পাৰ্ল বাকৰ জন্ম হৈছিল। চীনা জীৱনৰ বিষয়ে লিখা উপজাতিলৰ বাবে এওঁ পৃথিৱীত বিখ্যাত হৈ পৰে। চীনৰ কৃষক জীৱন আৰু জীৱনীমূলক বিশিষ্ট সাহিত্যৰ বাবে ১৯৫৮ চনত এই গৰাকী সাহিত্যিকক নোবেল বঁটাবে পুৰস্কৃত কৰিছিল। চীনত দৰিদ্ৰ কৃষকৰ ওপৰত তিস্তি কৰি লিখা “গুড্ আৰ্থ” নামৰ উপজাতিলখনৰ বাবে এওঁৰ নাম ফাটি-ফুটি গৈছিল। পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ভাষালৈ অনুবাদ হোৱা এই পুথিখনে ১৯৩২ চনত পুলিৎজাৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। এওঁৰ অগ্ৰাণ্ণ গ্ৰন্থসমূহৰ ভিতৰত “ছনচ চুই-ছ চুয়ান”, “দি মাৰ্চাৰ”, এ হাউচ দিডাইদেড, ডি পেট্ৰিষ্ট এন আমেৰিকান লিজেণ্ড ড্ৰেগন চীজ, ইম্পেৰিয়েল ব্ৰুমেণ, ছাটান নেভাৰ স্লিপচ্, মাই চেডাবেল ৱৰ্ডচ্ আদি উল্লেখযোগ্য। ১৯৫১ চনত আমেৰিকাত অকাডেমি অৱ আৰ্টছ এণ্ড লেবাৰছৰ সদস্য নিৰ্বাচিত হোৱা এই বিখ্যাত ঔপজাতিলিক গৰাকীৰ ১৯৭৩ চনৰ ৬ মাৰ্চ তাৰিখে মৃত্যু হয়।

২৮৫। **পাৰ্জিয়াছ ভাৰ্জিলিয়াছ মাৰ্চো** :—এওঁক কেবল ভাৰ্জিল নামেৰেই বিশ্বত জনাজাত। এজন মহাকাবি যুঃ পূঃ ৭০ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী মহান আৰু মহাকাবিয়ে ইনীদ নামৰ যিখন মহাকাব্য বচনা কৰি গ'ল সেইয়াই এওঁৰ নাম বিশ্বত সদায় অৱণীয় হৈ ব'ব। বিশ্বৰ শ্ৰেষ্ঠ মহাকাবিবিলাকৰ ভিতৰত ইয়ো এখন। লেটিন ভাষাত ৰচিত এই জটিল মহাকাব্যখনত ১২টা অধ্যায় আছে। ভাৰ্জিলিয়াছৰ অন্ত দুখন কাব্য গ্ৰন্থ হ'ল ১। জৰ্জিকছ আৰু ২। ইৰুগছ। প্ৰকৃতিৰ সৌন্দৰ্য্য বৰ্ণনা কৰা এই দুখন কাব্য পুথি ইনীদ বচনা কৰাৰ পূৰ্বে লিখিছিল।

২৮৬। **পাইথাগোৰাচ** :—এওঁ গ্ৰীক গণিতজ্ঞ। বিজ্ঞানী আৰু দাৰ্শনিক গৰাকী আনুমানিক ৫৬৯ খৃঃত জন্ম হৈছিল। গণিতৰ বিখ্যাত পাইথাগোৰাচ উপপাদ্যৰ উদ্ভাৱক। পৃথিৱীখন গোলাকাৰ বুলি প্ৰচাৰ কৰা প্ৰথম ব্যক্তি। তাৰৰ উপৰি সম্পৰ্কত কিছুমান প্ৰয়োজনীয় তথ্য আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। প্ৰায় ২০০ বছৰ

পূৰ্বে ঐতিহ্যবাহী জন্ম হোৱা এই গৰাকী ব্যক্তি কেৱল গান্ধীজী নছিল এওঁ দাৰ্শনিকো আছিল। এওঁ অন্ধ আৰু সংগীত সম্পৰ্কে ব্যাখ্যা কৰিছিল।

২৮৭। পাব্লিক ইজ্জত শিকানু :—২০ শতিকাৰ আটাইতকৈ শ্ৰেষ্ঠ শিল্পী পাব্লু ১৮৮১ চনৰ ৫ অক্টোবৰ তাৰিখে স্পেইনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁৰ দেউতাক আৰ্টৰ শিকক আছিল। এওঁ ১৩, ৫০০খন পেইণ্টিং আৰু ৩৪,০০০খন চিত্ৰ আৰু ৪০০ Sculptures অঙ্কন এওঁৰ জীৱনৰ উল্লেখযোগ্য বৰঙণি। এওঁ চিত্ৰ অঙ্কন কৰি বহু অৰ্থ উপাৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। এওঁৰ বিভিন্ন চিত্ৰৰ ভিতৰত Two Brothers (1905), Seated Harlequins (1972), Les Demoiselles d' Arignon, Guernica (1937) এওঁৰ উল্লেখযোগ্য চিত্ৰ। জন্ম হোৱা ৯ বছৰ বয়সৰ পৰাই বিভিন্ন ৰঙীন চিত্ৰ অঙ্কন কৰি ভাল পোৱা এই গৰাকী শিল্পীয়ে গোটেই জীৱন কলা সাধনা কৰিয়েই জীৱন পাতি কৰিছিল। এওঁৰ Self Portrait of Picasso (1907) ছবিখন ১৯২১ চনৰ ২১ মে' তাৰিখে নিউইয়ৰ্কত ৬৩ লাখ ডলাৰত বিক্ৰী হৈছিল। এই মহান শিল্পী গৰাকীয়ে ১৯৭২ চনত ৯১ বছৰ বয়সত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২৮৮। পেট্ৰাৰণক বৰিচ লিউনেডোভিক :—১৯৯০ চনৰ ১০ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে মস্কো চহৰত জন্ম হয়। ১৯৫৮ চনত এই ৰুচ সাহিত্যিক গৰাকীক সাহিত্যত নোবেল বঁটা প্ৰদান কৰে। এওঁৰ প্ৰকাশিত মূল গ্ৰন্থসমূহ হ'ল ১। প্ৰাচীৰ নেওচি থৈ (১৯১৭ চন), ২। যোৰ ভগ্নী জীৱন (১৯২২ চন), ৩। বিষয়বস্তু আৰু পৰিৱৰ্তন, ৪। অপৰিসীম নিৰানন্দ, ৫। প্ৰেমিক সকলৰ শৈশৱকাল, ৬। আকাশী পথ, ৭। আত্মজীৱনী (১৯৩১ চন) ইত্যাদি। এওঁৰ আটাইতকৈ বিখ্যাত গ্ৰন্থখন হৈছে “ভাঃ ডিজাগো” যিখনৰ বাবে নোবেল বঁটা লাভ কৰিছিল।

২৮৯। প্লেটো :—প্লেটো এজন একেধাৰে বিখ্যাত দাৰ্শনিক, চিন্তাবিদ আৰু প্ৰকৃত শিক্ষাবিদ। তেওঁৰ বিশেষ পুথি হ'ল—১। বিপাকিক লজ (Laws), ২। প্ৰটেগৰাজ, ৩। চিম্পিজিয়াম, ইয়াৰ উপৰিও আৰু ৫খন পুথি প্ৰকাশ হৈছে। এওঁ মানৱ সমাজলৈ বহু অৱদান দি গৈছে। এওঁ ৪০০ মান লিখিছিল বুলি জনা যায় যদিও সকলো পুথি আছে বুলি জনা নাযায়।

২৯০। পেট্ৰিক মেডাৰ্ন ষ্ট্ৰাট'স্কেট :—১৮৯৮ চনত ইংলণ্ডত জন্ম হৈছিল। এজন বিজ্ঞানীৰ সহায়ত পোন প্ৰথম বাৰৰ বাবে ১৯৩২ চনত পজিট্ৰন

নামৰ কণিকাটো ধৰা পোলায়। ইয়াৰ বাবে ১৯৩৩ চনত রয়েল চ'চাইটিৰ সন্মত পদ লাভ কৰাৰ উপৰিও ১৯৪০ চনত এই চ'চাইটিৰ পৰা মেডেল লাভ কৰে। ১৯৩৫ চনৰ পৰা এই চ'চাইটিৰ পাঁচ বছৰ কাল সভাপতি আছিল। ১৯৪৮ চনত পদাৰ্থ বিজ্ঞানত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। এওঁ ১৯৭৪ চনত মৃত্যু হয়।

২১১। পিয়েৰে জুলিয়াচ স্লাচেম :—ফৰাচী দেশৰ এই বিজ্ঞানীজন ১৮২৪ চনত জন্ম হৈছিল। যৌগিক অণুবীক্ষণ যন্ত্ৰ আৱিষ্কাৰক। ১৯০৭ চনত মৃত্যু হয়।

২২২। পিটাৰ কেপিটজা :—১৮৯৪ চনত ৰাচিয়াত জন্মগ্ৰহণ কৰে। এই পদাৰ্থ বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে অতি তবলতা নামৰ এটা পৰিঘটনা আৱিষ্কাৰ কৰে। কম উত্তাপত পদাৰ্থ ধৰ্ম সম্পৰ্কত এওঁ গৱেষণা কৰি বহু মূল্যবান তথ্য আগবঢ়াই গৈছে।

২২৩। পিটাৰ গম্ভ মাৰ্ক :—১৯০৬ চনত বুডাপেষ্টত এই বিশ্ববৰ্ণ্য বিজ্ঞানী গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। বিজ্ঞান চৰ্চা কৰিবৰ কাৰণে সকলোৰ পৰাই এওঁ ভাল পৰিবেশ পাইছিল। এওঁ প্ৰায় ১৬০ খন বিজ্ঞান আৰ্হি (পেটেণ্ট) আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৯৪০ চনৰ চেপ্তেম্বৰ মাহত প্ৰথম বাৰৰ বাবে ৰঙীন দূৰদৰ্শন প্ৰদৰ্শন কৰি বিশ্বৰ সকলোকে চমক খুৱাইছিল। এওঁক বহুতে ইলেক্ট্ৰনিক্ছৰ যম বুলি মাতিছিল। ১৯৪৮ চনত আধুনিক ৰেকৰ্ড আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। এওঁ ক্ৰমবীক্ষণ (স্কেনিং) কেমেৰাও সাজিছিল। যাৰ সহায়ত চক্সৰ উপৰি ভাগৰ ছবি ককৰ পৰাই ল'ব পৰা হৈছিল। আমেৰিকাৰ চি. বি. এচ. দূৰদৰ্শনত প্ৰায় ৩৫ বছৰ কাম কৰি ১৯৭২ চনত অৱসৰ লৈছিল। এই সৃষ্টিশীল বিখ্যাত বিজ্ঞানী, গায়ক আৰু সুপ্ৰশাসক গৰাকী বিশ্ববাসীক কন্দুৱাই ১৯৭৭ চনৰ ৭ ডিচেম্বৰ তাৰিখে মটৰ দুৰ্ঘটনাত পতিত হৈ মৃত্যুক আকোৱালি লয়।

২২৪। পি. টি. উৰা :—পি. টি. উৰাৰ সম্পূৰ্ণ নাম পিলাডোলাকান্দি থেক্লেপাৰাখিল উৰা। এওঁক ক্লাইং কুইন বা উৰণ বাণী নামে জনা যায়। ১৯৬৪ চনত কেবেলা প্ৰদেশত জন্মগ্ৰহণ কৰা এচিয়া মহাদেশৰ বৰ্তমান আটাইতকৈ ভাল দোঁৰা এই গৰাকী থেলুৱৈয়ে বিশ্বৰ বিভিন্ন প্ৰাক্ৰিয়োগিকভাৱে অংশগ্ৰহণ কৰি জলায়েৰে বহু দোণ-ৰণৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। ১৯৮৪ চনৰ

বিশ্ব অলিম্পিক হোবা খেলত এওঁ চতুৰ্থ স্থান লাভ কৰিছিল। ভাৰতীয় মহিলা কৌৰব ক্ষেত্ৰত বিশ্ব অলিম্পিকত স্থান পোৱা এওঁৰেই প্ৰথম মহিলা। পি. টি. উৰাই বৰ্তমানে দক্ষিণ ভাৰতৰ বেঙ্গলে বিভাগত কাম কৰে। এওঁ ১২ বছৰ বয়সৰ পৰাই খেলাধুলাত অ'. বি. নাথিয়াৰ তত্বাৱধানত প্ৰশিক্ষণ লৈছিল আৰু বৰ্তমানেও এওঁৰেই দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়াই আছে।

২০৫। **পীয়েৰ অগাষ্টে বেণৰ** :—মনন্য প্ৰতিভাসম্পন্ন এই চিত্ৰশিল্পী গৰাকী ১৮৪১ চনৰ ২৫ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে মধ্য ফৰাচী লিমজে নামৰ ঠাইত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। প্ৰথমে সঙ্গীত শিক্ষা শিকিছিল যদিও পিচত প্ৰেচেইলিন কাৰখানাত সহায়ক হিচাবে কাম কৰিছিল। বিশেষকৈ প্ৰেচেইলিনৰ তৈয়াৰী বস্ত্ৰবোৰত ৰং দিয়া কাম কৰিছিল আৰু ছবি আঁকিছিল। ১৮৬২ চনত ২১ বছৰ বয়সত পেৰিচত বিখ্যাত চাৰ্লচ্ প্লেয়াৰ আৰ্ট স্কুলত ভৰ্তি হয় আৰু বিভিন্ন দেশৰ আৰ্ট গেলারীলৈ গৈ চিত্ৰ শিল্পৰ জ্ঞান অৰ্জন কৰে। এওঁ অঁকা ছবিবোৰৰ পৰা যথেষ্ট টকা উপাৰ্জন হৈছিল। আচৰিত যে পক্ষাঘাত ৰোগত আক্ৰান্ত হোৱা দিনৰ পৰা মৃত্যু হোৱাকেই ধৰ্ণা মানব আগলৈকে প্ৰায় ২০ বছৰ কাল এখন চকীত বহিয়েই ছবি আঁকি আছিল। ১৮৯৭ চনত এওঁ এই ৰোগতেই মৃত্যু হয়।

২০৬। **প্ৰশান্ত চন্দ্ৰ মহলানবীশ** :—১৮৯৩ চনত কলিকতাত জন্ম হৈছিল। পৰিসংখ্যা বিজ্ঞানৰ এটা পদ্ধতি (D^s Statistics) আৱিষ্কাৰ কৰে। এওঁৰ অশেষ চেষ্টাৰ ফলতেই ১৯৩২ চনত কলিকতাত ইণ্ডিয়ান ষ্টেটিষ্টিকেল ইনষ্টিটিউট প্ৰতিষ্ঠা হয়। বিভিন্ন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ডক্টৰেট উপাধী পাইছিল আৰু পৃথিৱীৰ বিভিন্ন বিজ্ঞান সম্ৰাট সভা আছিল। ১৯৬৮ চনত ভাৰত চৰকাৰে পদ্মভূষণ উপাধি দিয়ে। ১৯৭২ চনত মৃত্যু হয়।

২০৭। **পাবলো মেকভা** :—১৯৭১ চনত সাহিত্য দিশত নোবেল বঁটাৰে সন্মানিত হোৱা চিলিৰ এটা সৰু দ্বীপত ১৯০৪ চনৰ ১২ জুলাইত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। সৰুৰ পৰাই কবিতা লিখা আৰম্ভ কৰিছিল যদিও দেউতাকে সন্মূলি এই কবিতা লিখা কাম প্ৰচল কৰা নাছিল বাবেই এওঁ চন্দ্ৰ নামেৰে কবিতা লিখি প্ৰকাশ কৰে। ১৯২৩ চনত ৰচনা কৰি নিজে প্ৰকাশ কৰা “ফ্ৰেছপাছকুলাৰিঅ” এওঁৰ প্ৰথম কিতাপ। এওঁ বেঙুন, কলম্বু, জাকাৰ্ট আদিত বাস কৰিছিল হিচাবে কাম কৰাৰ সময়তো কবিতা লিখি উলিয়াইছিল আৰু ১৯৬৪ চনত সন্মান সূচক ডি.

লিট্‌ উপাধি অক্সফোর্ড বিশ্ববিদ্যালয়ে আগবঢ়োৱাৰ উপৰিও ১৯৫০ চনত লেনিন শান্তি বঁটা লাভ কৰে। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহ হ’ল—১। কেণ্টো জেনেবেল, ২। দি গ্ৰেণ্‌ছ এণ্ড উইণ্ড, ৩। দি থাৰ্ড বুক অফ্‌ ওভাৰছ, ৪। জাৰ্নিজ, ৫। ওৱান হাণ্ডেল লাভ চনেট, ৬। নোট্‌চ ফ্ৰম ইলা নেথ্ৰা আদি। ১৯৭৩ চনৰ ২৩ নৱেম্বৰ তাৰিখে এই মহান সাহিত্যিক গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস এৰে।

২২৮। **প্ৰফুল্ল চন্দ্ৰ বসু** :—এই গৰাকী বিজ্ঞানী, শিক্ষাবিদ, সমাজ সেৱক আৰু দানবীৰৰ জন্ম হৈছিল ১৮৬১ চনত বাংলা দেশৰ খুলনা জিলাত। দেউতাক জমিদাৰ আছিল। বিভিন্ন বিষয়ত দুশ্বশনমান গৱেষণামূলক ৰচনা লিখিছিল। “হিন্দু ৰসায়ন শাস্ত্ৰৰ বুৰঞ্জী” এখেতৰ মূল্যবান গ্ৰন্থ। ভাৰতৰ ঔষধ প্ৰস্তুত কৰা কাৰখানা “বেঙ্গল কেমিকেল এণ্ড ফাৰ্মাচিউটিকেল ৱৰ্কচ্‌” ১৯০১ চনত মাত্ৰ ৮০০ টকা মূলধনেৰে খুলিছিল। বৃটিছ চৰকাৰে চাৰ উপাধি দি সন্মান কৰিছিল। ১৯৪৪ চনৰ ১৬ জুনৰ দিন শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

২২৯। **পেলে** :—বিশ্বৰ শ্ৰেষ্ঠ ফুটবল খেলুৱৈ পেলেৰ জন্ম হৈছিল ১৯৪০ চনৰ ২৩ অক্টোবৰ তাৰিখে ব্ৰাজিলৰ এটা দুখীয়া নিগ্ৰো পৰিয়ালত। সন্তোষ ক্লাবৰ টিমৰ হৈ ১৯৫৯ চনত প্ৰথম ফুটবল মেচ্‌ খেলে আৰু এই খেলত প্ৰথম গ’লটো এওঁৰেই দিয়ে। পেলেক ফুটবলৰ ৰজা বুলি কোৱা হয়। ১৬ বছৰ বয়সতে এওঁ ব্ৰাজিলৰ ৰাষ্ট্ৰীয় ফুটবল টিমত খেলিছিল। এওঁক ব্লেক ডায়মণ্ডও বোলা হয়। ১৯৭০ চনৰ বিশ্ব ফুটবল কাপ প্ৰতিযোগিতাত এওঁ সোণৰ পদক লাভ কৰিছিল। যুগোশ্লাভিয়াৰ মাৰ্চেল টিৱুয়েণ্ড এই মহান খেলুৱৈ গৰাকীক পুৰস্কৃত কৰিছিল। ১৯৭১ চনৰ ১৮ জুলাইত দুই লাখ জনতাৰ উপস্থিতিত মাৰাকান ষ্টেডিয়ামত এওঁ খেল জগতৰ পৰা অৱসৰ লয়। এওঁ ফুটবল খেলিয়েই বহু অৰ্থ উপাৰ্জন কৰিছিল যিটো পৃথিৱীত অদ্বিতীয়। এওঁ ফুটবল খেলৰ পৰা অৱসৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাচত কথাছবি আৰু বাৱসায় কৰিবলৈ লয়।

৩০০। **পাৰ্কেৰিয়ান লেজাৰ্কভিষ্ট** :—১৮৯১ চনৰ ২৩ মে’ তাৰিখে এই গৰাকী বিশ্বখ্যাতিসম্পন্ন সাহিত্যিক, নাট্যকাৰ, কবিৰ জন্ম হৈছিল চুইডেনত। এওঁৰ আন্তৰ্জাতিক খ্যাতি অনা গ্ৰন্থ কেইখন হ’ল—১। বাৰাব্বাছ, ২। দি ডাৱক’। এওঁৰ অন্যান্য গ্ৰন্থসমূহ হ’ল—১। থীমছ, ২। আইবণ এণ্ড মেন, ৩। দি ইণ্টাৰনেল আইল, ৪। গেট অফ্‌ ৰিয়েলিটি, ৫। ট্ৰিয়াম্ফ অ’ভাৰ নাইট, ৬। ভিক্টৰী ইন্‌ দি ডাৰ্কনেছ। কাব্যচৰ্চাৰ স্বীকৃতি স্বৰূপে

১৯৫১ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৭৪ চনৰ ১১ জুলাই তাৰিখে মৃত্যু হয়।

৩০১। পল অড্ৰিয়েস ম'ৰিচ ডিৰাক :—কোৱাণ্টাম বল বিজ্ঞানৰ অন্যতম জন্মদাতা এই বিজ্ঞানী গৰাকী সৰুতে ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজৰ ছাত্ৰ আছিল আৰু ইঞ্জিনিয়াৰ হোৱাৰ পিচত এওঁ কেম্ব্ৰিজ বিশ্ববিদ্যালয়ত তাত্ত্বিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ গৱেষক হিচাবে যোগদান কৰে। এওঁ কোৱাণ্টাম বলবিজ্ঞান বিষয়ত গ্ৰন্থ লিখি ১৯২৫ চনত ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। মেট্ৰিক বল বিজ্ঞানৰ এওঁ আৱিষ্কাৰক। ডিৰাকৰ সমীকৰণ এওঁয়েই উদ্ভাৱক।

৩০২। ফ্ৰান্ছ এমিল চিল্লামপ্লা :—১৮৮৮ চনৰ ১৬ চেপ্তেম্বৰত কিয়েবিকলাৰ এটা কুৰক পৰিয়ালত এই গৰাকী লিখকৰ জন্ম হয়। ১৮৬৪ চনৰ ৩ জুনত এই গৰাকী বিখ্যাত লিখকৰ মৃত্যু হয়। এওঁ নোবেল বঁটা সাহিত্যত লাভ কৰে। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহৰ ভিতৰত “কলেন্ এল্লিপ হোৱেন ইয়ং” (১৯৩০ চন), দি কোৰ্ট অব্ এ জেনেৰেচন, পিপুল ইন্ দি চামাৰ নাইট। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁৰ আন উল্লেখযোগ্য গ্ৰন্থ হ'ল—মীক্ হেৰিটেজ্, বাৰ্ডছ অব্ এনভেলেচ্।

৩০৩। ফ্ৰান্সিচ্ উইলিয়াম এণ্টন :—১৮৭৭ চনত ইংলণ্ডত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই পদাৰ্থ বিজ্ঞানীজনে মৌলিক পদাৰ্থ সম্পৰ্কীয় গৱেষণাৰ বাবে সুপ্ৰসিদ্ধ। সমস্থানিক মৌলিক ভাৰ জোখা এবিধ যন্ত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৯৪৫ চনত মৃত্যু হয়।

৩০৪। ফ্ৰেডেৰিক ফ্ৰোৱেল :—১৭৮২ চনত জাৰ্মানীৰ এখন সৰু গাঁৱত জন্ম হৈছিল। এখেতৰ বিখ্যাত পুথি “মানৱ শিক্ষা” (The Education of man) প্ৰকাশিত হয় ১৮২৬ চনত। এওঁ কিণ্ডাৰগাৰ্টেন স্কুলৰ প্ৰবৰ্তক। এই স্কুলৰ যোগেদি ল'ৰা-ছোৱালীক এনেদৰে আগবঢ়াই নিয়া হয় যাতে শিশুৱে প্ৰকৃততে ইচ্ছানুসৰি আচল লক্ষ্যত উপনীত হ'ব পাৰে।

৩০৫। ফ্ৰেড্ জাইল :—১৯১৫ চনত ইংলেণ্ডত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ উৎপত্তি সম্পৰ্কে “স্থিৰাৱস্থা তত্ত্ব” (Steady state theory) বাবে এওঁ প্ৰসিদ্ধ। বিজ্ঞান সম্পৰ্কীয় নাটক উপস্থাপন লিখাৰ বাবে এই গৰাকী পদাৰ্থ আৰু জ্যোতিৰ্বিদক ১৯৬৮ চনত কলিঙ্গ পুৰস্কাৰ প্ৰদান কৰে। ১৯৫৭ চনত বয়েল চ'চাইটিৰ সদস্য হৈছিল। কেম্ব্ৰিজ বিশ্ববিদ্যালয়ত প্লুমিয়ান প্ৰফেচাৰ

পৰ লাভ কৰে ১৯৫৮ চনত। কালিকৰ্ণিয়া ইন্সটিটিউট অৱ্ টেকনোলজিভ জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ অধ্যাপকো আছিল।

৩০৬। **ক্ৰেডাৰিক চডিড্** :—১৮৭৭ চনত ইংলেণ্ডত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই বনায়নবিজ্ঞানে সমস্থানিক আৰু তেজস্ক্ৰিয় পৰ্য্যায়ৰ বিষয়ে যথেষ্ট বৰঙণি আগবঢ়াই থৈ গৈছে। যাৰ বাবে ১৯২৯ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৫৬ চনত মৃত্যু হয়।

৩০৭। **ক্ৰেডাৰিক কলিঞ্জ** :—১৯০০ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই ফৰাচী বিজ্ঞানীয়ে আইবিন জলিঅ' কৃতীৰ সৈতে কৃত্ৰিম তেজস্ক্ৰিয়তাৰ আৱিষ্কাৰ কৰি দুয়ো যুটীয়াভাৱে ১৯৩৫ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৫৮ চনত মৃত্যু হয়।

৩০৮। **ক্ৰেডাৰিক মিচ্ট্ৰেল** :—১৯০৪ চনত যুগ্মভাৱে নোবেল বঁটা বিজয়ী এই গৰাকী ফৰাচী বিখ্যাত সাহিত্যিকৰ জন্ম হৈছিল ১৮৩০ চনৰ ৮ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে। এওঁৰ দেউতাক আছিল এজন ভাল খেতিয়ক। এওঁ স্নাতক-ডিগ্ৰী লোৱাৰ পাচত এখন অভিধান প্ৰায় ২০ বছৰ ধৰি লিখি উলিয়াই-ছিল, যিখনে এওঁলৈ খ্যাতি কঢ়িয়াই আনে। সাহিত্যত কৃতিত্বৰূপ এওঁৰ আত্মজীৱনীমূলক গ্ৰন্থখনি বহু ভাষালৈ অনুবাদ হৈছে। এওঁৰ কাব্যিক সাহিত্য আৰু এই অমূল্য অভিধানখনৰ বাবে বহুতো পুৰস্কাৰ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। ১৯৩০ চনৰ ২৫ মাৰ্চ তাৰিখে এই গৰাকী সাহিত্যিকৰ মৃত্যু হয়। বৰ্ষ বিশ্ববিদ্যালয়ে এওঁ কন্যেবী ডক্টৰেট ডিগ্ৰী প্ৰদান কৰে।

৩০৯। **ক্ৰেডেৰিক এঞ্জেলচ্** :—এই গৰাকী মহান চিন্তাবিদ আৰু বিপ্লৱীৰ জন্ম হৈছিল ১৮২০ চনৰ ২৮ নৱেম্বৰত প্ৰুছিয়াৰ বাইন প্ৰদেশত। এওঁৰ দেউতাক আছিল এজন কাপোৰ ব্যৱসায়ী। এওঁৰ ল'ৰালি কালছোৱাত ১৮৩০ চনৰ পৰা ১৮৩৫ চনলৈকে ইউৰোপৰ বিভিন্ন বিপ্লৱৰ পৰিবেশতে ডাঙৰ-দীঘল হৈছিল। ত্ৰেয়েনত বাণিজ্যিক শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি থকা সময়তে এওঁ সাহিত্য আৰু ৰাজনীতি কৰিবলৈ লয়, লগতে সঙ্গীত, চিত্ৰকলা, খেলাধুলা আৰু ভাষাজ্ঞানো আয়ত্ত কৰে। এই কালছোৱাত এওঁ বহুতো মূল্যবান গ্ৰন্থৰূপাতি লিখিছিল বিশেষকৈ শোৰ্ণিত প্ৰমিক সকলৰ বিষয়ে। ১৮৪১ চনত ত্ৰেয়েনৰ পৰা উত্তৰি আহি নৈমন্ত-বাহিনীত ভৰ্তি হয়। এই সময়ছোৱাৰ পৰাই বিভিন্ন বিষয়ৰ গ্ৰন্থৰূপাতি বিশেষকৈ কাৰ্ল মাৰ্ক্সৰ সম্ভাৱনাত প্ৰকাশ পোৱা ক'লনত নিয়মীয়াকৈ লিখিবলৈ কৰ। জীৱনৰ শেষকাল ছোৱাত মাৰ্ক্সবাদ আৰু সমাজবাদৰ ওপৰত বহু গ্ৰন্থ-

পাতি বচনা কৰিছিল। ১৮২৫ চনৰ ৫ আগষ্ট তাৰিখে এই মহান ব্যক্তি জনাৰ দেহৰ অৱশান ঘটে।

৩১০। **ফ্রেডাৰিক কাৰ্ল টেন লিউইচ** :—একেলৰ অলিম্পিকত ৪টাকৈ সোণৰ পদক পোৱা এই শতিকাৰ লৰ্বশ্ৰেষ্ঠ এথলেট কাৰ্ল লিউইচ, আমেৰিকাত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। সৰুতে খেলাধুলাত বিশেষ পাবদৰ্শিতা দেখুৱাব পৰা নাছিল। আনকি কলেজ এথলেট দলত এণ্ডৰ নাম বাদ দিয়া হৈছিল আৰু সৰুতে পৰিয়ালৰ সকলোৱে এওঁক পৰিয়ালটোৰ অপদাৰ্থ বুলি কৈছিল যদিও এওঁ একানপটীয়া চেষ্টাৰ ফলত এজন বিশ্ববিখ্যাত খেলুৱৈ পৰিচয় দিবলৈ সক্ষম হৈছিল। এওঁক এথলেট অৰ্, দি ইয়েৰ আখ্যা দিয়ে। হেলচিকি বিশ্বকাপত এওঁ তিনিটা সোণৰ পদক লাভ কৰে। এই ডেকা বিশ্বয়কৰ খেলুৱৈজনৰ পৰা ভৱিষ্যতে আৰু আশা কৰিব পাৰি।

৩১১। **ফ্রেডাৰিক উইলহেল্ম অষ্ট্ৰালা** :—এই ৰসায়ন বিজ্ঞানী গৰাকীৰ ১৮৫৩ চনত জাৰ্মান দেশত জন্ম হৈছিল। নাইট্ৰিক এচিদ তৈয়াৰ কৰা বাণিজ্যিক পদ্ধতি উদ্ভাৱন কৰিছিল। ১৯০২ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

৩১২। **কিলিপ এডোৱাৰ্ড আষ্টল লেনাৰ্ড** :—১৮৬২ চনত হাঙ্গাৰী দেশত জন্ম হৈছিল। কেথ'ড ৰশ্মি আৰু আলোক বিদ্যাৎ সম্পৰ্কীয় গৱেষণাৰ বাবে বিখ্যাত। ১৯০৫ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৪৭ চনত মৃত্যু হয়।

৩১৩। **ফ্লিণ্ডাৰ্চ পেট্ৰি** :—কোনো আন্তৰ্জাতিক শিক্ষা নোলোৱাকৈ ১৮৯২ চনত লণ্ডনৰ ইউনিভাৰচিটি কলেজত ইঞ্জিনিয়িং গৱেষণাৰ প্ৰফেচাৰ পদত নিযুক্ত হৈ ৪১ বছৰ কাল এই পদত থকা আৰু বহু সন্মানজনক উপাধি লাভ কৰা, ৰয়েল চ'চাইটিৰ ফেল' ফ্লিণ্ডাৰ্চ পেট্ৰিৰ জন্ম হৈছিল ১৮৫৩ চনৰ ৩ জুন তাৰিখে ইংলেণ্ডৰ কেট প্ৰদেশৰ চাৰ্গটনত। মানৱ সভ্যতাৰ ক্ৰমবিকাশৰ ওপৰত চলোৱা এই গৱেষক গৰাকীয়ে কেইখনমান মূল্যবান গৱেষণামূলক গ্ৰন্থ ৰচনা কৰিছিল। তাৰ ভিতৰত "দি পিৰামিডচ্, এণ্ড টেম্পলচ্, অৰ্, গীৰ্জা চেভেনটি ইয়েৰচ্, ইন আকিৰল'জি" বিখ্যাত। মিচৰৰ ৰজা মেৰেনপাথৰ শিলালিপি টেল এলু আৱামনাত আৱিষ্কাৰ কৰে। ১৯২৩ চনত এওঁক নাইট উপাধি প্ৰদান কৰে। এই বিখ্যাত প্ৰত্নতত্ত্ববিদ গৰাকীয়ে জেকজালেমত খনন কাৰ্য্য চলাই থকা অৱস্থাতে ১৯৪২ চনৰ ২৮ জুলাই তাৰিখে শেষ নিশ্বাস এৰে।

৩১৪। **সুবেশ নাটিকাল:**—১৮২০ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী মহান মহিলাই প্ৰথমে “নাটিক” (পৰিচৰ্যা) পদ্ধতি উলিয়াইছিল ক্ৰিমিয়াৰ যুদ্ধত। এই যুদ্ধত আহত সৈন্যসকলক পৰিচৰ্যা কৰাৰ পাচৰ পৰাই বিশ্বত পৰিচৰ্যা পদ্ধতি ব্যৱহাৰ আৰু প্ৰচাৰ হয়। এওঁক লেডি উইথ দি লেম্প নামেৰে জনা যায়। কাৰণ যুদ্ধত আহত হোৱা সৈন্য সকলক এওঁ বাতি এটা লেম্প হাৰুত লৈ পৰিচৰ্যা কৰি ফুৰিছিল। ১২১০ চনত মৃত্যু হয়।

৩১৫। **ফো’কনাৰ:**—১৮২৭ চনত আমেৰিকাত উলিয়াম ফো’কনাৰ নামৰ প্ৰখ্যাত কবি আৰু ঔপন্যাসিক গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। সাহিত্যত এওঁ নোবেল বঁটা লাভ কৰিছিল। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ সমূহৰ নাম হ’ল— ১। চলদিয়াচ’পে’ ৩। দি’চাউণ্ড এণ্ড দি ফাৰি। ৩। চেনচুৰী। এওঁৰ দৰুৱা আৰ্থিক অৱস্থা অতি দুৰ্বল আছিল। ১২৬২ চনত এই গৰাকী বিখ্যাত সাহিত্যিকৰ মৃত্যু হয়।

৩১৬। **ফু লৰ্জি:**—বিশ্বৰ সৰ্বোচ্চ শৃঙ্গ এভাৰেষ্টত এওঁ কোনো কৃত্ৰিম অক্সিজেনৰ সহায় নোলোৱাকৈ আৰোহণ কৰি বিশ্বখ্যাতি লাভ কৰা এই ভাৰতীয় লোকজনে বিশ্বৰ তৃতীয় সৰ্বোচ্চ কাঞ্চনজঙ্ঘা আৰোহণ কৰাৰ পাচত শৃঙ্গৰ ওপৰৰ পৰা ১২৮৭ চনৰ ২৫ তাৰিখে তেওঁ আৰু তেওঁৰ সহযোগীৰ সৈতে সন্ধানহীন হয়। এই প্ৰখ্যাত দুঃসাহসী পৰ্বতাৰোহীজন আৰু তেওঁৰ সঙ্গীক বৰফৰ ধুমুহাই উৰাই নিয়ে বুলি সন্দেহ কৰা হৈছে।

৩১৭। **ফিজো:**—কিষদন্তি আৰু নগা জাতিৰ অপ্ৰতিদ্বন্দ্বী, অবিসম্বাদী নেতা জেদ, এ ফিজো বা জাপু ফিজোৰ জন্ম হৈছিল ১২০৩ চনত কহিমা জিলাৰ খুনমা গাঁৱত। এওঁ চৰকাৰ বিৰোধী কাৰ্য্যকলাপ কৰাৰ বাবে চৰকাৰে বিছালয়ৰ পৰা খেদাই দিয়াত প্ৰবেশিকাকে পাচ কৰিব নোৱাৰিলে। ১২৪২ চনত বৃটিছ চৰকাৰে এওঁক বৃটিছ চৰকাৰ ওফৰোৱা ষড়যন্ত্ৰৰ অপৰাধত আটক কৰি বেঙ্গল চেণ্ট্ৰেল জেলত ৰাখে আৰু ১২৪৬ চনত হে মুক্তি পায়। ১২৪৮ চনৰ ২ জুলাই তাৰিখে ভাৰতস্ৰোহৰ অপৰাধত এওঁক জেলত ৰাখে। ১২৫৭ চনত পূব পাকিস্থানলৈ পলায় যায়। ১২৬০ চনত চুইজাৰলেণ্ডলৈ যায়। নগা নেত্ৰনেল কাউন্সিলৰ এওঁ মৃত্যু দিনালৈকে অপ্ৰতিদ্বন্দ্বী সভাপতি আছিল। ১২২০ চনৰ ৩০ এপ্ৰিলৰ দিনা দুৰ্জয় মনোবল জেদী আৰু অসাধাৰণ ব্যক্তিৰ সম্পন্ন আজীৱন বিপ্লৱী নেতা ফিজোৰ মৃত্যু হয়।

৩১৮। **বল্লভ ভাই পেটেল** :—১৮৭৫ চনৰ ৩১ অক্টোবৰ তাৰিখে গুজৰাটৰ কৰমসদ নামৰ গাঁৱত পেটেল জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। দৃঢ় মনোবল আৰু স্বদৃঢ় কৰ্ত্তব্যনিষ্ঠাৰ বাবে এওঁক লোহ মানৱ বোলা হৈছিল। এওঁৰ ধৰ্ম্ম আৰ্থিক দুৰ্বলতাৰ বাবে অতি কষ্টেৰে প্ৰবেশিকা পৰীক্ষা পাচ কৰিবলগা হয়। ১৯১৩ চনৰ ১৩ ফেব্ৰুৱাৰীত বেৰিষ্টাৰী পৰীক্ষাত প্ৰথম শ্ৰেণীৰ প্ৰথম স্থান লাভ কৰি ইংলেণ্ডৰ পৰা ঘূৰি আহি আহমেদাবাদত বেৰিষ্টাৰী জীৱন আৰম্ভ কৰে। ১৯১৭ চনত বাঙ্গলীতিত প্ৰবেশ কৰে। ১৯২০ চনত বেৰিষ্টাৰী ত্যাগ কৰি স্বাধীনতা আন্দোলনত অংশগ্ৰহণ কৰে। ১৯২৮ চনৰ বৰডোলি সত্যাগ্ৰহৰ জৰিয়তে এওঁৰ খ্যাতি বিয়পি পৰে আৰু চৰ্দাৰ উপাধি লাভ কৰে। অন্তৰ্বৰ্তী ভাৰত চৰকাৰৰ এজন মন্ত্ৰী আছিল। ভাৰত নিৰ্মাণৰ গঢ় দিয়া সকলৰ অগ্ৰতম সংসাহসী, স্বদেশপৰায়ণ ভাৰত জননীৰ সুসন্তান লোহ মানৱ বল্লভভাই পেটেলৰ ১৯৫০ চনৰ ১৪ ডিচেম্বৰত দেহৰ অৱসান ঘটে।

৩১৯। **ৰো ছেইনৰিখ** :—১৯৭২ চনত সাহিত্যত নোবেল পুৰস্কাৰেৰে সন্মানীত হোৱা ৰো ছেইনৰিখৰ জন্ম হৈছিল ১৯১৭ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত জাৰ্মান দেশৰ কলেন চহৰত। ১৯৩৭ চনত ডিগ্ৰী লাভ কৰে। এওঁ প্ৰথমে কিতাপ বেচোঁতা হিচাবে কাম কৰিছিল যদিও পিচত “লেবাৰ চাৰ্ভিচত” যোগদান কৰি জাৰ্মান দেশৰ সৈনিক হিচাবে প্ৰায় ৬ বছৰ কাম কৰে। এওঁৰ বিভিন্ন গ্ৰন্থৰ ভিতৰত ১। দাবজাগ বাৰ পানক্ৰিচ্ (১৯৪৯), ২। দি ট্ৰেইন ৱাজ অন টাইম, ৩। হোৱেৰ হেড্ ইউ বিন আডাম (১৯৫৫) ৪। দি ব্ৰেভ অফ আৱাৰ আৰ্লি ইয়াৰ (১৯৫৭), ৫। বিলিয়াৰ্ড এট হাফ পাষ্ট নাইন (১৯৬১), ৬। ক্লাউন (১৯৬৫), ৭। গ্ৰুপ পৰট্ৰেইট্ উইথ্ এ লেডী (১৯৭৩) আদিয়েই উল্লেখযোগ্য। একুইটেন্ট উইথ্ দি নাইট (১৯৫৪) আৰু এণ্ড অৱ্ এ মিশন (১৯৬৮) অল্ল দুখন এওঁৰ সাহিত্যকৃতি গ্ৰন্থ। এওঁৰ গ্ৰন্থসমূহ বাস্তৱধৰ্মী আছিল।

৩২০। **বৰাহ-মিহিৰ** :—এই হিন্দু জ্যোতিৰ্বিদগৰাকী আত্মমানিক ৫০৫ চনত জন্ম হৈছিল। পঞ্চ-সিদ্ধান্তিকা নামৰ জ্যোতিষ বিজ্ঞানৰ খেন সিদ্ধান্তৰ সংকলন বৃহদ্ সংহিতা, বৃহদ্ জাতক, লঘু জাতক আদি কিছুমান জ্যোতিষ পুথি ৰচনা কৰিছিল। জ্যোতিষ শাস্ত্ৰৰ প্ৰধান তিনিটা ভাগ এওঁৰেই কৰি গৈছে।

৩২১। **বাৰ্ট্ৰেণ্ড বাচেল** :—বুটেইনৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী বাৰ্ট্ৰেণ্ড বাচেলৰ

১৮৭২ চনৰ ১৮ মে' তাৰিখে জন্ম লাভ কৰা বিশ্ব শ্ৰেষ্ঠ দাৰ্শনিক, গণিতজ্ঞ আৰু সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰা এই গৰাকী মনিৰীৰ ল'ৰালি কাল অতি দুঃখৰ। এওঁ জন্মৰ এবছৰ পিচতেই মাক দেউতাকৰ মৃত্যু হৈছিল। বীজ-গণিতৰ অঙ্ক দেখিলেই গাত জ্বৰ উঠা এই গৰাকী ছাত্ৰই পিচত বিশ্বত এগৰাকী লেখক ল'বলগীয়া গণিতজ্ঞ হিচাবে পৰিগণিত হৈছিল। এওঁৰ আন্তৰিক একাগ্ৰতা আৰু কষ্টসহিষ্ণুতাৰ গুণত গভীৰ অধ্যয়নৰ বাবেই এওঁ বুটেইনৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানী আৰু বিশ্বৰ এজন জাকত জিলিকা দাৰ্শনিক হিচাবে পৰিচয় দিব পাৰিছিল। এওঁ ৰচনা কৰা মূল্যবান গ্ৰন্থসমূহ হ'ল ১। প্ৰিক্‌পিয়া মেথেমেটিকা, ২। এনালাইচিচ্ অৰ্দ্ মাইণ্ড, ৩। দে ৰে'ব এচেচ ইন্‌ এক্সপেৰিমেণ্টেল লজীক, ৪। দি প্ৰেক্টিচ, এণ্ড থিয়ৰী, ৫। দি কন্স্‌য়েষ্ট অৰ্দ্ হেপিনেচ, ইন্‌ প্ৰেইজ, অৰ্দ্ আয়ডগনেচ্, ৬। বিলিজিয়ন এণ্ড চায়েন্স, ৭। ইন্‌ষ্টাক্‌চন টু মেথেমেটিকেল ফিলচ'ফী। ১৯৪৯ চনত বক্তৃতা প্ৰদান কৰি "অৰ্ডাৰ অৰ্দ্ মেৰিট" উপাধি লাভ কৰিছিল। বহুমুখী প্ৰতিভা সম্পন্ন ৰাচেলো ১৯৭০ চনত ৯৭ বছৰ বয়সত মৃত্যুবৰণ কৰে।

৩২২। **ৰাল গঙ্গাধৰ ভিলক** :—ভাৰতৰ স্বাধীনতা যুঁজৰ প্ৰথম প্ৰবাদ পুৰুষ, সাংবাদিক, সংগঠক আৰু বিপ্লবী সমাজ সংস্কাৰক লোকমান্য ৰাল গঙ্গাধৰ ভিলকৰ জন্ম হৈছিল ১৮৫৬ চনৰ ২৩ জুলাই তাৰিখে মহাৰাষ্ট্ৰৰ বক্ৰগিৰি নামৰ এটি অঞ্চলত। ল'ৰালি কালৰ পৰাই এওঁ অতি চোকা মগজুৰ আছিল। "কেশৰী" (মাৰাঠি) আৰু ইংৰাজী ভাষাত "মহাৰাষ্ট্ৰা" নামৰ দুখন বাতৰি কাকত উলিয়াইছিল। ভাৰতীয় জনসাধাৰণৰ মাজত স্বাধীনতা স্পৃহা জগাই তুলিছিল আৰু স্বৰাজ আন্দোলনৰ জন্ম দিছিল। ১৯০৮ চনত আৰম্ভ হোৱা বিখ্যাত ষড়যন্ত্ৰ গোচৰত এওঁক বৃটিচ্ চৰকাৰে দেশান্তৰ কৰিছিল। এওঁৰ বিভিন্ন সমাজ সংস্কাৰক কামৰ ভিতৰত যোঁতুক প্ৰথা বিলুপ্তি সাধনৰ চেষ্টা। বিয়াত তেওঁ নিজেই একো যোঁতুক লোৱা নাছিল। ১৯২০ চনৰ ১ আগষ্টৰ দিনা লোকমান্য উপাধি লাভ কৰি শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

৩২৩। **ৰাৰবাৰা টুচমেন** :—ইতিহাস সাহিত্যৰ এগৰাকী বিখ্যাত সাহিত্যিক ৰাৰবাৰা টুচমেন ১৯১২ চনত আমেৰিকাত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ১৯৬২ চনত প্ৰকাশিত এওঁৰ প্ৰথম গ্ৰন্থ দি গাৰ্লচ অৰ্দ্ আগষ্ট। ই বুদ্ধিজীৱীৰ মাজত আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰিছিল আৰু এই গ্ৰন্থৰ বাবে পুলিটজাৰ পুৰস্কাৰ লাভ

কৰে। এওঁৰ অন্তিম গ্ৰন্থসমূহ হ'ল ১। দি প্ৰাইম টাৰাৰ (১৯৬৬), ২। এ ডিচ্‌চেষ্ট মিৰৰ (১৯৭৮) ৩। মাৰ্চ অফ ফলি (১৯৮৪), ৪। ষ্টিল হেল এণ্ড আমেৰিকান এক্সপিয়েৰিয়েন্স ইন্ চাইনা (১৯১১-১৯৪৫—পুলিটজাৰ বঁটা লাভ কৰে।), ৫। দি ফাৰ্ট'চেল্ট, ৬। ৰিমেম্বৰকান টেলিগ্ৰাম। ৭৭ বছৰ বয়সত ইতিহাসক জীৱন্ত কৰা বিখ্যাত লেখিকাৰ জীৱনৰ অবসান ঘটে।

৩২৪। **বীৰবল সাহনী** :—আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় খ্যাতি সম্পন্ন প্ৰস্তু উদ্ভিদ তত্ত্ববিদ অধ্যাপক বীৰবল সাহনীৰ জন্ম হৈছিল ১৮৯১ চনৰ ১৪ নবেম্বৰ তাৰিখে পশ্চিম পঞ্জাবৰ চাহপুৰ জিলাৰ ভেৰাত। এওঁ ইউৰোপীয় বিশ্ববিদ্যালয়ত শিক্ষাগ্ৰহণ কৰিছিল। ১৯২৯ চনত লণ্ডন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ডি. এচ. চি. উপাধি লাভ কৰি নিজ দেশলৈ ঘূৰি আহি বেনাবস হিন্দু বিশ্ববিদ্যালয়ত উদ্ভিদ বিজ্ঞানত অধ্যাপনা কৰে। এওঁ কেপ্তিভত থকা সময়ত চাধুনা হাৰডিয়েন প্ৰাইজ লাভ কৰিছিল। এওঁ ভাৰতৰ কেইবাখনো বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপনা কৰিছিল। ১৯৩৬ চনত লণ্ডনৰ রয়েল চ'চাইটিৰ সদস্য নিৰ্বাচিত হয়। ১৯৪৯ চনৰ ৩ এপ্ৰিল তাৰিখে তেতিয়াৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী জৱাহৰলাল নেহৰুৱে লক্ষ্যত প্ৰস্তু উদ্ভিদ বিজ্ঞানৰ ইন্‌ষ্টিটিউটৰ আধাৰশিলা স্থাপন কৰিছিল আৰু এই বছৰতে বীৰবল সাহনীৰ মৃত্যু হোৱাত এওঁৰ পত্নী সাবিত্ৰী সাহনীয়ে ইয়াৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰে। পিচত ইয়েই বিশ্বৰ অস্তুতম গবেষণাগাৰ “বীৰবল সাহনী ইন্‌ষ্টিটিউট অৱ পেলীয়-বটানী” নামেৰে বিশ্বত জনাজাত হৈ পৰে।

৩২৫। **বিজয়লক্ষ্মী পণ্ডিত** :—এওঁ মতিলাল নেহৰুৰ কন্যা। উত্তৰ প্ৰদেশৰ এলাহাবাদত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনত যোগদান কৰি এওঁ জেল খাটিবলগীয়া হৈছিল। আমেৰিকাৰ বিভিন্ন ঠাইলৈ গৈ বৃটিছ চৰকাৰৰ অন্যায়ৰ কথা প্ৰচাৰ কৰিছিল আৰু বিশ্বৰ প্ৰায়বিলাক নেতাৰ লগতে ভাৰত স্বাধীনতা আন্দোলনৰ সম্পৰ্কত আলোচনা কৰি ইয়াৰ যুক্তিযুক্ততা প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। ভাৰত স্বাধীন হোৱাৰ পাচত এওঁ ৰাষ্ট্ৰদূত পদত নিযুক্ত হয় লগতে ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ মহিলা সভানেত্ৰী হয়। নিজৰ দেশক প্ৰাণতকৈ ভাল পোৱা এই মহান মহিলা গৰাকীয়ে নিজৰ সকলো দেশৰ নামত উৎসৰ্গ কৰিছিল।

৩২৬। **ববী কিচাৰ** :—এওঁক জেমচ্ ববাৰ্ট কিচাৰ নামেৰেও জনা যায়। এওঁক ডাবা (চেচ) খেলৰ ৰজা বোলা হয়। চিকাগো চহৰত ১৯৩৪ চনৰ ৯

বাৰ্তা ভাৰিখে জয়গ্ৰহণ কৰিছিল। হাইস্কুলৰ শিক্ষা শেষ কৰি আন্তৰ্জাতিক শিক্ষা শেষ কৰা এই গৰাকী ভবা খেলুৱৈয়ে মাজ ১৩ বছৰ বয়সতে আমেৰিকা বাটক ভবা খেলৰ চেম্পিয়ন হয়। আইচলেণ্ডত হোৱা বিশ্ব ভবা খেলত চেম্পিয়নশীপ লাভ কৰে।

৩২৭। **বেঞ্জামিন ফ্ৰেঙ্কলিন** :—১৭০৬ চনত আমেৰিকাত জয়গ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ অকল বিজ্ঞানীয়ে নহয় এওঁ এগৰাকী ৰাজনীতিজ্ঞ, লেখক, ব্যৱসায়ী আৰু পণ্ডিত ব্যক্তি। ধনাত্মক আৰু ঋণাত্মক দুবিধ বিদ্যুৎ বুলি এওঁৰেই প্ৰমাণ কৰিছিল। বজ্ৰপাত আৰু বিদ্যুৎ একে বুলি এওঁ পৰীক্ষাৰ দ্বাৰা প্ৰমাণ কৰি দেখুৱাইছিল। ১৭২০ চনত মৃত্যু হয়।

৩২৮। **বেনেদেট্টো ক্ৰোচে** :—১৮৬৬ চনত জয়গ্ৰহণ কৰা ইটালীয় এওঁ এজন প্ৰসিদ্ধ সমালোচক আৰু দাৰ্শনিক। অকল ইটালীতে নহয় পৃথিৱীত এজন শ্ৰেষ্ঠ সমালোচক হিচাবে পৰিগণিত হয়। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ হ'ল *Philosophy of the spirit, Historical Materiali*। ১৯৫২ চনত মৃত্যু হয়।

৩২৯। **বৰষ্টাৰ্ণ ম্যাৰ্টিনাচ্ বৰ্গচন** :—১৮৩২ চনত নৰৱেত জয়গ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী মহান সাহিত্যিকে নোবেল বঁটা সাহিত্যত লাভ কৰা এজন ব্যক্তি। গাঁৱৰ তৃতীয়া খেতিয়ক পৰিয়ালত জয়গ্ৰহণ কৰা এইজন বহুমুখী প্ৰতিভাবান এজন লোক। এওঁ একেধাৰে এগৰাকী কবি, নাট্যকাৰ, ঔপন্যাসিক, সাংবাদিক, সুবক্তা, নাট্য পৰিচালক আৰু সমাজ সেৱক। বৰ্গচনে কেইখনমান নাটক লেখা কাৰণে বিখ্যাত যদিও এওঁ কাব্য সাহিত্যলৈ আগবঢ়োৱা বৰঙণিৰ বাবেহে নোবেল পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। বৰ্গচনৰ *Yes, we love this land for ever* নৰৱেৰ জাতীয় সঙ্গীত হিচাবে ব্যৱহাৰ হৈ আহিছে। ১৯১০ চনত এইজন সাহিত্যিকৰ মৃত্যু হয়।

৩৩০। **ৱেইচ পাঙ্কেল** :—১৮২৩ চনৰ ১২ জুন তাৰিখে ফ্ৰান্সৰ ক্লাৰমেণ্ট ফেৰাণ্ড নামৰ ঠাইত এই গৰাকী বিজ্ঞানী আৰু ধৰ্ম-সাহিত্যিকৰ জন্ম হৈছিল। এওঁ মাজে ৩৯ বছৰ জীয়াই থাকিয়েই গণিত আৰু ধৰ্ম-সাহিত্যত যি সৃষ্টি কৰি থৈ গৈছে সেইয়াই তেওঁক বিশ্বত অমৰ কৰি ৰাখিব। ১৬ বছৰ বয়সতে তেওঁৰ “শত্ৰুৰ সন্স্পৰ্কীয় বচনা” (*Essai Pourles Connique*) প্ৰকাশ হৈছিল। তেওঁ প্ৰমাণ কৰিছিল যে এটা পাত্ৰত কিছু জুলীয়া পদাৰ্থ থলে পদাৰ্থখিনিয়ে পাত্ৰটোৰ চৰবিওপৰালে সমানে ছাপ দিয়ে আৰু এই ছাপে সহায় পাত্ৰটোৰ ওপৰত

লব্ধভাৱে ক্ৰিয়া কৰে। ইয়াক পায়েল হ'ব নাৰে জনা যায়। পায়েলে জ্যামিতিৰ প্ৰায় ৪০০ উপপাত আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। এওঁৰ ধৰ্ম্মৰ পুথি হ'ল—
 ১। তগবানলৈ 'চিঠি', ২। চিন্তা, ৩। পায়েলৰ মন্ত্ৰ। দাৰ্শনিক পুথি হ'ল "জ্যামিতিক কবিতা"। অসামান্য প্ৰতিভাৰ গৰাকী এই গৰাকী মৰিষীয়ে ১৬৬২ চনৰ ১২ আগষ্টৰ দিনা মৃত্যুবৰণ কৰে।

৩৩১। বেনাজীৰ ভুট্টো :—পৃথিৱীৰ মুছলমানপ্ৰধান দেশৰ প্ৰথম মহিলা প্ৰধান মন্ত্ৰী বেনাজীৰ ভুট্টোৰ জন্ম হৈছিল ১৯৫৩ চনৰ ২১ জুন তাৰিখে কৰাচীত। ১৯৮৮ চনৰ ২ ডিচেম্বৰত এওঁ পাকিস্থানৰ জনগণৰ দ্বাৰা নিৰ্বাচিত পাকিস্থানৰ দ্বিতীয় প্ৰধান মন্ত্ৰী। ১৯৭২ চনৰ ৪ এপ্ৰিলত বাহালপিন্দিৰ চেটেঁল জেলত দেউতাক পাকিস্থানৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী জুলফিকৰ আলি ভুট্টোক কাটা দিয়াৰ পাচতেই বেনাজীৰ বাজনীতিত জড়িত হৈ পৰিছিল। দেশ-বিদেশত এওঁ সামগ্ৰিক শাসনৰ বিৰুদ্ধে জনমত গঠন কৰে। পিচত এওঁ ৭ বছৰতকৈয়ো অধিক কাল অতি কষ্টেৰে কাৰাবৰণ কৰিবলগীয়া হয়। অতিশীত শীতত কাপোৰ নোহোৱাকৈ আৰু অতিশয় গৰমত মহ-মাখিৰ মাজত এওঁক আটক কৰি ৰাখিছিল। ১৯৮৪ চনত কানৰ চিকিৎসাৰ বাবে এওঁক লণ্ডনলৈ যাবলৈ অহুমতি দিয়ে আৰু তাৰ পৰাই পাকিস্থান পিপোলচ পাৰ্টি দলটোক পৰিচালনা কৰে। বেনাজীৰে ১৯৮৩ চনৰ ২১ জুনৰ দিনা অক্সফোৰ্ড ইউনিয়নলৈ তেওঁৰ প্ৰতি সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰি ১ মিনিট মৌনতা অৱলম্বন কৰিছিল। সাধাৰণতে এই সন্মান ইউনিয়নৰ সভাপতিৰ মৃত্যু হলেহে কৰা হয়। এওঁ আমেৰিকাৰ বেডফ্ৰিক হাভাৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা স্নাতক আৰু অক্সফোৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা আন্তৰ্জাতিক আইন আৰু কূটনীতিত স্নাতকোত্তৰ উপাধি লাভ কৰে। ১৯৮২ চনত ৰাজাজী বঁটা লাভ কৰে। মাত্ৰ ২ বছৰ শাসনৰ গাৰীত থকাৰ পাচতে যোৱা ৬ আগষ্টৰ দিনা পাকিস্থানৰ বাষ্টপতি গোলাম ইছাক খানে বেনাজীৰ ভুট্টোক প্ৰধান মন্ত্ৰী পদৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰি গোলাম মৃত্তাকা জাটক তত্ত্বাবধায়ক প্ৰধান মন্ত্ৰী পাতে।

৩৩২। কলাগুৰু বিষ্ণু প্ৰসাদ ৰাভা :—অসাধাৰণ মহান্ বিপ্লৱী শিল্পী, মহান্ ব্যক্তিৰ সম্পন্ন, ধৈৰ্য্য, সাহস, কষ্টমহিমু, প্ৰেমিক, কঠোৰ মনোবলী, মন আকৰ্ষক, আড়ম্বৰহীন, সবলতাপূৰ্ণ জীৱন যাপন কৰা ইতিহাস গবেষক, সংস্কৃতিৰ পণ্ডিত, সমাজ সংস্কাৰক, সাম্যবাদী, সু-সাহিত্যিক, গায়ক, চিত্ৰকৰ, হুখেলুৰৈ ৰাজনীতিবিদ, সমাজ সেৱক, অভিনেতা আদি লক্ষ্য ঙ্গণৰে বিভূষিত

আমাৰ সংহতিৰ প্ৰতীক ভাৰতৰ শ্ৰেষ্ঠ কলাবিদ কলাগুৰু বিষ্ণুপ্ৰসাদ বাতাৰ জন্ম হৈছিল ১২০২ চনৰ ৩০ জুলাই তাৰিখে ঢাকাত। এওঁক শব্দত মতা নাম কটু। লক্ষ পৰাই এওঁ এজন বিপ্লৱী আছিল। প্ৰাথমিক শিক্ষা ঢাকাত শেষ কৰি তেজপুৰ হাইস্কুলত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে। ১২২৬ চনত প্ৰথম বিভাগত প্ৰৱেশিকা পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হয় আৰু দৰং জিলাৰ ভিতৰতে সৰ্বোচ্চ নম্বৰ পোৱাত “ফাইন এম্প্ৰেছ” পদক লাভ কৰে আৰু কলিকতাৰ চেণ্ট প’ল কলেজৰ পৰা আই, এচ. চি. ১২২৮ চনত প্ৰথম বিভাগত পাচ কৰে। বি. এচ. চি-ৰ পদাৰ্থ বিজ্ঞানত অনাৰ্চ লৈ কোচবিহাৰৰ ভিক্টোৰিয়া কলেজত ৪ৰ্থ বাৰ্ষিকলৈ বাছনি পৰীক্ষাত সৰ্বোচ্চ নম্বৰ পাইছিল যদিও স্বদেশ আন্দোলনৰ বাবে শিক্ষা সিমানতে সাময়িকি বাৰি আন্দোলনত যোগদান কৰে। ইয়াৰ পাচত ১২৩২ চনত পুলিচৰ ডি. এচ. পি-ৰ চাকৰি পাইছিল যদিও জনসাধাৰণৰ স্বাৰ্থৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি এই চাকৰি প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল। ১২৪০ চনত কাশী হিন্দু বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য ডঃ সৰ্বপল্লী বাধাকৃষ্ণৰ পৰা সোণৰ পদকেৰে সৈতে ভাৰতবৰ্ষৰ শ্ৰেষ্ঠতম সাংস্কৃতিক সন্মান “ভাৰত শ্ৰেষ্ঠ কলাবিদ” আৰু “কলাগুৰু” উপাধি লাভ কৰিছিল। দশাৰভাৰ নৃত্য প্ৰদৰ্শন কৰি কাশী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্যৰ পৰা সোণৰ পদক লাভ কৰিছিল। এওঁ ৩০০ গীত ৰচনা কৰিছিল। ৮ বছৰ বয়সতে মাকক আৰু ১৭ বছৰ বয়সত দেউতাকক হেৰুৱায়। এওঁ আঢ়ৈ হাজাৰ বিঘা মাটি পৈত্ৰিক সম্পত্তি হিচাবে লাভ কৰিছিল যদিও এওঁ তাকো গ্ৰহণ নকৰি দ্বিতীয়ক বিলাই দি নিজে সৰল জীৱন যাপন কৰিহে ভাল পাইছিল। এওঁৰ জীৱন সংঘাতপূৰ্ণ আছিল। অতি কষ্টৰ মাজেদি জীৱনৰ অধিক কাল অতিবাহিত কৰিছিল। ১২৪৭ চনৰ ১৫ আগষ্ট তাৰিখে ভাৰতে স্বাধীনতা লাভ কৰা দিনাই এই স্বাধীনতা ভূৱা বুলি বিষ্ণু বাতাই কামৰূপৰ দ্বীঘেলী নামে ঠাইত কলা পতাকা উত্তোলন কৰাৰ বাবে আৰু ধনী, শাসক আৰু শোষণ শ্ৰেণীৰ বিৰুদ্ধে বাতাই প্ৰত্যাখ্যান জনোৱাৰ কাৰণেই এওঁক জীৱিত বা মৃত অৱস্থাত ধৰি দিব পাবিলে নগদ ১০ হাজাৰ টকা পুৰস্কাৰ দিয়াৰ কথা ১২৫০ চনত ভাৰত চৰকাৰে ঘোষণা কৰিছিল যদিও অসমীয়া বাইজে এই মহান্ বিপ্লৱী গৰাকীক প্ৰাণেৰে ভাল পাইছিল বাবেই লুকুৱাই ৰাখিছিল। এওঁ কেইবাবাৰো জেলত থাকিবলগীয়া হৈছিল। বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ লোকৰ বুকুৰ আমহু এই শিল্পী, সাহিত্যিক গৰাকীয়ে অসমীয়া ভাষাৰ উপৰিত ১৭টা

ভাৰা জানিছিল। ১৯৬৭ চনত এওঁ অসম বিধানসভালৈ সদস্য হিচাবে নিৰ্বাচিত হৈছিল। ১৯৬৯ চনৰ ২০ জুন তাৰিখে সৰ্ব ভাগ্যকৰ এই আদৰ্শবান মহান বিপ্লৱী গৰাকীয়ে নখৰ বেহা ভাগ কৰে।

৩৩০। ব্ৰহ্ম গুপ্ত :—১৯৮ খৃঃ পূঃ পশ্চিম ভাৰতৰ গুজৰাটত জন্ম হৈছিল। ৩০ বছৰ বয়সত ২৪টা অধ্যায়ত বিভক্ত “ব্ৰহ্মসূত্ৰ সিদ্ধান্ত” নামৰ এখন জ্যোতিৰ বিজ্ঞানৰ গ্ৰন্থ ৰচনা কৰে। ৬৭ বছৰ বয়সত “খণ্ড খাণ্ডক” নামে আন এখন জ্যোতিৰ বিজ্ঞানৰ পুথি লিখে। প্ৰাচীন ভাৰতৰ খ্যাতনামা জ্যোতিৰ্বিদ সকলৰ ভিতৰত ব্ৰহ্মগুপ্ত অগ্ৰতম।

৩৩৪। বেণ চ'ল :—কানাডাৰ লাচিনত এই গৰাকী বিশ্ববৰণ্য সাহিত্যিকৰ ১৯১৫ চনত জন্ম হৈছিল। ১৯২৩ চনত এওঁৰ ন বছৰ বয়সত এওঁৰ পৰিয়াল কানাডালৈ যাবলগীয়া হোৱাত তাতে বসবাস কৰিবলৈ লয়। নানা দুখ-কষ্টৰ মাজেদি অধ্যয়ন কৰি নৰ্থ ওৱেষ্টাৰ্ন ইউনিভাৰচিটিৰ পৰা ১৯৩৮ চনত স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰে। এওঁ চিকাগো, নিউইয়ৰ্ককে ধৰি কেইবাখনো বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপনা কৰি থকা কালতে সাহিত্যত মনোনিবেশ কৰে। ১৯৪৪ চনত প্ৰথম প্ৰকাশিত উপন্যাস দেং গলিং মেন আৰু ১৯৪৭ চনত প্ৰকাশিত দ্বি ভিক্সিম নামৰ গ্ৰন্থ দুখনে এওঁলৈ যথেষ্ট খ্যাতি আনি অতি জনপ্ৰিয় কৰি তুলে। সাহিত্য হাটৰ বাবে এওঁ ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বহুতো পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। ইয়াৰ ভিতৰত পুলিৎজাৰপুৰস্কাৰ, প্ৰিন্স ইণ্টাৰ-নেছনেল দিলিটাকোৰাৰ, নেছনেল বুক এৱাৰ্ড, মালা পালে। লিটাবেৰী এৱাৰ্ড আৰু ১৯৭৬ চনত বিশ্বৰ সৰ্বোচ্চ বঁটা নোবেল পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। এওঁৰ উল্লেখযোগ্য গ্ৰন্থসমূহ হ'ল—এডভেঞ্চাৰচ এণ্ডী মাৰ্চ হেণ্ডাৰ-চন, দি বেইন কিং, মিঃ চায়লাচ প্লেনেট, গিক্টে, চিজ দি দে, লাষ্ট এনালাইচিচ (নাটক), মহাবিজ ষ্টৰী আদি। এওঁ আমেৰিকান একাডেমি অৱ আৰ্টছ এণ্ড চায়েন্স সন্মানীয় পদবী লাভ কৰে।

৩৩৫। ভল্টেয়াৰ :—ফ্ৰান্সলৈ বিপ্লৱ আনা অগ্ৰতম সাহিত্যিক ভল্টেয়াৰৰ জন্ম হৈছিল ১৬৯৪ চনত পেৰিচ চহৰত। এওঁৰ প্ৰকৃত নাম আছিল ফ্ৰাংকুইচ এৰ্ট। দেউতাকৰ লগত কাজিয়া লাগি এওঁ ঘৰ এৰি গুছি গৈছিল আৰু নানা স্বাভাৱ-প্ৰতিস্বাভাৱ মাজেদি জীৱন অতিবাহিত কৰিছিল। তেওঁক চৰকাৰে পেৰিচ এৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়াত ১৯২৬ চনৰ মে' মাহত ইংলেণ্ডলৈ যায় আৰু ইউৰোপৰ বিভিন্ন দেশলৈ গৈ ভ্ৰমণ কৰি কবিতা আৰু নাটক লিখে। এওঁৰ মূল্যবান

বিখ্যাত মহাকাব্য হৈছে “হেনসিক্স” বিখ্যাত হোমাব আৰু তাৰ্জিঅৰ সমপৰ্যায়ৰ
 দুটি কোৱা হয়। ইংলেণ্ডত ৩ বছৰ থকাৰ পাচত পুনৰ পেঞ্চিলৈ আহে আৰু
 বাষ্ট্ৰিয়ান বোবত পৰি বহু বছৰ ধৰি আত্মগোপন কৰি থাকি কবিতা আৰু নাটক
 ৰচনা কৰে। ১৭৫১ চনত প্ৰেচিয়াৰ বলা ফ্ৰেডেৰিকৰ সৈতে কিছুদিন বাৰ্লিনত
 থাকে আৰু পাচত জেনেভা- ফ্ৰান্সত স্থায়ীকৈ বসবাস কৰে। এওঁৰ জীৱনৰ শ্ৰেষ্ঠ
 ৰচনা “কেননিন্” উপন্যাস ইয়াতেই ৰচনা কৰে। এওঁ প্ৰথমে নাস্তিক আছিল যদিও
 জীৱনৰ বিয়লি বেলাত এটা গীৰ্জা লজাইছিল। ১৭৭৮ চনত মৃত্যু হোৱা এই
 বিদগ্ধ সাহিত্যিক আৰু প্ৰখ্যাত দাৰ্শনিক গৰাকীৰ Charles XII এখন অতি
 মনোৰাহী আৰু উদ্ভেদনাৱায়ক গ্ৰন্থ।

৩৩৬। **ডাকো দি গামা** :—ডাকো দি গামা ১৪৬২ চনত ইটালীৰ ভেনিচ
 মহানগৰীত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। জলপথেদি ভাৰতলৈ অহা এওঁৰেই প্ৰথম
 ইউৰোপীয়ান পৰিব্ৰাজক। এওঁৰ ভ্ৰমণ কালৰ প্ৰবন্ধীয় কথাবিতাক নিজেই
 লিখি থৈ গৈছে। এই সাহসী পটুগীজ নাস্তিক গৰাকীৰ ১৫২৪ চনত
 মৃত্যু হয়।

৩৩৭। **ডাক্তাৰ আচাৰ্য** :—এই যুগান্তকাৰী অমৰ কবি গৰাকীৰ জন্ম
 হৈছিল ১৮১৪ চনত নেপালৰ এখন গাঁৱত। নেপালীৰ কথিত ভাষাত ৰামায়ণ
 অম্ৰবাদ কৰি এওঁ খ্যাতি লাভ কৰিছিল। দেউতাকৰ ধাৰ পৰিশোধ কৰিব
 নোৱাৰাৰ বাবে এওঁক চৰকাৰে হাজতত কাৰাবাস দিয়ে আৰু এওঁ বন্দীহৈ থকা
 সময়তে ৰামায়ণৰ পাঁচটা খণ্ড অম্ৰবাদ কৰে। এওঁ পাঁচখন কবিতা পুথিও ৰচনা
 কৰিছিল। নেপালত এই অমৰ কবি গৰাকী ১৮৬২ চনত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

৩৩৮। **ডাক্তাৰ আচাৰ্য (দ্বিতীয়)** :—দক্ষিণ ভাৰতৰ বিজাপুৰ ৰাজ্যৰ বিদূষ
 নামেৰে এখন ঠাইত ১১১৪ খৃঃ পূঃত জন্মগ্ৰহণ কৰে। মুঠ চাৰিটা খণ্ডত বিভক্ত
 ১। লীলাবতী, ২। বীজগণিত, ৩। গণিতাধ্যায় আৰু ৪। গোলাধ্যায়
 এওঁ ৰচনা কৰে। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ “সিদ্ধান্ত শিবোৱণি” ৰচনা কৰে। বীজগণিতৰ
 দ্বিঘাত সমীকৰণৰ সিদ্ধান্ত কৰাৰ মতুন কোশল আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৮৮৩
 চনত ভেঙে “কাৰণ কোতূহল” নামেৰে গ্ৰন্থ বিলাকত গতি সম্পৰ্কীয় এক
 পুথি ৰচনা কৰে। ১১৮০ খৃঃ পূঃত মৃত্যু হয়।

৩৩৯। **ভিক্টৰ ফ্ৰান্সিচ হেৰ্চ্** :—১৮৮৩ চনত অষ্ট্ৰিয়া দেশত জন্মগ্ৰহণ
 কৰা এই পদাৰ্থবিদ গৰাকীয়ে মহাযান্ত্ৰিক কলটোৰ সহায়ত মহাজাগতিক কক্ষিৰ

উৎস পৃথিৱীৰ বায়ুগুলৰ কাহিবত বুলি প্ৰমাণ কৰিছিল। ১৯৩৬ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৬৪ চনত মৃত্যু হয়।

৩৪০। **ভিক্টৰচেণ্ট ডেম পুৰাণ** :—বিশ্ববিখ্যাত এই অমৰ চিত্ৰশিল্পী গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৮৫৩ চনৰ ৩০ মাৰ্চৰ দিনা। এওঁৰ মাকে মাজ এবছৰ পূৰ্বে প্ৰথম সন্তান হেক্কাৰলগীয়া হোৱা এই দ্বিতীয় চিত্ৰশিল্পী গৰাকীয়ে সৰুতে মাকৰ পৰা সিমানে প্ৰেছ পোৱা নাছিল বাবেই এওঁ সৰুৰে পৰাই মানসিক বিকাৰগ্ৰস্ত হৈছিল। এবাৰ এওঁৰ সময়সময়িক অন্তৰ এজন চিত্ৰশিল্পীক বুজাবৰে আক্ৰমণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি পিচত নিজেই নিজৰ এখন কাণ কাটি পেলাইছিল। এওঁৰ স্বভাৱ-চৰিত্ৰ অস্বাভাৱিক আছিল যদিও এওঁ ছবি আঁকি খুব ভাল পাইছিল। আনকি অধিক উদ্ভাস্তগ্ৰস্ত হোৱাৰ সময়তো এওঁ ছবি আঁকি বিখ্যাত হৈছিল। বেচিকৈ উন্মাদ হোৱাত এওঁক এজন মনোচিকিৎসকৰ ওচৰত ৰখাৰ অৱস্থাতে গুলি মাৰি আত্মহত্যা কৰি মাত্ৰ ২৭ বছৰীয়া এই মহান বিশ্ব চিত্ৰকলাত আলোড়ন সৃষ্টি কৰা শিল্পী গৰাকীয়ে নিজৰ অসাধাৰণ প্ৰতিভাৰ পৰিচয় দি গৈছে। এওঁৰ এখন শৈল চিত্ৰৰ মূল্য নিম্নত ডলাৰলৈকে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে।

৩৪১। **ডাঃ ভীমৰাও ৰামজী আমবেদকাৰ** :—ভাৰতীয় সংবিধান নিৰ্মাণৰ পিতা ডাঃ বি. আৰ. আমবেদকাৰ ১৮৯৩ চনৰ ১৪ এপ্ৰিল তাৰিখে মধ্য প্ৰদেশৰ এটা দুখীয়া পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। উচ্চ শিক্ষা এওঁ আমেৰিকাত গ্ৰহণ কৰে। ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে ১৯১৬ চনত, ১৯১৮ আৰু ১৯২০ চনত এওঁ আইন বিষয়ৰ অধ্যাপক আছিল। ১৯২৫ চনত বম্বেৰ হাইক'ৰ্টত ওকালতি কৰিছিল। ভাৰতীয় সংবিধান ৰচনা কৰোঁতে এওঁ অহুস্ৰীত জাতিৰ উন্নতিৰ কাৰণে বিশেষ চিন্তা কৰি বিশেষ সুবিধা ৰাখিছিল। ১৯৪৭ চনৰ পৰা ১৯৫১ চনলৈ এওঁ ভাৰতৰ আইন মন্ত্ৰী হিচাবে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰিছিল। ভাইচৰয় এল্ভিকিউট্ট, কাউন্সিলৰ এওঁ ১৯৪২-১৯৪৬ চনলৈ সদস্য আছিল। লণ্ডনত অহুস্ৰীত হোৱা বাউণ্টেবুল কন্ফাৰেন্সত এওঁ ভাৰতৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল। ১৯৩০ চনত নাটকিত হোৱা সত্যাগ্ৰহত এওঁ বিশেষ হিচাবে যোগদান কৰিছিল। ১৯৫৬ চনৰ ৭ ডিচেম্বৰ তাৰিখে শেষ নিশ্বাস এৰে।

৩৪২। **ৰাজী ভিক্টোৰীয়া** :—১৮১২ চনত ব্ৰিটিছৰ সম্ৰাট পৰিয়ালত জন্ম-গ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁৰেই ব্ৰিটিছৰ আটাইতকৈ দীঘলীয়া শাসনকৰ্তা আছিল। প্ৰায় ৬৩ বছৰ এওঁ শাসন কৰিছিল। এওঁ দেশৰ সকলোৰে প্ৰিয়পািত্ৰ আছিল।

১৮ বছৰ বয়সতে এওঁ ৰাজসিংহালনত বহে। ১৯০১ চনৰ ২২ জাহুৱাৰী তাৰিখে মৃত্যু হয়।

৩৪৩। ড: জুপেন হাজৰিকা : ১৯২৬ চনত বৰ্তমান অৰুণাচলৰ শহিয়াত বিশ্ববৰেণ্য এই মহান শিল্পী গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। এওঁ এজন বহুমুখী প্ৰতিভাবান ব্যক্তি। এওঁৰ গায়ক হিচাবে গোটেই বিশ্বতে খ্যাতি আছে যদিও এওঁ অকল গায়কেই নহয় এওঁ এজন বিখ্যাত গীতিকাৰ, স্বৰকাৰ, চিত্ৰকৰ, স্থলেখক, সাহিত্যিক, সমাজসেৱক, বোলছবিৰ নিৰ্মাতা আৰু বোলছবিৰ সঙ্গীত পৰিচালক। এ সময়ত ৰাজনৈতিক নেতা আছিল। সৰু অৱস্থাত এখেতৰ ঘৰখনেই সংগীতৰ প্ৰতি এওঁক আকৰ্ষিত কৰিছিল। ১৯৪০ চনত প্ৰবেশিকা পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈছিল। তেজপুৰ উচ্চ ইংৰাজী বিদ্যালয়ৰ পৰা ১৯৪২ চনত কটন কলেজৰ পৰা ইণ্টাৰমিডিয়েট, বেনাৰস হিন্দু বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ১৯৪৪ চনত স্নাতক আৰু ১৯৪৬ চনত এই বিশ্ববিদ্যালয়ৰপৰাই ৰাজনীতিবিজ্ঞানত স্নাতকোত্তৰ, ১৯৫৬ চনত আমেৰিকাৰ কলম্বিয়া বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা শিক্ষা বিজ্ঞানত স্নাতকোত্তৰ উপাধি পায়। নিউইয়ৰ্ক কলম্বিয়া বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ১৯৫২ চনত ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। ১৯৩৯ চনত কলিকতা অনাতাঁৰ কেন্দ্ৰৰ যোগেদি প্ৰথম গীত প্ৰচাৰিত হয়। ১৯৬১ চনত শকুন্তলা চিনেমাৰ বাবে ৰাষ্ট্ৰপতি পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। ভাৰত চৰকাৰে এই গৰাকী মহান শিল্পীলৈ পদ্মশ্ৰী উপাধিৰে বিভূষিত কৰিছে। অসম চৰকাৰে অসমৰ শ্ৰেষ্ঠ বঁটা শৰদেদেৱ বঁটাৰে এখেতক সন্মানিত কৰে। ইয়াৰ উপৰিও পৃথিৱীৰ বহু দেশত গীত পৰিবেশন কৰি ছুয়সী প্ৰশংসা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। অসমৰ স্নায়মধ্য এই সুসন্তান গৰাকী বৰ্তমান কলিকতাত বসবাস কৰে।

৩৪৪। মহাত্মা গান্ধী :—ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ মহানায়ক মহামানব মহাত্মা গান্ধীৰ জন্ম হৈছিল ১৮৬৯ চনৰ ২ অক্টোবৰ তাৰিখে গুজৰাটৰ পোৰ-বন্দৰত। গান্ধীজীৰ প্ৰকৃত নাম মোহনদাস কৰমচাঁদ গান্ধী। এওঁ কঠোৰে লগুনত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে আৰু ১৮৯১ চনত বেৰিষ্টাৰী পাচ কৰি ভাৰতলৈ ঘূৰি আহে। কিছুদিন ভাৰতত ওকালতি কৰাৰ পাচত ১৯০৩ চনত আফ্ৰিকালৈ গৈ প্ৰায় ৩০ বছৰ কাল কটালে আৰু আফ্ৰিকাতে এখেতে ৰাজনীতি জীৱন আৰম্ভ কৰে। ১৯১৬ চনত গান্ধীজী ভাৰতলৈ ঘূৰি আহি ১৯১৭ চনত ভাৰতৰ স্বাধীনতাৰ আন্দোলনৰ শুৰি ধৰে। বৃটিছক ভাৰতৰ পৰা খেদি দেশ স্বাধীন কৰিবৰ কাৰণে

গান্ধীজীয়ে বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ আন্দোলন কৰিবলগীয়া হৈছিল। বিশেষকৈ ১৯২৩ চনত অসহযোগ আন্দোলন, (এই আন্দোলনত ৬ বছৰ কাৰাবাদ হৈছিল) ১৯৩০ চনত আইন ভঙ্গ আন্দোলন, ১৯৪২ চনত ভাৰত ত্যাগ আন্দোলনেই প্ৰধান। ১৯৩০ চনত লোণ আইন অমান্যৰ বাবে 'দাণ্ডি মার্চ'ও কৰিছিল। এই গৰাকী ভাৰতৰ ৰাষ্ট্ৰীয় পিতাৰ অশেষ ত্যাগৰ বিনিময়ত ভাৰতবৰ্ষই ১৯৪৭ চনত স্বাধীনতা লাভ কৰে আৰু ১৯৪৮ চনত বিশ্বৰ এই গৰাকী মহান আদৰ্শনীয় নেতাক এখন ধৰ্ম্মীয় প্ৰাৰ্থনা সভাত নাথুৰাম গডচে নামৰ এজন আততায়ীয়ে গুলিয়াই হত্যা কৰে। গান্ধীজী অকল ৰাজনীতি নেতাই নহয়, এখেত এজন সাংবাদিক, সাহিত্যিক, শিক্ষাবিদ আৰু দাৰ্শনিক আছিল। হৰিজনসকলৰ কাৰণে এখেতে সদায়েই সূচিন্তা কৰিছিল। এখেতৰ বিভিন্ন গ্ৰন্থৰ ভিতৰত “মাই এক্সপেৰিয়েন্স উইথ ট্ৰুথ” উল্লেখযোগ্য।

৩৪৫। মহম্মদ ৰফি :—অমৃতসৰ জিলাৰ কটলা চুলতান সিং নামৰ ঠাইত জন্মগ্ৰহণ কৰে ১৯২৪ চনত আৰু স্বৰ্গগামী হয় ১৯৮০ চনৰ ১ আগষ্টত। ভাৰতৰ প্ৰখ্যাত নেপথ্য গায়ক। তেওঁৰ জীৱনত ২৬ ছেজাৰতকৈয়ো অধিক গীত গায়। ভাৰতবৰ্ষত এক অভিলেখ সৃষ্টি কৰিছে। ভাৰতীয় সকলো ৰাজ্যিক ভাষাৰে গীত গাইছিল। ভাৰত চৰকাৰে পদ্মশ্ৰী উপাধিৰে সন্মানিত কৰিছিল। ছবাব ফিল্ম ফেয়াৰ বঁটা লাভ কৰে। বিশ্বৰ সকলো প্ৰধান ঠাইতে গীত পৰিবেশন কৰি প্ৰশংসা লাভ কৰিছিল।

৩৪৬। মাদাৰ টেৰেচা :—বুগোৱোভিয়াৰ প্ৰজি নামৰ ঠাইত ১৯১০ চনৰ ২৭ আগষ্ট তাৰিখে জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ১৯২৯ চনত ১৯ বছৰ বয়সত মাদাৰ টেৰেচা ভাৰতলৈ আহে আৰু ভাৰতত স্থায়ীভাৱে বসবাস কৰিবলৈ লয়। অসহায় মানুহক সেৱা কৰাই এওঁৰ জীৱনৰ লক্ষ্য বুলিব পাৰি। এওঁ মানৱ কল্যাণৰ কাৰণে বহুতো অসুস্থতাৰ জন্ম দি বহু লোকৰ ইয়াৰ যোগেদি মানৱ সেৱা কৰাৰ সুবিধা দিছে। মানৱ কল্যাণৰ বাবে কৰা বিভিন্ন কামৰ বাবে ভাৰত আৰু ভাৰতৰ বাহিৰৰ পৰা বহু সন্মান আৰু পুৰস্কাৰ আগবঢ়াই আহিছে। ইয়াৰ ভিতৰত ১৯৭৯ চনত শান্তি নোবেল বঁটা, ১৯৮০ চনত ভাৰতৰত্ন, ১৯৭২ চনত বিশ্বশান্তি জৱাহৰলাল নেহৰু বঁটা, ১৯৬২ চনত বোমান মাগডেচে পুৰস্কাৰ, ১৯৭৩ চনত টেম্পুলটন ফাউণ্ডেচন পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। বৰ্তমান কলিকতাত বসবাস কৰি জনগণক সেৱা কৰি আছে।

৩৪৭। **জাৰ্মান কুৰি:**—জাৰ্মান কুৰি ১৮৬৭ চনৰ ৭ নৱেম্বৰ তাৰিখে পোলেণ্ডৰ বাৰুখানী কৰ'চৰ্ভত জন্ম হৈছিল। এওঁৰ আচল নাম মাৰ্কা। মাৰ্কা কুৰিয়ে ৫ বাৰকৈ নোবেল বঁটা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। এওঁৰ পৰিয়ালত মুঠতে ৫ বাৰ নোবেল বঁটা লাভ কৰিছিল; যিটো বিশ্বতে একেবাৰে বিল। ১৬ বছৰ বয়সতে হাইস্কুলৰ শিক্ষাত পৰীক্ষা সুখ্যাতিৰে উত্তীৰ্ণ হৈ সোণৰ পদক লাভ কৰিছিল। এই গৰাকী মহিলাই উচ্চশিক্ষা পেৰিচতে অধ্যয়ন কৰিব লগা হৈছিল। কাৰণ সেই সময়ত বাৰচ'ৰ্ভত মহিলাই উচ্চশিক্ষা লোৱাটো সামাজিকভাৱে বাধ্যতামূলক আছিল। বেডিয়াম আৱিষ্কাৰ কৰাৰ কাৰণে এই গৰাকী মহিলা বিজ্ঞানীয়ে ১৯১১ চনত বসায়ন বিজ্ঞানত নোবেল বঁটা লাভ কৰে আৰু ১৯০৬ চনত ফীজীয়াভাৱে পদাৰ্থ বিজ্ঞানত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। এই বিজ্ঞানী গৰাকীৰ ১৯০৪ চনৰ ৪ জুলাই তাৰিখে মৃত্যু হয়।

৩৪৮। **মাৰ্শাল টিটো:**—য়ুগোস্লাভিয়াৰ বাষ্ট্ৰনায়ক বিশ্বৰ অগ্ৰতম সাহসী আৰু কষ্টসূহিষ্ণু বিপ্লৱী বাৰ মাৰ্শাল টিটোৰ ল'ৰালিকাল অতি কষ্টকৰ আছিল। জুবেলা দু'মুঠি পেট ভৰাই থাবলৈ নাপাইছিল। মোমায়েকৰ ঘৰত গৰু চৰাই পেট পূৰাইছিল যদিও এদিন মোমায়েকে এওঁৰ ঘৰৰ পৰা খেদাই পঠাইছিল। মাৰ্শাল টিটোৰ আচল নাম জেচিফ ব্ৰডা টিটো। এওঁ ক্ৰোয়াশিয়াত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ১৮৭৩ চনত সৰ্বসাধাৰণ খেতিয়ক বহুত্বৰ ওপৰত জমিদাৰে কৰা অত্যাচাৰৰ কথা মাকে এওঁক কৈছিল। এওঁ দুৰ্দশাগ্ৰস্ত লোকৰ মজলৰ কাৰণে কাম কৰাত প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হৈ অলপ ডাঙৰ হৈ এওঁলোকৰ মজলৰ কাৰণে কাম কৰিবলৈ ধৰিলে। ১৯২৪ চনত টিটোৱে বহুত্ব আন্দোলনৰ সংগঠন কৰি বেআইনী কমিউনিষ্ট পাৰ্টিৰ নেতৃত্ব দিছিল। ধৰা পৰাত ৫ বছৰ জেল হ'ল। জেলৰ পৰা ওলাই আহি সমগ্ৰ দেশৰ যুৱকসকলক লৈ হিটলাৰৰ বিৰুদ্ধে যুঁজি যুগোস্লাভিয়াৰ মুক্ত কৰাৰ চেষ্টা চলালে। তেতিয়া এই জাতীয় মুক্তি বাহিনী পৃথিৱীৰ ভিতৰতে শক্তিশালী বাহিনী আছিল। ১৯৪৪ চনত যুগোস্লাভিয়াৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী হয়। ১৯৪৬ চনত সংবিধান বলৱৎ কৰে। ১৯৪৭ চনত পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনা কৰে। ১৯৫৩ চনত অগ্ৰতিৰূপে যুগোস্লাভিয়াৰ প্ৰেচিডেণ্ট হয়।

৩৪৯। **জাভা কৰু লাভ:**—১৮৭৯ চনত জাৰ্মান দেশত জন্মলাভ কৰা পদাৰ্থবিদ গৰাকীয়ে স্ফটিকৰ সহায়েৰে বহুজন বস্তুৰ ভৰফৰ হৈৰ্য্য জোখা এটা

পদ্য আধিক্য কৰাৰ বাবে ১৯১৪ চনত মোকেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৩০ চনত
মৃত্যু হয়।

৩৫০। মহাপুৰুষ মাধৱদেৱ :—বিশ্ব অন্ততম শ্ৰেষ্ঠ ভক্তি-গ্ৰন্থ “নামঘোষা”
ৰচনা কৰা মহাপুৰুষ মাধৱদেৱ অসমৰ লক্ষীমপুৰ জিলাৰ নামাৰণপুৰৰ ওচৰৰ এখন
সৰু গাঁও লোটেৰু পুখুৰীত ১৪৮৯ চনৰ জ্যৈষ্ঠ মাহৰ ১৮ তাৰিখে পুৰুষা ভিষিক্ত
জন্ম হৈছিল। ল'ৰালিকালৰ কিছু কামকাৰ্য্যৰ বাবে এওঁক অনেকে ঐশ্বৰিক পাক্তি
সম্পন্ন শিশু বুলি কৈছিল। ল'ৰালিকাল অতি দুঃখ-কষ্টৰ-মাজেদি অতিবাহিত
কৰিছিল যদিও তাক বৃদ্ধি সম্পন্ন মাধৱদেৱে বিভিন্ন ধৰ্মশাস্ত্ৰ, তৰ্কশাস্ত্ৰ, জ্ঞানশাস্ত্ৰ
আৰু কাব্য বিদ্যাত পাৰ্গল হৈ পৰে। এওঁ এক শব্দৰ নাম ধৰ্মত আকৰ্ষিত হৈ
মহাপুৰুষ শ্ৰীশ্ৰীশব্দদেৱক গুৰু মানি এই ধৰ্ম প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰতাৰ কাৰণে নিজকে
উছৰ্গা কৰিছিল। এওঁ ধৰ্মৰ ভাল সংগঠকেই নহয় একেধাৰে নাট্যকাৰ,
অভিনায়ক, গীতিকাৰ আৰু স্নায়ক। শাস্ত্ৰজ্ঞ পণ্ডিত, কবি, বিশিষ্ট কলাকাৰ
প্ৰখ্যাত ধৰ্মগুণ সম্পন্ন এজন বহু প্ৰতিভাবান অৰিষ্ঠীয় ব্যক্তি। বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ মূল
৪খন ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ ভিতৰত মাধৱদেৱ ৰচিত নামঘোষা (হাজাৰীঘোষা) আৰু ভক্তি
বড়াবলী উল্লেখনীয়। বিশ্বৰ সকলো সাহিত্যতে এনে ভক্তিমূলক গ্ৰন্থ বিৰল।
সকলো শাস্ত্ৰ অধ্যয়ন কৰিলে যি পুণ্য হ'ব পাৰে অকল নামঘোষা অধ্যয়ন কৰিলেই
সেই পুণ্য হয়। ইয়াৰ মূলকথা নিকাম ঈশ্বৰ ভক্তি। মাধৱদেৱে যি কোনো সময়
আৰু যি কোনো স্থানতে গীত (যাক বৰগীত বোলা হয়) ৰচনা কৰি নিজেই
গাব পাৰিছিল। এওঁ ৰচনা কৰা নাটকসমূহ হ'ল ১। অজুৰ্ন ভঞ্জন, ২। চোৰ-
ধৰা, ৩। পিম্পৰা গুছোৱা, ৪। ভোজন বিহাৰ, ৫। ভূমি লেটোৱা।
কাব্য ৰচনাৰ কৰে ১। আদিকাণ্ড বায়য়ণ, ২। বাজসূয়। তত্ত্বমূলক অন্তৰ ৰচনা
জন্ম বহু। শেষ ৰচনাৰ নাম মালিকা। এই উদাসীন বহুমুখী প্ৰতিভাবান
মহাপুৰুষ গৰাকী ১৫১৮ শংকৰ (১৫২৬ চন) তাদ মাহৰ শুক্লা চিতীয়াত
তিবোভাৱ হয়।

মাধৱ কন্দলি :—বৈষ্ণৱ যুগৰ শ্ৰেষ্ঠতম কবি। এওঁৰেই অসমীয়াত পোন
প্ৰথমে বায়য়ণ ৰচনা কৰে। “পূৰ্ব কবি অপ্ৰমাদী” বুলি শ্ৰীশব্দদেৱে এওঁক
কৈছিল।

৩৫২। মাইকেল কেৰাভে :—১৭২১ চনৰ ২২ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে লণ্ডন
চহৰৰ ওচৰৰ এখন গাঁৱত অতি দুখীয়া পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰে। ১৮৬৭ চনত

নিজৰ পঢ়া কোঠালীতে এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে শেৰ নিখাল ভাগ কৰে। ১৮২১ চনত বয়েল চ'চাইটিৰ ফ'ল হয়। ১৮২১ চনত এওঁ প্ৰমাণ কৰে যে বিজুলী সৌত প্ৰবাহী এডাল তাঁৰ চুৰক এডালৰ চাৰিওফালে ঘূৰিব পাৰে আৰু সেইদৰে চুৰক এডালো বিজুলী সৌত বৈ থকা তাঁৰ এডালৰ চাৰিওফালে ঘূৰিব পাৰে। এই নৃত্যৰ ওপৰত প্ৰায় ১০ বছৰ গৱেষণা চলাই এওঁ ১৮৩১ চনৰ ১৭ অক্টোবৰত আৱিষ্কাৰ কৰে যে তাঁৰৰ কুণ্ডলী বা চুৰক একেলগেৰীয়ে আৱৰ্তীত অৱস্থাত থাকি বল বেখাবোৰ কাটিব পাৰিলেই বিজুলী প্ৰবাহ লেঠাৰী নিচিগাকৈ পোৱা যাব। ইয়াৰ পাচতে তেওঁ 'ভায়নামো' যন্ত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰে যাৰ ফলত বিশ্বত বহু দেশত বিদ্যুৎ চালিত শিল্প উদ্যোগ গঢ়ি উঠে। গোটেই জীৱন বিজ্ঞানৰ কামত নিজকে নিয়োজিত কৰাৰ বাবে এওঁক "অহুসঙ্কান কোৰ্ব'ৰ" বোলা হয়। ধন ঘটি ধনী হ'বলৈ তেওঁ কোনো চিন্তা কৰা নাছিল আৰু ৰাজকীয় নাইট উপাধিও প্ৰত্যাখ্যান কৰি সাধাৰণ হিচাবেই থাকিবলৈ বিচাৰিছিল।

৩৫৩। **মাৰ্টিন লুথাৰ:**—১৪৮৩ চনত জাৰ্মানৰ এচলিবন নামৰ ঠাইত এটি দ্বিতীয় পৰিয়ালত জন্ম হয়। দেউতাক খনিৰ বহুৱা আছিল। লুথাৰে ১৫১৭ চনত পোপৰ বিৰুদ্ধে থয় দিয়ে আৰু এক নতুন মতবাদ ২৫ টা বক্তৃতি প্ৰদৰ্শন কৰি প্ৰচাৰ পত্ৰ আৰি দি তাৰ খন্দন কৰিবলৈ সকলোৰে প্ৰতি আহ্বান জনায়। লুথাৰৰ উদ্দেশ্য আছিল খৃষ্টান ধৰ্মৰ পবিত্ৰতা ৰক্ষা কৰি জনসাধাৰণক দুৰ্নীতিৰ পৰা মুক্ত কৰি সজ চিন্তা কৰিবলৈ সুবিধা দিয়া। এওঁ প্ৰথম বাৰৰ বাবে বাইবেল পুথিখন জাৰ্মান ভাষালৈ অনুবাদ কৰে যাতে মূল ধৰ্মৰ নীতি-সমূহ জাৰ্মানী সকলে বুজি পায়। এওঁ ইউৰোপীয় ধৰ্ম, শিক্ষা, সভ্যতা, সংস্কৃতি আদিলৈ আগবঢ়োৱা অৱদানৰ বাবে জগতত নাম উজ্জ্বল হৈ থাকিব।

৩৫৪। **মাৰ্ক্স প্লাংক:**—প্লাংকৰ সম্পূৰ্ণ নাম মাৰ্ক্স অৰ্ণেষ্ট লভবীগ প্লাংক। ১৮৫৮ চনৰ ২৩ এপ্ৰিলৰ দিনা জাৰ্মেনীৰ কিয়ল নামৰ এখন সৰু চহৰত জন্ম হৈছিল কোৱাৰ্টাম ভদ্ৰ উদ্ভাৱক হিচাবে। প্লাংকে ১৯১৮ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। এওঁৰ গৱেষণামূলক মূল্যবান কিতাপ হ'ল ১। তাত্ত্বিক পদাৰ্থ বিজ্ঞান প্ৰৱেশিকা, ২। বিজ্ঞান কোনফালে গৈছে, ৩। পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ দৰ্শন জাৰ্মান দেশৰ শ্ৰেষ্ঠ সন্মান (তেওঁৰ ৭০ বছৰ জন্ম দিৱসৰ দিনা) "চিলভাৰ ষ্টৰ্গল শ্বিফ্ট" লাভ কৰে। বয়েল চ'চাইটিৰ পৰা "ৰুপলে ৱেডেল" নামৰ বিখ্যাত পৰকটোও এওঁ লাভ কৰিছিল। জীৱনৰ শেষ কালচোৱা অতি দুখেৰে কটাবলগীয়া হৈছিল। ১৯৪৭ চনৰ ৩ অক্টোবৰ

জাৰিখে মৃত্যু হোৱা এই বিজ্ঞানী গৰাকীৰ সন্মানাৰ্থে জাৰ্মান দেশৰ আটাইতকৈ সন্মানজনক বঁটাটোৰ নাম ৰখা হৈছিল ‘মাক্স প্লাংক মেডেল’।

৩৫৫। **মাক্স ই পিয়েৰে চাইমন দিলাপ্লাচ্** :—চমুকৈ পিয়েৰে দিলাপ্লাচ্ বোলা এই বিজ্ঞানী গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৭৪২ চনত ২৩ মাৰ্চ তাৰিখে ফ্ৰান্সৰ বিয়ট এন্ড আৰ্ডই নামৰ এখন সৰু ঠাইৰ এটা অতি দুখীয়া পৰিয়ালত। এওঁ খুজি মাগি বিজ্ঞানৰ কিয় দি পঢ়িবলগা হৈছিল। দৌৰজগতৰ সৃষ্টি সম্পৰ্কীয় “নীহাবিকাবাদ” নামৰ তত্ত্বটোৰ উদ্ভাৱক এইজন বিজ্ঞানীয়েই জ্যোতি-বিজ্ঞান সম্পৰ্কীয় এওঁৰ অতি গুৰুপূৰ্ণ পুথিখন হ’ল “নতাবল বিজ্ঞান” (Mechanique Celeste) “আইচ্ কেলবি মিটাৰ” এওঁৰেই উদ্ভাৱক। মহাকাৰ্বণিক বিভব সম্পৰ্কত তেওঁ উলিওৱা “লাপ্লাচৰ সমীকৰণ” পদাৰ্থ বিজ্ঞানলৈ বিশেষ অৱদান। “দাৰ্শনিক ৰচনা” নামৰ এখন দাৰ্শনিক পুথিও এওঁ লিখিছিল। ২৪ বছৰ বয়সতে এওঁ ফ্ৰান্সৰ “একাডেমি ডেচ চায়েন্স”ৰ সভ্য হোৱাৰ উপৰিও জীৱনৰ শেষ ছোৱাত এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে যথেষ্ট খ্যাতি আৰু সন্মান লাভ কৰিছিল। ১৮২৭ চনত তেওঁৰ দেহৰ অৱসান ঘটে।

৩৫৬। **মানবেল্ল ন্যাথ ৰয়** :—আন্তৰ্জাতিক কমিউনিষ্ট আন্দোলনৰ এগৰাকী নেতা মানবেল্ল ন্যাথ ৰয় ১৮৮৭ চনৰ ২১ মাৰ্চ তাৰিখে পশ্চিমবঙ্গৰ ২৪ পৰগণা জিলাৰ আববালিয়া গাঁৱত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁৰ প্ৰকৃত নাম নবেল্ল ন্যাথ ভট্টাচাৰ্য্য। এওঁ হাইস্কুলৰ সংস্কৃতৰ শিক্ষক আছিল। প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ অবিহনে আন আনুষ্ঠানিক শিক্ষা নথকা এই সাহসিক, বুদ্ধিক আৰু সাংগঠনিক প্ৰচেষ্টাৰ বাবেই এই গৰাকী ব্যক্তিয়ে কুৰি দশকত কমিউনিষ্ট ইণ্টাৰনেশ্বনেলৰ কাৰ্য্যবাহী সদস্য হ’বলৈ সক্ষম হয়। এওঁক ভাৰতীয় কমিউনিষ্ট পাৰ্টিৰ প্ৰতিষ্ঠাতা হিচাবে গণ্য কৰা হয়। এওঁৰ প্ৰকাশ হোৱা কেইখনমান ৰাজনৈতিক বিষয়ৰ গ্ৰন্থ হ’ল—১। ইণ্ডিয়া ইন্ টেনজিচন, ২। হোৱাত হু ইউ ওৱাণ্ট, ৩। ৱান ইয়েৰ অফ নন-ক’অপাৰেচন, ৪। আকটাৰ পাথ অফ্ কো-অপাৰেচন, ৫। দ্বি কিউচাৰ অফ্ ইণ্ডিয়ান পলিটিক্স আদি। ১৯৫৪ চনৰ ২৫ জানুৱাৰী তাৰিখে বিশ্বব্যাপি কমিউনিষ্ট আন্দোলন প্ৰচাৰ কৰা এই নেতা গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

৩৫৭। **মাক্স ৰৰ্বাৰ্গ** :—১৮৮২ চনত জাৰ্মান দেশত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ এজন তাত্ত্বিক পদাৰ্থবিদ। কোৱাণ্টাম তত্ত্বৰ সভাৱনা তত্ত্বৰ আৱিষ্কাৰক।

কল্পিত আৰম্ভ কৰা নাহিল। পৰৱৰ্তী সঠিকত কোৱাটোৰ তথ্য প্ৰায়ঃ সম্পৰ্কিত
এওঁৰ যথেষ্ট অৱদান আছে।

৩৫৮। জাণুৱাৰী ২৭ চীন দেশৰ কমিউনিস্ট আৰ্জি প্ৰভাৱশালী এই
নেতা গৰাকীৰ চীনৰ জনৰ প্ৰদৰ্শনৰ এটা আৰ্জি কৰ্মীয়া পৰিৱৰ্তনত প্ৰদৰ্শন
কৰিছিল। ১৮২৩ চনৰ ১২ নৱেম্বৰৰ দিনা। ৭ বছৰ বয়সতে প্ৰথমত আৰ্জি
কৰিবলৈ খেতিৰ কাম কৰিবলগা হৈছিল। এওঁৰ বাৰ্জনৈতিক দৰ্শন আৰু
বিপ্লৱৰ বাণীৰে লাখ লাখ মানুহক মুক্ত কৰিছিল। ১২২১ চনত চীনৰ কমিউনিস্ট
পাৰ্টি গঠন কৰাত এওঁ সহায় কৰে। ১২৪২ চনলৈকে এই বহুশী প্ৰতিভাশালী
ব্যক্তি গৰাকীয়ে নিজৰ চিগাৰেটৰ কাৰণে নিজেই কোৰ মাৰি মৃত্যুৰ খেতি
কৰিছিল। সাহিত্য, সংস্কৃতি, কলা, শিল্প, শিক্ষা, বাৰ্জনৈতিক দৰ্শন আদি বিভিন্ন
বিষয়ত জ্ঞান থকা এই গৰাকী সহজ সৰল ব্যক্তিৰ বৰ্তমান ১২৮০ চনত ৭০
বছৰত ভৰি হিছিল।

৩৫৯। মাৰ্গাৰেট মিড্ :—১২০১ চনৰ ১৬ ডিচেম্বৰৰ দিনা ফিলডেল-
ফিয়াত মাৰ্গাৰেট মিডে জন্মগ্ৰহণ কৰে। সৰুৰে পৰাই এওঁ আৰ্জি বুদ্ধিমতী,
সাহসী, সৰল স্বভাৱৰ ছোৱালী আছিল। দেউতাক অৰ্থনীতিৰ অধ্যাপক
আছিল। কলোৱিয়া বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা এওঁ মনোবিজ্ঞানৰ স্নাতকোত্তৰ
উপাধি লাভ কৰে। ১২২২ চনত ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰাৰ পাচত এওঁ
সমাজৰ কামত নিজকে উৎসৰ্গা কৰে। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ হ’ল “কামিং অৱ
এজ্ ইন্ চামোৱা”। ইয়াৰ উপৰিও এওঁ ২৫ খণ্ডত অধিক মূল্যবান গ্ৰন্থ আৰু
বহু প্ৰৱন্ধ লিখিছিল। মানৱ বিজ্ঞান বিষয়ত এওঁ প্ৰায় ৫৫ বছৰ কাল অতি কট
পায় সাহসেৰে গৱেষণা কৰি সকলোৰে প্ৰিয়পাত্ৰ হৈ পৰাৰ লগতে বিশ্বৰ
অগ্ৰণী বিজ্ঞানী হিচাবে সমাজৰ পাইছিল আৰু ২৫০ টাতকৈও অধিক সন্মান-
সূচক উপাধি লাভ কৰাৰ লগতে ২০ টাতকৈও অধিক বঁটা লাভ কৰিছিল।
১২৭১ চনত ভাৰতত ‘কলিঙ্গ’ বঁটাৰে এওঁক সন্মানিত কৰা হৈছিল। ১২২৬
চনৰ পৰা ১২৭৫ চনলৈকে চৰকাৰী কেইবাটাও গুৰুত্বপূৰ্ণ পদবীত থাকি সুখ্যাতি
অৰ্জন কৰিছিল। মনস্তাত্ত্বিক বিজ্ঞানত এওঁ বিশ্বৰ ভিতৰতে প্ৰথম বাটকটীয়া,
বিশ্বৰ সকলোৰে মাজত বন্ধু আৰু মানৱতাবোধ জাগৃত হলেহে বিশ্বত শান্তি
প্ৰতিষ্ঠা হ’ব বুলি এওঁ দৃঢ়তাৰে কৈছিল। ১৮৭৮ চনৰ ১৯ নৱেম্বৰৰ দিনা
নিউইয়ৰ্কত এই গৰাকী বিশ্বৰ নবম বৃদ্ধ বিজ্ঞানীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

—৩৬০। **মার্কেস গাৰ্চ** :—কটলেণ্ডৰ প্ৰসিদ্ধ জয়কাৰী আৰু আৱিষ্কাৰক গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৭৭১ চনত। নাইজাৰ নদীৰ পতিপথ আৱিষ্কাৰ কৰাৰ বাবে এওঁ জগতত প্ৰখ্যাত। এওঁ আফ্ৰিকাৰ ভ্ৰমণ কৃতান্ত বৰ্ণনাই সকলোকে আনন্দ দি মোহিত কৰিব পাৰিছিল। এই প্ৰখ্যাত লিখক গৰাকীৰ গাব বৰণ বগা হোৱাৰ বাবেই আফ্ৰিকাৰ জনসাধাৰণে তাল চকুৰে চোৱা নাছিল আৰু অনেক সময়ত নানা ভ্ৰাত্যাচাৰবোৰে সন্মুখীন হ'ব লগা হৈছিল।

৩৬১। **মাৰ্ক টোৱাইন** :—আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ মিচৌৰীৰ এখন সৰু গাঁও ফলবিভাত এওঁ ১৮৩৫ চনৰ ৩০ নৱেম্বৰত জন্ম হৈছিল। এওঁৰ আচল নাম 'চেমুৱেল লংহৰ্ণ ক্লিমেন্স'। এওঁ আত্মশিক্ষাৰ পথ লোৱা নাছিল। প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত কিছুদিন গৈয়ে শিক্ষা সাং কৰিছিল। এওঁ ছপাখানাত যোগালী হিচাবে বাপেকৰ মৰাত কামত লোৱায়। তাৰ পাচত বাতৰি কাকতত কাম কৰে। ২২ বছৰ বয়সলৈকে বিভিন্ন ছপাখানাত কাম কৰি নিজৰ দক্ষতা প্ৰদৰ্শন কৰিব পাৰিছিল। এওঁ সংবাদদাতা হিচাবেও কাকতত কাম কৰিছিল। ১৮৬৩ চনৰ ২ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে এওঁ বাচি লোৱা চন্দ্ৰ নাম 'মাৰ্ক টোৱাইন' নামৰ প্ৰবন্ধটো প্ৰকাশ হৈছিল। পিচত এই চন্দ্ৰ নামেৰেই বিশ্ববিখ্যাত হয়। এওঁৰ প্ৰথম প্ৰকাশিত পুথি "বি ইনচেন্চ এণ্ড্ৰ"। এওঁৰ অন্তিম বিখ্যাত গ্ৰন্থ হ'ল ৰাফিং ইট, গিণ্ডেল এ'জ, টমছনৰ হাকলবেৰী ফীন আদি। ১৯০৭ চনত অক্সফোৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ে এওঁলৈ "অনাৰেবী ডক্টৰ অৱ টেলোৰ্চ" সন্মান আগবঢ়ায়। ১৯১৩ চনৰ ২১ এপ্ৰিল তাৰিখে এই বিশ্ববৰ্ণ্য সাহিত্যিক গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

৩৬২। **মাইকেল এঞ্জেলো** :—পৃথিৱীৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ চিত্ৰকৰ আৰু ভাস্কৰ্য্য মাইকেল এঞ্জেলোৰ ১৪৭৫ চনৰ ৬ মাৰ্চ তাৰিখে জন্ম হৈছিল। ছ' বছৰ হওঁতেই এওঁৰ মাকৰ মৃত্যু হয়। সকলো পৰাই এওঁৰ ভাস্কৰ্য্য কলা আৰু চিত্ৰকলাৰ প্ৰতি যথেষ্ট আগ্ৰহ আছিল। ১৪৯৪ চনত ঘৰৰ পৰা পলাই যায়। এওঁ নিৰ্মাণ কৰা পিয়েটা মূৰ্তিটো ১৪৯৯ চনত চেণ্ট পিটাৰ্গীৰ্জাত প্ৰতিষ্ঠা কৰে। মাত্ৰ ৩০ বছৰ বয়সতে এওঁ ইটালীৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ শিল্পী হিচাবে পৰিগণিত হৈছিল। এওঁ মোজেছ স্নেহৰ মূৰ্তি দুটা ১৫১৩ আৰু ১৫১৬ চনত নিৰ্মাণ কৰে। যি দুটা মূৰ্তিৰ সমকক্ষ এতিয়াও নাই আৰু মোজেছ মূৰ্তি সমগ্ৰ বোম্বৰ বিখ্যাত মূৰ্তি। এওঁ চিত্ৰকৰ আছিল। সকলো পৰা ক্ষত্যাৱেগে এওঁ এদিনো কাম নকৰাকৈ থকা নাছিল। দুঃসাহসী এই বিখ্যাত শিল্পী গৰাকীৰ ১৫৬৪

চনৰ ১৮ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে মৃত্যু হয়। এওঁৰ প্ৰধান মূৰ্ত্তি কেইটা হ'ল—১। ভেটিদৰ মূৰ্ত্তি,, ২। মোজেছৰ দণ্ডায়মান মূৰ্ত্তি, ৩। জিষ্টিন চেপেলৰ চিলিং, ৪। মেডিচি চেপেল, ৫। পোপ জুলিয়াচৰ সমাধি মন্দিৰ। এওঁ এগৰাকী ইটালীৰ বিখ্যাত কবিও।

৩৬৫। **মুখি প্ৰেমচন্দ** :—হিন্দী সাহিত্যৰ অপৰাজয় কথাশিল্পী, উপন্যাস সত্ৰাট মুখি প্ৰেমচন্দ ১৮৮০ চনৰ ৩১ জুলাই তাৰিখে উত্তৰ প্ৰদেশৰ বেনাৰচ জিলাৰ লমহি গাঁৱত জন্মগ্ৰহণ কৰে। ১৯৩৬ চনত ৫৬ বছৰ বয়সত ইহলীলা সম্বৰণ কৰে। প্ৰেমচন্দই জীৱনৰ প্ৰতিটো বিষয়তে নানা দৃষ্টি-কটৰ মাৰ্গেৰে অতিবাহিত কৰিছিল, অভাৱত কেতিয়াবা লম্বোণে থাকিবলগীয়া অৱস্থাও হৈছিল। “গোদান” হ'ল এওঁৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ সাহিত্য সৃষ্টি। এওঁৰ কালজয়ী উপন্যাসসমূহৰ বাবে এওঁৰ গুণমুগ্ধ সকলে উপন্যাস সত্ৰাট উপাধিৰে বিভূষিত কৰে।

৩৬৬। **মেঘনাথ সাহা** :—১৮৯৩ চনৰ ৬ অক্টোবৰ তাৰিখে বৰ্তমান বাংলাদেশৰ ৰাজধানী ঢাকা চহৰৰ ওচৰত মেগড়াতি নামৰ সৰু গাঁও এখনত জন্ম হৈছিল। স্বৰূপ আৰ্থিক অৱস্থা শোচনীয় হোৱাৰ বাবে পঢ়াশুনাৰ বাবে অতি কষ্ট কৰিবলগীয়া হৈছিল। ১৯২০ চনত “তাপীয় আয়নীকৰণ তত্ত্ব” (Theory of Thermal Ionisation) আৱিষ্কাৰ কৰে। কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ প্ৰথম খাইৰা প্ৰফেচাৰ আছিল। পৃথিৱীৰ কেইবাখনো বিশ্ববিদ্যালয়ে এওঁক ডি. এচ. চি. উপাধিৰে সন্মানিত কৰে। ভাৰত চৰকাৰে ১৯৫৪ চনত পদ্মভূষণ উপাধি দিছিল। ১৯৭৪ চনত ৮০ বছৰ বয়সত মৃত্যু হয়।

৩৬৭। **ডঃ মেৰিয়াম মণ্টেচৰী** :—বিশিষ্ট শিক্ষাবিদ মেদাম মণ্টেচৰীৰ জন্ম হৈছিল ১৮৭০ চনৰ ৩১ আগষ্ট তাৰিখে ইউৰোপৰ ইটালী দেশত। এওঁ এগৰাকী স্বনামধন্য চিকিৎসক, মনোবৈজ্ঞানিক আৰু শিক্ষাবিদ। এওঁৰ শিক্ষা পদ্ধতি বিজ্ঞানসন্মত আৰু মনোবিজ্ঞানৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত হোৱাৰ বাবে বিশ্বৰ বহু দেশে এই শিক্ষা পদ্ধতি মানি লৈছে। মণ্টেচৰী নামৰ স্কুলৰ এওঁৰেই প্ৰবৰ্তক।

৩৬৮। **মেক্সমুলাৰ** :—১৮২৩ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী জাৰ্মান পণ্ডিত আছিল জগতবিখ্যাত বহু ভাষাতত্ত্ববিদ। এওঁ স্বক্ৰমে সংস্কৃত কবি প্ৰকাশ কৰিছিল যাৰ বাবে এওঁৰ নাম জিলিকি থাকিব। এওঁ দেহনাগৰী

আখৰ সংস্কৃত ভাষাৰ আখৰ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰে। বলত ভাৰতবৰ্ষ আৰু ভাৰতবৰ্ষৰ বাহিৰত এই সংস্কৃত আখৰো ব্যৱহাৰ হয়। এওঁ অক্সফোৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক আছিল। ১২০০ চনত মৃত্যু হয়।

৩৬৭। **মেল্লিৰ গৰ্কি** :—কালজয়ী কচ সাহিত্যিক মেল্লিৰ গৰ্কিৰ কচ দেশৰ কাজানকা নদীৰ পাৰৰ কাজান চহৰত ১৮৬৮ চনৰ ১৪ ফেব্ৰুৱাৰীত জন্ম হৈছিল। এওঁৰ প্ৰকৃত নাম এলেক্সেই পেচকভ। এওঁৰ ল'ৰালি কাল অতি দুঃখ-কষ্টৰ মাজেদি অতিবাহিত হৈছিল। ঘৰুৱা আৰ্থিক অনাটনৰ বাবে এওঁ কটিৰ দোকানত কাম কৰিছিল যদিও মালিকৰ অত্যাচাৰত এই কাম এৰি সৰুতে স্কুল এৰা গৰ্কায়ে অৰ্থৰ বাবে বিভিন্ন টান কাম কৰোঁতেও অধ্যয়ন নকৰাকৈ থকা নাছিল। এওঁ বিভিন্ন ঠাইত কুৰি মাহুহৰ দুৰ্দশা নিজ চকুৰে দেখি ১২০৫ চনত কমিউনিষ্ট দলত যোগদান কৰে। এওঁক চৰকাৰে গ্ৰেপ্তাৰ কৰি দেশান্তৰ কৰিছিল যদিও এওঁ বিপ্লৱ কৰিবলৈ এৰা নাছিল। ১২০৬ চনত বিশ্ব সাহিত্যত উল্লেখযোগ্য স্থান দখল কৰা এওঁৰ উপন্যাস “মা” (Mother) প্ৰকাশ পায়। এওঁৰ অন্যান্য গ্ৰন্থসমূহ হ'ল—১। স্কেটচেজ এণ্ড ষ্টৰিজ (গল্প), ২। দি থ্ৰী (উপন্যাস), ৩। দি ল'ৱাৰ ডেপ্‌থ্‌চ্‌ (নাটক), ৪। অ'ল্ড ইজাৰ গিল (উপন্যাস), ৫। দি ফিলিস্তিনচ (নাটক), ৬। চং অৰ্‌ দি ষ্টৰ্মি পেট্ৰেল, ৭। চাইল্ডহুড ১৮৩৬ চনৰ ১৮ অক্টোবৰত এই গৰাকী মহান শিল্পীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

৩৬৮। **মেথুৰ্ণ** :—১২৫৭ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী বিশ্ববিখ্যাত অলৌকিক শক্তিৰ অধিকাৰী অসাধাৰণ ব্যক্তিৰ ওপৰত বিশ্বৰ বিভিন্ন বৈজ্ঞানিকে পৰীক্ষা-নিৰীক্ষা চলাই আছে যদিও এওঁৰ কাকৰ্কাৰ্য্য দেখি এই বৈজ্ঞানিক সকলেও বিশ্বাস মানিছে। বৈজ্ঞানিক সকলে এই অসাধাৰণ শক্তিক মনোশক্তি বা ইচ্ছাশক্তি বুলি ক'ব খোজে যদিও মেথুৰ্ণে নিজেই নাছানে যে কিহৰ বলত তেওঁ এই আচৰিত ধৰণৰ কামবোৰ কৰিছে। ইংৰাজী, জাৰ্মানী, জাপানী আৰু কচ ভাষা কব আৰু লিখিব পৰা এই তাত্ত্বিক শক্তিৰ অধিকাৰী ব্যক্তিজনে লোহা এডোখৰৰ কালে মনোযোগেৰে দৃষ্টি নিক্ষেপ কৰিলেই লোহাডাল ভি আখৰৰ দৰে বেঁকা হৈ যায়। হলেওত এওঁৰ এই শক্তিৰ পৰীক্ষা কৰিবৰ বাবে বিশেষ ভণ্টেজৰ যত্নপাতি বহুৱাইছিল যদিও সেই যত্নপাতিবোৰ হাতেৰে স্পৰ্শ নকৰাকৈয়ে মেথুৰ্ণে ইচ্ছা-শক্তিৰ দ্বাৰা ধ্বংস কৰি দিছিল। যি কোনো বিশ্ববিখ্যাত চিত্ৰকৰে ঝঁকা ছবিবোৰ

এওঁ মেধেখাকৈয়ে কবৰ আৰু দিব পাৰিছিল। এনে ধৰণৰ বহুতো বিশ্বজনীন কামৰ বাবেই মেথু আৰু বিশ্ববিখ্যাত হৈ পৰিছে আৰু নৈজানিক সকলৰ মতে মেথুৰ এই ইচ্ছাশক্তি প্ৰয়োগেৰে মানৱ কল্যাণ সাধিব পৰা হ'ব।

৩৬২। মেডেলিন ক্লেভ :—১৮২২ চনত ইংলেণ্ডত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল এই গৰাকী সাহসী নাৰী। এওঁৰ অল্প এটা নাম হ'ল মীৰা বেন। বোম্বাৰ বোলাৰ বাৰা লিখিত “মহাত্মা গান্ধী” নামৰ কিতাপখন ১৯২৪ চনত পঢ়ি অভিজ্ঞ হৈ পৰিছিল আৰু গান্ধীজীক লগ পাবৰ বাবে ১৯২৫ চনত ভাৰতবৰ্ষলৈ আহি ৭ নবেম্বৰত মহাত্মা গান্ধীক লগ ধৰিছিল আৰু গান্ধীজীৰ শিক্ষা হৈছিল।

৩৭০। ডাঃ এম. এচ. স্বামীনাথন :—নোবেল বঁটা বিজয়ী এই কৃষি বিজ্ঞানীজন ১৯২৭ চনৰ ৭ আগষ্ট তাৰিখে তামিলনাডুত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ভাৰতবৰ্ষ আৰু তিনিখন মহাদেশৰ পৰা এওঁ মূঠতে ২৫টা অনাবৰী ডিগ্ৰী লাভ কৰিছিল। এওঁ লণ্ডনৰ রয়েল চ'চাইটিৰ ফেল' হোৱাৰ উপৰিও পৃথিৱীৰ অলুষ্ঠানৰ সদস্য হৈছিল। মেলিনাৰ আন্তৰ্জাতিক ধান গৱেষণা কেন্দ্ৰৰ এওঁ সঞ্চালক প্ৰধান পদটি অলংকৃত কৰিছিল। প্ৰায় ছ বছৰ ধৰি এওঁ দেশ-বিদেশৰ পৰা বহু সন্মানিত পুৰস্কাৰ পাইছিল। ইয়াৰ ভিতৰত ১৯৬১ চনত ভাটনাগৰ বঁটা, ১৯৬৫ চনত থেকোস্কাভাক বিজ্ঞান একাডেমিৰ মেণ্ডেল শ্ৰুতি বঁটা, ১৯৬৬ চনত বীৰবল চাহনী বঁটা, ১৯৭৩ চনত ভাৰতীয় ৰাষ্ট্ৰীয় বিজ্ঞান একাডেমিৰ ৰূপালী জয়ন্তী উৎসৱ বঁটা, ১৯৮৪ চনত আৰ. ডি. বেনেট কমন্‌ৱেল্থ বঁটা, ১৯৮৬ চনত বিশ্ব সংস্কৃতি পৰিষদৰ এলবাৰ্ট আইনষ্টাইন বিশ্ব বিজ্ঞান বঁটা, ১৯৬৭ চনত পদ্মশ্ৰী ১৯৭২ চনত পদ্মভূষণ, ১৯৮৭ চনত বিশ্ব খাদ্য আদি বঁটা লাভ কৰে।

৩৭১। মিৰ্জা গালিব :—এই গৰাকী বিখ্যাত উৰ্দু সাহিত্যিকৰ জন্ম হৈছিল ১৭৯৭ চনৰ ২৭ ডিচেম্বৰ তাৰিখে আগ্ৰা চহৰত। এওঁ অকল কবিয়েই নাছিল; এওঁ এগৰাকী দাৰ্শনিক, ভাষাবিদ, লিখক, বুৰঞ্জীবিদ হিচাবেও অনাজাত। উৰ্দু ভাষাৰ উপৰিও হিন্দী আৰু অন্যান্য ভাষাতো এওঁৰ লেখনী প্ৰকাশ পাইছিল। সৰু কালত দেউতাক আৰু খুড়াকক হেৰুৱাব লগা হোৱাত এওঁ বিতালনত আত্মজ্ঞানিক শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰিলে। ঘৰতে দুজন পণ্ডিতৰ ওচৰত কিছু শিক্ষা লাভ কৰিছিল। ১২ বছৰ বয়সৰ পৰাই এওঁ সাহিত্য চৰ্চা কৰে, আৰু কিছুদিনৰ পিচতে উৰ্দু আৰু পাৰ্চী ভাষাত ৰচিত কবিতাই এওঁক কবি হিচাবে প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ইয়াৰ উপৰিও এওঁ বুৰঞ্জী আৰু ধৰ্ম্মীয় দৰ্শন প্ৰতিও ৰচনা কৰিছিল।

এওঁৰ সাহিত্য ৰচনা ব্যক্তি আজি বিশ্ব বিভিন্ন দেশলৈ প্ৰসাৰিত হোৱা দেখা গৈছে। ১৮৬২ চনৰ ১৫ ফেব্ৰুৱাৰীত মৃত্যু হয়।

৩৭২। **মিষ্ট্ৰিল গেম্ৰিয়েল** :—বিবল প্ৰতিভাৰ অধিকাৰী। কাব্য ৰচনা কৰি ১২৪৫ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা বিজয়ী মিষ্ট্ৰিল গেম্ৰিয়েলৰ জন্ম হৈছিল ১৮৮২ চনত আৰু মৃত্যু হৈছিল ১৯৫৭ চনৰ ১১ জানুৱাৰী তাৰিখে। এওঁ গোৱাই ওৱাই আলকাইয়াকা, লুচিলা চ্যু নামেৰে লিখিছিল। ১৫ বছৰ বয়সতে শিক্ষকতা কামত যোগদান কৰিছিল। পিচত কলেজৰ অধ্যাপক হয় আৰু পিচত চিলিৰ বৈদেশিক পৰিক্ৰমা বিভাগত কাম কৰি স্পেইনৰ বহু ঠাই ভ্ৰমণ কৰে। এওঁৰ বিখ্যাত কাব্যপুথি হ'ল 'চনেট অৱ ডেথ'। এই কাব্যখনত প্ৰেমৰ কাহিনী পোৱা যায়। প্ৰেম বিচ্ছেদ হোৱাৰ বাবেই এওঁ গোটেই জীৱন অবিবাহিত হৈয়ে কটাইছিল। দক্ষিণ আমেৰিকাত নোবেল বঁটা লাভ কৰা এওঁৰেই প্ৰথম মহিলা। এওঁৰ কবিতাসমূহ গবীৰ জনসাধাৰণক লৈ ৰচিত।

৩৭৩। **মুৰে গেজ মেল** :—১২২২ চনত আমেৰিকাত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। মাত্ৰ ২৭ বছৰ বয়সতে কণিকা পদাৰ্থ বিজ্ঞানলৈ এওঁ গৱেষণা নিবদ্ধ লিখি প্ৰকাশ কৰিছিল। এওঁ তাত্ত্বিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানত ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। "কোৱাৰ্ক ভৱ" উদ্ভাৱক ১৯৬২ চনত পদাৰ্থ বিজ্ঞানত নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

৩৭৪। **যোচেফ জন টমচন** :—১৮৫৬ চনৰ ১৮ ডিচেম্বৰৰ দিনা ইংলেণ্ডৰ মানচেষ্টাৰ চহৰত জন্ম হয়। দেউতাক কিতাপ ব্যৱসায়ী আছিল। ১৮৮৩ চনত আবৃত্ত চক্ৰ (Vertex Ring) নামৰ এটা বিদ্যুৎ সম্পৰ্কীয় প্ৰবন্ধ লিখি ৰয়েল চ'চাইটিৰ পৰা "আদামচ্ প্ৰাইজ" বঁটা লাভ কৰে। এওঁৰ উল্লেখযোগ্য কিতাপ হ'ল ১। পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ পাঠ্য পুথি, ২। বিদ্যুৎ আৰু চুম্বকত্ব সম্পৰ্কীয় শেহতীয়া গৱেষণা, ৩। গেচৰ মাজেদি বিদ্যুৎ পৰিবহন আদি। গোছৰ মাজেদি বিদ্যুৎ পৰিবহন সম্পৰ্কীয় গৱেষণাৰ বাবে ১৯০৬ চনত টমচনে নোবেল বঁটা লাভ কৰে। এজন বিজ্ঞানবদ্ৰক ইংলেণ্ডে দিব পৰা আটাইতকৈ ডাঙৰ সন্মান জিনিটি কলেজ 'কুলপতি' টমচনে লাভ কৰে। শিক্ষক হিচাবে এওঁৰ সন্মান আছিল। ১৯৪০ চনত মৃত্যু হয়।

৩৭৫। **যোচেফ লুই গৌ ল্যোচাক** :—ক্লাব চেইণ্ট লিউল্ডাৰ্ড নামে চহৰত ১৭৭২ চনত জন্ম হৈছিল। ১৮০৪ চনত পৰিৱৰ্ত্তন বায়ৱত্স পৰ্য্যবেক্ষণ

কবিতালৈ বেলুনৰ সহায়েৰে এওঁ চাৰি মাইল উপৰলৈ উঠি গৈছিল। বেলুনৰ সহায়েৰে ইয়ান ওপৰলৈ উঠা এওঁৰেই প্ৰথম লোক। ১৮০৮ চনত গেছ সম্পৰ্কীয় এটা বিখ্যাত সূত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰে যাক গোঁ লোচাৰৰ সূত্ৰ নামেৰে জনা যায়। চালফিউৰিক এচিড অক্সিজেনিক এচিড সৰহকৈ কবিতা পৰা পদ্ধতি উদ্ভাৱন কৰিছিল। ১৮৪৮ চনত মৃত্যু হয়।

৩৭৬। **যোচেফ প্ৰিষ্টলি:**—এই বৃটিছ ৰসায়নবিদ গৰাকীৰ জন্ম হয় ১৭৩৩ চনত। কাৰ্বন-ডাই অক্সাইড গেছ আৱিষ্কাৰক। অক্সিজেন গেছৰ পৰীক্ষা-মূলক গৱেষণা কৰা প্ৰথম লোক। গেছৰ প্ৰকৃতি অধ্যয়নকাৰক। ১৮০৪ চনত মৃত্যু হয়।

৩৭৭। **যোচেফ লিষ্টাৰ:**—আধুনিক শৈল্য বিজ্ঞান জনক যোচেফ লিষ্টাৰৰ জন্ম হৈছিল ১৮২৭ চনত এচেন্স অঞ্চলত। এওঁৰ দেউতাক ডাঙৰ ব্যৱসায়ী কাৰণে এওঁৰ দৰকাৰ অৱস্থা অতি ভাল আছিল কাৰণেই এওঁ বিখ্যাত শিক্ষাচ্ছুন্নত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিব পাৰিছিল।

৩৭৮। **যুধিষ্ঠিৰ:**—এওঁ কুন্তীৰ গৰ্ভত জন্ম লাভ কৰে। পঞ্চ পাণ্ডবৰ ভিতৰত এওঁৰেই জ্যেষ্ঠ। এওঁ অতি ধাৰ্মিক আৰু শ্ৰায়পৰায়ণ আছিল কাৰণেই এওঁক ধৰ্ম যুধিষ্ঠিৰ বোলা হয়। কুৰুক্ষেত্ৰ যুদ্ধত এওঁ জয়ী হৈ হস্তিনাপুৰৰ ৰজা হয়। ইয়াৰ পিচত এওঁ অশ্বমেধ যজ্ঞ পাতি সোশৰীৰে স্বৰ্গলৈ যাত্ৰা কৰে। ইন্দ্ৰই তেওঁক স্বৰ্গলৈ আগবঢ়াই নিয়ে।

৩৭৯। **যীচুখৃষ্ট:**—পেলেষ্টাইনৰ জেরুজালেম নগৰৰ ওচৰত বেথেলহাম নামৰ ঠাইত ১ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল অৰ্থাৎ এইজন মহাপুৰুষৰ জন্ম তাৰিখৰ পৰাই খৃষ্টাব্দৰ আৰম্ভ হয়। এওঁ খৃষ্টধৰ্মৰ প্ৰচাৰক। ৰোমৰ ধৰ্মগুৰু পোপৰ প্ৰবোচনাত এওঁক ক্ৰুচবিদ্ধ কৰি হত্যা কৰে।

৩৮০। **ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰ:**—বিশ্বকবি ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰৰ জন্ম হৈছিল ১৮৬১ চনত কলিকতা মহানগৰীত। এওঁ এগৰাকী বহুমুখী প্ৰতিভাবান ব্যক্তি আছিল। এওঁ অকল কবিয়েই নহয় এজন ঔপন্যাসিক, চিত্ৰকৰ, দাৰ্শনিক, শিক্ষাবিদ, স্বাধীনতা আন্দোলনৰ “মুক্তি যুঁজাৰু” আৰু এজন ভাল অভিনেতা। অতি জনপ্ৰিয় কবিতা পুথি গীতাঞ্জলীৰ ৰচনাৰ বাবে এওঁ ১৯১৩ চনৰ ১৩ নৱেম্বৰ তাৰিখে বিশ্বৰ সৰ্বোচ্চ পুৰস্কাৰ নোবেল বঁটা সাহিত্যত লাভ কৰে। এওঁৰেই নোবেল বঁটা পোৱা এচিয়াৰ প্ৰথমজন সাহিত্যিক। এওঁৰ অস্ফুট বিখ্যাত পুথি

হ'ল—১। চোনাৰ ভবী, ২। পুৰাতী, ৩। দি চাইকোল অৱ দি প্ৰিং, ৪। দি ইভিনিং চং, ৫। দি মৰশিং চং উল্লেখযোগ্য। এওঁৰ উপভাস হ'ল ১। বজা ঠেৰ বাগী, ২। বাজৰি, ৩। ঘৰবৈৰী, ৪। গ'ৰা। বিখ্যাত নাটক হ'ল—চিত্ৰ, কাবুলিবালা আৰু ক্ষুদ্ৰিত পাচান এওঁৰ বিখ্যাত গল্প। তাৰতৰ বাহ্মীয় লগীত “জন-গণ-মন” এই গৰাকী কবিয়েই বচনা কৰিছিল। ১২৪১ চনৰ ৮ আগষ্ট তাৰিখে ৮০ বছৰ বয়সত এই গৰাকী বিশ্বকবি, তাৰতৰ সু-সন্মানৰ মৃত্যু হয়।

৩৮১। **বজাৰ বেকন** :—১২১৪ চনত হব্চেটচায়াৰ অঞ্চলত ইলচেটা নামে ঠাইত বেকনৰ জন্ম লৈছিল। পোহৰ বিজ্ঞান জ্যোতিৰ বিজ্ঞান, আদি বিষয়সমূহ এওঁৰেই পোন প্ৰথম বাৰৰ বাবে অক্সফোৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ত প্ৰৱৰ্তন কৰিছিল। তেওঁৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ কিতাপ হ'ল—“দি মান্টিপ্লিকেচন স্পেচিয়েৰাম”। তেওঁৰ অসংখ্য কিতাপসমূহ হ'ল ১। দি কোৰেলেক্টিবাচ, ২। কামুনিয়া মেথেমেটিকা, ৩। কামুনিয়া নেচাৰেলিয়াম। “অপাচ মেচাচ”, অপাচ মাইনৰ, অপাচ টাৰচিয়াম নামৰ বিশ্বকোষৰ ২টা খণ্ড লিখি উলিয়াইছিল। শিক্ষক হিচাবে সুখ্যাতি থকাৰ বাবে “আশ্চৰ্য্য শিক্ষক” হিচাবে জীৱন কালতে জনাজাত হৈ পৰিছিল। প্ৰচলিত বীতি-নীতিৰ বিৰোধে যোৱাৰ বাবে এওঁ চৈধ্য বছৰ কাৰাবৰণ খাটিবলগীয়া হৈছিল।

৩৮২। **ৰবাৰ্ট বইল** :—১৬২৭ খ্ৰীঃত আয়াৰলেণ্ডত জন্ম হৈছিল। স্থিৰ উষ্ণতাত এক নিৰ্দিষ্ট ভৰৰ বায়ুৰ চাপ যিমানে বাঢ়ে তাৰ আয়তনো সিমানে কমি যায় বুলি আৱিষ্কাৰ কৰিছিল যাক সুবিখ্যাত “বইলৰ সূত্ৰ” নামে বিশ্বত জনাজাত। পদাৰ্থ বিজ্ঞান সম্পৰ্কীয় এওঁৰ গৱেষণা পুথিখন “নতুন পৰীক্ষা” ১৬৬০ চনত লিখে। পদাৰ্থ বিজ্ঞানলৈ এওঁৰ যথেষ্ট অৱদান থাকিলেও এওঁক বাসায়নিক বিশ্লেষণৰ জনক বুলি কোৱা হয়। এওঁৰ উল্লেখযোগ্য বিজ্ঞানভিত্তিক পুথি হ'ল—“সল্লেহবান্দি বসায়নবিধ” (Chymista Seepitus)। ৰয়েল চ'চাইটিৰ সভাপতি পদ এওঁক ঘচা হয় যদিও তেওঁ এই পদ পাবলৈ অস্বীকাৰ কৰি প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল। ১৬৯৯ চনত এই বিখ্যাত বিজ্ঞানী গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

৩৮৩। **ৰবাৰ্ট ব্ৰীলছেজ বুনচেন** :—১৮১১ চনৰ ৩১ মাৰ্চৰ দিনা জাৰ্মানীৰ গাৰ্টেনজেন চহৰত বুনচেনৰ জন্ম হয়। তেওঁ প্ৰমাণ কৰিছিল যে ফেৰিক অক্সাইড, নামৰ পদাৰ্থটোৱে আৰ্চে নিকৰ বিষ বহুতৰে কমাই দিব পাৰে। “বুনচেন কোৰ”

এওয়েই উদ্ভাৱন কৰিছিল। শোহৰৰ ভাৱিতা জুথিবৰ বাবে 'ক'টোমিটাৰ' নামৰ এটা যন্ত্ৰ এওঁ সাজিছিল ১৮৪৪ চনত। ইয়াক বুনচেন 'ক'টোমিটাৰ' বোলা হয়। ১৮৭০ চনত তাম জুথিব পৰা আইচ কেলবিমিটাৰ নামে এটা যন্ত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। মেগনেচিয়াম প্ৰস্তুত কৰিব পৰা এটা পদ্ধতি আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ৩৭ বছৰ হাইডেলবাৰ্গ বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপনা কৰিছিল। বিজ্ঞান-বাক নকৰাই গোটেই জীৱন তেওঁ পৰীক্ষাগাৰতে কটালে। ১৮২২ চনৰ ১৬ আগষ্টৰ দিনা এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

৩৮৪। **ৰবাৰ্ট এণ্ড্ৰুজ মিলিকান** :—১৮৬৮ চনৰ ২২ মাৰ্চৰ দিনা আধুনিক বিজ্ঞানলৈ বিশেষ অৰিহণা আগবঢ়োৱা এই গৰাকী বিজ্ঞানীৰ আমেৰিকাৰ ইলিনইচ প্ৰদেশৰ মৰিচন নামে অঞ্চলত জন্ম হৈছিল। চিকাগো বিশ্ববিদ্যালয়ত ২৫ বছৰ কাল অধ্যাপনা কৰিছিল। ইলেকট্ৰনৰ বৈদ্যুতিক আধাৰ নিৰ্ণয় এওঁৰ উল্লেখযোগ্য অৱদান। “অইলড্ৰপ্ মেথ’দ” উদ্ভাৱক। এওঁৰ বহুমূলীয়া বিভিন্ন গৱেষণাৰ বাবে ১৯২৩ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। মহাজাগতিক ৰশ্মি (Cosmic Ray)-ৰ সম্পৰ্কে গৱেষণা কৰাৰ ভিতৰত মিলিকানো অগ্ৰতম। বৃটেইনৰ ৰয়েল চ’চাইটিৰ পৰা হিউগ্‌চ-মেডেল, আমেৰিকাৰ বিজ্ঞান চ’চাইটিৰ পৰা “কমষ্টক” প্ৰাইজ আদি সন্মান লাভ কৰে। ১৯৫৩ চনত ৮৫ বছৰ বয়সত মৃত্যু হয়।

৩৮৫। **ৰবাৰ্ট অ’পেন হেইমাৰ** :—১৯০৪ চনৰ ২২ এপ্ৰিলৰ দিনা আমেৰিকাৰ নিউইয়ৰ্ক চহৰত জন্ম হৈছিল। সৰুৰ পৰাই তীক্ষ্ণ বুদ্ধিৰ ল’ৰা আছিল। ১৯২২ চনত মাত্ৰ ২৫ বছৰ বয়সতে কালিফৰ্ণিয়া ইন্‌ষ্টিটিউট অৱ টেকন’লজি আৰু কালিফৰ্ণিয়া বিশ্ববিদ্যালয়ত একে সময়তে প্ৰায় ১২ বছৰকাল অধ্যাপনা কৰিছিল। অ’পেন হেইমাৰ “ফিলিপস প্ৰতিক্ৰিয়াৰ” উদ্ভাৱক। ৮টা ভাষাত এওঁ লিখিব আৰু পঢ়িব পাৰিছিল। পৰমাণু বোমাৰ পৰীক্ষাটো গাঁতৰি এটা স্নোকেৰে এওঁ আৰম্ভ কৰিছিল। আমেৰিকা দেশৰ সৰ্বোচ্চ সন্মান “এনৰিক ফাৰ্ম” পুৰস্কাৰ এওঁ লাভ কৰিছিল। ১৯৬৭ চনৰ ১৮ ফেব্ৰুৱাৰী দিনা মৃত্যু হয়।

৩৮৬। **ৰবাৰ্ট হুক** :—১৬৫৩ চনত ইংলেণ্ডত জন্ম হৈছিল। বৰ্তৰ বিজ্ঞান অধ্যয়নৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় বেৰ’মিটাৰ, হাইড্ৰ’মিটাৰ, থাৰ্ম’মিটাৰ আদি যন্ত্ৰ নিজেই সাজি লৈছিল। পৰ্য্যায়ৰ স্থিতিস্থাপকতাৰ বিষয়ে চৰ্চা কৰি এই বিবন্ধে

এটা বিখ্যাত নৃত্য উলিয়াইছিল বিটো আজিও “হুকব নৃত্য” বুলি জনা যায়।
হুক ইংলেণ্ডৰ সেই যুগৰ শ্ৰেষ্ঠ বিজ্ঞানী বুলি কব পাৰি। এওঁৰ মৃত্যু হয় ১৭০৩
চনত।

৩৮৭। **বৰাট ছাৰ্ছাছছ গডাড :**—১৮৮২ চনত মাকিন দেশত জন্মগ্ৰহণ
কৰে। বকেট আৱিষ্কাৰক। বকেটৰ সহায়েৰে চন্দ্ৰত অবতৰণ কৰাৰ কথা চিন্তা
কৰিছিল। ১৯৪৫ চনত মৃত্যু হয়।

৩৮৮। **বৰাট বিগ্লে :**—বিষবিখ্যাত এজন কাৰ্টুনিষ্ট। প্ৰথমে এওঁৰ
কাৰ্টুনে আমেৰিকাবাসীক বিশেষ আকৰ্ষণ কৰিব পৰা নাছিল যদিও পিচত এই
কাৰ্টুনিষ্ট গৰাকী ভেওঁৰ অশেষ কষ্ট আৰু চেষ্টাৰ ফলত এজন বিখ্যাত কাৰ্টুনিষ্ট
হিচাবে বিশ্বত জনাজাত হৈ পৰিল। এওঁৰ দেউতাক এজন সাধাৰণ বাঢ়ৈ।
যকৰা আৰ্থিক অৱস্থা ভাল নোহোৱাৰ বাবে দেউতাকে এওঁক সতৰ্ক কৰি দিছিল
যে বিগ্লে শিল্পী হলে মৃত্যুৰ বাবে ক্ষণ গণিব লাগিব। দেউতাকৰ এই সতৰ্কতাৰ
প্ৰতি বিশেষ কাণ নিদি এওঁ বাতৰি কাকতলৈ কাৰ্টুন পঠাবলৈ ধৰিলে আৰু
এওঁলৈ প্ৰতিদিনে পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ঠাইৰ পৰা কাৰ্টুন সম্পৰ্কত চিঠি আহিবলৈ
শৰে। ১৯১৮ চনত ‘বিলিভ ইট অব নট’ খেলৰ কাৰ্টুন প্ৰকাশ পোৱাৰ প্ৰায় ১১
বছৰ পাচত অৰ্থাৎ ১৯২৯ চনতহে এওঁলৈ বিশ্বজোৰা খ্যাতি আহে ‘বিলিভ ইট
অব নট’ কিতাপখনৰ বাবে। অৰ্ধ-নিয়ুত কপি এ বছৰতে বিক্ৰি হোৱাত এই
গ্ৰন্থ বছৰটোত সৰ্বাধিক বিক্ৰি হোৱা গ্ৰন্থ হিচাবে এওঁলৈ বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশৰ পৰা
খ্যাতি আহে। এই কিতাপখন পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ১৭টা ভাষালৈ অনুবাদ
হৈছিল।

৩৮৯। **বৰাট ক্লাইভ :**—১৭২৫ চনত ইংলেণ্ডৰ এটি সৰু পৰিয়ালত
জন্মগ্ৰহণ কৰা এই লোহ মানৱজনে ভাৰতবৰ্ষৰ দৰে বিশ্বনিষ্ট আৰু সম্পদশালী দেশ
এখনক পৰাধীন কৰি ইংৰাজ সাম্ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰা এজন অক্লান্ত সৈনিক। এওঁৰ
বিচৰ্কাৰ প্ৰতিভাৰ বাবেই সাধাৰণ কেৰাণী চাকৰিৰ পৰা সাধাৰণ সৈনিক হিচাবে
ভৰ্তি হৈ লেফ্টেনেণ্ট কৰ্ণেল পদলৈ উন্নীত হয়। কেইবাখনো যুদ্ধত এওঁৰ যুদ্ধ
কৌশল, দূৰদৰ্শিতাৰ বাবে ভূয়সী প্ৰশংসা লাভ কৰিছিল। দ্বিতীয়বাৰ ভাৰতলৈ
আহোঁতে সাম্ৰাজ্যৰ গভৰ্ণৰ পদত নিযুক্তি পায়। ১৭৬২ চনত এওঁক “বেৰন অফ
পলাচি” উপাধিৰে বৃটিছ চৰকাৰে সন্মানিত কৰে। ইয়াৰ পিচত চৰকাৰে
সাইট উপাধিৰে বিভূষিত কৰে। এওঁৰ শেৰৰ জীৱন অতি কষ্টকৰ আছিল।

বোগাকান্ত দেহাই মানসিক অশান্তিৰে মৈতে ১৭৭৪ চনৰ ২২ নবেম্বৰ তাৰিখে ৪২ বছৰ বয়সত দেহৰ অৱসান ঘটে।

৩২০। **ৰবাৰ্ট কথ্ :**—নোবেল বঁটা বিজয়ী এই গৰাকীৰ ১৮৪৩ চনৰ ১১ ডিচেম্বৰত জাৰ্মানীৰ হাৰ্টিজ পৰ্বতমালাৰ অধোদেশত ক্লাৰ্চখাল নামৰ এখন সৰু গাঁৱত জন্ম হৈছিল। ১৮৬৬ চনত চিকিৎসাত ডিম্ন'মা লয়। এওঁ ডাক্তৰ, শিক্ষক আৰু এজন বিজ্ঞানী। যক্ষ্মা ৰোগৰ বেজ্জৈবিয়া, “মাইকোয়েষ্টেৰীয়া টিউবাৰকুলেচিচ” আৱিষ্কাৰ কৰাৰ লগতে এই ৰোগৰ প্ৰতিৰোধকৰ কাৰণে ‘টিউবাৰকুলিন’ নামৰ ঔষধো আৱিষ্কাৰ কৰে। এই আৱিষ্কাৰৰ বাবে ১৯০৫ চনত চিকিৎসা বিজ্ঞানৰ নোবেল বঁটা এওঁ লাভ কৰে। ১৮৮৩ চনত এওঁ কলিকতাত থকা সময়ত কলেবা ৰোগৰ বীজাণু ‘কলেবা ভাইব্ৰিও’ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৯২০ চনত এই বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে দেহতাগ কৰে।

৩২১। **পণ্ডিত ৰবিশঙ্কৰ :**—বিখ্যাত ভাৰতীয় চেতাৰ বাদক ৰবিশঙ্কৰ ১৯২০ চনৰ ৭ এপ্ৰিল তাৰিখে কলিকতাত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁৱেই বিদেশী চিনেমাত সঙ্গীত বচনা কৰা প্ৰথম ভাৰতীয়। এওঁ অল ইণ্ডিয়া সঙ্গীত সঞ্চালক ১৯৪৯ চনৰ পৰা ১৯৫৫ চনলৈকে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰিছিল। সঙ্গীতৰ কাৰণে ভাৰতীয় আৰু বিদেশৰ পৰা বহু সন্মানিত পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছিল। এওঁ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পুৰস্কাৰ ভিতৰত ইণ্টাৰনেশ্যনেল ভেলচকো এৱাৰ্ড, চিলভাৰ বীয়েৰ আৰু ভেনিচ ফেচ্টিভেল এৱাৰ্ড উল্লেখযোগ্য। ভাৰতৰ আৰু ভাৰতৰ বাহিৰৰ কেইবাটাও বিশ্ববিদ্যালয়ে এওঁলৈ ডক্টৰেট উপাধি প্ৰদান কৰি সন্মান যাচিছিল। ১৯৮৬ চনত এওঁক ভাৰত চৰকাৰে ৰাজ্য সভালৈ সদস্য মনোনীত কৰি সন্মান আগবঢ়াইছিল। এওঁ সঙ্গীত, নাটক একাডেমিৰ সদস্য হিচাবে নিৰ্বাচিত হৈছিল।

৩২২। **ডাঃ ৰবীন্দ্ৰ বেনাৰ্জী :**—বিশ্ববিখ্যাত প্ৰকৃতিবিদ গৰাকী ১৯৫২ চনত চিকিৎসক হিচাবে অসমলৈ আহে আৰু বৰ্তমান এওঁ অসমৰ গোলাঘাট নগৰৰ স্থায়ী বাসিন্দা। বন্য প্ৰাণী সংৰক্ষণ আৰু বন্য প্ৰাণীৰ জীৱনধাৰণৰ উন্নয়ন-কল্পে এওঁ যি চিন্তাধাৰা আৰু ঐকান্তিক প্ৰচেষ্টাৰে গোটেই জীৱন জুৰি কাম কৰি আহিছে সেইয়া বিশ্বতে বিৰল বুলি কলেও বঢ়াই কোৱা নহয়। চিকুমাৰ এই ব্যক্তি গৰাকীয়ে জীৱ-জন্তু, চৰাই-চিৰিকৃতি আদিৰ বিষয়ত ২৫খনতকৈয়ো অধিক তথ্যচিত্ৰ নিৰ্মাণ কৰি উলিয়াইছে ; আৰু এই তথ্যচিত্ৰবিলাকে কেৱল ভাৰততে

নহৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পুৰস্কাৰ আৰু সন্মান পাইছে আৰু ই অতি জনপ্ৰিয় হৈ পৰিছে । ১৯৬১ চনত বাৰ্গিন দূৰদৰ্শনৰ বাবে প্ৰায় ৬ বছৰ ধৰি প্ৰস্তুত কৰা কাজিৰঙা নামৰ তথ্যচিত্ৰখনে বহু আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছে । ১৯৭২ চনত এণ্টক ভাৰত চৰকাৰে পদ্মশ্ৰী উপাধি প্ৰদান কৰে আৰু বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশৰ পৰা ১৪টা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় পুৰস্কাৰ লাভ কৰে । এই তথ্যচিত্ৰসমূহে এণ্টক বিশ্ববিখ্যাত কৰি তোলে, নিজৰ প্ৰচাৰবিমুখী দুঃসাহসী এই প্ৰকৃতিপ্ৰেমী গৰাকীকে ।

৩৯৩। **বৰাৰ্ট কক্স** :—জাৰ্মান দেশত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী মহান চিকিৎসক বিজ্ঞানীয়ে ১৮৮২ চনত যক্ষ্মা বোগৰ (T.B.) মাৰাত্মক জীৱাণু 'টিউবাৰ কল' আৱিষ্কাৰ কৰিছিল । এণ্টৰ জন্মদিনত ঘৈণীয়েকৰ পৰা উপহাৰ পোৱা এটা অণুবীক্ষণ যন্ত্ৰৰ সহায়ত ডাঃ বৰাৰ্ট কক্সে যক্ষ্মা বোগৰ জীৱাণু আৱিষ্কাৰ কৰে । যক্ষ্মা বোগৰ জীৱাণু আৱিষ্কাৰ হোৱাৰ পাচতে এণ্টৰ নাম জগতত ফাটিমুটি গৈছিল । এই অমূল্য অৱদানৰ বাবেই এই গৰাকী মণিষী বিশ্বত সদায় অমৰ হৈ থাকিব । মানৱ জাতিৰ প্ৰধান শত্ৰু যক্ষ্মা বোগৰ সম্পূৰ্ণ নিৰ্মূল কৰাৰ উদ্দেশ্যেই ১৯৮২ চনত যক্ষ্মা বোগৰ শতবাৰ্ষিকী সমগ্ৰ বিশ্বতে পালন কৰা হয় । প্ৰথম যক্ষ্মা বোগৰ চিকিৎসালয় স্থাপন কৰে ১৮৮৭ চনত চাৰ বৰাৰ্ট ফিলিপে ।

৩৯৪। **বৰাৰ্ট গৰ্ডন মেনজিচ** :—অষ্ট্ৰেলিয়াৰ ভূতপূৰ্ব প্ৰধান মন্ত্ৰী, প্ৰখ্যাত ৰাজনীতিবিদ, আন্তৰ্জাতিক খ্যাতিসম্পন্ন আইনজ্ঞ আৰু সুবক্তা বৰাৰ্ট গৰ্ডন মেনজিচৰ ১৮৯৪ চনৰ ২০ ডিচেম্বৰ তাৰিখে মেলবৰ্ণ চহৰৰ পৰা আট্টেল মাইল নিলগৰ জেপাৰিট নামৰ সৰু চহৰত জন্ম হৈছিল । এণ্ট বিশ্বৰ শ্ৰেষ্ঠ সাংবিধানিক আইনজ্ঞ বুলি জনাজাত । মাত্ৰ ২৯ বছৰ বয়সতে মেনজিচে ১৯২২ চনত সেই মাহৰ আইন জগতৰ সৰ্বোচ্চ সন্মান “কিঙ্‌চ্ কাউঞ্চেলৰ” লাভ কৰে । ১৯৩২ চনৰ এপ্ৰিল মাহত ৪৫ বছৰ বয়সত এণ্ট অষ্ট্ৰেলিয়াৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী হয় যদিও নিজৰ দলৰ ওপৰত আস্থা হেৰুৱাই প্ৰধানমন্ত্ৰী পদৰ লগতে দলৰ সভাপতি পদও ত্যাগ কৰে ।

৩৯৫। **বৰাৰ্ট গু নিৰ’** :—হলিউদৰ কথাছবিৰ বিখ্যাত প্ৰতিভাৱান অভিনেতা, যাক “অভিনয় প্ৰতিভাৰ আকৰ” বুলি কোৱা হয় । এই গৰাকী বৰাৰ্ট গু নিৰ’ৰ জন্ম হৈছিল ১৯৪৩ চনৰ ১৭ আগষ্টত । এণ্ট টেক্সি ট্ৰাইভাৰ, কিং অৱ্ কমেডি, গা দ্বিয়েৰ হাণ্টাৰ আদি বিভিন্ন বিখ্যাত কথাছবিত সকল অভিনয় কৰি দৰ্শকৰ পৰা ভূয়সী প্ৰশংসা লাভেৰে নিজকে প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল ।

দিয়েছিল বৈশিষ্ট্য আভিনয় কৰাৰ বাবে এওঁ প্ৰথম লাভ কৰিছিল অকাৰ বঁটা।
গত্কাৰীৰ পাট চু আভিনয় কৰি শ্ৰেষ্ঠ সহ-অভিনেতা হিচাবে অকাৰ পুৰস্কাৰ
লাভ কৰিছিল।

৩২৬। বামাম্মজন্ম :—১৮৮৭ চনৰ ২২ ডিচেম্বৰত ভামিলনাডুৰ ইৰোদ
হুস্বাহুনম নামৰ ঠাইত জন্মগ্ৰহণ কৰে। ৩৩ বছৰ নো হওঁতেই ১৯২০
চনৰ ২৬ এপ্ৰিলত মৃত্যু হয় বেটপেট নামৰ ঠাইত। ১৯১৮ চনৰ ১৩ অক্টোবৰত
কেম্ব্ৰিজ ট্ৰিনিটি কলেজৰ ফেল' নিৰ্বাচিত হোৱা প্ৰথম ভাৰতীয় ব্যক্তি।
১৯১৪ চনৰ পৰা ১৯২১ চনলৈকে কেম্ব্ৰিজত থকা সময়ত সৰ্বমুঠ ৩২ খন গবেষণা
পত্ৰ এওঁ প্ৰকাশ কৰে। বামাম্মজন্মৰ মহৎ অৱদান সংখ্যাত্মক 'কনজেক্চাৰ'। এওঁ
এজন ভাৰতীয় মহান গণিতজ্ঞ। এওঁ ভাৰতৰ দ্বিতীয় এফ. আৰ. এছ.।

৩২৭। ৰাজা ৰামমোহন ৰায় :—আধুনিক ভাৰতৰ পিতৃ বুলি জনাজাত,
সমাজ সংস্কাৰক, ৰাজা ৰামমোহন ৰায় ১৭৭৭ চনত পশ্চিমবঙ্গৰ হুগলি
জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ১৫ বছৰ বয়সতে মূৰ্তিপূজাৰ বিৰোধিতা কৰি পুস্তিকা
লিখি উলিয়াইছিল। সতীদাহ বিলুপ্তি সাধন, বিধবাৰ পুনৰ বিবাহ, স্ত্ৰী-শিক্ষা
প্ৰসাৰণ, নৈতৃত্ব সম্পত্তিৰ ওপৰত সকলো বংশধৰৰ অধিকাৰ আদিৰ ক্ষেত্ৰত
এওঁ অধিক গুৰুত্ব দিছিল। ১৮১৫ চনত ইংৰাজ কোম্পানী এটাৰ পৰা চাকৰিত
অৱসৰ গ্ৰহণ কৰি এওঁ সমাজ সেৱাৰ কামত আত্মনিয়োগ কৰে। পৃথিৱীৰ বহু
ভাষা—পাৰ্চী, আৰবী, গ্ৰীক, হিব্ৰু, ফৰাচী আৰু ইংৰাজী স্কন্দকৈ ক'ব
পাৰিছিল। এওঁ পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ধৰ্ম অধ্যয়ন কৰিছিল। বেদ আৰু
উপনিষদ এওঁ বঙালী ভাষালৈ অনুবাদ কৰিছিল। ১৮৩০ চনত মোগল
সম্ৰাটৰ হৈ ইংলেণ্ডত এওঁ ওকালতি কৰাৰ বাবে সম্ৰাটে এওঁক ৰাজা উপাধিৰে
বিভূষিত কৰিছিল। ১৮২৯ চনত সতীদাহ প্ৰথা এওঁৰ যত্নেত আইনৰ
দ্বাৰা বিলুপ্ত হয়। ১৮৩৩ চনৰ ২৭ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে এই গৰাকী বিখ্যাত
সমাজ সেৱকৰ ইংলেণ্ডত মৃত্যু হয়।

৩২৮। ৰাশানান্থ সিক্কাৰ :—বঙ্গদেশত ১৮১৩ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল।
উনবিংশ শতিকাৰ ভাৰতীয় বিজ্ঞানী সকলৰ ভিতৰত সিক্কাৰৰ স্থান সবাতোকৈ
ওপৰত। গণিতত এওঁৰ দৰে দক্ষতা থকা মানুহ ভাৰতত কমেই আছিল বুলিব
পাৰি। পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ গুৰু শক্তি মাউণ্ট এভাৰেষ্টৰ জোখ প্ৰথমে এওঁৰেই
কৰিছিল। ১৮৬৪ চনত এজন বিদেশীৰ বাবে হুলত সন্মান আৰ্মানীৰ "চ'চাইটি

অৰ সোচাবেল হিষ্টা' নামৰ বৈজ্ঞানিক অৱস্থানটোৱে এওঁক যোগাযোগকাৰী সভা নিৰ্বাচিত কৰে। ১৮৭০ চনত মৃত্যু হয়।

৩৯৯। **ৰাছল সংস্কৃতায়ন :**—বিশ্বৰ শ্ৰেষ্ঠ গ্ৰন্থকাৰ সকলৰ অন্ততম এই সু-সাহিত্যিক গৰাকীৰ ১৮২৩ চনৰ এপ্ৰিল মাহত উক্তৰ প্ৰদেশৰ আজমগড়ত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁৰ প্ৰকৃত নাম কেদাৰনাথ পাণ্ডে। আধিক অনাটনৰ বাবে এওঁ ল'ৰালিকালৰ শিক্ষা সম্পূৰ্ণকৈ ল'ব পৰা নাছিল যদিও পিচত আৱস্থানিকভাৱে পৃথিৱীৰ বিভিন্ন ভাষা, প্ৰায় ডেৰশতা ভাষা শিকিছিল। বৌদ্ধ ধৰ্ম শিক্ষা শেষ কৰাৰ পাচত এওঁ “জিপিটকাচাৰ্য্য” উপাধি লাভ কৰে। ১৯৪৪ চনত এওঁ ৰাচিয়াৰ লেনিনগ্ৰাড বিশ্ববিদ্যালয়লৈ আমন্ত্ৰিত হৈছিল। শ্ৰীলঙ্কা বিশ্ববিদ্যালয়ত বিদ্যালঙ্কা পৰিভেনা উপাধি লাভ কৰি অধ্যাপক নিযুক্তি পায়। এওঁ বিশ্বৰ বিভিন্ন ভাষাত ১৫০ খনভকৈয়ো অধিক গ্ৰন্থ ৰচনা কৰিছিল। প্ৰায়বিলাক গ্ৰন্থই বৌদ্ধ ধৰ্ম আৰু হিন্দু ধৰ্মৰ ওপৰত ৰচনা কৰিছিল। “সিদ্ধ সকলৰ জীৱন চৰিত্ৰ” এওঁৰ এখন উল্লেখযোগ্য মূল্যবান গ্ৰন্থ। “মধ্য এচিয়া কা ইতিহাস” নামৰ এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থখনৰ বাবে সাহিত্য একাডেমি পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছিল। “ভজা সে গজা” এওঁৰ অন্য এখন অতি মূল্যবান গ্ৰন্থ। এই গ্ৰন্থখন পৃথিৱীৰ ২০টা ভাষালৈ অনুবাদ হৈছে। এওঁ ১৭খন ভ্ৰমণ কাহিনীও লিখিছিল।

৪০০। **ডাঃ ৰাজেন্দ্ৰপ্ৰসাদ :**—১৮৮৪ চনৰ ৩ ডিচেম্বৰ তাৰিখে বিহাৰৰ চাৰণ জিলাৰ জেৰাদে নামৰ গাঁৱত এটি কায়স্থ পৰিয়ালত এওঁৰ জন্ম হয়। এই গাঁৱত কোনো বিদ্যালয় নথকাত ঘৰতে পাঠি ভাষাৰ শিক্ষা এজন মৌলবীৰ সহায়ত গ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ পঢ়াশুনাত ভাল আছিল। এবাৰ দুটা শ্ৰেণীলৈ এওঁক উত্তীৰ্ণ কৰি দিছিল। প্ৰবেশিকা পৰীক্ষাত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ভিতৰতে প্ৰথম হৈছিল। ১৯০৪ চনত এফ. এ. পৰীক্ষাত প্ৰথম হয়। বি. এ. পৰীক্ষাৰ বুৰঞ্জীত প্ৰথম স্থান লাভ কৰে। ১৯০৮ চনত এম. এ. পাচ কৰে। ১৯১৫ চনত এম. এল. পৰীক্ষাত পাচ কৰে। তাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনত সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণ কৰি কেইবাবাৰো ফাটেক খাটিছিল। ১৯৩০ চনত প্ৰথম ছয় মাহ জেল খাটিছিল। ১৯৪৩ চনত জেলত “ইণ্ডিয়া দিভাইদেদ” নামৰ গ্ৰন্থ এখনি লিখে। ১৯৪৬ চনত সংবিধান সমিতিৰ লৰসম্মতিক্ৰমে সভাপতি নিৰ্বাচিত হয়। ১৯৫২ চনৰ ১৬ মে তাৰিখে স্বাধীন ভাৰতৰ প্ৰথম ৰাষ্ট্ৰপতিৰূপে নিৰ্বাচিত হয়।

১৯৫২ চনৰ ১৩ মে তাৰিখে এই পদৰ পৰা অৱসৰ লয় আৰু এই বছৰতে ভাৰত চৰকাৰে ভাৰতবৰ্ষ উপাধি এওঁলৈ আগবঢ়ায়। এই সহজ সৰল অৱিস্কাৰী বিজ্ঞান প্ৰতিভাবান ব্যক্তি গৰাকীয়ে ১৯৬৩ চনৰ ২৮ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

৪০১। **কডলক্ ডিজেল** :—ডিজেল শিল্পৰ আৱিষ্কাৰক কডলক্ ডিজেলৰ জন্ম হৈছিল ১৮৫৮ চনৰ ১৮ মাৰ্চ তাৰিখে পেৰিচ মহানগৰীত। সৰুৰ পৰাই বিজ্ঞানৰ প্ৰতি বিশেষ বাপ আছিল। এওঁ ইংৰাজী ফৰাচী আৰু জাৰ্মান ভাষা ভালকৈ ক’ব পাৰিছিল। ফৰাচীৰ যুদ্ধৰ সময়ত পেৰিচ এৰি লণ্ডনলৈ গৈ তাতে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে। এওঁ সন্মান সহকাৰে ইঞ্জিনিয়াৰিং পাচ কৰি কামত সোমায় যদিও পিচত নিজেই এটা কাৰখানা খোলে। ১৮৯৩ চনৰ ১০ আগষ্ট তাৰিখে ইঞ্জিন চলোৱা ইন্ধন আৱিষ্কাৰ কৰে যাৰ নাম এওঁৰ উপাধি অহুসৰি ডিজেল ৰখা হৈছে। ৫৫ বছৰ বয়সত ১৯১৩ চনৰ ২৬ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে জাহাজত উঠি ইংলণ্ডলৈ ঘোঁৰাৰ পাচতে এওঁ সন্ধানহীন হয়।

৪০২। **বিচাৰ্দ্ জন্ম হেডলি** :—ক্ৰিকেট জগতৰ ভোটাভৰা বৰণ হেডলিৰ জন্ম হৈছিল ১৯৫১ চনৰ ৩ জুলাইত নিউজিলেণ্ডৰ ‘ক্ৰাইষ্ট চাৰ্চত। বৰ্তমান এওঁ বিশ্বৰ ১ নম্বৰ ফাট বলৰ। ১৯৭৩ চনৰ ২ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে এওঁ জীৱনৰ প্ৰথমখন টেষ্ট মেচ্ খেলে। দূৰদৰ্শনত ব্যৱসায়িক অহুষ্ঠান পৰিৱেশন কৰে। এওঁ লিণ্ডপাৰ্ড ব্ৰেবেবিচৰ জনসংযোগ বিষয়া। “এটু দি ডবল” গ্ৰন্থকে ধৰি এওঁ মুঠ ৪খন গ্ৰন্থ ৰচনা কৰে। এওঁৰ বৰ্তমান ৮৮ বাণ হলেই ৩০০০ বাণ সম্পূৰ্ণ হ’ব।

৪০৩। **বিচাৰ্দ্ বাৰ্বে বেকাৰ** :—আন্তৰ্জাতিক খ্যাতিসম্পন্ন সাধু পুৰুষ আৰু বিজ্ঞানী। বিচাৰ্দ্ বাৰ্বে বেকাৰৰ জন্ম হৈছিল ১৮৮৯ চনৰ ৯ অক্টোবৰ তাৰিখে ইংলেণ্ডৰ চায়াবত। সৰুৰ পৰাই প্ৰাকৃতিক ভাল পোৱা এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে ২৬ হেজাৰ কোটি গছ পুলি কই এক বিশ্ব ৰেকৰ্ড প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। অকল সেয়ে নহয় ১৯২২ চনত “বৃক্ষ মানৱ” (Man of the trees) নামৰ এটা সমিতি গঠন কৰি বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশত ১০৮টা শাখা খুলি বনানীকৰণৰ ওপৰত অধিক গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছিল। বিশ্বৰ বনানীকৰণ কংগ্ৰেছৰ অন্ততম প্ৰতিষ্ঠাপক এই সদস্য গৰাকীয়ে ৩০ খন মূল্যবান গ্ৰন্থ ৰচনা কৰিছিল। ইয়াৰ ভিতৰত “মাই লাইফ, মাই ট্ৰিভ” নামৰ গ্ৰন্থখনৰ লগতে “মি চাহাবা চেলেক”

গ্ৰন্থখনিও অতি জনপ্ৰিয়। এওঁ প্ৰথমে কানাডাৰ চাচকাটুন বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰিছিল। আৰু সৈনিক বিভাগত ভৰ্তি হৈ যুদ্ধত আঘাতপ্ৰাপ্ত হোৱা অৱস্থাত যুদ্ধ বুলি ভাবি মৰা সৈনিকৰ হ'মত পেলাই থৈছিল যদিও পিচত জীয়াই থকা গৰু পাই চিকিৎসা কৰাত আৰোগ্য হয়। ইয়াৰ পিচতে এওঁ কেম্ব্ৰিজ বিশ্ববিদ্যালয়ত আৰু অক্সফোৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ত বনানীকৰণ বিষয়ত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে। ১৯৮২ চনৰ ২ জুন তাৰিখে কানাডাৰ চাচকাটুন বিশ্ববিদ্যালয়ত বনানীকৰণৰ কাম কৰি থকা অৱস্থাতে যত্নত আকোৱালি লয়।

৪০৪। **ৰীডা লেডি ব্ৰষ্টাক্ৰিনি** :—বিজ্ঞানী টেনলী কহেনকৰ সৈতে চিকিৎসা বিজ্ঞানলৈ যথেষ্ট অৱদান দি গৈছে। দুয়ো লগলাগি নান্দ বৃদ্ধি উপাদান (Nerve growth factor) আৰু অধিৰ্ঘবৃদ্ধি উপাদান (Epidermal growth factor) আৱিষ্কাৰ কৰাৰ বাবে ১৯৮৬ চনত বিজ্ঞানৰ নোবেল বঁটা দুয়োকো যুটীয়াভাৱে প্ৰদান কৰে।

৪০৫। **ৰে'নো' ডেকাৰ্ট** :—এওঁৰ সম্পূৰ্ণ নাম ৰে'নো ডিউপেৰণ ডেকাৰ্ট ১৫৯৬ চনৰ ৩১ মাৰ্চৰ দিনা ফ্ৰান্সৰ টুৰ্চ নামে ঠাইত জন্ম হৈছিল। এওঁ আছিল তত্ত্ববাদী। তেওঁৰ বিখ্যাত পুথি হ'ল ১। বিশ্ব-জগত (Le Mond), ২। পদ্ধতিৰ সম্পৰ্কে কথোপকথন (Discours de la Methode), ৩। দৰ্শনৰ সাৰ কথা, ৪। সাধনা, ৫। আত্মাৰ-লালসা। কাটা কম্পাচৰ সহায় নোলোৱাকৈ অকল বীজগণিতৰ দ্বাৰাই জ্যামিতিৰ নিয়মসমূহ প্ৰমাণ কৰাৰ ডেকাৰ্টে উপায় উলিয়াইছিল। যাক আজিকালি স্থানাঙ্ক জ্যামিতি বা বিশ্লেষণীয় জ্যামিতি বুলি কোৱা হয়। ১৬৫০ চনত জাহ্নবাৰীত মৃত্যু হয়।

৪০৬। **ৰোমা বোলা** : কেচীবাদ বিৰোধী আৰু মানৱতাবাদৰ সমৰ্থক ফৰাচী সাহিত্যিক ৰোমা বোলাৰ জন্ম হৈছিল ১৮৬৬ চনৰ ২৯ জাহ্নবাৰী তাৰিখে ফ্ৰান্সৰ ব্ৰেমোৰ্চ নামৰ ঠাইত। ১৮৯৫ চনত কলাবিদ্যাত ইতিহাসত ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰে। এওঁ কিছুদিন শিল্পকলা আৰু সঙ্গীত পদ্ধতিৰ বিষয়ে শিক্ষকতা কৰাৰ পাচত হাতত কলম তুলি লয়। “জ'ী জীটক” আৰু অন্তৰ এখন গ্ৰন্থৰ বাবে এওঁৰ নাম লেখক হিচাবে খ্যাতিলাভ কৰে। ১৯২৪ চনত “মহাত্মা গান্ধী” নামৰ গ্ৰন্থৰ জৰিয়তে বিশ্বত ভাৰতীয় দৰ্শন প্ৰচাৰ কৰিছিল। “আই উইল নট বেট” বা “মই কান্ধ নহওঁ” এওঁৰ জীৱনৰ শ্ৰেষ্ঠতম বচন। মানৱতাৰ সাধক, আদৰ্শবাদী নোবেল পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত এই সত্যনিষ্ঠ সাহিত্যিক গৰাকী ১৯৪৪ চনৰ ৩০ ডিচেম্বৰত পৰলোক প্ৰাপ্তি হয়।

৪০৭। **কল্পলক, কল্পিমাছ :**—এওঁৰ সম্পূৰ্ণ নাম কল্পলক, কল্পিমাছ এম্বায়েল কল্পিমাছ। ১৮১২ চনত জাৰ্মানীৰ কল্পলি নামৰ চহৰত এওঁৰ জন্ম হয়। এওঁ এজন তাত্ত্বিক পদাৰ্থবিদ। তাপগতি বিজ্ঞানৰ বিষয় স্ত্ৰোটো এওঁৰেই বিজ্ঞানত প্ৰথমে ঠিকমতে প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। তাপগতি বিজ্ঞানত “কল্পিমাছ ক্লেপাইবৰ্গ” নামৰ স্ত্ৰোটো ক্লেপাইন নামৰ বিজ্ঞানী এজনৰ সৈতে উদ্ভাৱন কৰিছিল। কেলবিকৰ অলিক ধাৰণাৰ পৰা তাপবিজ্ঞান মুক্ত কৰোঁতা সকলৰ ভিত্তবত অন্যতম। ১৮৮৮ চনত এওঁৰ মৃত্যু হয়।

৪০৮। **ৰবাৰ্ট ব্ৰাউণ :**—আমেৰিকাৰ চানক্সালিচ কৃত ১৮৭৪ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই কবি গৰাকীয়ে প্ৰথমে বনোৱা স্কুল এখনত কাম কৰিছিল যদিও পিচত এওঁ জোতা তৈয়াৰ কৰা কাৰখানাত কাম কৰিবলৈ লয় আৰু ১৯১৪ চনতে দুটা কবিতা প্ৰকাশ হয়। এওঁৰ বিখ্যাত কাব্যগ্ৰন্থসমূহ হ’ল—১। মাউণ্টেইন ইণ্টাৰভেল, ২। নিউ হেমশায়া, ৩। এ উইনেচ ট্ৰি, ৪। ইপল বুছ, ৫। এ মাক্স অৱ বিজন, ৬। এ মাক্স অৱ মাৰ্চি, ৭। এ ফাভাৰ বেঞ্জ আদি। সহজ সৰল ভাৱে সৰ্বসাধাৰণ লোকৰ কাৰণে লিখা এইজনা গণ কবি গৰাকীৰ ১৯৬৩ চনত মৃত্যুবৰণ কৰে।

৪০৯। **লতা মাল্লাচকাৰ :**—বিশ্ববিখ্যাত কুকিল গায়িকা লতা মাল্লাচকাৰ ১৯২৮ চনৰ ২৯ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে মধ্যপ্ৰদেশৰ ইন্দৰ নামেৰে ঠাইত জন্মগ্ৰহণ কৰে। বাপেকৰ পৰাই এওঁ সৰুতে সঙ্গীত শিক্ষা আহৰণ কৰে। এওঁ গভীৰ ধৰ্মবিশ্বাসী অবিবাহিত মহিলা। এওঁৰ আকৰ্ষণীয় সুললিত যাদুকৰী স্বৰেৰে বিশ্ব অগণন লোকক যোৱা ৪৩ বছৰে মোহিত কৰি আহিছে। এওঁৰ ভাৰতীয় সংগীত, বাগ, ভজন, কোঁতুক গীত, বোমাষ্টিক গীত সাধাৰণতে গোৱা শুনা যায়। এওঁ ৩০ হাজাৰতকৈয়ো অধিক গীত গাই বিশ্ববৰ্কে প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে আৰু গ্ৰীনিচ বুকত নাম অন্তৰ্ভুক্ত হৈছে। এওঁ সাধাৰণতে ভাৰতীয় ভাষাতে গীত গায়। শ্ৰেষ্ঠ গায়িকা হিচাবে ফিল্ম ফেয়াৰে “ফিল্ম ফেয়াৰ” প্ৰদান কৰাৰ উপৰিও, ভাৰত চৰকাৰে পদ্মশ্ৰী উপাধি প্ৰদান কৰে। লতা মাল্লাচকাৰৰ নামত মধ্যপ্ৰদেশ চৰকাৰে এওঁক একলাখ টকা বছৰি অৰ্জুদান দিয়ে। তদুপৰি গীতৰ বাবেই এওঁ দেশ আৰু বিদেশৰ বহু সন্মান আৰু পুৰস্কাৰ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। কথাছবিৰ সূৰ্য্যোক্ত সন্মান দাৱা চাহেব ফাৰ্কে বঁটা ১৯৯০ চনত লাভ কৰে।

৪১০। **লৰ্ড কেলভিন :**—১৮২৪ চনৰ ২৯ জুন দিনা আম্বায়েলকৃত

বেলকাই নামে চহবত জন্ম হয়। ১৮৮২ চনত ইংলেণ্ডৰ বাণীয়ে এওঁক লাগ নামে অঞ্চল এটাৰ বেবন পদ প্ৰদান কৰে। আৰু ত্ৰেভিয়ার পৰা এওঁ লৰ্ড কেলভিন নামেৰে জনাজাত হয়। যোৱা বছৰ বয়সতে “পৃথিৱীৰ অনাকৃতি” নামৰ এখন বিজ্ঞান বিষয়ৰ বচনা লিখি গ্ৰাচগো বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা পদক লাভ কৰে। এওঁৰ জীৱনী লেখক এজনৰ মতে পৃথিৱীৰ প্ৰিত্তনত কেলভিনেই হয়তো একমাত্ৰ বিজ্ঞানী যি বস্তুতা দি থাকোঁতেই নতুন আৱিষ্কাৰ কৰা আবিষ্কাৰ পাইছিল। ১৮৫১ চনত তাপ গতি বিজ্ঞানৰ এটা দ্বিতীয় সূত্ৰ প্ৰকাশ কৰে। সূত্ৰটো হ’ল সৰ্বজনীনভাৱে কোনো যন্ত্ৰৰ দ্বাৰা কৰা উষ্ণতাত পদাৰ্থৰ পৰা বেচি উষ্ণতা পদাৰ্থলৈ জাপ পৰিবাহিত হোৱা সম্ভৱ নহয়। ২০০০ মাইল দূৰতৰ ঠাইলৈ কেবলৰ সহায়ত বাৰ্তা পঠিবলৈ সক্ষম হোৱাত ইংলেণ্ডৰ বাণীয়ে তেওঁক চাব উপাধি দিলে। ১৮৬৭ চনত “মিৰৰ গেলভানমিটাৰ” সূত্ৰ বৈজ্ঞানিক যন্ত্ৰ এটা আৱিষ্কাৰ কৰে। লাগৰৰ গভীৰতা জুখিবৰ কাৰণে ‘মেথ’মিটাৰ’ নামে এবিধ যন্ত্ৰ সাজিছিল। তিনিশতকৈয়ো অধিক বৈজ্ঞানিক আৱিষ্কাৰ কৰিছিল যদিও এওঁৰ কোনো ভেঁম বা সন্মান নাছিল। এওঁৰ অমায়িক ব্যৱহাৰত ইংলেণ্ডৰ সকলো মুগ্ধ হৈছিল। সূচীৰ্ণ তিপায় বছৰ গ্ৰাচগো বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপনা কৰে। অবসৰ হোৱাৰ প্ৰায় ৮ বছৰ পাচত ১৯০৭ চনত হঠাত ঠাণ্ডা লাগি শেষ নিশ্বাস ধৰে।

৪১১। **লৰ্ড ৰেলি** :—এওঁৰ আচল নাম জন উলিয়াম ষ্টাট। ১৮৪২ চনত ইংলেণ্ডৰ চাচেৰ অঞ্চলত উইথাম নামে এখন ঠাইত জন্ম হৈছিল। ইংলেণ্ডৰ বাণীয়ে বেবন পদত অধিষ্ঠিত কৰাৰ পাচতে তেওঁ লৰ্ড ৰেলি নাম লয়। ১৮৭৩ চনত ৰয়েল চ’চাইটিৰ সভ্য হয়। ৰেলি বিজ্ঞানৰ উদ্ভাৱক। আৰ্গন নামৰ বিজ্জিয় এওঁৰ গেছটোৰ আৱিষ্কাৰ বাবে ১৯০৪ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯১১ চনত মৃত্যু হয়।

৪১২। **লৰ্ড চ্যাফটচ বেৰা** :—এওঁৰ আচল নাম এছান। এছলে কুশাল। বিশ্ববিখ্যাত এই আত্মদান সমাজকৰ্মী গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৮০১ চনৰ ২৮ এপ্ৰিল তাৰিখে (ইংলেণ্ডত)। হুখীয়া মাহুদৰ দুৰ্দশা অবস্থা উপলব্ধি কৰি এওঁ সকলো নিজৰ জীৱন গৰীৰ জনসাধাৰণৰ বাবে উৎসৰ্গা কৰিম বুলি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল সেই প্ৰতিজ্ঞা আখৰে আখৰে পালন কৰি এওঁ বিশ্বত অমৰ হৈ পৰিল। এওঁ অল্পকোৰ্ত্ত শিক্ষা শেষ কৰি বৃষ্টিছ পাৰ্চিয়ামেণ্টৰ সদস্য হয়। এওঁ দ্বিতীয়বাৰ পাৰ্চিয়ামেণ্টৰ সদস্য নিৰ্বাচিত হোৱাৰ পাচত মানসিক বোভা দ্বিতীয়বাৰ অল্পকোৰ্ত্ত

আত্ম পদত নিযুক্তি পায়। এই সময়তে এও মানসিক চিকিৎসালয়ৰ উন্নতিৰ কাৰণে এখন বিল পাচ কৰোৱায়। ১৮৪৮ চনত জনস্বাস্থ্য সম্পৰ্কীয় আইন এওঁৰ চেষ্টাত পাচ হয়। মুখত সোণৰ চামোচ লৈ জয়গ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী মহান ব্যক্তিয়ে গোটেই জীৱন নিশ্চেৰিত দৰিদ্ৰ জনতাৰ কাৰণে নিঃস্বার্থভাবে আত্ম-বলিহান দি ১৮৮৫ চনৰ ১ অক্টোবৰ তাৰিখে মৃত্যুবৰণ কৰে।

৪১৩। **লৰ্ড বেডেন পাৱেল** :—১৮৫৭ চনৰ ২২ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে লণ্ডনৰ টেনহ'প ষ্ট্ৰিটত বেডেন পাৱেলৰ জন্ম হৈছিল। এওঁ ক্লাউট শিক্ষা পদ্ধতিৰ প্ৰৱৰ্তক। এওঁৰ সম্পূৰ্ণ নাম বৰাৰ্ট ষ্টিফেনচন শ্বিথ পাৱেল। ১৮৯৮ চনৰ দক্ষিণ আফ্ৰিকাৰ যুদ্ধত এওঁ কিছুমান যুদ্ধৰ নতুন কৌশল কৰি যুদ্ধত জয়লাভ কৰাৰ উপৰিও এই কৌশলে এওঁক বিশ্বত খ্যাতিলাভ কৰিবলৈ সক্ষম কৰে। ১৯২১ চনত এওঁৰ কামৰ অৱদানৰ বাবে লৰ্ড উপাধি পায়। ক্লাউট সম্পৰ্কীয় ২খন পুথি এওঁ ৰচনা কৰিছিল। এখন হ'ল 'এইডচ টু ক্লাউটিং' আৰু আনখন হ'ল 'ক্লাউটিং ফৰ বয়জ'। ১৯৪১ চনৰ ৮ জানুৱাৰী তাৰিখে মৃত্যু হয়।

৪১৪। **মহাবীৰ লাচিত বৰফুকন** :—বিখ্যাত শৰাইঘাটৰ বগৰ আহোমৰ প্ৰধান সেনাপতি আৰু শৰাইঘাটৰ যুদ্ধত বিজয়ী মহাবীৰ লাচিতৰ জন্ম হৈছিল ১৬১২ চনত। মোগলৰ সেনাপতি ৰজা ৰামসিংহই অসম আক্ৰমণ কৰাৰ গম পাই মোগলক বাধা দিবৰ বাবে একে ৰাতিৰ ভিতৰতে এটা গড় নিৰ্মাণৰ ভাৱ মোমায়েকৰ ওপৰত অৰ্পণ কৰে। মোমায়েকে কামত অৱহেলা কৰাৰ বাবেই “দেশতকৈ মোমাই ডাঙৰ নহয়” বুলি এওঁ কাটি ছুচোৱা কৰে। এই গড়টোক “মোমাইকটা গড়” বুলি আজিও জনাজাত। ভাৰত বিজয়ী পৰাক্ৰমী মোগলে অসম আক্ৰমণ কৰিবলৈ সাহস কৰা নাছিল। মহান বীৰ আৰু অকুঞ্জিম দেশপ্ৰেমিক মহাবীৰ লাচিত বৰফুকন বিখ্যাত শৰাইঘাটৰ যুদ্ধত জয়লাভ কৰাৰ কেইদিন মানৰ পাচতে ১৬৭১ চনত শেষ নিশ্বাস এৰে।

৪১৫। **লাড ব্ৰীগকন ছেলছপ্ট** :—১৮২১ চনত জাৰ্মানীৰ বাৰ্লিন চহৰৰ ওচৰৰ পট্‌ভাম নামে এখন চহৰত জন্ম হৈছিল। “অপ্‌থ্যাল্মস্কপ” যন্ত্ৰটোৰ আৱিষ্কাৰক। ১৮৭১ চনত বাৰ্লিন বিশ্ববিদ্যালয়ত পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ অধ্যাপক আৰু লগতে পলিটেকনিক ইনষ্টিটিউটৰ অধিকাৰী হয়। শব্দৰ তাত্ত্বিক, পোহৰ বিজ্ঞান, শব্দ বিজ্ঞান, বতৰ বিজ্ঞান, আদিৰ বিষয়ত গৱেষণা কৰিছিল। ১৮৯৪ চনত মৃত্যু হয়।

৪১৬। **লালবাহাদুৰ শাস্ত্ৰী** :—১৯০৪ চনত বাৰাণসীৰ পৰা ৭ মাইল আঁতৰত মোগলচৰাই বেলৰে ক'লনিৰ বাধীনোস্তৰ ভাৰতৰ সৰাভোটক জনপ্ৰিয় জননেতা লালবাহাদুৰ শাস্ত্ৰীৰ জন্ম হৈছিল। এওঁৰ সন্তোষ, নিষ্ঠা আৰু নৈতিক চৰিত্ৰৰ বাবে ভাৰতৰ জনগণৰ মনত সন্মান আৰু আদৰ্শনীয় আৰু শ্ৰদ্ধা হৈ থাকিব। ১৯২৭ চনত হোৱা বিৰাভ যোঁতুক হিচাবে এওঁ এটা বঁটা আৰু এমুঠি পৰোৱা সূতাৰ বাহিৰে এফো লোৱা নাছিল। ১৯৫১-৫৬ চনলৈ ভাৰতৰ বেল আৰু পৰিবহন মন্ত্ৰী হৈ থকা সময়তে আলিয়ালোৰত হোৱা বেল দুৰ্ঘটনা এটাৰ বাবে তেওঁ সাংবিধানিক দায়িত্ব স্বীকাৰ কৰি বেছাই মন্ত্ৰীপদ ত্যাগ কৰে। ১৯৬৪ চনত জৱাহৰলাল নেহৰুৰ মৃত্যুৰ পিচত এওঁ ভাৰতৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী হয়। দেশত সমাজবাদ প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ এওঁৰ প্ৰধান লক্ষ্য আছিল। ১৯৬৬ চনৰ জাৰুৱাৰী মাহত তাছখণ্ডত অনুষ্ঠিত হোৱা এক আলোচনাৰ শেষত ৬২ বছৰ বয়সত ভাৰতবৰ্ষৰ হুসন্তান নৈতিকতাৰ প্ৰতিমূৰ্তি, দেশৰ জনগণৰ প্ৰাণ স্বৰূপ লালবাহাদুৰ শাস্ত্ৰীৰ দেহৰ অৱসান ঘটে।

৪১৭। **লালা লাজপট বায়** :—ভাৰতৰ স্বাধীনতাৰ অক্লান্ত বিখ্যাত সংগ্ৰামী নেতা লালা লাজপট বায়ৰ জন্ম হৈছিল ১৮৬৫ চনত পঞ্জাবত। এওঁ গোটেই জীৱন সমাজ কল্যাণৰ কামতেই উছৰ্গা কৰিছিল। দয়ানন্দ এংলো-ভেদিক কলেজ এওঁৰেই পঞ্জাবত প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। এওঁ সৰুৰ পৰাই স্বাধীনতা আন্দোলনত সহযোগ কৰিছিল। প্ৰয়াগত ১৮৮৮ চনত হোৱা কংগ্ৰেছ অধিবেশনত এওঁ ২৩ বছৰ বয়সতে যোগদান কৰিছিল। বাৰ্জনৈতিক কাৰণত এওঁ ১৯০৭ চনত ৬ মাহ পলাই আছিল। এওঁ ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ সমৰ্থনৰ বাবে আমেৰিকা আদি দেশ ভ্ৰমণ কৰিছিল। ১৯২০ চনত অসহযোগ আন্দোলনত যোগদান কৰি জেইল খাটিছিল। ১৯২৮ চনত মৃত্যু হয়।

৪১৮। **লিজ়ে মাইটনাৰ** :—১৮৭৮ চনত ভিয়েনাৰ এটা ইহুদি পৰিয়ালত মাইটনাৰৰ জন্ম হৈছিল। ১৯১৭ চনত “প্ৰটেক্টনিয়াম” নামৰ মৌলটো এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰে। এওঁ বিশ্বজোৰা খ্যাতি লাভ কৰিছিল ‘বিভঙ্গন’ আৱিষ্কাৰৰ বাবে। এই বিভঙ্গনৰ ফলতেই পৰমাণু বোমাৰ বিয়েক্টৰৰ প্ৰস্তুত সম্ভৱ হয়। ১৯৬৮ চনৰ ২৮ অক্টোবৰ তাৰিখে ৮০ বছৰ বয়সত মৃত্যু হয়।

৪১৯। **লিও টলষ্টয়** :—মস্কোৰ পৰা ১৩০ মাইল দূৰত অৱস্থিত ইয়াচানায়া পলিয়ানাৰ ইং ১৮২৮ চনৰ ৯ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে মহৰ্ষি লিও টলষ্টয়ৰ

জন্ম হয়। এওঁৰ সৰু অৱস্থাতে স্নাক বাপেক দুকুৱাৰ আনৰ তত্বাৱধানত ডাঙৰ দীঘল হৈছিল। ইহলীলা ত্যাগ কৰে ১২১০ চনৰ ৭ নবেম্বৰ তাৰিখে ৮২ বছৰ বয়সত। কচ দেশৰ সাহিত্য জগতত এওঁ মুহূৰ্তবিহীন সম্ৰাট। এওঁ এজন সৈনিক আছিল। যুদ্ধৰ অভিজ্ঞতাৰে বিশ্ববিজিত উপন্যাস “ওৱাৰ এণ্ড পিচ” (যুদ্ধ আৰু শান্তি) ৰচনা কৰে। ১২ শতিকালৈকে প্ৰকাশ হোৱা বিশ্বৰ অন্যতম শ্ৰেষ্ঠ উপন্যাস “আনাকাৰেনিনা” এওঁৰে অৱদান। তেওঁ অজস্ৰ সম্পত্তি হৰিহ্ৰ কৃষকক বিলাই দি নিজেও হৰিহ্ৰ হৈ জীৱন কটাই সুখী হৈছিল।

৪২০। **লিচ, ৱালেচা** :—১২৪৩ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা পোলেণ্ডৰ এজন বিখ্যাত লোক। ১২৮০ চনত সমগ্ৰ পোলেণ্ডত এওঁৰ নেতৃত্বত উত্তোগ সম্পৰ্কীয় আন্দোলন গঢ়ি তুলিছিল। ১২৮১-৮২ চনৰ এবছৰ কাল এই আন্দোলনৰ বাবে জেলত থাকিবলগীয়া হয়। মানৱ অধিকাৰৰ বাবে মহৎ কাম কৰাৰ বাবে ১২৮৩ চনত এওঁক নোবেল পুৰস্কাৰ শাস্তিৰ বাবে আগবঢ়াইছিল যদিও পলিচ চৰকাৰে তেওঁক এই বঁটা ল’বৰ বাবে ওচলোৱালৈ বাবৰ বাবে অহুমতি নিদিয়াত লিচ, ৱালেচাৰ গৃহিণীয়ে এই নোবেল বঁটা গ্ৰহণ কৰে। উল্লেখযোগ্য যে এই বঁটাত লাভ কৰা সমূহ টকা ৰোমান কেথলিক চাৰ্চ অৱ পোলেণ্ডক দান কৰে কৃষিৰ কামত খৰছ কৰিবৰ বাবে।

৪২১। **লিউইচ, কেব’ল** :—পৃথিৱী বিখ্যাত এই শিশু-সাহিত্যিক গৰাকী ১৮৩২ চনত ইংলেণ্ডত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। খুঁট চাৰ্চ কলেজত এওঁ অঙ্ক বিষয়ত প্ৰবক্তা আছিল। ১৮৬৫ চনত প্ৰকাশিত এওঁৰ *Alice in Wonderland* বিশ্বৰ এখন শ্ৰেষ্ঠ শিশু-সাহিত্য গ্ৰন্থ। এওঁৰ প্ৰকৃত নাম চাৰ্লচ লুটৱাইজদ ভক্ত্‌চন। এওঁ শিশুৰ বাবে কেইবাখনো মূল্যবান গ্ৰন্থ লিখি থৈ গৈছে। যিকোনোবিশেষতঃ অতি জনপ্ৰিয়তা অৰ্জন কৰিছিল। ১৮৯৮ চনত এই মহান বিশ্ব শিশু-সাহিত্যিক গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

৪২২। **লিঅ’নাৰ্ড দা ভিঞ্চি** :—ইটালীৰ অক্সিয়ান নামৰ গাঁৱত ১৪৫২ চনত জন্ম হয়। বহুলোকে এই গৰাকী বিজ্ঞানীক পঞ্চদশ শতিকাৰ শ্ৰেষ্ঠতম বিজ্ঞানী বুলি কয়। এওঁৰ সম্পূৰ্ণ নাম লিঅ’নাৰ্ড দি চাৰ পিয়েৰ দা ভিঞ্চি। বৰ্তমান যুগত এওঁ চিত্ৰকৰ হিচাবে জনাজাত। এওঁৰ কালজয়ী চিত্ৰসমূহ হ’ল ১। শ্বেৰ ভোজন, ২। মনালিচা, ৩। পতন, ৪। শৈলকন্ডা। বায়ুৰ গতিৰ বিজ্ঞানৰ বিষয়ে গভীৰভাৱে চিন্তা কৰা এই গৰাকীয়েই প্ৰথম ব্যক্তি।

এওঁৰ উল্লেখযোগ্য কিতাপ হ'ল ১। লাইবাৰ এৰোচি, ২। লাইবাৰ কোৱাড্ৰে-ট্ৰাণ, ৩। হি কিগাৰা উয়েনা। এওঁ অকল বিজ্ঞানীয়েই নাছিল লিভাৰ্ড আছিল এজন শিল্পী, কলাকাৰ, সজীৱজ, চিত্ৰকৰ, ভাস্কৰ, বক্তা, ব্যায়ামবীৰ, কাৰিকৰ, নৌবিদ, বিমানবিদ, প্ৰযুক্তিবিদ, গণিতজ্ঞ, পদাৰ্থবিদ, জ্যোতিৰ্বিদ, উদ্ভিদবিদ, শৰীৰবিদ আৰু দাৰ্শনিক। এই গৰাকী মহান ব্যক্তিৰ ১৯১৫ চনৰ মে মাহত ৬৭ বছৰ বয়সত মৃত্যু হয়।

৪২৩। লুই পাস্তৰ :—এই চিকিৎসা বিজ্ঞানীজনৰ ১৮২২ চনত ফ্ৰান্সৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ ডোলে নামৰ গাঁৱত জন্ম হয়। এওঁ ল'ৰাৰ পৰাই মেধাশক্তি সম্পন্ন ছাত্ৰ আছিল। বতাহত অসংখ্য জীবাণু থকাৰ কথা আৱিষ্কাৰ কৰে। মাছহৰ দেহত বেমাৰৰ উৎপত্তিৰ কাৰণ উদ্ঘাটনত এওঁ সক্ষম হয়। এওঁৰ শেষৰ আৱিষ্কাৰ হ'ল “হাইড্ৰোফোবিয়া” অৰ্থাৎ বলিয়া কুকুৰে কাম্বিলে হোৱা জলাতন বোগৰ কাৰণ আৰু তাৰ চিকিৎসা। এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে আৱিষ্কাৰ কৰে। জলাতন বোগৰ প্ৰতিৰোধক বেক্টৰ এওঁয়েই আৱিষ্কাৰক। বেক্টেৰীয়া যে এবিধ জীৱ এই কথা লুই পাস্তৰে প্ৰথমে ১৮৬০ চনত প্ৰমাণ কৰি দেখুৱাইছিল। বেক্টেৰীয়া নামৰ ক্ষুদ্ৰ প্ৰাণীয়েই জৈৱিক পদাৰ্থ গেলায় পচাই পেলায় বুলি এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰে।

৪২৪। লুই জি. গেলভান :—গেলভানৰ জন্ম ১৭৩৭ চনত উক্তৰ ইটালীৰ ব'লনা নামে ঠাইত। ব'লনা বিশ্ববিদ্যালয়ত খাইশাস্ত্ৰৰ অধ্যাপক নিযুক্ত হয়। গেলভানীয়ে প্ৰথমে প্ৰমাণ কৰিছিল যে বেলেগ বেলেগ ধাতুৰ বাবে পেনীৰ সংকোচনৰ পৰিমাণো বেলেগ বেলেগ। ইয়াক “গেলভানিজম” নামে জনাজাত হৈ পৰিছিল। “পেনীৰ গতিৰ ওপৰত বিদ্যুতৰ প্ৰভাৱ” নামৰ এটা গৱেষণামূলক প্ৰবন্ধত গৱেষণাৰ ফলাফল প্ৰকাশ কৰিছিল। এওঁৰ সন্মানাৰ্থে বিদ্যুৎ ধৰা পেলাব পৰা এটা যন্ত্ৰৰ নাম গেলভান’মিটাৰ।

৪২৫। লুই দি ব্ৰগলি :—১৮২২ চনত ফ্ৰান্সৰ ডিয়েপা নামৰ এটা অঞ্চলত জন্ম হৈছিল। ১৯২৪ চনত তাত্ত্বিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানত এখন গৱেষণাৰ গ্ৰন্থৰ বাবে ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। ইয়াত তেওঁ দেখুৱাইছিল যে বিকিৰণৰ দৰে পদাৰ্থবোৰে তৰঙ্গ প্ৰকৃতি আছে। কোৱাণ্টাম বল বিজ্ঞানৰ সূচনা এই গ্ৰন্থৰ সহায়ক আছিল। ব্ৰগলিয়ে এই কামৰ বাবে ১৯২৯ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৬০ চনত মৃত্যু হয়।

৪২৬। **লু'থাম :**—চীন দেশৰ বিখ্যাত লেখক লু'থামৰ ১৮৮১ চনৰ ২৫ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে শ্বাভ কিং নামৰ ঠাইত জন্ম হয়। এওঁ প্ৰকৃত জনগণৰ কাকণে লিখা এজন প্ৰগতিশীল সাহিত্যিক। এওঁৰ উল্লেখযোগ্য গ্ৰন্থসমূহ হ'ল—১। ডায়েরী অফ্ মেড্ মেন, ২। হাৰ্ষ এয়াৰ, ৩। মেডিচাইন, ৪। মাই অল্ড হাউচ, ৫। বৰশিপ্ অফ্ দা নিউ ইয়েৰ। ১৯০২ চনত এওঁ জাপানত চিকিৎসা বিষয়ত অধ্যয়ন কৰিছিল। ১৯৩৬ চনৰ ১৯ অক্টোবৰ তাৰিখে চীনা বিখ্যাত সাহিত্যিকৰ ৫৫ বছৰ বয়সত দেহৰ অবলান ঘটে।

৪২৭। **লুইচা এম. এলকট :**—বিশ্ববিখ্যাত এই আমেৰিকান লেখিকা গৰাকী ১৮৩২ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ সৰু অৱস্থাতে বৰ কষ্টত দিন কটাবলগীয়া হৈছিল। আচৰিত যে মাত্ৰ ৭ বছৰ বয়সতে এওঁ এখন শিশু আলোচনীৰ সম্পাদনা কৰিছিল। এওঁৰ অভাৱগ্ৰস্ত পৰিয়ালক আৰ্থিক ভাৱে সহায় কৰিবৰ বাবে সাময়িক চিকিৎসালয়ত নাৰ্চৰ কাম কৰিছিল। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহ হ'ল—১। দি হম্পিভেল স্কেটছেজ, ২। দি অ'ল্ড ফেণ্ডনুড গাৰ্ল। ১৮৮৮ চনত মাত্ৰ ৫৬ বছৰ বয়সতে এই শিশু সাহিত্যিক গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

৪২৮। **লুইজি পিৰাণ্ডেলো :**—বিশ্বজোৰা খ্যাতিসম্পন্ন এই নাট্যকাৰ গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৮৬৭ চনত বোম নগৰত। নাটক কবিবলৈ ল'লে বা বচনা কৰিলেই এওঁৰ জীয়ে বাধা দিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল যদিও এওঁ বাস্তৱধৰ্মী নাটক লিখি গোটেই বিশ্বতে খ্যাতি লাভ কৰিব পাৰিছিল। “এজন লেখকৰ সন্ধানত ছটা চৰিত্ৰ” নামৰ এওঁৰ প্ৰথম নাটকখনি ১৯২১ চনত বোম নগৰত নাট্যাভিনয় প্ৰদৰ্শন হয়। আৰু দৰ্শকৰ পৰা বিপুল সমাদৰ লাভ কৰে। ১৯২৭ চনত মিলানত এই নাটকে পুনৰ এক আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰে আৰু পৃথিৱীৰ ২৫টা ভাষাত এই নাটক অনুবাদ কৰি সমগ্ৰ বিশ্বতে ইয়াৰ নাট্যাভিনয় প্ৰদৰ্শন কৰা হয়। নাটকৰ উপৰিত এওঁ এশতকৈ অধিক ছুটি গল্প, উপন্যাস আৰু গল্প বচনা কৰিছিল, যিবলোকে এওঁৰ নাম বিশ্ব সাহিত্যত জিলিকাই ৰাখিছিল। ১৯৩৬ চনত এই বিখ্যাত নাট্যকাৰ গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

৪২৯। **লুই ব্ৰান্টাৰ এল্‌ভাৰেজ :**—১৯১১ চনত আমেৰিকাত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই পদাৰ্থবিদ গৰাকীয়ে মৌলিক কণা বিষয়ৰ গৱেষণাৰ বাবে ১৯৬৮ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। বাতাৰৰ অগ্ৰগতিত এওঁৰ যথেষ্ট অৱদান আছে।

৪৩০। **লেনিন্স** :—১৮০০ চনৰ কচিয়াৰ চিম্বাক নামৰ নগৰত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। জন বিত্তে এই মহান অমৰ নেতাজনৰ বিষয়ে কৈছিল—উৰাউল জনতাৰ উপাশ্রুতি হ'বৰ নিচিনাকৈ তেওঁৰ চেহেৰাত কোনো চমক নাছিল। ইতিহাসত সত্তৰতঃ খুব কম নেতাইহে ইমান শ্রদ্ধা আৰু ভাল পোৱাৰ অধিকাৰী হ'ব পৰিছে। এজন আচৰিত জনপ্ৰিয় নেতা কেৱল বিচাৰ-বুদ্ধিৰ দ্বাৰা এজন নেতা, আড়ম্বৰহীন, বসবোধহীন, অনমনীয় আৰু নিৰ্মিষ্ট দৰ্শনীয় বিশেষ চাৰিত্ৰিক বৈশিষ্ট্য বৰ্জিত। কিন্তু সহজ কথাত গভীৰ মন্তাদৰ্শৰ ব্যাখ্যা কৰাৰ অদ্ভুত ক্ষমতা আছিল। বিচক্ষণতাৰ লগত মিলিছিল অসীম বুদ্ধিদীপ্ত সাহস। এওঁ দৰিদ্ৰ ক্লবক, বহুৱাৰ পৰম বন্ধু আছিল। “চোভিয়েট অৱ পিণ্ডলুচ কমিছাৰছ” চৰকাৰ ক্লবক বহুৱাক লৈ এওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰি এই চৰকাৰৰ সভাপতি হিচাবে নিজেই নেতৃত্ব বহন কৰিছিল। দেশৰ কাৰণে অবিৰাম অশেষ কষ্ট কৰাৰ ফলত পিচলৈ এওঁৰ স্বাস্থ্য ভাগি পৰিছিল, টোপনি নহা হৈছিল আৰু বাকশক্তি হেৰুৱাইছিল। এওঁৰ থকা ঘৰ আৰু সাজপাৰ তেনেই সাধাৰণ আছিল। জনসাধাৰণে দুৰ্দশাৰ দিনত যেনেদৰে কম আহাৰ কৰিছিল এওঁ এনে সময়ত কম আহাৰ কৰি দিন কটাইছিল। ১৯২৪ চনৰ ২১ জানুৱাৰী তাৰিখে এই কমিউনিষ্ট নেতা গৰাকীয়ে বিশ্বৰ পৰা চিৰবিদায় লয়।

৪৩১। **ৱাৰ্ড্‌চৱৰ্থ** :—উইলিয়াম ৱাৰ্ড্‌চৱৰ্থ ১৭৭০ চনত ইংলেণ্ডৰ ক্যাণ্ডাৰলেণ্ডৰ ককাৰমাউথত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ইংৰাজৰ বিখ্যাত কবি এওঁ প্ৰকৃতিৰ কবি বুলি জনাজাত। এওঁ কবিতাৰ সংজ্ঞা দিছিল এনেদৰে—কবিতা হ'ল শক্তিশালী ভাবৰ আধিক্যত প্ৰকাশ পোৱা অমুভূতি। এওঁৰ বিখ্যাত কবিতা কেইটা হ'ল—*Yarrow Visited, Unvisited, Lucy Gray, The Prelude, Old to duty* আদি। ১৮৪০ চনৰ ২৩ এপ্ৰিলত মৃত্যু হয়। ১৮৩৯ চনত অক্সফোৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ে D.C.L. উপাধিৰে বিভূষিত কৰে।

৪৩২। **ৱালফ্‌ গ্ৰেং পাণ্ডলি** :—১৯০০ চনত ভিয়েনা চহৰত জন্ম হৈছিল। আণেক্ষিকতাবাদৰ ওপৰত এখন উচ্চাশৰ গ্ৰন্থ লিখিছিল। ১৯২১ চনত ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰে। এওঁ এজন তাত্ত্বিক বিজ্ঞানী আছিল। কোৱাণ্টাম পদাৰ্থ বিজ্ঞানত ‘পাণ্ডলিৰ সূত্ৰ’ বিখ্যাত। নিউট্ৰন নামৰ কণিকাটোৰ অস্তিত্ব এওঁৰেই প্ৰথমে চিন্তা কৰি ব্যাখ্যা দিছিল। ১৯৪৫ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। এওঁৰ ১৯৭৪ চনত মৃত্যু হয়।

৪৩৩। **ফ্ৰাণ্‌স কাৰ্ল হাইডেলবাৰ্গ** :—১৯০১ চনৰ ৪ ডিচেম্বৰ তাৰিখে জাৰ্মানীৰ ডুইচবাৰ্গ নামে চহৰত জন্ম হৈছিল। সৰু অৱস্থাতে অকত ভীৰু চোকা আছিল। ১৯২৩ চনত মাত্ৰ ২২ বছৰ বয়সতে তাৰিক পদাৰ্থ বিজ্ঞানত ডক্টৰেট উপাধি লাভ কৰে। অনিশ্চয়তা স্বত্বেৰ আৱিষ্কাৰক। কোৱাণ্টাম তত্ত্বলৈ এওঁৰ বিশেষ অৱদানৰ বাবে ১৯৩২ চনত নোবেল বঁটা এওঁলৈ আগবঢ়ায়। এওঁৰ উল্লেখযোগ্য গৱেষণামূলক পুথি হ’ল—১। কোৱাণ্টাম তত্ত্বৰ ভৌতিক সাৰ কণা, ২। পদাৰ্থ বিজ্ঞান আৰু দৰ্শন, ৩। পৰমাণু বিজ্ঞানৰ দাৰ্শনিক সমস্যা, ৪। প্ৰকৃতিৰ বিষয়ে পদাৰ্থ বিজ্ঞানী সকলৰ ধাৰণা। ১৯৭৬ চনৰ ১ জানুৱাৰীৰ দিনা মৃত্যু হয়।

৪৩৪। **ৱাৰ্ণাৰ্চ ফল্‌ ব্ৰাউন** :—১৯১২ চনত সম্ভ্ৰান্ত জাৰ্মান পৰিয়ালত এই গৰাকী বিজ্ঞানীৰ জন্ম হৈছিল। সৰু অৱস্থাতে প্ৰায় ৪ বছৰ বয়সৰ পৰাই এওঁ বিজ্ঞানৰ সা-সঁজুলি বা যন্ত্ৰপাতি বাৰি দেইবিলাক ভাঙি পাতি আমোদ পাইছিল। সৰুৰ পৰাই অতি মেধাৱী ছাত্ৰ আছিল। অতি কম বয়সতে ইঞ্জিনিয়াৰিং পঢ়িছিল।

৪৩৫। **ৱাল্ট ডিচনী** :—বিশ্ববিখ্যাত কৌতুক শিল্পী। ১৯০১ চনত আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰত জন্মগ্ৰহণ কৰা ৱাল্ট ডিচনীৰ আচল নাম ৱালটাৰ ইলিয়াচ। “ডিচনী লেণ্ড” কৌতুক শিল্পী। সৃষ্টিকামী আৰু কৌতুক শিল্পী হিচাবে এওঁ জগত বিখ্যাত। এওঁৰ কৌতুক চৰিত্ৰ সৃষ্টি “মিকি মাউচ” (Mickey Mouse) “ডনাল্ড ডাক” (Donald Duck) আৰু “গুফি” (Goofy) গোটেই বিশ্বব্যাপি অতি প্ৰিয় আৰু জগত বিখ্যাত। এওঁ এজন জনপ্ৰিয় লেখক আৰু কথাছবি প্ৰযোজক। এওঁ অভিলেখ সৃষ্টি কৰা কথাছবি বিশেষকৈ কাৰ্টুন ফিল্ম প্ৰযোজক হিচাবে খ্যাত। “ষ্টিম ব’ট” এনে এখন কাৰ্টুন কথাছবি। ১৯৬৬ চনত এই বিশ্বখ্যাতি অৰ্জন কৰা কৌতুক শিল্পী গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস পেলায়।

৪৩৬। **ৱিল ডুবাৰ্ট** :—আমেৰিকাৰ এই প্ৰখ্যাত দাৰ্শনিক আৰু ইতিহাসবিদ গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল মেচচুচেটছত ১৮৮৫ চনত। এওঁৰ বিশ্বজোবা খ্যাতি অৰ্জন কৰা গ্ৰন্থ কেইখন হ’ল ১। দি লেনচ অৱ হিষ্টৰী এডভান্সৰ ইনঞ্জিনিয়াচ, ২। দি প্লেজাৰ্চ অৱ ফিলচফি, ৩। দি ষ্টৰী অৱ ফিলচফি, ৪। ফিলচফি এণ্ড দি চ’চিয়েল প্ৰগ্ৰেম, ৫। কচে এণ্ড ৰিভলিউচন, ৬। ট্ৰেনজিচন। কচে এণ্ড ৰিভলিউচন গ্ৰন্থখনৰ বাবে পুলিৎজাৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। এই বিখ্যাত দাৰ্শনিক গৰাকীয়ে ১৯৮১ চনত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে।

৪৩৭। **ৱীলহেল্ম কল্‌বাত ব'ৰেট্‌জেন** :—১৮৪৫ চনৰ ২৭ মাৰ্চৰ দিনা জাৰ্মানীৰ লেনেন নগৰ এখন চহৰত জন্ম হয়। এওঁ আৱিষ্কাৰ কৰা আটাইতকৈ চমকপ্ৰসূ অৱদান হ'ল এক্সৰে বা ব'ৰেট্‌জেন ৰশ্মি অথবা ব'ৰ্টজেন ৰশ্মি। এই ব'ৰ্টজেন ৰশ্মি আৱিষ্কাৰৰ কথা বাৰ্লিন কিজিকেল চ'চাইটিৰ আগত ১৮৯৬ চনৰ ৪ জানুৱাৰী তাৰিখে প্ৰকাশ কৰে। এই আৱিষ্কাৰৰ বাবে ১৮৯৬ চনত বৃটেনৰ ৰয়েল চ'চাইটিয়ে এওঁক “কম ফৰ্ড” মডেল প্ৰদান কৰে। ১৯০১ চনত পদাৰ্থ বিজ্ঞানত এওঁৰেই প্ৰথম নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯০০ চনত মিউনিখ বিশ্ব-বিদ্যালয়ত এজন সন্মানীয় অধ্যাপক হিচাবে যোগদান কৰি ১৯২০ চনত অৱসৰ গ্ৰহণ কৰে। এইজন জগত বিখ্যাত বিজ্ঞানী এজন শিক্ষকক উপলুঙা কৰাৰ বাবে স্কুলৰ পৰা নাম কাটি দিয়াত ঘৰতে অধ্যয়ন কৰি পৰীক্ষা দিব লগা হৈছিল। ১৯২৩ চনৰ ১০ ফেব্ৰুৱাৰীৰ দিনা কৰ্কট ৰোগত মৃত্যু হয়।

৪৩৮। **ৱীলে ব্ৰড্‌ ফেল** :—১৫৫১ চনত হলেণ্ডৰ লেইডেন চহৰত জন্ম হৈছিল। পোহৰৰ প্ৰতিসৰণৰ এটি বিখ্যাত সূত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৬২৬ চনত মৃত্যু হয়।

৪৩৯। **ৱীল হেল্ম ৱীম** :—১৮৬৪ চনত জাৰ্মান দেশত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই পদাৰ্থবিজ্ঞানে তাপ বিজ্ঞানৰ এটি বিখ্যাত সূত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৯১১ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে তাপ বিজ্ঞান গৱেষণাৰ বাবে। ১৯২৪ চনত মৃত্যু হয়।

৪৪০। **শকুন্তলা** :—এওঁ বিশ্বমিত্ৰ মূনিৰ ঔবলত আৰু মেনকাৰ গৰ্ভত জন্মগ্ৰহণ কৰে। জন্মৰ পাচতে মাকে এৰি যোৱাত কণ্ঠমূন্দিৰে পায়, আশ্ৰয়লৈ আনে আৰু তুলি তালি ডাঙৰ হীঘল কৰে। ৰজা দুয়ন্ত চিকাৰলৈ আহি এওঁৰ ৰণত মুগ্ধ হৈ শকুন্তলাক বিয়া কৰায়। বিখ্যাত নাট্যকাৰ কালিদাসে এই কাহিনীক লৈ শকুন্তলা নাটক ৰচনা কৰে। যাৰ বাবে এওঁৰ নাম বিশ্বত জনাজাত হৈ অমৰ হ'ল।

৪৪১। **শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱ** :—অসমৰ নগাঁৱৰ আলিগুৰী নামেৰে ঠাইত ১৪৪২ চনত (১৩৭১ শকত) অসমীয়া জাতিৰ জনক—সাহিত্যিক, বিদগ্ধ পণ্ডিত, সমাজ সংস্কাৰক, এক শব্দৰ নাম ধৰ্মৰ প্ৰৱৰ্তক, নীতিকাৰ, দাৰ্শনিক, কলাকাৰ, চিত্ৰকৰ, শৰীৰবিদ, বিশিষ্ট বিপ্লৱী, স্থাপত্যবিদ আদি গুণেৰে বিচুৰিত সৰ্বগুণাকৰ জগত গুৰু শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱৰ আৰ্য্যতা হৈছিল। শঙ্কৰদেৱক ১০টা নামেৰে

মতা হৈছিল—শকুৰদেৱ, গদাধৰ, মহাপুৰুষ, ভেকাগিৰি, অধিকাৰী, সভ, মহন্ত, আতা, গোমোস্তা আৰু জগন্নাথ। জন্মৰ তিনি দিনৰ পাচতে মাক মৃত্যুশয্যা আৰু কিছু দিনৰ পিচতে দেউতাক কুহুৰৰ ভূঞা চুৰুৱাত বুঢ়ীমাক খেবহুতীয়ে শকুৰদেৱক তুলি তালি ডাঙৰ দীঘল কৰিছিল। এওঁ সৰুৰ পৰা অতি চোকা বুদ্ধিৰ, বলবান আৰু সাহসী আছিল। টোলত ১২ বছৰ বয়সত নাম লগাইয়েই ব্যঞ্জনবৰ্ণ নিশিকাকৈয়ে এটা গভীৰ অৰ্ধপূৰ্ণ কবিতা লিখি এওঁৰ গুৰু মহেন্দ্ৰ কন্দলিক আচৰিত কৰি তুলিছিল। প্ৰায় ১০ বছৰকাল শিক্ষা গ্ৰহণ কৰাৰ পাচত সকলো বিদ্যাতে পাৰ্গতি হৈ পৰে। এওঁ ছাজ অৱস্থাতে হৰিশ্চন্দ্ৰ উপাখ্যান কাব্যখন ৰচনা কৰে। ১৪৭০ চনত টোল এৰি ২১ বছৰ বয়সত ভূঞা ৰাজ্যক শাসনৰ ভাৰ লয়। ১৪৮১ চনত এওঁ জোঁৱায়েকক ঘৰৰ দায়িত্ব আৰু দুই দৰা ককাকক ৰাজ্যৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰি প্ৰায় ১২ বছৰ ভাৰতৰ উত্তৰ আৰু দক্ষিণ অঞ্চলৰ তীৰ্থসমূহ ভ্ৰমণ কৰে। ১৪৯৩ চনত প্ৰায় ৪৪ বছৰ বয়সত বিভিন্ন তীৰ্থস্থান ঘূৰি আহি অসমত তেতিয়া ধৰ্মৰ নামত চলা নানা ব্যক্তিচাৰ আদি দূৰ কৰি প্ৰকৃত ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠাৰে সমাজক ৰক্ষা কৰিবৰ বাবে এই সৰ্বগুণাকৰ মহাপুৰুষ গৰাকীয়ে সমাজত বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰৱৰ্তন কৰি সমগ্ৰ জগতক যি মহামূল্যবান অৱদান দি গৈছে বিখ্যাত ভাৰ তুলনা পাবলৈ নাই। এই ধৰ্মত সাম্যবাদিতা, এই ধৰ্মৰ নৈতিকতা আৰু এই ধৰ্মৰ দৰ্শনাদি বিশেষভাৱে মনকৰিবলগীয়া। সংসাৰৰ মায়া, মোহ, পাপ খণ্ডনৰ কাৰণে ভগৱানৰ আশ্ৰয়লৈ ভগৱানৰ গুণাহুকাৰ্তন, প্ৰৱণ কৰি সকলো জীৱকে ভগৱানৰ অংশ বুলি ভাবিব লাগে। এক দেও, এক সেও, এক বিনে নাই কেও, আৰু ভক্তিবাদেই এই ধৰ্মৰ মূল মন্ত্ৰ।

মহাপুৰুষ গৰাকীৰ প্ৰৱৰ্তিত ভাওনা বিশ্বৰ ভিতৰতে সৰ্বপ্ৰথম কলাসন্মত দৃশ্যাহুষ্ঠান। ইয়াৰ উপৰিও মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শকুৰদেৱে সংস্কৃতিৰ যাদুঘৰ স্বৰূপ নামঘৰ, গীত, বাঢ়া, নৃত্য, কাব্য, সুৰ সঞ্চাৰ, কলাকৃষ্টি, ভাষা-সাহিত্য, সমাজনীতি, ৰাজনীতি, অৰ্থনীতি, স্বাস্থ্যনীতি, ধৰ্মনীতি, কৃষি, বিজ্ঞান, বিচাৰ, আইন, অহিংসা, ভাগ, ভোগ, বৈবাগ্য, নৈতিকতা, ঐক্য, শান্তি আদি সু-জ্ঞানি এটাৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় সকলোখিনি দি গৈছে।

এওঁ প্ৰথমে লিখা নাটকখন হ'ল 'চিহ্নমাত্ৰা', যিখন একেৰাহে ৭ দিন ৭ ৰাতি অভিনয় কৰি দৰ্শকক বিম্বিত কৰিছিল। তেৰাই ৰচনা কৰা আন কেইখন নাটক হ'ল—পৃথীপ্ৰসাদ, কালীয়া-হমন, কেলিগোশাল, কল্মিণী হৰণ, পাবিজাত হৰণ

আৰু বামবিজয়। শব্দৰদেৱে ২৪০টা গীত ৰচনা কৰিছিল কুলি জনা যায়, যাক বৰগীত বোলা হৈছিল। শব্দৰদেৱৰ কাব্যপুথি কেইখন হ'ল—হৰিশ্চন্দ্ৰ উপাখ্যান, কল্পিণী হৰণ কাব্য, বলিছলন, অমৃত মন্থন, গজেন্দ্ৰ উপাখ্যান, অজামিল উপাখ্যান আৰু কুব্জেন্দ্ৰ। ইয়াৰ উপৰিও কীৰ্তন, দশম, গুণমালা আৰু ভক্তি বৰ্ত্তাৱলী লিখিছিল। তেৰাই ৰচনা কৰা সকলো গ্ৰন্থৰ ভিতৰত কীৰ্তন পুথিয়েই সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ। বিশ্বৰ বিভিন্ন ধৰ্মগ্ৰন্থৰ ভিতৰত কীৰ্তন পুথিখন লেখত লবলগীয়া ধৰ্মগ্ৰন্থ। ১২০ বছৰ বয়সত ১৫৬৮ চনত কোচবিহাৰৰ ভেলা কাকত কুটাত শব্দৰদেৱে দেহত্যাগ কৰে।

৪৪২। **শ্বাল বোদলেয়াৰ** :—কৰাচী প্ৰখ্যাত এই কবি গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ১৮২১ চনৰ ২ এপ্ৰিলত। পেৰিচ চহৰত এটা বহুশত্ৰুকাৰণত শুলৰ পৰা বহিস্কাৰ হবলগীয়া হৈছিল যদিও এওঁ ঘৰুৱা শিক্ষকৰ সহায়ত বি.এ পাচ কৰিলে ১৮৪২ চনত। বাপেকৰ পৰা লাভ কৰা অল্পত ধন-সম্পত্তিৰে অতি বিলাসিতা জীৱন যাপন কৰিছিল যদিও ১৮৪৫ চনত বিলাসী জীৱন এৰি সাহিত্যিক জীৱন আৰম্ভ কৰে। এডগাৰ পোৰ লিখনীথিনি অমূল্যবাদ কৰাৰ কাৰণে এওঁ প্ৰথমে বিখ্যাত আছিল। ৰোমাণ্টিকতাৰ পৰিশোধন কৰি কবিতাকেই সৰ্ব্বশৰ কবি তোলা বোদলেয়াৰে ১৯ শতিকাৰ প্ৰথম কবি। যাক কবিৰ ৰজা বোলা হৈছিল। ১৮৬৭ চনৰ ৩১ আগষ্টত মাকৰ কোলাত মূৰ থৈ এই প্ৰখ্যাত কবি গৰাকীয়ে দেহত্যাগ কৰিছিল।

৪৪৩। **শ্বি ছোৱাণ্টি** :—চীনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী ব্যক্তিয়ে চীন বোলা ৰাজবংশটোৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। বিশ্ববিখ্যাত চীনৰ প্ৰাচীৰ এওঁয়েই সজাইছিল যাৰ বাবে এওঁৰ নাম যুগমীয়া হৈ থাকিব।

৪৪৪। **শিশিৰকুমাৰ মিত্ৰ** :—১৮২০ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী বিজ্ঞানীয়ে টেলিভিচন আৱিষ্কাৰ কৰা সকলৰ ভিতৰত অগ্ৰতম। পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ ইলেকট্ৰনিক্স চৌত এওঁৰ যথেষ্ট অবদান আছে। ১৯৪৬ চনত মৃত্যু হয়।

৪৪৫। **শ্বেক্সপীয়েৰ** :—খৃঃ ১৫৬৪ চনত ইংলেণ্ডৰ ষ্টাফ'ৰ্ড অন এভনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ এজন বিখ্যাত ইংৰাজ কবি আৰু নাট্যকাৰ। এওঁ প্ৰথমে ৰঙ্গমঞ্চত কামত সোমায় আৰু পিচত ১। জুলিয়াচ চিচাৰ, ২। ৰোমিও এণ্ড জুলিয়েট, ৩। হেমলেট, ৪। মেকবেথ, ৫। মাৰ্চেট অৱ ভেনিচ আদি ৰচনা কৰি বিশ্ববিখ্যাত নাট্যকাৰ হিচাবে খ্যাতি অৰ্জন কৰে। ১৬১৬ চনত মৃত্যু হয়।

৪৪৬। ষ্টানলি জড' কালিবাৰ :—১৮২৬ চনৰ গ্ৰীচৰ চিদিৰি বীপত জন্ম হৈছিল। এত'গ্ৰেডৰ আশংকিতা প্ৰতিষ্ঠাতা আশংকিতাৰ নিৰ্ণয়, তাৰ পদ্ধতি আৱিষ্কাৰক। ১৮১০ চনত মৃত্যু হয়।

৪৪৭। ষ্টিফেন হকিং :—বৰ্তমান' তাত্ত্বিক বিজ্ঞান সমাজত আইনষ্টাইনৰ পিচৰ সময়ৰ অন্যতম শ্ৰেষ্ঠ বিজ্ঞানী ষ্টিফেন হকিংৰ জন্ম হৈছিল ১৯৪২ চনত আমেৰিকাত। এই প্ৰসিদ্ধ বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে খোজ কঢ়িব নোৱাৰে। চকালগা চকীতেই জীৱনৰ বেচি ভাগ সময় কটাইছে। জীৱনৰ শেষ কালত তুল চিকিৎসাৰ বাবে এওঁ কলমেৰে লিখিব আৰু কথা ক'ব নোৱাৰা অৱস্থা। 'এ ব্ৰীফ হিষ্টৰী অৱ টাইম' নামৰ গ্ৰন্থখনে স্থাতি কঢ়িয়াই আনে। এইখন প্ৰকৃততে বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ সৃষ্টিৰ বুজীৰ গ্ৰন্থ। বিজ্ঞান বিষয়ৰ এই কিতাপখন প্ৰকাশ হোৱাৰ পাচত পাঠকে কিনিবৰ বাবে ইমান দৈ-চৈয়ে উৎপথপ লগায় যে ছেইয়া প্ৰকৃততে বিবল। বহুসময় "ব্লেক হল" এওঁ বিজ্ঞানৰ ক্ষেত্ৰত আগবঢ়োৱা বিশেষ অৱদান।

৪৪৮। ল'ৰোজিনী নাইডু :—১৮৭৩ চনৰ ১৩ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে হায়দৰাবাদত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ ল'ৰালি কালতেই ঘৰুৱা শিক্ষাৰ পৰিবেশ এটা পাইছিল। ১২ বছৰ বয়সতে স্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত সকলো বিষয়তে সৰ্বোচ্চ নম্বৰ পাই মাদ্ৰাজৰ প্ৰেচিডেঞ্চিৰ ভিতৰতে প্ৰথম স্থান পাইছিল। উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে ইংলেণ্ডলৈ যায় যদিও শিক্ষা সমাপ্ত কৰিব নোৱাৰিলে। ১৯০৫ চনত ইংলেণ্ডত থাকোঁতেই এওঁৰ কবিতা প্ৰকাশ হৈছিল আৰু এটা কবিতাই এওঁক এগৰাকী মহিলা কবি হিচাবে আন্তৰ্জাতিক প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰে। ইয়াৰ পাচত ১৯১১ আৰু ১৯১৭ চনত প্ৰকাশ কৰা কবিতা পুথি দুখনেও এওঁলৈ স্থাতি কঢ়িয়াই আনে। এওঁ পিচত স্বদেশলৈ ঘূৰি আহি ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনত জঁপিয়াই পৰে। ১৯০৮ চনত ভাৰতত প্লেগ মহামাৰীয়ে পীড়িত অঞ্চলত এওঁ আগবঢ়োৱা সেৱাৰ বাবে হায়দৰাবাদত নাইডুক "কেশৱ ই হিন্দ" নামেৰে বিভূষিত কৰি সোণৰ পদক আগবঢ়ায়। হিন্দু-মুছলমানৰ সম্প্ৰীতিৰ বাবে এওঁ অশেষ কষ্ট স্বীকাৰ কৰিছিল। ভাৰতত স্বাধীনতা সম্পৰ্কে লগলগত বহা ধূমীয়া মেজমেলতো এওঁ অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। ১৯৪৭ চনৰ এচিয়ান বিশেষত্ব কনফাৰেন্সৰ সভানেত্ৰী আছিল। সংযুক্ত ভাৰতৰ সৰ্ব বৃহৎ ৰাজ্য উত্তৰ প্ৰদেশৰ প্ৰথম মহিলা গভৰ্ণৰ কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁকেই

Nightingale of India বোলা হয়। ১৯৪৭ চনৰ ২ মাৰ্চ তাৰিখে ৭০ বছৰ বয়সত লক্ষ্মীৰ বাৰ্দ্ধক্যজনত মৃত্যু হয়।

৪৪২। **সত্যেন্দ্ৰনাথ বসু** :—১৮৯৪ চনৰ ১ জাহ্নবাৰী তাৰিখে ভাৰতৰ কলিকতা চহৰত জন্ম হৈছিল। কটনৰ পৰিলেখ্য বিজ্ঞান আৱিষ্কাৰক। বিশ্ব কেইবাখনো বিশ্ববিদ্যালয়ে সন্মানিত ডি. এচ. চি. উপাধি প্ৰদান কৰিছিল। বিশ্বভাৰতীৰ পৰা দেশিকোত্তম উপাধি পাইছিল। ১৯৫৪ চনত ভাৰত চৰকাৰে পদ্মভূষণ উপাধিৰে বিভূষিত কৰিছিল। ১৯৫৮ চনত বয়েল চ'চাইটিৰ সভাপতি পদ লাভ কৰে। পোহৰৰ দ্ৰুত বিশ্লেষণৰ বাবে বহুধা এবিধ “ফট’ মিটাৰ” আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ৰসায়ন বিজ্ঞানত পৰীক্ষামূলক গৱেষণাতো এই গৰাকী বিজ্ঞানীৰ যথেষ্ট অৱদান আছে। ১৯৪৭ চনত ৮০ বছৰ বয়সত মৃত্যু হয়।

৪৫০। **ডাঃ সৰ্বপল্লি ৰাধাকৃষ্ণন** :—ভাৰতৰ গোঁৱৰ মুহূৰ্ত বিখ্যাত শিক্কাবিদ আৰু দাৰ্শনিক ৰাধাকৃষ্ণনৰ জন্ম হৈছিল ১৮৮৮ চনৰ ৫ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে মাদ্ৰাজৰ (বৰ্তমান তামিলনাডু) হিন্দুৰ অতি পৱিত্ৰ তীৰ্থস্থান তিৰুতানি নামৰ গাঁৱত। এণ্ড এম. এ. পৰীক্ষাত বিশ্ববিদ্যালয়ত ভিতৰতে সৰ্বোচ্চ নম্বৰ পাইছিল। কিতাপ পঢ়াৰ অভ্যাস গঢ়াৰ কাৰণেই এই গৰাকী মনীষা বিখ্যাত এক ডাঙৰ পণ্ডিত হৈ পৰিছিল। ১৯০২ চনত দৰ্শনত স্নাতকোত্তৰ হোৱাৰ পাচত মাদ্ৰাজৰ প্ৰেচিডেন্সি কলেজৰ দৰ্শন বিভাগৰ অধ্যাপক হিচাবে নিযুক্তি লাভ কৰে। ৪০ বছৰ কাল সুখ্যাতিৰে অধ্যাপনা কৰি কৃতিত্ব অৰ্জন কৰে। ইংৰাজী, ফৰাচী, পালী, স্পেনীয় আদি ভাষাত সুপণ্ডিত আছিল। অহ্ম আৰু বেনাৰস হিন্দু বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য্য পদো অলঙ্কৃত কৰিছিল। এখেতৰ অমূল্য গ্ৰন্থসমূহ হ’ল—১। দ্বি হিন্দু ডিউ অৱ লাইফ। ২। এন আইডিয়েলিষ্টিক ডিউ অৱ লাইফ। ৩। কঙ্কি অৱ দ্বি কিউচাৰ অৱ দ্বি চিভিলাইজেনচন। ৪। ইষ্টাৰ্ণ বিলিজন এণ্ড ৱেষ্টাৰ্ণ থট, ৫। ববীন্দ্ৰনাথৰ দৰ্শন, ৬। ইণ্ডিয়া এণ্ড চাইনা আদি। এখেত চোভিয়েট ৰাচিয়াত ভাৰতৰ ৰাষ্ট্ৰদূত আছিল। ৰাধাকৃষ্ণন ভাৰতৰ ৰাষ্ট্ৰপতি হৈ থকা সময়ত ৰাছিল। ১০ হাজাৰ বেতনৰ ভিতৰত মাত্ৰ ৩ হাজাৰহে গ্ৰহণ কৰি ৰাখী ৭ হাজাৰ টকা জনসাধাৰণৰ কল্যাণৰ বাবে প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ পুৰ্জিত দিয়া হৈছিল। ১৯৫৪ চনত ভাৰত চৰকাৰে ভাৰতৰ উপাধিৰে বিভূষিত

কৰে। এওঁয়েই এই উপাধি পোৱা প্ৰথম ব্যক্তি। ১২৪৮-৪৯ চনত আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সন্থা ইউনেস্কোৰ অধ্যক্ষ আছিল। ১২৫২ চনলৈকে এই সন্থাত ভাৰতৰ হৈ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল। বাধাক্ৰমক ইংলণ্ডই ফেল'শ্বিপ অৱ, ডিগ্ৰীছ একাডেমিৰ পদেৰে সন্মানিত কৰিছিল। ১২৩১ চনত নাইট উপাধিৰে বিভূষিত হয়। এই মহান শিক্ষকজনাৰ এখেতৰ জন্ম ৫ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখটো সমগ্ৰ ভাৰতত শিক্ষক দিবস হিচাবে পালন কৰা হয়। ১২৭৫ চনৰ ২৪ এপ্ৰিলত এই বিদ্বৎ অসাধাৰণ পণ্ডিত গৰাকীয়ে শেৰ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে মাদ্ৰাজত।

৪৫১। সত্যজিৎ ৰায় :—ভাৰতীয় চলচ্চিত্ৰৰ পিতৃস্বৰূপ সত্যজিৎ ৰায় পশ্চিমবঙ্গৰ কলিকতাত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ১২৫২ চনতে জীৱন বীমা নিগমৰ পৰা ৭ হাজাৰ টকা ধাৰ লৈ “পথেৰ পাঁচালী” তিনি বছৰ চিত্ৰগ্ৰহণৰ পাচত সম্পূৰ্ণ কৰে আৰু এই প্ৰথম কথাছবিখনেই এওঁলৈ বিশ্বব্যাপী খ্যাতি কঢ়িয়াই আনে। উল্লেখযোগ্য যে নিউইয়ৰ্ক চহৰত এই কথাছবিখন একেবাৰে ২৪ সপ্তাহ চলিছিল আৰু ১২৫৬ চনত “ৱেষ্ট হিউমেন ডকুমেণ্ট” পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। এওঁৰ একোখন চিনেমাই ১১টা লৈকে বিভিন্ন দেশৰ পুৰস্কাৰ পাবলৈ সক্ষম হৈছিল। ১২৫৯ চনত সঙ্গীত একাডেমী পুৰস্কাৰ, পদ্মশ্ৰী, পদ্মভূষণ, (১২৬৫), মেগ'চেচে (১২৭৬), ডক্টৰ অৱ লেটাৰ্চ (১২৭৩), লণ্ডন ৰয়েল কলেজ আৰ্টছৰ পৰা ডক্টৰেট (১২৭৪) আৰু সেই বছৰতে এনচাইক্লোপেডিয়া ব্ৰিটানিকাত নাম অন্তৰ্ভুক্ত হয়। পদ্মবিভূষণ (১২৭৬), অক্সফোৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয় ডক্টৰেট অৱ লিটাৰেচাৰ (১২৭৮), ফৰাচী ৰাষ্ট্ৰপতিয়ে “লিচিঅ' দি অনব” বহু সন্মানেৰে এই গৰাকী মহান ব্যক্তিত্ব সম্পন্ন শিল্পীক সন্মানিত কৰিছিল।

৪৫২। স্বামী বিবেকানন্দ :—১৮৬৩ চনৰ ১২ জাহুৱাৰীত কলিকতাৰ গোঁৰমোহন মুখাৰ্জী ষ্ট্ৰীটত জন্মগ্ৰহণ কৰে। এওঁৰ প্ৰকৃত নাম আছিল নৰেন্দ্ৰ নাথ দত্ত। এওঁ বামক্ৰম পৰমহংসৰ শিষ্য। এওঁ আমেৰিকাৰ চিকাগো চহৰত ১৮৯৩ চনৰ ১১ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে অহুষ্ঠিত হোৱা বিশ্ব ধৰ্মসম্মেলনত হিন্দু ধৰ্মৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰি ধৰ্মৰ সংকীৰ্ত্তা আৰু গৌড়াস্থিৰ বিৰুদ্ধে উদ্ভাৱিত ভাষণ দি মানৱ ধৰ্মৰ বাবে যি আহ্বান জনালে সেইয়াই এওঁলৈ বিশ্বজুৰি বিশেষ সন্মান কঢ়িয়াই আনে। এওঁ এজন সুবক্তা আৰু সুলেখক হিচাবে পৰিচয় দিব পাৰিছিল। জ্ঞান, কৰ্ম আৰু তত্ত্বযোগ সম্পৰ্কীয় এওঁৰ ভিন্ধন ধৰ্মপুথি বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য। ১২০২ চনৰ ৪ জুলাইত মৃত্যু

হয়। এওঁৰ স্মৰণশক্তি অসাধাৰণ আছিল। এনচাইক্লোপেডিয়া কিতাপখন মাজেৰে পঢ়িয়েই প্ৰতিটো গুণ্ডা মনত ৰাখিব পাবিছিল।

৪৫৩। **আন্ত্ৰে আশুট্ট অৰ্হেনিয়াচ** :—১৮৫২ চনত চুইডেনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ পদাৰ্থবিদ আৰু ৰসায়ন বিজ্ঞানী। বিদ্যুৎ সম্পৰ্কীয় গৱেষণা কৰি বহু মূল্যবান তথ্য উন্মোচন কৰিছিল। ১৯০৩ চনত ৰসায়ন বিজ্ঞানত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯২৭ চনত মৃত্যু হয়।

৪৫৪। **অন্ত্ৰমনিৰাম চন্দ্ৰশেখৰ** :—ভাৰতৰ জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানৰ পথ প্ৰদৰ্শক চন্দ্ৰশেখৰৰ ১৯১০ চনৰ ১৯ অক্টোবৰ তাৰিখে লাহোৰত জন্ম হৈছিল। সৰুৰ পৰাই তীক্ষ্ণ বুদ্ধিৰ ছাত্ৰ আছিল। অতি কম বয়সতে মাত্ৰ ১৮ বছৰ বয়সতে ভাৰতীয় বিজ্ঞান মহাসভাৰ অধিবেশনত বৈজ্ঞানিক নিবন্ধ পাঠ কৰে। চন্দ্ৰশেখৰে গৱেষণা কৰা বিষয়সমূহ হ’ল—‘জ্যোতিষ বলবিজ্ঞান’, প্লাজমা পদাৰ্থ বিজ্ঞান। জ্যোতিৰ্বিজ্ঞান সম্পৰ্কীয় এওঁৰ পুথিসমূহ হ’ল—১। জ্যোতিষ বিলাকৰ গঠনৰ বিষয়ে। জ্যোতিষ বিলাকৰ বলবিজ্ঞানৰ সাৰ কথা। ১৯২৬ চনত ৰয়েল মেডেল লাভ কৰে। তেওঁ কেইবাটাও বিজ্ঞান সন্থাৰ পৰা সোণৰ পদক পায়। ভাৰতৰ পৰা “ৰামানুজন পুৰস্কাৰ” প্ৰদান কৰে। ১৯৮০ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। বৰ্তমান এওঁ মাকিন নাগৰিকহে।

৪৫৫। **সুনীতি কুমাৰ চট্টোপাধ্যায়** :—১৮৯০ চনৰ ২৬ নৱেম্বৰত বঙ্গদেশৰ হাওড়া জিলাৰ শিবপুৰত জন্ম হৈছিল। সৰুৰ পৰাই অতি মেধাৱী ছাত্ৰ হিচাবে পৰিচয় দিছিল। ইংৰাজী বিষয়ত কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা প্ৰথম শ্ৰেণীত ১ম হৈ স্নাতকোত্তৰ পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈছিল। ইন্দো-এৰিয়ান ফিলোলজিৰ ওপৰত গৱেষণা কৰি ডি. লিট উপাধি লাভ কৰে। ১৯৬৮ চনত এই বিশ্ববিদ্যালয়ত ভাষাবিদ পণ্ডিত গৰাকীক ভাৰত চৰকাৰে জাতীয় অধ্যাপক পদ যাচে আৰু এওঁৰ ব্যক্তিগত আৰু পাণ্ডিত্যৰ বাবে ভাৰত চৰকাৰে পদ্মবিভূষণ উপাধিৰে সন্মানিত কৰে। বিশ্বৰ বিভিন্ন সন্মিলনত এওঁ ভাৰতৰ হৈ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল। এওঁ ইংৰাজী, হিন্দী আৰু বঙালী ভাষাত গ্ৰন্থ ৰচনা কৰিছিল। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহৰ ভিতৰত—১। The Language of linguistic problems, Languages and literatures of modern India. ২। Indo-Aryan and Hindi (1941), ৩। Origin & Development of the Bengali Language (1926), ৪। বৈদেশিকী, ৫। বীপয় ভাৰত আদি

উল্লেখযোগ্য। ১৯৭৭ চনৰ ২২ মে'ত কলিকতাত মৃত্যু হয়। তেতিয়া ডেউ সাহিত্য একাডেমিৰ সভাপতিৰ পদত আছিল।

৪৫৬। **মৃত্যুৰ চক্ৰ বহু** :—১৮২৭ চনত মৃত্যুৰ চক্ৰ বহু (যাক নেতাজী নামেৰে জনাজাত) উৰিষ্যাৰ কটক নগৰীত এটি সন্মান পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এই বিখ্যাত প্ৰকৃত দেশপ্ৰেমী গৰাকী ল'ৰালিকালৰ পৰাই অতি তীক্ষ্ণ বুদ্ধিক আছিল আৰু দেশক ভাল পাবলৈ শিকিছিল। ভাৰতীয় এই মহান মুক্তি যুঁজাৰু গৰাকীয়ে ১৯৪৩ চনত ইণ্ডিয়ান নেচনেল আৰ্মি আৰু এভিচনেল গভৰ্ণমেণ্ট অফ ইণ্ডিয়া গঠন কৰে। 'জয় হিন্দ' শ্লোগানটি এওঁৰেই সৃষ্টি। 'মোক তেজ দিয়া আৰু মই স্বাধীনতা দিম' বুলি এওঁৰেই কৈছিল। ১৯৪৫ চনৰ ২৩ আগষ্টত উৰাজাহাজ দুৰ্ঘটনাত মৃত্যু হয় বুলি কোৱা হয় যদিও আজি পৰ্যন্ত ইয়াৰ কোনো সঠিক প্ৰমাণ হোৱা নাই।

৪৫৭। **সুনীল গভাচকাৰ** :—১৯৪২ চনৰ ১০ জুলাই তাৰিখে ক্ৰিকেট জগতত অদ্বিতীয় শ্ৰেষ্ঠ বেটচ্‌মেন সুনীল গভাচকাৰৰ জন্ম হৈছিল বম্বে মহা-নগৰীত। এওঁ ছাত্ৰ অৱস্থাৰ পৰাই ভাল ক্ৰিকেট খেলুৱৈ আছিল। বেট ইণ্ডিয়ান আৰু ভাৰতৰ মাজত ১৯৭১ চনত হোৱা মেচত এওঁ ভাৰতৰ হৈ প্ৰথম খেলে আৰু বৰ্তমানলৈকে ১৩ হাজাৰতকৈ অধিক ৰাণ কৰা এই ক্ৰিকেট খেলুৱৈ-জনৰ লগত ফেব মাৰিৰ পৰা খেলুৱৈ হয়তো পৃথিৱীত খুব কমহে আছে ক্ৰিকেট খেলত পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাব বাবে ১৯৭৫ চনত "অৰ্জুন বঁটা", ১৯৮০ চনত "পদ্মভূষণ" উপাধিৰে ভাৰত চৰকাৰে বিভূষিত কৰিছিল। ইয়াৰ উপৰিও ভাৰতৰ বাহিৰৰ বহু দেশৰ পৰা এওঁলৈ সন্মান আৰু পুৰস্কাৰ আগবঢ়াই আছে। ক্ৰিকেটৰ ওপৰত এওঁ লিখা বিখ্যাত গ্ৰন্থকেইখন হ'ল—১। চানি দেইজ, ২। আইডল্‌চ, ৩। ৰাণচ্‌ এণ্ড কইন্‌চ, ৫। ৱান ৱে অ'নডাৰ্চ।

৪৫৮। **হুজুৰত মহম্মদ** :—ইছলাম ধৰ্মৰ প্ৰৱৰ্ত্তক হুজুৰত মহম্মদৰ জন্ম হৈছিল ৫৭০ চনত আৰবৰ মক্কা নগৰত। মুছলমানসকলৰ এওঁৰেই শেষ নবী বা পয়গম্বৰ। আৰববাসীয়ে এওঁক প্ৰথমে নানা অত্যাচাৰ কৰাত মক্কাৰ পৰা মদিনালৈ পলাই যাবলগীয়া হৈছিল; আৰু তেতিয়াৰ পৰাই হিজৰী চনৰ আৰম্ভ হৈছিল (৬২২ চনৰ ২ জুলাইৰ পৰা)। ইছলাম ধৰ্মৰ ধৰ্মগ্ৰন্থ কোৰাণ এওঁ হেৰা নামৰ গুহা এটাত ধ্যান কৰি থাকোঁতে জিব্ৰাইলৰ যোগেদি এওঁ লাভ কৰে। ইছলাম ধৰ্মৰ প্ৰৱৰ্ত্তন হোৱাৰ আগতে আৰব দেশত নাবীৰ

স্থান অতি দুঃখ লগা আছিল। এই ধৰ্ম প্ৰদৰ্শন হোৱাকৈ পাচতে নাৰীয়ে সৰু
মৰ্যাদা লাভ কৰে। এই মহাপুৰুষ গৰাকী সৰ্বসাধাৰণ লোকৰ দৰে নিত্য-
নৈমিত্তিক কামখিনি ঠিক যতে সহায় কৰিছিল। সাধাৰণ জীৱন যাপন কৰা এই
মহাপুৰুষ গৰাকীৰ ৬৩২ চনত মৃত্যু হয়। এওঁ প্ৰচাৰ কৰা ধৰ্মও আছিল একেধৰৰ।

৪৫২। ডঃ হৰম্বোৰিছ খোৰাণা :—১২২২ চনৰ ২ জানুৱাৰী তাৰিখে
পঞ্জাবৰ বাজপুৰ (বৰ্তমান পাকিস্থান) নামে ঠাইত জন্ম হৈছিল। ১৭৭৬
চনত পৰীক্ষাগাৰত পোন প্ৰথমে জীন (Genes) ২ বছৰ চেষ্টাৰ ফলত তৈয়াৰ
কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা এই ভাৰতীয় বিজ্ঞানী গৰাকীৰ এই আৱিষ্কাৰে এওঁলৈ
বিশ্ব জোৰা খ্যাতি কঢ়িয়াই আনে। লিভাৰপোল বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা এণ্ড
পি. এইচ. ডি. ডিগ্ৰী লাভ কৰিছিল। ১৯৫৩ চনত কমনৱেলথ ৰিচাচ
অৰ্গেনাইজেচনৰ জৈৱিক ৰসায়ন বিভাগৰ মুৰব্বী থকাৰ সময়ত এওঁ কেইবাটাও
নতুন আৱিষ্কাৰৰ বাবে ১৯৬৮ চনত চিকিৎসা বিজ্ঞানত নোবেল বঁটা যুটীয়াভাৱে
লাভ কৰে। ইয়াৰ উপৰিও ১৯৫৮ চনত কানাডাৰ কোমকেল ইনষ্টিটিউট মাচ’
পুৰস্কাৰ, ১৯৬০ চনত প্ৰফেচিয়ান ইনষ্টিটিউট অৱ কানাডিয়ান পাৱিক চাৰ্ভৰ
পৰা সোণৰ পদক, ১৯৬৭ চনত ডেনি হেনিয়েল পুৰস্কাৰ আদি লাভ কৰে।
এওঁ জীন সম্পৰ্কীয় ৩০০ গৱেষণা পত্ৰ প্ৰকাশ কৰিছিল। ভাৰত চৰকাৰে
এওঁক ভাৰতভূষণ আৰু পঞ্জাবৰ চণ্ডীগড় বিশ্ববিদ্যালয় সন্মানিত ডি. এচ. চি.
উপাধিৰে বিভূষিত কৰে।

৪৬০। হেমৰিক্ চিয়েন কুইজ্ :—১৮৪৬ চনত পোলেণ্ডত জন্মগ্ৰহণ
কৰা এই গৰাকী বিখ্যাত সাহিত্যিকৰ কিতাপ প্ৰকাশ হোৱাৰ লগে লগে
বিক্ৰি হৈ গৈছিল। ১৮৭২ চনত এওঁৰ প্ৰথম উপন্যাস ইন্ডেইন্ প্ৰকাশ হয়।
এওঁ আমেৰিকা আৰু পোলেণ্ডৰ দুখন বাতৰি কাকতৰ সম্পাদনাৰ কাম কৰিছিল।
আৰু সেই সময়তে গল্প, উপন্যাস লিখি বিশ্ব খ্যাতি লাভ কৰে। ‘জিলজি’
নামৰ উপন্যাসখনে এওঁলৈ যথেষ্ট খ্যাতি আনে। এওঁৰ ৰচনা কৰা উপন্যাস
সমূহৰ ভিতৰত, ১। উইথ ফাইন্ড্ চৰড’, ২। উইথ দি ফিল্ড অৱ্ গৰি
উইলাউত ডগমা, ৩। দি ভিলাগ আদি উল্লেখযোগ্য। সাহিত্যত নোবেল
পুৰস্কাৰ লাভ কৰা এই গৰাকী সাহিত্যিকৰ ১৯১৬ চনত মৃত্যু হয়।

৪৬১। হৰেচিঅ’ নেলাচা :—বাৰ্ড নেট্ৰিত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী স্থনিপুণ
নাৱিক অসীম সাহসী নো-যোদ্ধা প্ৰায় ১২ বছৰ বয়সৰ পৰাই এওঁ সাহসিকতা

প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। সৰু পৰাই নাৰিক হোৱাৰ কল্পনা কৰি পিচত স্থানিক আৰু নৌ-যোদ্ধা হৈ খ্যাতি অৰ্জন কৰিছিল। ১৮০৫ খৃঃ সন্ধ্যাটো নেপোলিয়নৰ বহু হাজাৰ-বিজাৰ সৈনিকক পৰাজিত কৰি ইংলেণ্ডৰ হেৰবা গোঁবৰ এওঁ ঘূৰাই আনিছিল।

৪৬২। **হিডেকি কুকাৱা** :—১২০৭ চনত টকিঅ' চহৰত জন্ম হৈছিল। ১২৩৮ চনত ডি. এচ. চি. উপাধি লাভ কৰে। মেন নামৰ কণিকা জেথীৰ সঠিক তৰিহুতবাণী কৰিছিল ১২৩৫ চনত আৰু ১২৩২ চনত এই কামৰ বাবে নোবেল বঁটা লাভ কৰিছিল। 'কিয়ট' বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যাপনা কৰিছিল।

৪৬৩। **হাৰ্মান হেজ** :—১২৪৬ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা বিজয়ী ঔপন্যাসিক আৰু কবি হাৰ্মান হেজৰ ১৮৭৭ চনৰ ২ জুলাই তাৰিখে জন্ম হৈছিল এওঁ ল'ৰালি কালতে ঘড়ী দোকান আৰু কিতাপৰ দোকানত চাকৰি কৰিছিল। এওঁ বচনা কৰা গ্ৰন্থসমূহ হ'ল—১। বিনিথ দা ছইল, ২। সিদ্ধাৰ্থ, ৩। দাচ গ্লেচপেৰ, ৪। 'লেন্চপিল'। ইয়াৰ উপৰিও এওঁৰ ২খন কাব্য গ্ৰন্থও প্ৰকাশ হৈছিল। পিচৰ বয়সত এওঁ মানসিক অশান্তিত ভুগিবলগীয়া হৈছিল। পিতৃ, পত্নী আৰু সৰু পুত্ৰৰ মৃত্যুৰ শোকত। এই মানসিক অশান্তিৰ বাবে নিজকে মানসিক চিকিৎসালয়ত ভৰ্তি কৰাইছিল। ১২৬২ চনৰ ৯ আগষ্ট তাৰিখে এই মহান সাহিত্যিক গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাস এৰে।

৪৬৪। **হানচ্ খুষ্টীয়ান এণ্ডাৰচন** :—ৰপকুমাৰ অমৰ ৰাজকুমাৰ হিচাবে খ্যাত এণ্ডাৰচনৰ জন্ম হৈছিল ১৮০৫ চনত। ইংলেণ্ডৰ অডেনচ নামৰ ঠাইত। ল'ৰালি কালৰ পৰাই পেটৰ ভাত মূঠিৰ কাৰণে ৰাষ্টাই ঘাটে খুজি মাগি দিন কটাবলগীয়া এণ্ডাৰচনে ১৮২২ চনত কোপেনহেগেনত বয়েল থিয়েটাৰৰ এজন শিক্ষানবীচ হিচাবে যোগদান কৰে। থিয়েটাৰত লাগি থাকোঁতেই কেইবাজনো বিখ্যাত লোকৰ সান্নিধ্যলৈ অহাত লিখাপঢ়া আৰম্ভ কৰি ১৮৩৫ চনত এওঁ বিশ্ববিখ্যাত গ্ৰন্থ “ডি ইম্প্ৰভাইজেট্” প্ৰকাশ হয়। ৩০ বছৰৰ ভিতৰতে এওঁ অসংখ্য নাটক, উপন্যাস, ভ্ৰমণ কাহিনী, শিশু-সাহিত্য আদি বচনা কৰি বিশ্ব জোৰা যশ, খ্যাতি আৰু বহু অৰ্থ অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। এওঁৰ জনপ্ৰিয় গ্ৰন্থ কেইখন হ'ল—১। দি আগ্‌লি ডাকলিং, ২। দি এম্পেৰৰ্চ নিউ ৱথচ, ৩। দি অ'কুইন, ৪। দি বেড খোভা, ৫। দি লিটল মাৰদেইড্। এওঁৰ অন্য এখন নিজৰ মাকক লৈ ৰচিত সত্য বৰণ কাহিনীৰ গ্ৰন্থ “দি লিটল মেট্‌ গাল”। বিশেষ আকৃষ্টানিক শিক্ষা-দীক্ষা নোহোৱা জোলোঙালৈ ফুৰা এই বাটৰ ভিকাবী

ল'ৰাজনেই সৃষ্টি কৰা অমৰ সাহিত্যৰাজিয়ে বিশ্ব-সাহিত্যলৈ যি অৱদান আগবঢ়ালে, সেই সাহিত্যই এওঁক সদায় অমৰ কৰি ৰাখিব। ১৮৭৫ চনত এই মহান সাহিত্যিক গৰাকীয়ে শেষ নিঃশ্বাস ত্যাগ কৰে।

৪৬৫। হান্‌চ'ব্লীল হেল্মগ গাইগাৰ :—১৮৮২ চনত জাৰ্মান দেশত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই জাৰ্মান পদাৰ্থ বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে মৌলিক কণিকা সন্ধানী যন্ত্ৰ “গাইগাৰ কাউণ্টাৰ” আৱিষ্কাৰ কৰাৰ উপৰিও আলফা ৰশ্মিৰ ভৰ আৰু তাৰ নিৰ্গমনৰ হাৰ জোখা এটা যন্ত্ৰও আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৯৪৫ চনত মৃত্যু হয়।

৪৬৬। হাইনৰিখ ফ্ৰেডাৰিখ এমিল লেঞ্জ :—১৮০৪ চনত বাৰ্চিয়াত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই জাৰ্মান পদাৰ্থবিদ গৰাকীয়ে বিদ্যুৎ চুম্বকীয় আবেশ সম্পৰ্কীয় এটা বিখ্যাত সূত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৮৬৫ চনত মৃত্যু হয়।

৪৬৭। হাইনৰিখ হাৰ্টিজ :—১৮৫৭ চনত জাৰ্মানীৰ হামবুৰ্গ চহৰত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ১৮৮৯ চনত বন বিশ্ববিদ্যালয়ত পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ অধ্যাপক নিযুক্ত হয়। বিদ্যুৎ চুম্বকীয় তৌৰ উপৰিও গেচৰ মাজেদি বিদ্যুৎ পৰিবহনৰ ক্ষেত্ৰতো হাৰ্টিজৰ বিশেষ অৱদান আছে। ১৮৯৬ চনত ডেকা কালতে কৰ্কট ৰোগত মৃত্যু হয়।

৪৬৮। হাইনৰিখ আণ্টুন নৰেণ্টচ :—১৮৫৩ চনত হলেণ্ডৰ অন্তৰ্গত আৰ্নহেম নামে এখন চহৰত জন্ম হৈছিল। জুইন্দাৰ কি নামৰ হলেণ্ডৰ বিখ্যাত জলসিক্তন আঁচনিখনৰ এওঁ প্ৰধান উত্তোক্তা আছিল। পোহৰ বিজ্ঞান সম্পৰ্কীয় এওঁৰ গৱেষণা গ্ৰন্থখন অতি উচ্চতাপৰ আছিল। এওঁৰ বহুমূলীয়া অৱদান আছে বিদ্যুৎগতি বিজ্ঞানত। লেডেন বিশ্ববিদ্যালয়ত সূদীৰ্ঘ ৩৫ বছৰ কাল প্ৰফেচাৰ আছিল। ১৯২০ চনত পিটাৰ কী মানৰ সৈতে নোবেল বঁটা লাভ কৰিছিল। ১৯২৮ চনত মৃত্যু হয়।

৪৬৯। হাম্‌ফ্ৰে ডেভি :—এওঁৰ জন্ম হৈছিল ব্ৰুটেইনৰ পেনজাল নামে চহৰৰ এজন কাঠমিস্ত্ৰিৰ ঘৰত ১৭৭৮ চনত। নাইট্ৰাচ অক্সাইড নামৰ “হাস্যকৰ গেছটোৰ” কিছুমান ধৰ্ম আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৮০৬ চনত ৰয়েল চ'চাইটিৰ সভ্য পদ লাভ কৰে। ক্লোৰিন নামৰ মৌলিক পদাৰ্থৰ আৱিষ্কাৰক। চেফ্‌টি লেম্প আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৮১২ চনত চাৰ উপাধি লাভ কৰে। ব্ৰুটেইনৰ ৰসায়নবিদ সকলৰ ভিতৰত এওঁ অন্যতম। ১৮২৯ চনত ৫১ বছৰ বয়সত মৃত্যু হয়।

৪৭০। হাৰ্বাৰ্ট স্পেন্সাৰ :—বৈজ্ঞানিক চিন্তাধাৰাৰে শিক্ষাজগতৰ অগ্ৰগতিত অৰিহণা আগবঢ়োৱা এই শিক্ষাবিদ গৰাকীয়ে ১৭ বছৰ বয়সতে গণিত, বিজ্ঞান, অৰ্থশাস্ত্ৰ আৰু জটিল বিষয়ৰ ওপৰত জ্ঞান লাভ কৰিছিল। নতুন

শিক্ষাদানত তেখেতৰ বিশেষ অৱদান হ'ল বিখ্যাত চিন্তাভিত্তিক মনোভাৱৰ প্ৰয়োগ। তেখেতে ২০খন মান কিতাপ লিখিছিল।

৪৭১। **হাৰ্বাৰ্ট'ব্ৰাউন** :—১৯১৭ চনত লণ্ডনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই পদাৰ্থ বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে ২ বছৰ বয়সতে আমেৰিকালৈ যায় আৰু ইয়াতে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে। চিকাগো বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ডক্টৰেট ডিগ্ৰী লাভ কৰে। সৰু কালত এওঁ আধিক দুৰবল্যৰ বাবে অতি কষ্টেৰে দিন অতিবাহিত কৰিছিল। বোৰো-হাইড্ৰাইড বা বোৰেণ প্ৰস্তুত কৰা পদ্ধতি আৱিষ্কাৰ কৰে। ৰসায়ন বিজ্ঞানত এওঁক নোবেল পুৰস্কাৰেৰে সন্মানিত কৰা হয়।

৪৭২। **হামচ লিপাৰচে** :—এওঁ নেভাৰলেণ্ডৰ এজন সাধাৰণ চৰমা বেপাৰী আছিল। প্ৰায় ১৬-১৭ শতিকাত এওঁৰ দোকানত এজন সৰু ল'ৰাই দুখন চৰমা লেঙ্গ খেলি থাকোঁতেই হঠাতে এওঁ দেখা পালে যে দুখন লেঙ্গৰ মাজেৰে চালে দুৰৰ বস্তু ওচৰতে দেখা পোৱা যায়। ইয়াৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়েই এওঁ ১৬০৮ চনত পোন প্ৰথম বাৰৰ বাবে দুৰৰ বস্তু ওচৰত চোৱা “কিজকাৰ” নামৰ টেলিস্কোপ সাজি উলিয়াইছিল। এই কথা জানি পিচত গেলিলিওৰ টেলিস্কোপ সাজিছিল।

৪৭৩। **হেনৰি ফোৰ্ড** :—আমেৰিকাৰ মিচিগানত ১৮৬৩ চনৰ ৩০ জুলাই তাৰিখে হেনৰি ফোৰ্ডৰ জন্ম হৈছিল। অট'ম'বাইল উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰি এওঁ বিশ্বৰ ভিতৰতে অগ্ৰতম ধনী উদ্যোগপতি হিচাবে নিজকে প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰিছিল। ১৯০৮-ৰ পৰা ১৯২৬ চনৰ ভিতৰত এওঁৰ মডেল টি গাড়ী ১৫ নিযুত বিক্ৰি হৈছিল। এওঁৰ উপাৰ্জিত অধিক টকা বাইজৰ কল্যাণৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। ফোৰ্ড প্ৰথমে এজন খেতিয়ক আছিল। পিচত ইলেকট্ৰিচিয়ান হয়। বিশ্ব উদ্যোগ উন্নতি কৰণত যথেষ্ট অৱদান থকা এই গৰাকী ব্যক্তি এজন স্মৃলেখকো। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ দুখন হ'ল—১। মাই লাইফ এণ্ড ৱৰ্ক। ২। টুদে এণ্ড টুমৰু। ১৯৪৭ চনৰ ৭ এপ্ৰিল তাৰিখে বিশ্ববিখ্যাত উদ্যোগপতিজনৰ ৮৪ বছৰ বয়সত মৃত্যু হয়। এওঁ মটৰ গাড়ীৰ উন্নতিসাধন কৰি অতি দ্ৰুততৰ আৰু সহজলভ্য কৰি তোলে আৰু সেইবাবে এওঁক মটৰগাড়ীৰ ষাটুকৰ বুলি কোৱা হয়।

৪৭৪। **হেনৰি মজলে** :—১৮৮৭ চনত ইংলেণ্ডত জন্ম হৈছিল। এওঁৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ অৱদান হ'ল পৰ্য্যাবৃত্ত তালিকা সংশোধন। এওঁ প্ৰমাণ কৰিছিল যে মেণ্ডেলিয়েফে কোৱাৰ দৰে পাবৰ্ণাণবিক ভাৱৰ লগত নহয়

পাৰমাণৱিক সংখ্যাৰ লগত হে মৌলিক পৰ্য্যাবৃত্ত সম্পৰ্ক আছে। এওঁৰ এই আৱিষ্কাৰৰ ফলত পৰমাণু জগতৰ বহুতো বহুত্যা সহজ হৈ পৰিল। প্ৰথম মহাযুদ্ধত শত্ৰুপক্ষৰ গুলিত ১৯১৫ চনত মৃত্যু হয়।

৪৭৫। **হেলমি কেভেণ্ডিচ** :—১৭৩১ চনত ইংলেণ্ডত বিখ্যাত ৰসায়নবিদ, আৰু পদাৰ্থবিদ গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল। পৃথিৱীৰ গুজন জোখা প্ৰথম লোক। আৰ্চেনিক নামৰ মৌলিক পদাৰ্থৰ আৱিষ্কাৰক কেভেণ্ডিচ। এওঁ ইউৰোপৰ আটাইতকৈ চহকী মানুহ বিলাকৰ এজন আছিল যদিও তেওঁ গোটেই জীৱন অনাড়ম্বৰেই যাপন কৰিছিল। বিজ্ঞানৰ উৰাল টনকীয়াল কৰা এই বিজ্ঞানী গৰাকীৰ মৃত্যু হয় ১৮১০ চনত।

৪৭৬। **ছোৱাইট পেট্ৰিক** :—১৯৭৩ চনত সাহিত্যত বিশ্বৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ বঁটা নোবেল পুৰস্কাৰ আৰু ১৯৫৯ চনত ডব্লিউ এইচ শ্বিম বঁটা লাভ কৰা এই সাহিত্যিক গৰাকী ১৯১২ চনৰ ২৮ মে তাৰিখে লণ্ডনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ কেব্ৰিজ বিশ্ববিদ্যালয়ত শিক্ষা শেষ কৰি আৰ. এ. এফ. চোৱাং চোৱা বিভাগত দ্বিতীয় মহাসময়ৰ সময়ত যোগদান কৰি অষ্ট্ৰেলিয়া, আমেৰিকা, ইংলেণ্ড আদিত কটায়। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহ হ'ল— হেপি ভেলি, লিভিং এণ্ড দি ডেড, দি ৰাণ্টছ ষ্টৰী, দি টি, অৱ মেনু ভছ, দি চলিঙ মাণ্ডালা, বাইভাৰছ ইন দি চোৱিট আদি এওঁ কেইবাখনো নাটকো লিখে।

৪৭৬। **হেলমি বোছমাৰ** :—এই বৃটিছ ৰসায়নবিদ গৰাকীৰ ১৮১৩ চনত জন্ম হৈছিল। লোহাৰ পৰা তৈয়াৰ কৰা এটা পদ্ধতি আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৮৯৮ চনত মৃত্যু হয়।

৪৭৮। **হেলমান ৱাল্‌থাৰ নাৰ্নষ্ট** :—১৮৬৪ চনত প্ৰুচিয়াত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী পদাৰ্থবিদ আৰু ৰসায়ন বিজ্ঞানীয়ে তাপগতি বিজ্ঞানৰ অনেক মৌলিক তত্ত্ব আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৯২০ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰিছিল। গেটীয় আয়নীকৰণ আৰু জ্যোতিৰ্বিজ্ঞানতো এওঁৰ যথেষ্ট অৱদান আছে।

৪৭৯। **হেলমি মূৰ** :—বিশ্ববিখ্যাত ভাস্কৰ আৰু চিত্ৰকৰ হেলমি মূৰ। এই কুৰি শতিকাত শ্ৰেষ্ঠ ভাস্কৰৰূপে বিশ্বত স্বীকৃতি পোৱা হেলমি মূৰৰ জন্ম হৈছিল কম্বলান্থনিৰ এলেকাত। লণ্ডনৰ ৰেজিমেণ্টত ভৰ্তি হৈ সৈনিকৰ বেশত যুদ্ধলৈ গৈছিল। সৈনিক চাকৰিৰ পাচত আৰ্টচ্‌ স্কুলত এওঁ ভৰ্তি হৈছিল। বাবেন গেলেৰীত এওঁৰ প্ৰথম প্ৰদৰ্শনী অনুষ্ঠিত হয়। এওঁৰ পৃথিৱী বিখ্যাত ভাস্কৰ্য্যসমূহ হ'ল ১। মাৰ্চাৰ এণ্ড চাইল্ড, ২। হ্যাভচ্‌ কিং এণ্ড কুইন, ৩। উৱয়েন, ৪। ৰকিং বেয়াৰ, ৫। ৰেকলিনিং ফিগাৰ আদি। সৰুৰ পৰাই এওঁ ছবি আঁকিছিল। মানুহক বহুবাই লৈ এওঁ মডেল আঁকিছিল।

৪৮০। **হেবল্ড উৰে** :—১৮৯৩ চনত মাৰ্কিনত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই পাবমাণু বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে “গধুৰ পানী” বিষয়ক গবেষণাৰ বাবে ১৯৩৪ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

৪৮১। **হেনৰে** :—১৭১২ খৃঃত ইংলেণ্ডত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই মহান দানী ব্যক্তি গৰাকীয়ে পোন প্ৰথমবাৰৰ বাবে ছাতি ব্যৱহাৰ কৰি বাষ্টাৰ খোজ কাঢ়ি গৈছিল। মহিলাৰ বাবে “মেগদানেল হস্পিটেল” এওঁৰেই প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। ১৭৮৬ চনত মৃত্যু হয়।

৪৮২। **হেন্ৰি বেল** : ২৭৭ খৃঃত জন্মগ্ৰহণ কৰা এওঁ এজন বিশ্ববিখ্যাত সেনাধিনায়ক। বিশ্ব শ্ৰেষ্ঠ সেনাধিনায়কসকলৰ ভিতৰত এওঁ অন্যতম। এওঁ বীৰত্ব গুণেৰে পৰিপূৰ্ণ এজন ব্যক্তিত্ব সম্পন্ন ব্যক্তি আছিল। ৰোমান বিৰুদ্ধে এওঁ গোটেই জীৱন বিৰোধিতা কৰিছিল। দ্বিতীয় পিউনিক যুদ্ধত জয়লাভ কৰি ৰোমান সকলে কাৰ্থেজ চৰকাৰক হেন্ৰিবলক দাবি কৰাত হেন্ৰি বেল চিনিয়াৰ সাজদৰবাৰত পলাই আছিল যদিও ৰোমানসকলে এওঁক আক্ৰমণ কৰাত ২৮৩ চনত বিহ খাই আত্মহত্যা কৰে।

৪৮৩। **হেলেন কেলাৰ** :—১৮৮০ চনত আমেৰিকাত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই গৰাকী আমেৰিকাৰ লেখিকাই ২ বছৰ পূৰ্ণ নোহওঁতেহ অন্ধ, বোবা আৰু বধিৰ হয় যদিও এওঁ ১। আউট অৱ দি ডাৰ্ক ২। দি ওৱাল্ড মাই লিভ ইন, ৩। মাই ৰিলিজিয়ন নামৰ তিনিখন বিখ্যাত পুঁথি লিখি যথেষ্ট খ্যাতি অৰ্জন কৰিছিল। অন্ধ যদিও এওঁ সন্মান সহকাৰে ডিগ্ৰী পৰীক্ষাত সূচাতিৰে দস্তীৰ্ণ হৈছিল। ১৯৫৮ চনত মৃত্যু হয়।

৪৮৪। **হেনৰি বাৰ্গছন** :—কুৰি শতিকাৰ বিখ্যাত দাৰ্শনিক সকলৰ অন্যতম। হেনৰি বাৰ্গছনে ১৮৫৯ চনৰ ১৮ অক্টোবৰ তাৰিখে জন্ম হৈছিল। ১৯০০ চনৰ পৰা ১৯১১ চনলৈকে ফ্ৰান্সৰ মহাবিদ্যালয়ত দৰ্শন শাস্ত্ৰৰ অধ্যাপক আছিল। এওঁৰ কেইবাখনো কিতাপৰ ভিতৰত “সৃষ্টিধৰ্মী বিকাশ” কিতাপখনেই আটাইতকৈ বিখ্যাত। ফ্ৰান্সৰ একাডেমিলৈ ১৯১৪ চনত নিৰ্বাচিত হয়। এওঁ সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯৪১ চনৰ ৪ জানুৱাৰী তাৰিখে মৃত্যু হয়।

৪৮৫। **হেনৰিক পপ্পি পিডান** :—১৮৫৭ চনৰ ২৪ জুলাইত ফেডেৰিকাত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ধৰ্মপ্ৰাণ দেউতাকে ইজিনিয়াৰিং পঢ়িবলৈ বাধা দিয়া সত্ত্বেও এওঁ ইজিনিয়াৰিং পঢ়িছিল। এওঁ প্ৰথমে শিক্ষকতা কৰিছিল যদিও ১৮৮১ চনত গল্প সংকলন প্ৰকাশ হোৱাৰ পাচত ১৯০০ চনলৈকে লিখনি জীৱিকা হিচাবে গ্ৰহণ

কৰিছিল। এওঁৰ সাহিত্যত ডেনমাৰ্কৰ জীৱনীধাৰাৰ ওপৰত তথ্য সমৃদ্ধ বৰ্ণনাৰ বাবে নোবেল পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। ১৯৪৩ চনৰ ২১ আগষ্টত মৃত্যু হয়।

৪৮৬। **হামচুন** :—নৰৱেৰ প্ৰখ্যাত এই সাহিত্যিক গৰাকীৰ জন্ম হয় ১৮৫৯ চনত। এওঁ এজন প্ৰখ্যাত ঔপন্যাসিক। এওঁ কেইবাখনো গ্ৰন্থ ৰচনা কৰে আৰু এটা গ্ৰন্থৰাজিৰ বাবেই ১৯২০ চনত সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ কেইখন হ'ল—১। গ্ৰোথ অৱ দি চইল, ২। হান্সাৰ ৩। ৩। ভাগাবণ্ড, ৪। দি ব'দ লিভচ্ অন। ১৯৫২ চনত এই বিখ্যাত ঔপন্যাসিক গৰাকীয়ে শেষ নিশ্বাসেৰে।

৪৮৭। **হোমাব** :—বিশ্ববিখ্যাত এই মহাকাব্য গৰাকীৰ গ্ৰীচ দেশত জন্ম হৈছিল। এওঁৰ জন্মৰ তাৰিখ সঠিক ভাবে জনা নাযায় যদিও কৃত্ৰিম হেৰ'ডোজীয় জীৱনে ১১০২ খৃঃ পূঃ জন্ম হৈছিল বুলি কৈছে। বিশ্ববিশ্ৰুত ইলিয়াদ আৰু ও'ডিচ নামৰ মহাকাব্য দুখন এই গৰাকী মহাকাব্যে ৰচনা কৰিছিল। দুয়োখন মহাকাব্য মৰ্মস্পৰ্শ কাণ্টিনীয়ে ভৰপূৰ। এওঁক অন্ধ, দৰিদ্ৰ পৰিত্ৰাজক বুলি এওঁৰ জীৱনীকাৰ সকলে অনুমান কৰিছে। ইলিয়াদ আৰু ওডিচ মহাকাব্য দুখনে মহাকাব্য হোমাবক বিশ্বত সদায় অমৰ কৰি ৰাখিব।

৪৮৮ **হোমি জাহাঙ্গীৰ ভাৰা** :—বিশ্ববৰ্ণীৰ এই বিজ্ঞানী গৰাকীৰ জন্ম হৈছিল ২০২ চনৰ ৩০ অক্টোবৰ বোম্বাইত ১৯৩৪ চনত কেপ্তি জ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা পি এইচ. ডি. ডিগ্ৰী লাভ কৰে। তদ্ব্যয় পদাৰ্থ বিজ্ঞান বিভাগৰ বিভাগ আছিল ১৯১৪—৪২ পৰ্য্যন্ত। ইণ্ডিয়ান ইনষ্টিটিউট অৱ চায়েন্স (লাহোৰত) ৰাৰত চৰকাৰৰ আণবিক শক্তি আয়োগৰ ১৯৪৭—৬৬ চন পৰ্য্যন্ত সভাপতি আছিল। ১৯৪৪—৬৬ চনত ভাৰত চৰকাৰৰ আণবিক শক্তি দপ্তৰৰ সচিব আছিল। ১৯৫৫ চনৰ খাত্তজাতিক সন্মিলন, “শান্তিৰ বাবে পৰমাণু শক্তিৰ” প্ৰথম সভাপতি আছিল। আণবিক পাৰমাণবিক শক্তি সম্বন্ধে ১৯৬৩ চনত অন্ততম উপদেষ্টা আছিল। এডিনবাৰ্গ ৰয়েল চ'চাইটিৰ ১৯৫৭ চনত সন্মানিত সদস্য পদ অলঙ্কৃত কৰিছিল। ১৯৪২ চনত আডামচ, ১৯৪৮ চনত হপকিনচ পুৰস্কাৰৰ উপৰিও ভাৰত চৰকাৰে পদ্মভূষণ উপাধি আৰু দেশ-বিদেশৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ডি এচ. চি. উপাধি পাইছিল। মহা-জাগাতক ৰশ্মি প্ৰপাতক কাকচেকড্ তত্ত্ব উদ্ভাৱক। বিজ্ঞানক জীৱনৰ সঙ্গী বুলি লৈয়ে ভাবাই জীৱনত বিয়া কৰোৱা নাছিল। এওঁক ভাৰতীয় পৰমাণু শক্তিৰ পিতৃ বুলি জৱাহৰলাল নেহৰুৱে কৈছিল। জীৱনৰ প্ৰতি মুহূৰ্ত্ত বিজ্ঞানৰ সেৱাৰ বাবে সৰ্বোচ্চ ত্যাগ কৰা ভাৰতৰ দৰে বিজ্ঞানী বিহতে বিৰল। বহুমুখী প্ৰতিভাবান

এই বিশ্ববিখ্যাত বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে মাজে ৫৭ বছৰ বয়সতে ১২৬৬ চনৰ ২৪ জানুৱাৰী তাৰিখে এক বিমান দুৰ্ঘটনাত পতিত হৈ সমগ্ৰ বিশ্ববাসীক কন্দুৱাই স্বৰ্গগামী হয়।

৪৮২। **হোৰিচিও নেলচন** :—ইতিহাসৰ প্ৰসিদ্ধ ট্ৰাফালগাৰ বিজয়ী বৃটিছ জাতিৰ নৌবাহিনীৰ ইতিহাসৰ এক চিৰস্মৰণীয় ব্যক্তি হোৰিচিও নেলচনে ১৭৫৮ চনত ইংলেণ্ডৰ বাৰ্ণহাম নামেৰে ঠাইত এটি সাধাৰণ পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ ১২ বছৰ বয়সতে জাহাজৰ মিড শ্বিপমেন কামত ভৰ্তি হয়। এওঁ কেইবাখনো যুদ্ধত অসীম সাহসিকতাৰ পৰিচয় দিছিল। যুদ্ধত এবাৰত সোঁ চকু আৰু আনবাৰত সোঁ হাতখন হেৰাইও এওঁ ১৭৯৮ চনৰ ১ আগষ্টৰ দিনা নাইলৰ যুদ্ধত ফৰাচীসকলক পৰাস্ত কৰে। এই যুদ্ধত জয়ী হৈয়েই এওঁ লৰ্ড উপাধি লাভ কৰে আৰু এওঁক নেপলচৰ বজা প্ৰজা সকলোৱে বিপুলভাৱে আদৰণি জনায়। বজাই এওঁক চিচিলিৰ ব্ৰোনটিৰ ডিউক পদৰে সন্মানিত কৰে। ১২০৩ চনত ফৰাচীসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰি ২ বছৰ তুলোঁ বন্দৰ অৱবোধ কৰি ৰাখিছিল। ১৮০৫ চনত ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ ট্ৰাফালগাৰত ভীষণ যুদ্ধ হয়। এই যুদ্ধত জয় হওঁ হওঁ অৱস্থাতে এই বীৰ সেনাপতিৰ বুকুত এটা গুলি লাগি বাগৰি পৰে আৰু ইংৰাজ নৌবাহিনীৰ সেনানায়কসকলৰ ভিতৰত শ্ৰেষ্ঠ এই বীৰপুৰুষে নিজৰ মাতৃভূমিৰ কাৰণে যুদ্ধক্ষেত্ৰতে প্ৰাণ আহুতি দি মহান শহীদ হ'ল।

৪২০। **হো-চি-মিন** :—১৮২০ চনৰ ১২ মে'ৰ দিনা ভিয়েতনামৰ এটা পিচ পৰা অঞ্চলত জন্ম হয় হো-চি-মিনৰ। মাক-বাপেকে দ্বিয়া নাম নকুয়েন টাট্থান। ডাঙৰ হোৱাৰ লগে লগে এই নামৰ বদলি আত্মৰক্ষাৰ তাৰণাত এই বিপ্লৱী বীৰ গৰাকীৰ বহু নামেই আছিল। ১৯২০ চনত তেওঁৰ বন্ধুসকলৰ সৈতে ফৰাচী কমিউনিষ্ট পাৰ্টি প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ১৯৩৫ চনত তেওঁ নিৰ্বাসন অৱস্থাত প্ৰতিষ্ঠা কৰা কমিউনিষ্ট ভিয়েতনাম ৰাষ্ট্ৰৰ প্ৰথম ৰাষ্ট্ৰপতি হয়।

৪২১। **শহীদ ক্ষুদ্ৰিৰাম** :—এই শহীদ গৰাকী ১৮৮২ চনত পশ্চিমবঙ্গৰ মেদিনীপুৰ জিলাত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ বঙালীৰ প্ৰথম শহীদ। কলিকতাৰ অতি অত্যাচাৰী মেজিষ্ট্ৰেট কিংছ ফ'ৰ্ডক হত্যা কৰিবৰ বাবে ক্ষুদ্ৰিৰামে বোমা নিক্ষেপ কৰাৰ অপৰাধত এওঁক ফাঁচি দিছিল ১৯০৮ চনত।

৪২২। **য়নয়েকৰ বাৰ্জিলিয়াচ্** :—১৭৭২ চনত চুইডেনত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ চুইডেনৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ বিজ্ঞানীসকলৰ ভিতৰত অন্যতম। প্ৰথমে এওঁ চিকিৎসা ব্যৱসায় কৰিছিল। পিচত ৰসায়ন বিভাগত অধ্যাপনা কৰে। থৰিয়াম, চিচিয়াম আৰু চেলেনিয়াম ধাতু এওঁৰেই আৱিষ্কাৰ কৰে। প্ৰায়

২ হাজাৰ বাসায়নিক দ্ৰব্য এওঁ বিশ্লেষণ কৰিছিল আৰু মৌলিক আৰু যৌগিক পদাৰ্থবিলাকৰ আধুনিক নাম দিছিল। বাসায়নিক কৰমলাবিলাক লিখাৰ আধুনিক পদ্ধতিৰ এওঁৰেই উদ্ভাৱক আছিল। চিলিকন আৰু জিৰ্কনিয়াম ধাতু নিৰ্দেশন কৰাৰ পদ্ধতি উদ্ভাৱন কৰিছিল। ১৮৪৮ চনত মৃত্যু হয়।

৪২৩। **য়লাচ বাণিশূণ্যকন হেলমণ্ট** :—বেলজিয়ামৰ এই গৰাকী পদাৰ্থ-বিদ, ৰসায়নবিদৰ ১৫৭২ চনত জন্ম হৈছিল। এওঁ গেচ শব্দটোৰ উদ্ভাৱক। এওঁৰ ৰসায়ন শাস্ত্ৰত বিশেষ অবিহণা আছে।

৪২৪। **য়েকবাচ হেল্লিকচ ভাণ্ট হফ্** :—১৮৫২ চনত হলেণ্ড দেশত জন্ম হৈছিল। নাইট্ৰিক এচিড তৈয়াৰ কৰা বাণিজ্যিক পদ্ধতি উদ্ভাৱন কৰিছিল। ১৯০২ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

৪২৫। **য়োহানেচ কেপলাৰ** :—১৫৭১ চনত জাৰ্মানীৰ ষ্টুৰ্গাৰ্ট নামৰ চহৰত জন্মগ্ৰহণ কৰে। এওঁৰ ঘৰুৱা অৱস্থা আছিল অতি শোচনীয়। এওঁৰ উল্লেখযোগ্য গৱেষণামূলক পুথি হ'ল ১। বিশ্বৰ বহুস্ত (Mysterium Cosmographicum) ১৫২৭ চন, ২। মঙ্গল গ্ৰহৰ গতি বিধিৰ বিষয়ে (১৬০৫ চন) (De Motibus Stellae martis), ৩। সপোন বা চন্দ্ৰৰ জ্যোতি বিজ্ঞান (Sononum Sek Astronomia Lumari) ৪। জগতৰ লয় (Harmonices Munds), ৫। এষ্ট্ৰনমিয়া পাৰ্চ অপ্তিকা, ৬। ভায়ট্ৰিচ, ৭। জ্যোতিৰ কৌশল (Stereometrical Doliorum)। এওঁৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ সূত্ৰটো হ'ল গ্ৰহবিলাকে সূৰ্য্যক এবাৰ প্ৰদক্ষিণ কৰোঁতে লগা সময়ৰ বৰ্ণফল, সূৰ্য্যৰ পৰা সিহঁতৰ গড় দূৰত্বৰ ঘনফলৰ সমানুপাতিক।

৪২৬। **য়োহানেচ ভিদ্ভাৰিক ভেন্দ্ৰাৰ ব্লাল'ৰ্চ** :—১৮৩৮ চনত এই পদাৰ্থ বিজ্ঞানী গৰাকীৰ হলেণ্ডত জন্ম হৈছিল। প্ৰকৃত গেচৰ এটা সমীকৰণ আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। ১৯১০ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে। ১৯২৩ চনত মৃত্যু হয়।

৪২৭। **য়হান ডগলাচ কক্ ট্ৰফট** :—ইংলেণ্ডত জন্মগ্ৰহণ কৰা এই ইংৰাজ পদাৰ্থ বিজ্ঞানী গৰাকীয়ে বাৰ্টন নামৰ বিজ্ঞানীৰ সহযোগত পৰমাণু কেন্দ্ৰক প্ৰথম বাৰৰ বাবে প্ৰ'টনেৰে খুন্দিয়াই ভাঙিছিল। ১৯৫১ চনত নোবেল বঁটা লাভ কৰে।

৪২৮। **য়িজদী মেনুছীন** :—বিশ্বৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ বেহেলাবাদক য়জদী মেনুছীনৰ জন্ম হৈছিল আমেৰিকাত আৰু বসবাস কৰিছিল চুইজাৰলেণ্ডত। এওঁ মাত্ৰ ১১ বছৰ বয়সতে নিউইয়ৰ্কৰ কাৰনেগী হ'লত বেহেলা বজাই হাজাৰ বিজাৰ আমেৰিকাৰ দৰ্শক শ্ৰোতাক মুগ্ধ কৰিছিল। এওঁ সঙ্গীতৰ যোগেদি বিভিন্ন দেশ ভ্ৰমণ

কবি সকলোৰে মাজত বন্ধুত্বভাৱ আনিবলৈ যত্ন কৰিছিল। সেয়েহে এই সঙ্গীতজ্ঞ গৰাকীলৈ বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশে দেশৰ সৰ্বোচ্চ সন্মান যাচিছিল। ১৯৬৮ চনত এণ্টলৈ জৱাহৰলাল নেহৰু শান্তি বঁটা আগবঢ়াইছিল। ভাৰতীয় লোক কেইজন মানৰ বেচেল্লা বাদন দেখি এওঁ মুগ্ধ হৈছিল আৰু তেওঁলোকক প্ৰশংসা কৰিছিল।

৪৯৯। **মুৰিচ মেটেৰজিংক** :—সাহিত্যত নোবেল বঁটা লাভ কৰা এই গৰাকী বিশিষ্ট নাট্যকাৰ আৰু কবিৰ জন্ম হৈছিল ১৮৬২ চনৰ ২৯ আগষ্ট তাৰিখে বেলজিয়ামত। ফ্ৰাঞ্চৰ একাডেমীয়ে ১৯৪৮ চনত এওঁক ফৰাচী ভাষাত আগবঢ়োৱা অৱদানৰ বাবে সোণৰ পদক যাচিছিল। এওঁৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থসমূহ হ’ল—১। অডেট টেলনছ (১৮৮৯) কবিতা পুথি, নাটকৰ ভিতৰত ব্লু বাৰ্ড, দি বাৰ্গো, মাষ্টাৰ অৱ ষ্টিলমেনডে, দি ট্ৰেজাৰ অৱ দি হাৰ্ভল, উইজদম ডেণ্টিন। দি ইন্টেলিজেন্স অৱ ফ্লাৰাচ, ১৯১০ চনত আত্মজীৱনী ব্লু বাবলছ প্ৰকাশ হয়। অন্যান্য গ্ৰন্থ লাইফ অৱ দি বি, লাইফ অৱ দি আণ্ট, লাইফ ইনস্পেছ। ১৯৪৯ চনৰ ৬ মে’ত ফ্ৰাঞ্চত এই মহান সাহিত্যিক গৰাকীৰ মৃত্যু হয়।

৫০০। **মুৰি গেগেৰিণ** :—১৯৩৪ চনত ছোভিয়েট ৰাচিয়াত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। এওঁ লোৱ সাঁচত বস্তু নিৰ্মাণ কৰা কাৰখানাত কাম কৰিছিল। মাতৃহৰ ইতিহাসৰ আটাইতকৈ বেগী যানখনেৰে অন্তৰীক্ষ অভিমুখে যোৱাৰ বাবে এওঁক “অন্তঃগ্ৰহ অন্তৰীক্ষৰ কলম্বাচ” বোলা হৈছিল। ভট্টক নামৰ যানখনেৰে ঘণ্টাত ২৮,৮০০ কিলোমিটাৰ বেগেৰে ১৯৬১ চনৰ ১২ এপ্ৰিল তাৰিখে দোক-মোকালিতে যাত্ৰা আৰম্ভ কৰি ১০৮ মিনিটত একাৱিকবাৰ পৃথিৱীক প্ৰদক্ষিণ কৰিছিল। এই বিখ্যাত মহাকাশচাৰী গৰাকীক ছোভিয়েট দেশৰ হিব’ নামেৰে বিভূষিত কৰিছিল। তত্পৰি এটা পথ, এটা গিৰিপথ, এটা শৃঙ্গ, হিমবাহ আদিৰ এওঁৰ নামেৰে নামাকৰণ কৰি ছোভিয়েট দেশে সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। পৃথিৱীৰ চাৰিওফালে প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ এওঁক মাত্ৰ ৮৯’৩৪ মিনিট সময়হে লাগিছিল। এওঁ জীৱিত কালতে বহু সন্মান লাভ কৰিছিল। অৰ্ডাৰ অৱ লেনিন, গল্ডেন ষ্টাৰ মেডেল, আদি সন্মান লাভ কৰিছিল। দুখৰ বিষয়, মহাকাশৰ এটা দুৰ্ঘটনাত ১৯৬৮ চনৰ ২৭ মাৰ্চ তাৰিখে মাত্ৰ ৩৪ বছৰ বয়সতে এই গৰাকী মহান সাহসী ব্যক্তিৰ মৃত্যু হয় যদিও বিশ্বৰ বুৰঞ্জীত এওঁৰ নাম সদায় সোণালী আখৰে জিলিকি থাকিব।